Ἐγχειρίδιον τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς.

SIVE,

MANUALE
Græcæ Linguæ
Gnomologicum Novum.

Quo

Omnia prædictæ Linguæ Primitiva in integris Sententiis, maximam partem, ex ſacris Paginis & aliis probatis Autoribus collectis, juxtáque facillimam docendi ac diſcendi Methodum diſtributis, exhibentur, ut eò maturiùs & faciliùs, citra tædium Fundamenta Græcæ Linguæ à Tironibus ediſci, eóque tenaciùs memoriæ infigi queant.

A' *Caſparo Seidelio.*

Adjecto, in Tironum gratiam, Græcarum vocum Indice.

Editio Secunda, priori emendatior.

LONDINI,
Typis *Guil. Du-Gard.* Veneunt apud *Andr. Crook*, ad inſigne Draconis in Cœmeterio *Paulino*. 1653.

Dignissimo, Piissimo, Doctissimóque Viro,

Patruo suo Reverendo,

Mro *Richardo Du-Gard,*

SS. Theol. Bacc. & Col. *Sidn.* apud Cantabrigienses olim *PRÆSIDI.*

AUreum hoc *Casp. Seidelii* Enchiridion, novâ jam curâ adornatum, præmissis, in Tironum gratiam, Grammatices Rudimentis, & Indice Græcarum Vocum adjecto locupletatum, in perpetuum Gratitudinis & Observantiæ μνημόσυνον, Tibi quàmhumillimè offert

Nepos Tuus

Tibi nullo non Observantiæ

nexu devinctissimus

Guil. Du-Gard.

PARS PRIMA
HUJUS
ENCHIRIDII
CONTINET
Sexcentas Sententias GRÆCAS
SERIE
Alphabeticâ digestas;

In quibus
Tantùm NOMINA, tum *Substantiva*, tum *Adjectiva*, & Particulæ Indeclinabiles, nulla autem Verba, præter Verbum Substantivum εἰμὶ, occurrunt.

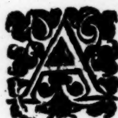

ἘΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ α΄.

Δεκὰς α΄.

Ρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου.
Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστι.
Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκεύη πολέμου.
Ἀθάνατον χρῆμα ἡ ἀλήθεια καὶ ἀΐδιον.
Αἱ ὁδοὶ ἀσεβῶν σκοτειναί.
Ἅπας ἐχῖνος τραχύς.
Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος καὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ.
Ἀνήρ ἐστι κεφαλὴ τῆς γυναικός.
Ἄρχων Θεοῦ διάκονός ἐστι.
Ἀργὸς μὴ ἴσθι· ἀνιαρὸν γὰρ ἀργία.

Δεκ. β΄.

Ἀβρότη, ἔρως καὶ οἶνος μεγάλων πημάτων αἴτιαι.
Ἀγαθοὶ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα.
Ἀγαθὴ ἡ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
Ἄγγελοί εἰσι λειτουργικὰ Πνεύματα.
ᾅδης καὶ ἀπώλεια φανερὰ παρὰ τῷ Κυρίῳ.
Ἀέθλου ἀδροῦ ἀέθλιον ἀδρόν ἐστι.
Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος.
Ἀργοῖς αἰὲν ἑορταί.
Ἀθλιώτερος ὁ νομιζόμενος ἐνδοξότερος.
Αἴτια νείκεος νεῖκος.

MANUALE Linguæ Græcæ.

Centuria I.

Nitium ſapientiæ timor Domini. *Pro.* 1.7.
Dignus eſt operarius mercede ſuâ. *Luc.* 10.7.
Melior eſt ſapientia quàm arma belli. *Eccl.* 9.17
Immortalis res eſt veritas & ſempiterna. *Epictetus.*
Viæ impiorum caliginoſæ ſunt. *Pro.* 4.19.
Quilibet echinus aſper eſt. *Ariſtoph.*
Homo eſt tanquam fœnum & flos agri. *Pſ.* 103.17.
Vir eſt caput mulieris. *Eph.* 5.23.
Magiſtratus Dei miniſter eſt. *Rom.* 13.4
Nè ſis ignavus; moleſta enim res eſt ignavia. *Pittacus.*

NOx, amor & vinum magnorum damnorum cauſſæ ſunt.
Meliores duo quàm unus. *Eccl.* 4.9.
Bona eſt admonitio ſocii. *Homer.*
Angeli ſunt adminiſtratorii Spiritus. *Heb.* 1.14.
Infernus & perditio manifeſta coram Domino. *Pro.* 15.11
Certaminis magni præmium magnum eſt.
Semper agricola in novum annum dives eſt. *Adag.*
Pigris ſemper feriæ ſunt. *Theocr.*
Ærumnoſior qui putatur illuſtrior. *Philo.*
Cauſſa contentionis altercatio eſt. *Adag.*

Δεκ. γ'. ΑΙ μεταβολαὶ νοσώδεις.
Αἱ τιμωρίαι Θεοῦ μέγιστον εὐεργεσίας μέρος εἰσί.
Ἀεὶ τὸ ἔσχατον κέρδος.
Αἰσάλων αἰγυπτίῳ πολέμιός ἐστι.
25 Αἰγωλιὸς συνεργὸς ἐν ἀπείρᾳ κοράκων.
Αἱμαλὸς ἐστιν ἡ ἀρετὴ ὠνία.
Αἰπεῖς πύργοι ἄστεός εἰσι κόσμος.
Ἀκάθαρτος παρὰ τῷ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος.
Ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
30 Ἀκοὴ ὄψεως κουφότερον.

Δεκ. δ'. ΑΚόλαστος γλῶσσα αἰσχίστη νόσος.
Ἄκρον καὶ τέλος καὶ ὅρος εὐδαιμονίας ὁ Θεός.
Ἀλάβαστρον εἰ μὴ λευκὸν, οὐ καλόν.
Ἀλκὴ ἀνεμώλιος ἄφρων.
35 Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων.
Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαιτα.
Ἀμφότεροι κλῶπες, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.
Ἀνάγκη οὐχὶ δυσμαχητέον.
Ἀναγκαιότερος πυρὸς καὶ ὕδατος ὁ φίλος.
40 Ἀνάπαυσις ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ.

Δεκ. ε'. ΑΝὴρ ἠλεὸς ἄγγει περικλυθίῳ ὁμός.
Ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρία.
Ἀνδρὸς γέροντος ἀσπὶς τὸ κρανίον.
Ἄνδρες δίκαιοι ἔσω ζωόπνοοί σου.
45 Ἀνδρῶν ἡρώων τέκνα πήματα.
Ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος.
Ἄνεμος ἀκάθεκτός ἐστι καὶ ἀκώλυτος.
Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ δαιμόνιον.
Ἄνθρωπος πομφόλυξ, αὔτμη, ἀφρὸς καὶ ἄχνη.
50 Ἄνθρωπος μίμημα Θεοῦ.

Ἄνθρωποι

Mutationes sunt perniciosæ. *Arist.*
Castigationes Dei maxima beneficentiæ pars sunt. *Chrysost.*
Semper extremum cauda est. *Adag.*
Æsalo vulturi inimicus est. *Arist.*
Ulula odiosa in cœtu corvorum. *Adag.*
Sanguine virtus paranda. *Æschin.*
Altæ turres urbis sunt ornatus.
Impurus coram Deo omnis arogans est. *Pro. 16.6.*
Medicabiles sunt mentes bonorum. *Hom.*
Auditus visu languidior. *Heliod.*

Impudica lingua morbus fœdissimus est. *Eurip.*
Summum & finis & terminus felicitatis Deus est. *Soph.*
Alabastrum nisi album fuerit non est bonum.
Robur irritum amens est. *Opplan.*
Alia est gloria Solis, alia gloria Lunæ, & alia gloria Stellarum. *1 Cor. 15.4*
Alia vita, alia diæta. *Adag.*
Ambo sunt fures, & qui recepit & qui furatus est. *Phocyl.*
Necessitati non repugnandum est. *Soph.*
Amicus magis necessarius est quàm ignis & aqua. *Plut.*
Requies in quovis opere dulcis est. *Pind.*

Vir stultus vasi perforato similis est.
Viri senis maxilla baculus. *Adag.*
Viri senis cranium velut astaphis. *Lucian.*
Viri justi sint tibi convivæ. *Sir. 9.21.*
Virorum heroüm filii noxæ. *Demosth.*
Virorum illustrium omnis terra sepulcrum. *Thucyd.*
Ventus comprehendi & cohiberi nequit. *Theoph.*
Homo homini Diabolus. *Adag.*
Homo est bulla, halitus, spuma & gluma.
Homo est imago Dei. *Plut.*

Omnes

Δεκ. ς'. Ἄνθρωποι πάντες ἀπὸ ἐδάφους.
Ἄξιον τῆς χύτρας πῶμα.
Ἄξις καὶ πόλοι τοῦ κόσμου ἀκίνητοί εἰσι.
Ἁπάντων πλησμονή.
55 Ἅπαξ κλέπτων ἀεὶ φώρ ἐστι.
Ἅπας τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ, καὶ νόμοις ἐναντίος.
Ἁπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη.
Ἀπελλαὶ ἱεραὶ ἀμάλλῃ κρόνων ὕθλοι.
Ἀπὸ σηπίης [μήνης] σημεῖον ἑορτῆς.
60 Ἀπορεία ψάλτου βήξ.

Δεκ. ζ'. Ἄπορον χρῆμα δυστυχῶν δόμος.
Ἀργαλέον πενία κακὸν, καὶ ἄχρηστον.
Ἀριθμὸς ἡμερῶν ἀνθρώπου πολλὰ ἔτη ἑκατόν.
Ἄριστος ἐρίφου φύλαξ ὁ λύκος.
65 Ἄρνησίς ἐστι Θεοῦ ψευδορκία.
Ἄρτος καὶ ζῦθος τοῦ βίου χιλὸς εἰσιν.
Ἄρτου ἀνάξιός ἐστιν ὁ θώψ.
Ἀρχὴ ἥμισυ παντός.
Ἀρχὴ ἁμαρτίας ὑπερηφανία.
70 Ἀρχὴ τῆς πόλεως κύβος ἐστί.

Δεκ. η'. Ἀρχὴ φιλίας ἔπαινος, ἔχθρας δὲ ψόγος.
Ἄσεμνος ἀνὴρ καὶ ἀπάρμυκτος ἄχρηστός ἐστι.
Ἀσφαλὴς γάρ ἐστ' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης.
Αὐτοῦ καὶ μέλιτος τὸ πλέον ἐστὶ χολή.
75 Ἄφθονοι Μουσῶν θύραι.
Ἀχαριστία μεγάλη ἡγεμὼν ἐπὶ πάντα αἰσχρά.
Βαπτισμός ἐστι λουτρὸν παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου.
Βάσκανος καὶ δυσμενὴς ὁ τῶν γειτόνων ὀφθαλμός.
Βδέλυγμα ἁμαρτωλῷ θεοσέβεια.
80 Βδελυρὸν λήθη χαρίτων.

OMnes homines sunt ab humo. *Sir.* 33.10
Dignum patellâ operculum. *Adag.*
Axis & poli mundi immobiles sunt. *Arist.*
Omnium rerum est satietas. *Aristoph.*
Qui semel furatur semper fur vocatur.
Omnis Tyrannus inimicus est libertatis, & legibus contrarius. *Demost.*
Simplicia sunt varietatis dicta. *Soph.*
Conciones sacræ manipulo delirorum nugæ sunt. *Sir.* 43.8.
A Lunâ est signum festorum.
Hæsitantia cantoris tussis. *Aristoph.*

DIfficilis res infelicium Domus. *Men.*
Grave paupertas malum & intolerabile. *Alcæus.*
Numerus dierum hominis anni centum. *Sir.* 18.8.
Optimus hædi custos est lupus.
Abnegatio Dei falsum juramentum est. *Naz.*
Panis & cervisia vitæ pabulum sunt.
Pane indignus est assentator.
Initium dimidium totius. *Hesiod.*
Initium peccati est superbia. *Sir.* 10.14
Magistratus civitatis caput est.

INitium amicitiæ laus, inimicitiæ vituperatio est. *Isocr.*
Gaudens vir & intrepidus luctûs expers est.
Providus miles melior est audaculo. *Eurip.*
Ipsius & mellis copia bilis est. *Adag.*
Invidiâ carentes sunt Musarum fores. *Adag.*
Ingratitudo magna Dux ad omnia turpia. *Xenoph.*
Baptismus est lavacrum regenerationis & renovationis Spiritûs Sancti. *Tit.* 3.5.
Invidus & inimicus vicinorum oculus. *Plato.*
Execrabilis peccatori pietas. *Sir.* 1.22.
Execranda oblivio gratiarum.

Δεκ. θ'. Βέλος πεπηγὸς ἐν μηρῷ σαρκὸς, οὕτως λόγος ἐν κοιλίᾳ μωροῦ.
Βιβλία φάρμακα τῆς ψυχῆς.
Βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος.
Βλαβεραὶ αἱ πρὸς τοὺς κακοὺς συνουσίαι.
85 Βόθρος βαθὺς στόμα παρανόμου.
Βραβεῖον ἀρετῆς ἐστιν εὐπαιδευσία.
Βραχεῖα τέρψις ἐστὶν ἡδονῆς κακῆς.
Βροτῶν ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰών.
Γεωργία οἷον εἰρήνης φίλτρον.
90 Γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων.

Δεκ. ι'. Γῆρας λεόντων κρεῖσσον ἀκμαίων νεβρῶν.
Γλεῦκος καὶ ἀκρεῖος κρέας οὐκ εἰσὶ σῖτος φέριστος.
Γλισχρὰ τύχης βήματα.
Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος.
95 Γλῶσσα κακὴ ὀξυτέρα ἀκμῆς ξίφους.
Γόνυ κνήμης ἔγγιον.
Γοργοὶ πόδες ληστῶν.
Γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος.
Γυνὴ χρηστὴ πηδάλιον ἐστ' οἰκίας.
100 Δεινὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.

ἙΚΑΤΟΝΤΆΣ β'.

Δεκὰς α'. Δεινότερον οὐδὲν ἄλλο μητρυιῆς κακόν.
Δεύτεραι φροντίδες σοφώτεραι.
Δικαιοσύνη νόμου τέλος ἐστίν.
Δὶς καὶ τρὶς τὸ καλόν.
Δὶς κράμβη θάνατος.
105 Δολερὸν κέαρ, ἄλινον ἦτορ.
Δόξα καὶ ἀτιμία ἐν λαλιᾷ.
Δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστι.
Δύσκολα τὰ καλά.
110 Δύσμορος ἴσθι μᾶλλον ἢ κακήγορος.

Ἐγγύης

QUale telum fixum in femore carnis, talis est sermo in ventre stulti. *Sir. 19.12*
Biblia sunt pharmaca animæ. *Chrys.*
Vitâ malâ mors gloriosior. *Eurip.*
Perniciosæ sunt conversationes cum Malis. *Basil.*
Fovea profunda os improbi. *Basil.*
Præmium virtutis est recta institutio liberorum.
Brevis est delectatio voluptatis malæ. *Adag.*
Mortalium omne ævum instabile. *Eurip.*
Agricultura velut pacis philtrum. *Plut.*
Sententiæ meliores sunt seniorum.

SEnectus leonum melior vegetis hinnulis. *Stob.*
Mustum & cicadæ caro non sunt cibus optimus.
Lubrici sunt fortunæ gressus. *Vegetius.*
Dulce inexperto bellum.
Lingua mala acutior cuspide gladii. *Arist.*
Genu surâ propius est.
Veloces sunt pedes latronum. *Eurip.*
Mulier mulieri auxiliaria est. *Men.*
Mulier bona gubernaculum Domûs est.
Mala in fundo parsimonia. *Hesiod.*

CENTURIA II.

Overcâ nullum gravius malum. *Adag.*
Posteriores cogitationes sapientiores. *Eurip.*
Justitia Legis finis est. *Plut.*
Bis aut ter quod pulcrum. *Plato.*
Crambe bis posita mors. *Suid.*
Dolosum cor, miserum cor. *Oppian.*
Gloria & infamia in locutione. *Syr. 5.15.*
Duorum hominum testimonium verum est. *Joan. 8.17.*
Difficilia quæ pulcra. *Solon.*
Infelix sis potiùs quàm maleficus. *Men.*

Sponsionis

Δεκ. β'. Ἐγγύης θυγάτηρ ζημία.
Ἔγκαλα μωροῦ ὡς ἀγγεῖον συντετριμμένον.
Ἔθος ἄλλη φύσις.
Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;
115 Εἴαρος ἄγγελοι εἰσὶ χελιδόνες, ἄνθος ὀπώρης.
Εἴδωλον τῶν ἔργων λόγος.
Εἰρήνης ὁ πόλεμος πρύτανις.
Εἷς ἐστι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.
Εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα.
120 Ἕκαστος αὐτὸς αὑτῷ μάλιστα φίλος.

Δεκ. γ'. Ἐκκλησία ἐστὶ στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.
Ἐκ πόνων ὑγεία, καὶ ἐξ ἱδρώτων σωτηρία.
Ἐκ τῶν κεράμων μέροπες εἰσιν ἅπαντες.
Ἐλεημοσύνη ἀνδρὸς ὡς σφραγὶς μετ' αὐτοῦ.
125 Ἔλεος Κυρίου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα.
Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων.
Ἕλληνες πάντες ἄσχολοι εἰσὶ περὶ πᾶσαν σοφίαν.
Ἐλπὶς κινδύνου παραμύθιον.
Ἐμοὶ περίβλημα χλαῖνα· δεῖπνον, γάλα καὶ τυρός.
130 Ἐμοὶ χθὲς, καὶ σοὶ σήμερον.

Δεκ. δ'. Ἐμπαιγμὸς καὶ ὀνειδισμὸς ὑπερηφανῶν.
Ἐν ἅρμασιν ἵππος, ἐν ἀρότρῳ βοῦς.
Ἐν γεέννῃ ἔσται σκότος, κλαυθμὸς καὶ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
Ἐν ἐλεφαντίνῳ κολεῷ μολυβδίνη μάχαιρα.
135 Ἔνεστι καὶ μύρμηκι χόλος.
Ἐν θησαυροῖς σοφίας μεταβολὴ ἐπιστήμης.
Ἐν εὐωχίᾳ ἴσθι ἥμερος καὶ ἤπιος.
Ἐν κιβωτῷ τῆς διαθήκης ἦν στάμνος χρυσῆ, καὶ ἡ ῥάβδος βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης.
Ἐν λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη.
140 Ἐν νεύρῳ καὶ ἀρτηρίᾳ καὶ φλεβὶ θερμόν ἐστι.

Δεκ. ε'. Ἐν πλέθροις πλέθρα κάλλιστα.
Ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις αἴθυιαι.

Ἐν

SPonsionis est filia mulcta. *Epichar.*
Intestina stulti sicut vas confractum. *Sir.*21.18
Consuetudo est altera natura. *Arist.*
Si Deus pro nobis, quis contra nos? *Rom.*8.31.
Veris nuncii sunt hirundines, flos fructuum. *Naz.*
Imago rerum sermo est. *Suid.*
Bellum est pacis gubernator. *Nicet.*
Unus est servus domûs Dominus. *Men.*
Unus est Dominus, una Fides, unum Baptisma. *Eph.*4.5.
Quilibet ipse sibi maximè amicus. *Arist.*

ECclesia est columba & stabilimentum Veritatis. 1*Tim.*3.15
Ex laboribus sanitas, & ex sudoribus salus. *Basil.*
Ex luto homines sunt omnes.
Misericordia viri tanquam signum est apud illum. *Sir.*17.16
Misericordia Domini super omnem carnem. —18.12.
Liberæ sunt capræ ab aratro. *Zenod.*
Græci omnes occupati sunt ad omnem sapientiam. *Herod.*
Spes periculi solatium est. *Thucyd.*
Mihi indumentum læna; cœna, lac, & caseus. *Plut.*
Mihi heri, hodie tibi. *Sir.*38.23

ILlusio & contumelia superborum est. *Sir.*27.29
Sub curru equus, sub aratro bos. *Pind.*
In Gehennâ erunt tenebræ, fletus & stridor dentium. *Mat.*8.12
In eburnea vagina plumbeus gladius. *Diog. L.*
Inest formicæ bilis. *Plut.*
In thesauris sapientiæ sunt Parabolæ scientiæ. *Sir.*1.22.
In convivio esto quietus & mitis.
In arca Testamenti erant urna aurea, & virga quæ germinaverat, & tabulæ Testamenti. *Heb.*9.4.
In albo lapide alba linea. *Adag.*
In nervo & arteria & venæ vis caloris ingens est.

PUlcerrima sunt jugera in locis herbosis.
In fluviis & lacubus anates.

In

Ἐν ταρτάρῳ σκοτεινῷ ἔσται τάρβος ταρφύς.
Ἐν χειρὶ Κυρίου ἐξουσία τῆς γῆς.
145 Ἐν χωνίᾳ ἐστὶ ἀχλύς, λιγνὺς καὶ ἀσβόλη.
Ἐνύπνια μάταιά ἐστι.
Ἐξήγησις μωροῦ ὡς ἐν ὁδῷ φορτίον.
Ἑορτὴ γαστριμαργίας ἄμοιρος.
Ἐπίσκοπος ἔστω ἀνεπίληπτος, νηφάλιος, σώφρων, ὅσιος, ἐγκρατής, κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικός, ἐπιεικής, ἄμαχος, ἀφιλάργυρος.
150 Ἔργα πιθανώτερα τῶν λόγων.

Δεκ. ς'. Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.
Ἔρση ἐν χλόῃ μήνυσις αἰθρίας.
Ἐσθλῷ μὲν γὰρ φίλος ἀνήρ, χαλεπῷ δ' ἀλεγεινός.
Ἕσπερος τῆς ἡμέρας τέρμα, ὄρθρος νυκτός.
155 Ἔστιν ἀετὸς καὶ δράκων πολέμια.
Ἔστιν ἔλεγχος ὃς οὐκ ἔστιν ὡραῖος.
Ἔστιν ἡ χάλαζα κρύσταλλος.
Ἔστιν ὁ φίλος ἕτερος ἐγώ.
Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας.
160 Ἔτης οὐ ψευδής· ἄγκυρα ἐχυρά.

Δεκ. ζ'. Ἕτοιμος ἀεὶ εὐσεβῶν μάρτυς ὁ Χριστός.
Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ἐστι δύναμις τοῦ Θεοῦ εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι.
Εὐδαίμων δραπέτης οὐκ ἐστιν ὄλβιος.
Εὐδοκία Θεοῦ πίστις καὶ πραότης.
165 Εὔπλαστον καὶ ὑγρὸν ἡ νεότης.
Εὕρησις παραβολῶν διαλογισμοὶ μετὰ κόπου.
Εὐτυχία πολύφιλος.
Εὐφροσύνη καρδίας ζωὴ ἀνθρώπου.
Εὐχαὶ ἀγερόχων ψᾶα ἔμπροσθεν Θεοῦ.
170 Ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ.

Ζῆλος

In tartaro horrendo erit horror perpetuus.
In manu Domini potestas terræ. *Sir.* 10.4.
In fornace est caligo, fumus & fuligo.
Somnia vana sunt. —34.5.
Narratio stulti ut in itinere sarcina. —21.18.
Celebratio ingluviei fœda est. *Antisth.*
Episcopus sit irreprehensibilis, sobrius, modestus, pius, continens, honestus, hospitalis, aptus ad docendum, æquus, alienus à pugnis, alienus ab avaritiâ. *1Tim.*3.2 & *Tit.*1.6.
Opera fortiùs probant quàm verba. *Xenoph.*

FActa Juvenum, consilia Mediocrium, vota Senum. *Hesiod.*
Ros in gramine indicium serenitatis.
Bonus vir bono amicus est, & improbus improbo. *Q. Calab.*
Vespera diei terminus est, diluculum noctis.
Diffidet aquila cum dracone. *Arist.*
Est reprehensio, quæ indecora est. *Sir.*19.21
Grando est glacies. *Arist.*
Est amicus alter ego. *Arist.*
Est autem quæstus magnus pietas cum animo solâ sorte contento. *1Tim.*6.6.
Socius fidelis anchora tuta est.

PAratum semper piorum propugnaculum Christus est.
Evangelium Christi est potentia Dei ad salutem omni credenti. *Rom.*1.16
Dives profugus non est beatus. *Pind.*
Deo placent fides & mansuetudo. *Sir.* 1.24.
Ductilis & mollis est Juventus. *Plut.*
Inventio parabolarum cogitatio cum labore. *Sir.*13.30
Felicitas multos habet amicos. *Theog.*
Lætitia cordis vita hominis est. *Sir.* 30.2.
Preces superborum fœtor coram Deo. *Naz.*
Inimici hominis domestici ejus. *Mat.*10.36

Δεκ. η'. Ζῆλος τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸς, φαύλων δ' ὑπόεργος.
Ζυγὸς δόλιος, καὶ δισσὸν στάθμιον βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου.
Ζυγὸς τοῦ Χριστοῦ ἐστὶ χρηστὸς καὶ ἐλαφρός.
Ζωῆς σῆμα κρότος.
175 Ἡ διατριβὴ ἀφρόνων κακή.
Ἡδονὴ δέλεαρ ἐστὶ τῶν κακῶν.
Ἡδονὴ ἄγκιστρον ἐστὶ τοῦ διαβόλου πρὸς ἀπώλειαν ἑλκόν.
Ἥδιστον ἀκρόαμα ἔπαινος, χαλεπώτατον λοιδορεία.

Ἡ κατὰ νοῦν ζωὴ τέλος ἀνθρώπου.
180 Ἡμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.

Δεκ. θ'. Ἡ Μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα.
Ἡ ὄντως ἔμψυχα ὁμοιότης δικαιοσύνης ἐστί.
Ἡ ποικιλία τερπνόν.
Ἡ πατρὶς φίλτατον βροτοῖς.
185 Ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστι, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστι, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ.
Ἡ πορφύρα παρὰ τὴν πορφύραν διακριτέα.
Ἡ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστι.
Θάνατός ἐστι λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος.
Θάρσος μετανοίας ἔτης.
190 Θαυμαστὰ τὰ ἔργα Κυρίου.

Δεκ. ι'. Θεία καὶ καλὴ ὄψις γονέων.
Θεμέλιον σωτηρίας ἡμῶν ἐστι Ἰησοῦς Χριστός.
Θερμὴ βουλὴ θερμὸν ἔργον.
Θοοὶ κυψέλης ὑβρισταὶ εἰσιν αἰγιθαλὸς καὶ ἀνθρήνη.
195 Θριγκοὶ κόσμησίς εἰσι διατειχισμάτων.
Θυγάτηρ ἡ φήμη τῆς διαβολῆς.
Θύελλά ἐστιν ἄνεμος βίαιος.
Θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου.
Θυμοῦ σκύνιον σημεῖον, ὀφρῦς δ' ὕβρεως.
200 Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ.

ἘΚΑ-

ÆMulatio bonorũ bona eſt, malorum verò prava. *Phocyl.*
Statera doloſa, & diverſum pondus abominatio coram Domino. *Pro.* 11.1. *&* 20.23.
Jugum Chriſti eſt bonum & leve. *Mat.*11.30
Vitæ ſignum pulſus eſt. *Galen.*
Semita improborum mala eſt. *Pr.*17.30.
Voluptas eſca eſt malorum. *Plato.*
Voluptas eſt rete Diaboli ad perniciem trahens. *Baſil.*
Jucundiſſima auditio laus eſt, moleſtiſſima convitium. *Xenoph.*
Secundùm mentem vita finis hominis eſt. *Syneſ.*
Poſteri dies teſtes ſunt ſapientiſſimi.

MEdiocritas in omnibus ſtabilior. *Apollid.*
Verè nobilitas eſt ſimilitudo Juſtitiæ. *Plut.*
Varietas delectabilis. *Adag.*
Patria chariſſima mortalibus. *Eurip.*
Circumciſio nihil eſt, & præputium nihil eſt, ſed obſervatio mandatorum Dei. 1 *Cor.*7.19
Purpura ad purpuram dijudicanda eſt. *Plato.*
Sapientia hujus mundi ſtultitia apud Deum eſt. 1 *Cor.*3.9.
Mors eſt diſſolutio & ſeparatio animæ à corpore. *Plato.*
Audacia pœnitentia comes eſt.
Mirabilia ſunt opera Domini. *Sir.* 11.4.

DIvina & bona eſt viſio parentum. *Pythag.*
Fundamentum Salutis noſtræ eſt Jeſus Chriſtus. 1*Cor.*3.11
Calidum conſilium, calidum opus. *Adag.*
Acuti ſunt alvearis apum inſpectores parus & crabro.
Pinnæ ornatus ſunt murorum.
Fama eſt ſoror calumniæ. *Tat.l.6.*
Procella eſt ventus violentus. *Ariſt.*
Ira Regis nuncius mortis eſt. *Pro.*16.15
Iræ cilium ſignum eſt, ſupercilium ſuperbiæ.
Sacrificia impiorum abominatio Domino. *Pro.* 15 9.

ἙΚΑΤΟΝΤΑ'Σ γ'.

Δεκὰς α'. Ἰδία ἑστία πάντων ἄριστον.
Ἰηβὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων.
Ἰησοῦς Χριστὸς, Θεοῦ Υἱὸς, Σωτὴρ, Σταυρός.
Ἱκέται ἱεροί τε καὶ ἁγνοί.
205 Ἰλὺς κάκιστος κόσμος ἐστὶ λωμάτων.
Ἵνα μὲν δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.
Ἰὸς δέ τε ἀνδρῶν μέριμνα.
Ἵππος εἰς ὀχείαν ὡς φίλος μοιχός.
Ἵπποι μὲν σφηκῶν γενέσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν.
210 Ἶρις οὐκ ἐστὶ μιννέως ζάλης σημεῖον.

Δεκ. β'. Ἴσθι ἐστηριγμένος ἐν συνέσει σου.
Ἴσον λεαίνης καὶ γυναικὸς ὠμότης.
Ἰσχὺς καὶ τεῖχος καὶ ὅπλον σοφοῦ ἐστι φρόνησις.
Ἴχνος καρδίας ἐν ἀγαθοῖς πρόσωπον ἱλαρόν.
215 Καθὼς ἡ μήτηρ, καὶ ἡ θυγάτηρ.
Καὶ ἐγχείριδος καὶ ἄμιλλος καὶ κανδύλου πολὺ ἄδος ἔσται.
Καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.
Καὶ κλῆνος, καὶ ἀρότης ἥσυχος ἔσται ταῖς ἡμέραις ταῖς κυριακαῖς.
Καὶ μολπῆς κόρος ἐστὶ καὶ ἀργαλέου πολέμοιο.
220 Καὶ σελίνου ὀπὸς χρηστός.

Δεκ. γ'. Κακαὶ φρένες, ἡδὺ λάλημα.
Κακία παιδὸς αἰσχύνη πατρός.
Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν.
Κάλλος οὐρανοῦ, δόξα ἄστρων.
225 Κανὼν βίου καὶ χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.

Καλήλιψ οἴκου κρηπὶς, στέμμα φλιά.

Centuria III.

Ocus proprius omnium est optimus. *Adag.*
Medicus vir multis anteponendus aliis. *Hom.*
Jesus Christus, Dei Filius, Salvator, Crux. *Sibylla.*
Supplices sancti ac venerabiles sunt. *Pauf.*
Fimus pessimus ornatus est fimbriarum.
Ubi timor, ibi pudor. *Plato.*
Venenum lethale homini cura est. *Naz.*
Equus admissarius ut amicus irrisor. *Sir.33.6.*
Taurus apes gignit, dat equus crabronibus ortum. *Nicand.*
Iris non est iræ Jovis signum.

ESto stabilis in doctrina tua. *Sir.4.33.*
Æqualis leænæ & mulieris crudelitas. *Men.*
Robur & murus & arma sapientis sunt prudentia. *Pythag.*
Vestigium cordis in rebus secundis vultus hilaris. *Sir.13.30*
Sicut mater, ità & filia ejus. *Ezek.16.*
Et operis dulciarii ex simila, melle & oleo, & placentæ lacteæ, & tuceti tandem satietas erit. 43.
Etiam latitiæ satietas est. *Moschus.*
Et jumentum & arator quietus erit diebus Dominicis.
Etiam cantûs satietas est & molesti belli. *Naz.*
Apii quoque succus utilis est.

MAla mens, dulcia verba. *Mosc.*
Malitia pueri turpitudo patris. *Liban.*
Mali corvi malum ovum. *Gellius.*
Pulcritudo cœli est gloria siderum. *Si.43.11.*
Regula vitæ & pabulum animarum est verbum Divinum.
Trabs fundamentum domûs est, corona vestibulum.

Κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστι, οἶνος δὲ νοῦ.
Κέρδος ἐν κακοῖς ἀγνωσία.
Κεφάλαιον παιδείας ὀρθὴ τροφή.
230 Κηδέων γὰρ ἀπόπροιθε νήπιον ἦτορ.

Δεκ. δ'. Κηλεία μέλιτος λόγοι καλοί.
Κίδαρις καὶ κιθάρα ἐν κίστῃ ἐρυμνά.
Κίκυς γίγαντος ἐν βραχίονι.
Κλασμάτων φύλαξ φορμός.
235 Κλέπτων ἡ νύξ, τῆς ἀληθείας τὸ φῶς.
Κοινὸς πᾶσι λιμὴν ἅδης.
Κοινὰ πάθη πάντων. ὁ βίος τροχός· ἄστατος ὄλβος.

Κολακεία μελέτην ἀγχόνη.
Κολακεία ἐστὶν ἀδελφὴ τῆς διαβολῆς.
240 Κοίρανος δακτύλων λιχανός ἐστι.

Δεκ. ε'. Κόρου ὕβρεις ἔκγονος.
Κύφη σκιὰ καὶ ἀτμὸς ἐστ' ἀνδρῶν βίος.
Κρείσσων μύθων ἢ κτεάτων φυλακή.
Κρείσσων ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ ἢ οἶκος πλήρης μετὰ μάχης.
245 Κροκόδειλος ἐστὶ κνώδαλον ἰοβόλον.
Κρυσιμέτρης κίβαλος ὡς σίδηρον σιάλου.
Κτίλος τῶν οἴων ἡγεμών ἐστι.
Κύκλος τὰ ἀνθρώπινα.
Κύματα ἄλλα ἐπ' ἄλλα.
250 Κύων καλάθου καὶ κανίστρου ἐν καμάρῳ χρείειος φύλαξ.

Δεκ. ς'. Λαός τοι καὶ ὕδωρ, καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.
Λαιδρῶν μέλος βρῶμος ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
Λαρκὸς κολλύβων μεστὸς ἐν λάρνακι λαρός ἐστι.
Λῆροι οὐ λήματός εἰσι τέκμαρ.
255 Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τέχνη.
Λιμὸς, λοιμὸς καὶ πόλεμος λαοῦ εἰσι λοιγός.
Λίθον δῶρον, λίθη χάρις.

Speculum formæ æs est, vinum mentis. *Æschyl.*
Lucrum in malis ignorantia. *Eurip.*
Caput eruditionis recta educatio. *Plato.*
Extra curas est cor juvenile. *Q.Calab.*

FAvus melleus sermones boni. *Pro.16.24*
Tiara & cithara in cista tutæ sunt.
Fortitudo gigantis in brachio est.
Fragmentorum custos sporta est.
Furum nox, veritatis lux est. *Eurip.*
Communis omnibus portus mortis. *Leon.*
Communes casus omnium; Vita trochus; instabilis felicitas. *Phocyl.*
Assentatio mellita strangulatio est. *Philo.*
Assentatio est soror calumniæ. *Lucian.*
Princeps digitorum medius est.

PEtulantia satietatis est filia. *Philo.*
Vana umbra & vapor est hominum vita. *Men.*
Melior est verborum quàm possessionum custodia. *Lucian.*
Melior est buccea cum jucunditate in pace, quàm domus plena cum pugna. *Pro.17.1.*
Crocodilus est bestia venenata.
Defraudator futilis sicut saliva porci saginati.
Aries ovium dux est.
Circulus sunt res mortalium. *Pind.*
Fluctus alii super alios. *Hom.*
Canis calathi & canistri in camerâ pessimus custos.

VUlgus, aqua & ignis cohiberi nequeunt. *Phocyl.*
Procacium cantus fœtor coram Deo.
Corbis collybis plenus in cistâ gratus est.
Ineptiæ non sunt animi virilis indicium.
Portus infelicitatis ars est mortalibus. *Ner.Sym.*
Fames, pestis & bellum populi sunt pernicies.
Vile donum, vilis gratia. *Adag.*

Λόγος εἰκὼν διανοίας.
Λόγοι κηρκώπων μαλακοί.
260 Λύχνος τῆς λύγης ἐχθρός.

Δεκ. ζ'. ΛΩίτερος κύνης μικρὸς θρόος, ἢ κολοιῶν κρωγμός.
Μαγείρου σῆμα τμιάς.
Μαθητὴς πρότερος ὑστερὸς ἐστὶν ὄρθρος.
Μακρὴ ὁδὸς ἀπανδόκαστος.
265 Μαντεῖαι καὶ οἰωνισμοὶ καὶ ἐνύπνια μάταιά ἐστι.
Μανὴ ἐν χθονὶ ὄρνις ἢ χάεις.
Μανία ὀλιγοχρόνιός ἐστιν ὁ θυμός.
Ματαιότης ματαιοτήτων καὶ πάντα ματαιότης.
Μέγας κόπος ἐν τῇ διαφωνίᾳ τῆς ζυμβιώσεως.
270 Μέγα κάρτος ἀνάγκη.

Δεκ. ή. ΜΕθ' ὧν τὸ δίκαιόν ἐστι, μετ' ἐκείνων ὁ Θεός.
Μείων αἰτία, ἧττων δίκη.
Μεσαὶ τῆς Διός, πᾶσαι μὲν ἀγυαί.
Μετὰ τῆς χειμῶνα εὐδία. [γαλήνη.]
275 Μεταβολὴ πάντων γλυκύ.
Μεταξὺ τοῦ ἄκμονος καὶ σφύρας.
Μέτρον ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.
Μὴ ἴσθι ὡς λέων ἐν τῷ οἴκῳ σου.
Μὴ ὑπὲρ τὸ πόδα τὸ ὑπόδημα.
280 Μὴ νέσφι νοτέδος νότος.

Δεκ. θ'. ΜΗ πρὸς λέοντα δορκάς.
Μήτηρ τῆς ἐνδείας ἡ ἀργία.
Μητέρος δείκηλον θυγάτηρ.
Μικρὰ ἐν πετρινοῖς μέλισσα.
285 Μικρὸν τοῦ ὀβολοῦ τίμιον.
Μισθὸς ἀρετῆς αἶνος, καὶ πόνου ὦνος.
Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίου.
Μόθαξ οὐκ ἔστιν ἄνευ μόθων.

Sermo eſt character mentis. *Iſocr.*
Sermones verſutorum molles. *Prov.* 26.
Lucerna tenebrarum inimicus eſt. 22.

PRæſtantior Cygni modicus cantus, quàm Graculorum crocitatio. *Antip.*
Coqui ſignum culter inciſorius.
Diſcipulus prioris poſterior dies.
Longa eſt via ſine diverſoriis. *Democr.*
Vaticinationes & auguria ſomniáque vana ſunt. *Sir.*3.7.
Rara in terris avis gratia.
Ira furor brevis eſt. *Baſil.*
Vanitas vanitatum & omnia vanitas. *Eccl.*1.2.
Magnus labor in diſſenſione convictionis. *Aur. Imp.*
Magna res neceſſitas. *Q. Calab.*

CUm quibus Juſtitia eſt, cum illis Deus eſt. *Joſephus.*
Minor culpa, minor pœna.
Omnis viæ Jovis plenæ ſunt. *Aratus.*
Poſt tempeſtatem tranquillitas. *Tob.*3.22.
Varietas omnium dulcis eſt. *Ariſt.*
Inter malleum & incudem. *Adag:*
Modus in omnibus optimus. *Heſiod.*
Nè ſis leo domi tuæ. *Sir.*4.33.
Nè ſupra pedem calceus. *Lucian.*
Non eſt ſine pluvia Auſter.

NE' contra leonem caprea.
Mater egeſtatis inertia eſt. *D. Ignat.*
Matris imago filia eſt. *Sir.*11.3.
Minima volucrum eſt apicula. *Suid.*
Parvum oboli eſt pretium.
Merces virtutis laus eſt, & pretium laboris.
Memoria juſti cum laude. *Pro.*10.8.
Verna non eſt abſque laboribus.

Cantus

Μολπή τ' ὀρχηστύς· τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
290 Μόχθος ὀλίγος μυρίων ὄνειαρ.

Δεκ. ι. Μυρίαι ἀτυχημάτων ὁδοί.
Μώλωψ ἐν ῥινῷ, ὄγμος ἐν ἀγρῷ.
Μωρῶν ἄδωρα δῶρα, καὶ οὐκ ὀνήσιμα.
Νάρθηξ παιδείας ἐστὶ σκῆπτρον.
295 Ναῦται γὰρ ἀεὶ σχεδόν εἰσιν ὀλέθρου.
Νεῦρα ἄρεως ἄργυρος.
Νεφροὶ τοῦ ἀνθρώπου ὅμοιοι τοῖς βοείοις.
Νόμος ἄνευ ἐπεξεργασίας ὡς κώδων ἄνευ δοίδυκος.
Νόμος ἔμψυχος ὁ βασιλεύς.
300 Νόσος ταραγμὸς σώματος.

ἙΚΑΤΟΝΤΑ'Σ δ΄.

Δεκὰς α΄.

Οσώδης ἡ τοῦ ὕδατος μεταβολή.
Νυκτῶν φίλαι φροντίδες.
Ξενίων θυμὸς ἄριστος.
Ξίφεως δίκην μῦθος ἐστίν.
305 Ξύλον ἀγκύλον καὶ στρεβλὸν οὐδέποτ' ὀρθόν.
Ὁ ἀνὴρ ἐστὶ ξηρὸς καὶ θερμός, ἡ δὲ γυνὴ ψυχρὰ καὶ ὑγρά.
Ὁ ἀργὸς καὶ ἀκρατὴς βίος, κακοῖς ἀνδράσιν ἴδιος.
Ὁ Ἄρχων ἀγαθὸς κοινὸν ἀγαθόν ἐστι.
Ὁ βίος ἀληθῶς οὐ βίος, ἀλλὰ συμφορά.
310 Ὁ ἐλαχίστοις ἀρκούμενος πλουσιώτατος.

Δεκ. β΄. Ὁ Θεός ἐστι πατὴρ τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτὴς τῶν χηρῶν.
Ὁ Θεὸς πλούσιος ἐν ἐλέει.
Ὁ λαός, ὡς ὁ ἱερεύς.
Ὁ κλέπτης τῇ χειρί ἐστιν ἔνοχος.
315 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός.

Ὁ λόγος

Cantus ſaltatióque ſunt ornamenta convivii. *Hom.*
Labor parvus permultorum utilitas. *Aratus.*

MIlle infortunii viæ. *Syneſ.*
Vibex in cute, ſulcus in agro.
Stultorum dona non ſunt dona, neque etiam proſunt. *Sophoc.*
Ferula diſciplinæ ſceptrum eſt.
Nautæ ſemper vicini ſunt morti. *Q. Calab.*
Nervi belli ſunt argentum.
Hominum renes bubulis ſimiles ſunt. *Ariſt.*
Lex ſine executione eſt tanquam campana ſine pi-
Lex animata Rex eſt. (ſtillo. *Cl. Imp.*
Morbus eſt perturbatio corporis. *Diocleſ.*

CENTURIA IV.

PErniciosa eſt aquæ mutatio.
Noctium amicæ curæ ſunt. *Heliod.*
Munerum animus optimus. *Pharnut.*
Ferrum ignitum inſtar gladii eſt.
Lignum curvum & tortuoſum nunquam rectum. *Galen.*
Vir eſt calidus & ſiccus, mulier frigida humidáque. *Ariſt.*

Otioſa & incontinens vita malis viris propria eſt. *Chærond.*
Princeps bonus commune bonum eſt. *Men.*
Vita revera non eſt vita, ſed calamitas. *Eurip.*
Paucis contentus ditiſſimus. *Socrat.*

DEus eſt Pater orphanorum & Judex viduarum. *Pſal.7.6.*
Deus dives eſt in miſericordia. *Eph. 2.4.*
Populus, ſic ut Sacerdos. *Oſ.4.9.*
Homicida judicio obnoxius eſt. *Mat.5.22.*
Lucerna corporis eſt oculus. *—6. 22.*

Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.
Ὃς οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.
Ὁ νοῦμμός ἐστι ψυχὴ καὶ γάνος βροτῶν.
Ὁ πλοῦτος τύχης ἔμπλεος.
Ὁ τῆς πατρίδος καπνὸς λαμπρότερος τοῦ παρ' ἄλλ (πυρὸς.

Δεκ. γ'. Ὁ Χρησὸς ἐστι πολλαχοῦ σωτήριος.
Ὁ χρόνος τῶν πραγμάτων κρίτης ἄριστος.
Οἱ ἀγαθοὶ εὐαπάτητοι.
Οἱ ἀσεβεῖς ὥσπερ χνοῦς.
Οἱ κράτιστοι τῶν ἀνθρώπων βραχυλογώτατοι.
Οἱ νεώτεροι τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ τολμηρότεροι.
Ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν.
Ὅθι τὸ πᾶν.
Οἵα ἡ δίζυς πρὸς οἶκον κέλευθος.
Οἴαξ τοῦ βίου ὁ νόμος Θεοῦ.

Δεκ. δ'. Οἷαι δέσποιναι, τοῖαι καὶ θεραπαινίδες.
Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοίηδε καὶ ἀνδρῶν.
Οἴκοι λέοντες, ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος.
Οἶνος καὶ ἄλφιτα μυελὸς ἀνδρῶν.
Οἷος ὁ λόγος, τοῖος ὁ βίος.
Οἷος ἄβακλος, τοιαύτη ἡλακάτη.
Οἰστέον καὶ ἐλπιστέον.
Ὄλβιος, ὧ τε Θεὸς πανυπέρτατός ἐστιν ἀρωγός.
Ὀλίγη ὁμιλία τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ζόφου.

Δεκ. ε'. Ὁμοιότης τῆς φιλότητος μήτηρ.
Ὀμφαλὸς ἐστι ῥίζα τῆς γαστρός.
Ὄμφαξ ὀδοῦσι βλαβερὸν, καὶ καπνὸς ὄμμασι.
Ὄνος λύρας ἀκροατής.
Ὅπου φωλεὸς, ἐκεῖ ὀπή ἐστι.
Ὅπου ἅμιλλα, ἐνταῦθα καὶ νίκη ἐστί.
Ὅπου δαγὺς, ἐκεῖ κρύος.

Ὅπου

Sermo doloris remedium eſt. *Plut.*
Qui non adverſum nos, pro nobis eſt. *Luc.9.50.*
Nummus eſt anima & lætitia mortalium. *Eurip.*
Divitiæ fortunæ vomitus ſunt. *Diog.*
Fumus Patriæ ſplendidior igne apud alios. *Lucian.*

Bonus eſt ubique ſalutaris. *Men.*
Tempus rerum judex optimus. *Dio.*
Boni faciles deceptu ſunt. *Bias.*
Impii ſunt ſicut glumæ. *Pſal.1.4.*
Primates hominum admodum breviloqui. *Apollod.*
Juniores hominum ſemper audaciores ſunt. *Iſocr.*
Viæ ſtulti rectæ in oculis ſuis. *Pro.12.15*
Curæ nihil impoſſibile eſt.
Sola miſeria ad miſericordiam via eſt.
Gubernaculum vitæ Lex Dei.

Qualis hera, tales pediſſequæ. *Adag.*
Qualis foliorũ generatio, talis eſt & hominum. *Hom.*
Domi leones, prælio vulpeculæ.
Miſerator & miſericors eſt Dominus. *Si.22.11.*
Vinum & farina medulla hominum. *Hom.*
Qualis ſermo, talis vita. *Cl.Alex.*
Qualis fuſus, talis colus.
Ferendum & ſperandum. *Eurip.*
Beatus, cui Deus ſummus eſt adjutor. *Apollin.*
Exigua eſt conſuetudo inter lucem & tenebras.

Similitudo amicitiæ mater eſt. *Men.*
Umbilicus eſt radix ventris. *Ariſt.*
Acetum dentibus nocet, & fumus oculis. *Pr.10.27*
Aſinus lyræ auſcultator. *Lucian.*
Ubi antrum, ibi foramen eſt.
Ubi certamen, ibi victoria. *Ariſt.*
Ubi glacies, ibi frigus.

Ubi

Ὅπου ζῆλος καὶ ἐρίθεια, ἐκεῖ ἀκαταστασία.
Ὅπου κρύσταλλος, ἐκεῖ χεῖμα.
350 Ὅπου κύστος, ἐκεῖ κύτος. καὶ κύμβος.

Δεκ. ϛ'. Ὅπου οὐκ ἔστι τρύγη, ἐκεῖ οὐκ ἔστι σαιτίνη.
Ὅπου κόπος πλείων, ἐκεῖ πολὺ τὸ κέρδος.
Ὅπου μόσχοι πολλοί, ἐκεῖ ἔσονται βόες.
Ὅπου μή εἰσι βόες, φάτναι καθαραί.
355 Ὅπου ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.
Ὅπου τὸ πτῶμα, ἐκεῖ οἱ ἀετοί.
Ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου.
Ὄργανον τῆς παιδείας οὐχ ἡ κτῆσις, ἀλλ' ἡ χρῆσις τῶν βιβλίων.
Ὄργανον ψυχῆς τὸ σῶμα· Θεοῦ δὲ ἡ ψυχή.
360 Οὐ γὰρ ἔρως Θεός ἐστι, πάθος δ' ἀΐδηλον ἁπάντων.

Δεκ. ζ'. Οὐ κλυτὸς Ῥήτωρ ὁ μογγός.
Οὐ πάντα τὰ ἕλκη ἀκεστά.
Οὐαὶ καρδίαις δειλαῖς.
Οὐδεὶς δειλὸς δαῦκος.
365 Οὐδεὶς γὰρ ὢν ῥάθυμος εὐκλεὴς ἀνήρ.
Οὐδεὶς [illegible] πλὴν τοῦ Θεοῦ.
Οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.
Οὐδεμία ὄμφακος χρεία.
Οὐδὲν σιωπῆς χρησιμώτερον.
370 Οὐδὲν ἄνευ ἱδροῦς καμάτου τὸ πρᾶγμα τέλειον.

Δεκ. η'. Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· Εἷς κοίρανος ἔστω Εἷς βασιλεύς.—
Οὐκ ἄνευ αἰχμῆς δόρυ.
Οὐκ εἰσὶ πάντες τῆς τιάρας ἄξιοι.
Οὐκ ἔστιν ἄγκυρα γάλλοις βυνός.
375 Οὐκ ἔστι βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις.
Οὐκ ἔστι δεσπότης ἄνευ ἀτυχοῦς.
Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον.

Οὐκ

Ubi æmulatio & contentio,ibi inconstantia. *Jac.3.5.*
Ubi glacies, ibi hyems.
Ubi nates, ibi cavitas & cavus recessus.

UBi non est triticum, ibi non est placenta.
Ubi multus labor, ibi multum lucrum. *Chrys.*
Ubi sunt vituli multi, ibi erunt quoque multi boves.
ubi non sunt boves, ibi præsæpia pura. *Pro.14.4.*
Ubi thesaurus vester, ibi etiam cor vestrum. *Mat.6.21.*
Ubi cadaver, ibi aquilæ. —24.28.
Telum sermo homini penetrantius ferro. *Phocyl.*
Instrumentum eruditionis non possessio, sed usus librorum. *Plut.*
Corpus animæ instrumentum; Dei verò anima. *Plut.*
Non enim amor Deus est, sed affectus occultus omnium. *Phocyl.*

NOn est præclarus Rhetor qui obtusâ est voce.
Non omnia ulcera sunt sanabilia. *Adag.*
Væ cordibus timidis. *Sir.2:13.*
Nullus timidus audax est.
Nullus socors celebris est vir. *Eurip.*
Nemo bonus nisi Deus.
Nullus propheta acceptus est in patria sua. *Luc.4.24.*
Fructûs-immaturi nullus est usus.
Nihil est taciturnitate utilius. *Eurip.*
Nullum opus sine sudore & labore perfectum est. *Phocyl.*

NOn bona est multorum dominatio; unicus Dominus esto; unus Rex. *Hom.*
Non est sine cuspide hasta.
Non sunt omnes tiarâ digni.
Mon est anchora spadonibus collis.
Non est Regnum Dei esca & potus. *Ro.14.17.*
Non est Dominus sine servo. *Matth.10.*
Non est discipulus supra magistrum. 24.

Non

Οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός.
Οὐκ ἔστι σοφία πονηρίας ἐπιστήμη.
380 Οὐκ ἔστι ταυτὸ λεῖον καὶ χέρσον.

Δεκ. θ'. Οὐκ ἔστι χώρα ἄνευ σκωλήκων.
Οὐρανὸς ἐστὶ θρόνος τοῦ Θεοῦ.
Οὐχ ἅπαν τὸ ἀμάρυσσον χρυσός ἐστι.
Ὀφθαλμοὶ Κυρίου μυριοπλασίως ἡλίου φωτεινότεροι.
385 Ὀχληρὸς ἀνήρ ἐστιν ἐν νέοις γέρων.
Ὄχλος σὺν ἀμαθίᾳ μέγιστον κακόν.
Παθήματα μαθήματα.
Παιδεία τῶν ἀγαθῶν τὸ μέγιστον.
Πᾶν σώτειρον γλυκύ.
390 Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.

Δεκ. ι. Πάντα καθαρὰ τοῖς καθαροῖς.
Παντὶ δ' ἔργῳ μῶμος.
Πάντα ἐστὶ ταχινὰ ἐναντίον Κυρίου.
Πάντα τὰ σπλάγχνα ἐν ὑμῖν ἐστί.
395 Πάντων λιμὴν τῶν μερόπων ὁ θάνατος.
Πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος.
Πάντες ἴσοι νεκύων.
Παρὰ τῷ Θεῷ πάντα δυνατά ἐστι.
Παρὰ τῷ πλούτῳ ποδαγρῶντες.
400 Παρεπιδημία τίς ἐστιν ὁ βίος.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ε.

Δεκὰς α. Παράλληλα ἐστὶ φανερώτερα.
Παιδὸς ἐπιτίμησις ἡδὺ φάρμακον.
Παιδὸς σωφροσύνη μέγιστον τέκνοις παράγγελμα.
Παυρολόγοι πολιοὶ τοῦ γήραος ἄνθεα θνητοῖς.
405 Πειθαρχία τῆς εὐπραξίας μήτηρ.

Non est personarum acceptor Deus. *Act.*10.34
Non est sapientia nequitiæ scientia. *Sir.*19.18
Non eadem res levis & aspera est.

NOn est Regio, quæ vermibus careat.
Cœlum est thronus Dei. *Mat.*5.34
Non omne id quod fulget, aurum est. *Si.*23.26.
Oculi Domini millesariam sole splendidiores sunt. *Men.*
Odiosus vir est juvenibus senex. *Herod.*
Turba sine scientia maximum malum. *Idem.*
Nocumenta sunt documenta. *Soph.*
Eruditio bonorum optimum. *Eurip.*
Omne id cui innutriti sumus dulce est.
Omnia sunt risus, & omnia cinis, & omnia nihil. *Stob.*

OMnia munda mundis. *Tit.*1.15.
Super omni opere Momus. *Anthol.*
Omnia celera coram Domino. *Si.*18.28.
Omnia viscera in membrana sunt. *Aristoph.*
Omnium portus hominum mors. *Sotad.*
Omnium rerum satietas est, & somni, & amoris. *Hom.*
Omnes similes defunctis sunt. *Phocyl.*
Apud Dominum omnia possibilia sunt. *Luc.*1.37.
Juxta divitias podagrici. *Aristoph.*
Peregrinatio quædam est vita. *Plato.*

CENTURIA V.

RES inter se collatæ clariores sunt. *Demost.*
Patris increpatio dulce remedium. *Socrat.*
Patris temperantia maximum filiis præceptum. *Democr.*
Pauciloqui cani senectæ flores sunt inter homines. *Hippoc.*
Obedientia felicitatis mater est. *Æschyl.*

Πειθὼ καὶ ἀνάγκη δύο θεοὶ μεγάλοι.
Πέλεκυς ἀργίας ὄργανον, εἰ μὴ ἐργάζῃ αἰρεῖ.
Πενία αὐτοδίδακτος.
Πενίας βαρύτερον οὐκ ἔστι φορτίον.
410 Πέρδιξ θηρευθεὶς ἐν καρτάλλῳ, οὕτως καρδία ὑπερηφάνων.

Δεκ. β'. ΠΗγὴ σοφίας λόγος Θεοῦ ἐν ὑψίστοις.
Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
Πίστεως ἐστὶ ἕρκος ἡ σφραγίς.
Πλατεῖα ἡ πύλη εἰς τὴν ἀπώλειαν, στενὴ δὲ τὴν ζωήν.
415 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
Πλεονέκτης ἐστὶν εἰδωλολάτρης.
Πλεονεξία μέγιστον ἀνθρώποις κακόν.
Πλούτου πλείστου παντὸς χρήματός ἐστι κόρος.
Πλοῦτος ἐκ τῶν ἰδίων πόνων εὐσχημονέστερος.
420 Ποδηγὸς ἐν ὁδῷ δέλεξον.

Δεκ. γ'. ΠΝεῦμα ἅγιόν ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν.
Πολιότης χρόνου μήνυσις, οὐ φρονήσεως.
Πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἱρετώτερος.
Πολιτεία ἐστὶ τῆς πόλεως τάξις.
425 Πόλεως ψυχή εἰσιν οἱ νόμοι.
Πολλοί εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.
Πολλοὶ βασιλέως ὀφθαλμοί, καὶ πολλὰ ὦτα.
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.
Πολλοί τοι πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι.
430 Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Δεκ. δ'. ΠΟλλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.
Πολλὰ τὰ ἔνεδρα τοῦ δολίου.
Πολλῶν κακῶν ἐπικάλυμμά ἐστιν ὁ πλοῦτος.
Πόλτος ἐστὶ βρῶσις τῶν νηπίων ἀγγέλων.
435 Πολυαρχία μήτηρ ἀναρχίας.
Πολυπραγμοσύνη γλυκύπικρος γαργαρισμός.
Πολύτροπός ἐστιν ὄμιλος.
Πόνος εὐκλείας πατήρ.

Πει

Persuasio & necessitas sunt Dii magni. *Herod.*
Securis lanii instrumētum est, fabri ferrarii malleus.
Paupertas per se docta. *Diog.*
Paupertate non est gravius onus.
Ut perdix venatrix in cavea, ità cor superbi. *Sir.* 11.3.

FOns Sapientiæ Sermo Dei in altissimis. *Sir.* 1.5.
Noxa tam magna est vicinus malus, quantum bonus cōmodum. *Hesiod.*
Septum fidei sigillum est.
Lata est porta ad exitium, arcta ad vitam. *Mat.* 7.13
Plena est terra malis, plenum & mare. *Hesiod.*
Avarus est Idololatra. *Eph.* 5.5.
Avaritia mortalibus est maximum malum. *Eurip.*
Præter opes omnis rei est satietas. *Theog.*
Divitiæ ex propriis laboribus aptissimæ. *Socrat.*
Dux in via laterna est.

SPiritus Sanctus est arrhabo hæreditatis nostræ. *Eph.* 1.14
Canities indicium est temporis, haud sapientiæ. *Men.*
Bellum honestum turpi paci præferendum est. *Demosth.*
Politia est urbis ordo. *Plato.*
Urbis anima Leges sunt. *Demosth.*
Multi sunt vocati, pauci verò electi. *Mat.* 20.16
Multi sunt Regum oculi, & multæ aures. *Xenoph.*
Multi sunt mensæ, pauci veritatis amici.
Multi sanè sunt potûs & cibi amici. *Theog.*
Multa sunt flagella peccatoris. *Ps.* 32.10.

MUlta cadunt inter calicem, supremáque labra. *Gel. l.* 13.
Multæ sunt insidiæ dolosi. *Sir.* 11.36
Multorum malorum tegumentum sunt divitiæ. *Euseb.*
Puls est cibus infantum impubum.
Multoum dominatio est mater malæ dominationis. *Nicetas.*
Curiositas est dulciter-amara gargarizatio. *Eurip.*
Mutabili ingenio est turba. *Phocyl.*
Labor gloriæ pater. *Eurip.*

Πρὸ πυρὸς ἀτμὶς καμίνου καὶ καπνός.
440 Πρὸ τῶν ἔργων κηρυχθὲν μάταιον.

Δεκ. ε. ΠΡοβάτων μὲν οὐδὲν ὄρχος, ἂν ποιμὴν ἀπῇ.
Προπέτεια πολλοῖς ἐστιν αἰτία κακῶν.
Πρῶρα καὶ πρύμνα πραγμάτων ἡμῶν εὐσέβεια ἔστω.
Πρῶτα Θεός, μετέπειτα Λόγος, καὶ Πνεῦμα σὺν αὐτοῖς.
445 Πτίλον μολίβδου ψιλότερον.
Πτωχεία καὶ πλοῦτος παρὰ Κυρίου ἐστί.
Πτωχοὶ ἐσμὲν ἅπαντες καὶ τῆς θείας χάριτος ἐνδεεῖς.
Πτωχῶν αὐλαὶ ἀεὶ κεναί.
Πῦρ, γυνή, θάλασσα, τρία κακά.
450 Πῦρ ἐγγὺς καλάμης μὴ πάντοτε ἀσφαλές ἐστι.

Δεκ. ς'. ΠΩγων τράγῳ μέν ἐστι, ἀλλ' οὐ νοῦς σοφός.
Πῶλος πώλῳ φίλος, καὶ ἔλαφος ἐλάφῳ, καὶ ψὴρ ψηρί.
Ῥάβδος νώτῳ ἀνοήτων.
Ῥᾴθυμος κορδύλης οὐκ ἄξιος.
455 Ῥόδον καλλίφυλλον ἔαρος μέλημα.
Ῥόδον τῶν ἀνθέων βασιλεύς, γῆς κόσμος, φυτῶν ἀγλάϊσμα.
Ῥοπὴ ζυγοῦ δικαιοσύνη παρὰ τῷ Θεῷ.
Ῥώμη ψυχῆς σωφροσύνη.
Σάλπιγξ ὄργανόν ἐστι τοῦ πολέμου.
460 Σῆτες καὶ σκώληκες κληρονομία ἀνθρώπου πόρνου.

Δεκ. ζ'. ΣΙγῆς ἀκίνδυνον γέρας.
Σιωπὴ σοφοῖς ἀπόκρισις.
Σίττη καὶ τρόχιλος ἀετῷ πολέμιά ἐστι.
Σιτία, ποτά, ὕπνοι, ἀφροδίσια, πάντα μέτρια.
465 Σιωπὴ ἄξιος ἑρμηνεὺς λόγων.
Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος.
Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος καὶ παίγνιον.
Σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος κυνῶν.
Σοφία ἐστὶ στολὴ δόξης, καὶ στέφανος ἀγαλλιάματος.
470 Σοφίας ἑρμηνεὺς λόγος.

Σοφία

Ante ignem vapor camini, & fumus. *Si.* 22.30.
Stultum est triumphum canere ante victoriam. *Liban.*

OVium nullus est usus, si pastor abierit. *Eurip.*
Præcipitantia multis est caussa malorum. *Men.*
Prora & puppis actionum nostrarum pietas esto. *Erasmus.*
Primùm Deus, deinde Sermo, & Spiritus cum illis. *Oracul.*
Penna plumbo levior est.
Paupertas & divitiæ à Domino sunt. *Si.* 11.17.
Mendici sumus omnes & divinæ gratiæ indigentes. *Greg.*
Mendicorum loculi semper vacui. *Suid.*
Ignis, mulier, mare, tria mala. *Eurip.*
Ignis propinquus stipulæ parùm tuta res est. *Naz.*

BArba hirco quidem est, sed non mens sapiens. *Dec.* 6.
Equus equo carus est, cervus cervo, & sturnus (sturno. *Naz.*
Virga dorso stultorum debetur. *Pro.* 26.3.
Piger nè ligulâ quidem dignus est.
Rosa decora Veris est cura. *Alcæus.*
Rosa florum regina, terræ ornamentum, plantarum (decus est. *Tati.*
Pondus stateræ justitia à Deo. *Pro.* 16.18
Robur animæ temperantia est. *Pythag.*
Buccina est instrumentum belli. *Tati.*
Tineæ & vermes hæreditas hominis scortatoris. *Sir.* 19.3.

SIlentii tutum præmium. *Athenod.*
Silentium sapientibus responsio. *Eurip.*
Sitta & trochilus cum aquila pugnant. *Arist.*
Cibi, potus, somni, venerea, omnia moderata sint. *Hippoc.*
Silentium obscurus interpres sermonum. *Eurip.*
Umbræ somnium homo est. *Pind.*
Scena est omnis vita & ludus. *Pallad.*
Catulus leonum robustissimus brutorum. *Pr.* 30.30
Sapientia est amictus honorificus, & corona exalta-(tionis. *Sir.* 6.33.
Sapientiæ interpres est oratio. *Philost.*

Δεκ. η'. ΣΟφία γραμματέως ἐν εὐκαιρίᾳ σχολῆς.
Σοφῷ ξένον οὐδέν.
Σπῖος καὶ χρεμασμὸς οὐκ ἄνευ δνόφου.
Σπολὰς χειμερινῆς ὥρας ποιεινὸς ἀμείνων.
475 Στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων.
Στήλη τὸ σκληρὸν νεκρῶν βάρος.
Στιγμὴ χρόνου πᾶς ἐστιν ὁ βίος.
Στρατεία μακρὰ καὶ ποικίλη ἐστὶν ὁ βίος.
Στύλος χρύσεος ἐπὶ βάσεως ἀργυρᾶς γυνὴ αἰσχυντηρά.
480 Στύλοι οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρρενες.

Δεκ. θ'. ΣΤυπεῖον συνηγμένον συναγωγὴ ἀνόμων.
Σύμβουλος οὐδεὶς ἐστι βελτίων χρόνου.
Σφαλερὸν ἡγεμὼν θρασύς.
Σφαλερὸν ἔδεσμα νεφρός.
485 Σφὴξ βομβῶν τέττιγος ἐναντίον.
Σχολὴ τρόπον κακόν.
Σῶμα εὔρωστον βέλτιον ἢ ὄλβος ἀμέτρητος.
Τὰ καλὰ τὰ ξένα.
Τὰ ῥήματα Κυρίου γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.
490 Τὰ σώματα ἡμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστι, καὶ ναὸς Πνεύματος ἁγίου.

Δεκ. ι'. ΤΑ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος.
Τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς, οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς.
Τὰ χρήματά ἐστι ψυχὴ δειλῶν ἀνθρώπων.
Τὰ ὠγύγια ἄριστα.
495 Ταμεῖόν ἐστιν ἀρετῆς ἡ σωφροσύνη.
Ταμίαι λαμίαι.
Τέκνοις αἰδέσιμον καύχημα πατρὸς ἔπαινος.
Τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ.
Τέχναι πηγαὶ τῶν καλῶν.
500 Τέχναι θεῶν χάριτες· ἄνθρωποι ἔργα φύσεως.

SApientia Scribæ in tempore vacuitatis. *Sir.19.3.*
Sapienti nihil peregrinum. *Clem.*
Spelunca & caverna non sunt expertes tenebrarum.
Vestis pellicea hyberno tempore crate melior.
Corona senum filii filiorum. *Pro.17.6.*
Columna durum mortuorum pondus. *Leon.*
Punctum temporis omnis est vita. *Plut.*
Militia diuturna ac varia est cujusque vita. *Arrian.*
Columna aurea in basi argentea mulier pudica. *Pro.26.20*
Columnæ domorum filii sunt mares. *Eurip.*

STupa collecta congregatio impiorum. *Si.21.10.*
Nullus consiliarius melior est tempore. *Naz.*
Perniciosus est Dux audax. *Eurip.*
Renes ferculum perniciosum.
Vespa cicadæ obstrepit. *Theocr.*
Otium jucundum est malum. *Eurip.*
Corpus validum melior est opibus immensis. *Sir.30.14*
Quæ pulcra sunt, gravia sunt. *Bian.*
Judicia Domini dulciora melle & favo. *Psa.19.1.*
Corpora nostra membri Christi sunt, & templa Spiritûs Sancti. *1 Cor.6.15.*

AUtoramenta peccati mors. *Ro. 6.23.*
Quæ sunt supra nos, ea nihil ad nos. *Socrat.*
Opes sunt vita improborum hominum.
Antiqua sunt optima.
Penum virtutis temperantia est, *Men.*
Quæstores sunt striges. *Aristoph.*
Filiis venerabilis gloriatio patris laus est. *Synes.*
Cicada cicadæ chara, formica formicæ.
Artes sunt fontes bonorum. *Xenoph.*
Artes deorum dona, homines naturæ opera. *Hippoc.*

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ϛ'.

Δεκὰς α'.

Τῆς παιδείας ῥίζα πικρά, γλυκεῖς δὲ καρποί.
Τῆς ὀξυθυμίας τὸ ἄνθος μανία.
Τῆς ἀρετῆς οὐδὲν κτῆμα σεμνότερον, οὐδὲν βεβαιότερον.
Τί αὐγῇ καὶ ψόφος; τί βαναύσῳ καὶ σοφῷ;
505 Τί λύκυθος καὶ στρέφιον; τί δελφῖνι καὶ βοΐ.
Τί γλήχων καὶ γλωχὶν πρὸς τὴν γλήνην;
Τί τὸ ἄχυρον πρὸς τὸν σῖτον;
Τί φωτεινότερον ἡλίου;
Τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος;
510 Τίς τῷ καλόπτρῳ καὶ τυφλῷ κοινωνία;

Δεκ. β'. Τιμωρία ἀδικίας ἀκόλουθος.
Τιμιώτατον τὸ πρεσβύτατον.
Τιμαὶ γονέων ἐκγόνοις καλὸς θησαυρός.
Τὸ ἄλλαγμα σοφίας σκεύη χρυσᾶ.
515 Τὸ ἄρρεν φύσει τοῦ θήλεος ἡγεμονικώτερον.
Τὸ βίαιον ὀλιγοχρόνιον.
Τὸ γὰρ ἄκαιρον πανταχοῦ λυπηρόν.
Τὸ κίρρον καὶ κόκκινον χρώματα ἐράσμια.
Τὸ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία.
520 Τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

Δεκ. γ'. ΤΟ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί.
Τὸ κάλλος ἀλλότριον ἀγαθόν ἐστι.
Τὸ ὅλον ψαθίου μεῖζον.
Τὸ σπάνιον τίμιόν ἐστι.
525 Τοῦ ἀγροῦ χῶρος ἐν σικυῷ.

Centuria VI.

Ruditionis radix amara, fructus verò dulces. *Dec.I.* *Isocr.*
Iracundiæ flos est insania. *Apolon.*
Virtute nulla possessio purior, nulla constantior. *Isocr.*
Quid luci cum tenebris? quid fornicario cum docto?
Quid lecythus cum zona? quid delphini cum bove? *Suid.*
Quid pulegium & cuspis ad pupillam oculi.
Quid paleæ cum tritico? *Je.23.28.*
Quid Solis luce splendidius? *Sir.17.5.*
Quæ communicatio luci cum tenebris? *2Cor.6.14.*
Quæ speculo cum cœco communio? *Epichar.*

Pœna injustitiæ comes est. *Plato.*
Antiquissimum venerandissimum. *Arist.*
Honor parentum natis bonus thesaurus. *Plato.*
Mutatio Sapientiæ vasa aurea. *Job* 28.17
Masculum naturâ fœmina principalius. *Arist.*
Violentum non est diuturnum. *Philo.*
Intempestivum ubique molestum. *Isocr.*
Fulvus & coccineus color amabilis est.
Aculeus mortis peccatum est. *1Cor.15.56*
Quod hominibus excelsum est abominandum coram Deo. *Luc.16.15*

Stultitia Dei sapientior est quàm hominum. *1Cor.1.25.*
Pulcritudo alienum bonum est. *Bion.*
Totum parte majus est.
Quod rarum, carum. *Plato.*
Venerationis locus in templo est.

Hominis

Τοῦ ἀνθρώπου σπλὴν ὅμοιος τῷ ὑείῳ.
Τοῦ Θεοῦ δεξιὰ διάμπαξ ἀπείρι ἀλίγκια.
Τῷ Θεῷ πάντα δυνατὰ καὶ ἀδύνατα.
Τῶν ἐλεφάντων ἔμβρυον ἡλικὸν μόσχος ἐστί.
530 Τῶν θνητῶν βίος σποδὸς ἐστι, καὶ καπνὸς, καὶ ἀφρός.

Δεκ. δ'. ΤΩ͂ν καλῶν καὶ ὀπώρη καλή.
Τοῖς μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρόν.
Τόλμα κακῶν ἀλοή.
Τραχεῖα ἡ ἀρετὴ, καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτήν.
535 Τροφὴ νόσων ἡ σιωπή.
Τροχὸς ἁμάξης σπλάγχνα μωροῦ.
Τρυφὴ θορύβων ἀεὶ αἰτία ἐστί.
Τυραννὶς θνείων ἀπάντων ἀγειώτατον.
Τύμβος τύννος νεκροῦ σμικροῦ.
540 Τυφλὸν γὰρ καὶ δύστηνον ἀνθρώποις βίος.

Δεκὰς ἑ. ὙΓεία καὶ εὐεξία βελτίων παντὸς χρυσίου.
Ὑγείας χωρὶς οὔτις εὐδαίμων.
Ὕλη καὶ ὄργανα διδασκαλίας εἰσὶν αἱ βίβλοι, φωνὴ, καὶ λαμπος, χάρτης, μέλαν γραφικὸν καὶ μαχαίριον.
Ὑπέκκαυμα ἐπιθυμίας λόγος ἐρωτικός.
545 Ὑπερβασίη δ' ἀλεγεινή.
Ὕπνος τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια.
Ὕπνος ἔνδιος χάρις καὶ νάρκης αἴτιον.
Ὑπὸ τὸ βρέγμα ὁ ἐγκέφαλός ἐστι, τὸ δὲ ἰνίον κενόν ἐστι.
Ὑπὸ μάλη καὶ σιαγόνι ἐστὶ μεγάλας μάλλος.
550 Ὑφ' ἅρμασιν ἵππος, ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς.

Δεκ. ς'. ΦΆρμακα πολλὰ λυγρά.
Φασιανὸς πρύμνης πρύτανις.
Φερνὴ μνηστῆς ἱκανὴ νυμφίῳ γάζα κάλλιστη.
Φθόνος στάσιος ἀρχή.
555 Φυλακὴ εὐσεβῶν ἡ εὐσέβεια.
Φιλάνθρωπος ὁ Θεὸς ἐστι καὶ ἐλεήμων.
Φιλαργυρεία ἐστὶ ῥίζα πάντων τῶν κακῶν.

Hominis lien ſimilis eſt ſuillo. *Ariſt.*
Dextera Dei in totum ſcuto ſimilis eſt.
Deo omnia ſunt poſſibilia, etiam impoſſibilia. *Syneſ.*
Elephantorum embryo tantus, quantus vitulus eſt. *Ariſt.*
Vita mortalium cinis eſt, & fumus & ſpuma.

PUlcrorum etiam Autumnus pulcer eſt. *Plut.*
Pollutis & infidellibus nihil eſt purum. *Tit.* 1. 15.
Audacia malorum perniciosa. *Phocyl.*
Aſpera virtus eſt, & acclivis ad ipſam via. *Cyril.*
Alimentum eſt morborum ſilentium. *Heliod.*
Rota plauſtri ſunt viſcera ſtulti. *Sir.* 33. 5.
Luxus tumultûs ſemper eſt cauſſa.
Tyrannis beſtia omnium immaniſſima. *Dion.Ha.*
Buſtum parvum cadaveris parvi.
Cœcum quid & miſerum hominibus vita. *Men.*

SAnitas & bona habitudo melior eſt auro. *Sir.* 30. 14
Abſque ſanitate nemo felix eſt. *Athenod.*
Materia & organa diſciplinæ ſunt libri, vox, calamus, charta, atramentum & cultellus. *Camer.*
Fomentum concupiſcentiæ ſermo amatorius. *Epictetus.*
Quod nimium miſerum eſt. *Phocyl.*
Somnus parva mortis myſteria. *Plut.*
Somnus meridianus gravedinem & marcorem cauſ-(ſatur.
Cerebrum ſincipiti ſubditū, occiput autē vacuum eſt. *Ariſt.*
Sub axilla & maxilla eſt vellus tener.
In quadrigis equus, in aratro bos. *Pind.*

PHarmaca multa lethalia. *Hom.*
Phaſianus pruni cuſtos eſt.
Dos ſponſæ ſufficiens ſponſo divitiæ optimæ.
Invidia ſeditionis initium. *Democr.*
Cuſtodia piorum pietas eſt. *Lact.*
Benignus Deus eſt & miſericors. *Chryſ.*
Avaritia eſt radix omnium malorum. 1 *Tim.* 6. 10

Avarum

Φιλάργυρον πᾶν βάρβαρον καὶ μανικὸν γένος.
Φίλη ταῖς Μούσαις ἠώς
560 Φίλη μὲν ψάμμος, ἀλλ' οὐκ ἐν ὄμμασι.

Δεκ. ζ'. ΦΙλος εὐμετάβολον ζῶον
Φίλος πιστὸς σκέπη κραταιά.
Φιλόπονον ζῶον μύρμος ἐστι.
Φίλων οὐδὲν ἴδιον.
565 Φιλοτιμία κτῆμα σκαιόν.
Φόβος γλώττης ἐστὶ δεσμός.
Φροντίδες αἱ παῖδες.
Φυσική ἐστι πρὸς τὰ ἔκγονα φιλοστοργία.
Φύσις τοῦ βιχὸς ἐστι χρειή.
570 Χαλεπαὶ δὲ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.

Δεκ. η'. ΧΑλεπὴ δὲ Θεοῦ ἐπιμήνις
Χαλεπὸν τὸ γῆρας ἐστὶν ἀνθρώποις βάρος.
Χάρις ὡς παράδεισος ἐν εὐλογίαις.
Χίλιαι πολὺ δύαι εἰσὶ παρὰ ἄλειπον καὶ χείλη.
575 Χορτάσματα καὶ ῥάβδος καὶ φορτίαι ὄνῳ.
Χρήματα νεῦρα πολέμου.
Χρηστὸς ἀνήρ ἐστι κοινὸν ἀγαθόν.
Χριστὸς ἱλασμὸς ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.
Χριστὸς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ.
580 Χρόνος ἀνάλωμα πολυτελέστατον.

Δεκ. θ'. ΧΡόνος τέκτων σοφός.
Χρυσῆ πρωΐη τῇ χύβᾳ τῇ κοιλῇ.
Χρυσὸς καὶ λᾶες κόνις εἰσί, καὶ ἄργυρος αὐτός.
Ψευδοπροφῆται ἔσωθέν εἰσι λύκοι ἅρπαγες.
585 Ψόγος ἔχθεος ἀρχή.
Ψυχὴ ξηρὴ ἀρίστη.
Ψυχῆς μέγας χαλινὸς ἀνθρώποις ὁ νοῦς.
Ψυχὴ πρόμαντις.

Avarum omne genus barbaricum & vaticinium. *Soph.*
Amica Musis aurora. *Adag.*
Chara quidem arena est, sed non in oculis.

AMicus mutabile animal. *Arist.*
Fidus amicus protectio valida. *Sir. 6. 15.*
Laboriosum animal est formica.
Amicorum nihil proprium. *Eurip.*
Ambitio est possessio inepta. *Herod.*
Timor linguæ est vinculum. *Tati.*
Curæ sunt liberi. *Stob.*
Naturalis est erga liberos amor. *Arrian.*
Natura pili est fissilis. *Arist.*
Difficiles Regum sunt iræ. *Hom.*

GRavis Dei est ira. *Hom.*
Grave senectus hominibus pondus. *Men.*
Gratia sicut Paradisus in benedictionibus. *Sir.40.19.*
Vel mille calamitates sunt inter calicem & labra. *Adag.*
Pabula, & virga, & onera asino debentur. *Si.33.29.*
Divitiæ sunt nervi belli. *Appian.*
Bonus vir est commune bonum. *Men.*
Christus est propitiatio pro peccatis nostris. *1 Jo. 2. 2.*
Christus est imago Dei invisibilis, & expressa imago substantiæ illius. *Col. 1.15.*
Tempus jactura pretiosissima. *Heb. 1. 3.*

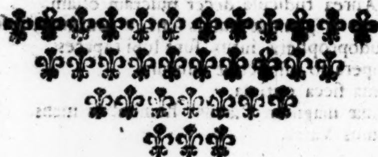
TEmpus opifex sapiens. *Crates.*
Aurea tudicula decet pulcram ollam. *Plato.*
Aurum & gemmæ pulvis sunt, argentúmq; ipsum. *Naumac.*
Pseudoprophetæ intus sunt lupi rapaces. *Mat. 7.15.*
Vituperatio inimicitiæ initium. *Pallas.*
Anima sicca optima. *Heracl.*
Animæ magnum frænum hominibus mens. *Men.*
Animus Vates. *Adag.*

Ut

Ὡς ῥομφαία δίστομος πᾶσα ἀνομία.
590 Ὡς μεγάλη ἡ ἐλεημοσύνη τοῦ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν.

Δεκ. ι. Ὡραῖον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως.
Ὡς σταγὼν ὕδατος ἀπὸ θαλάσσης καὶ ψῆφος ἄμμου, οὕτως χίλια ἔτη ἐν ἡμέρᾳ αἰῶνος.
Ὡς ποικίλον πρᾶγμ' ἐστὶ καὶ πλάνον τύχη.
Ὡς φύλλον θάλλον ἐπὶ δένδρου δασέος, οὕτως γενεὰ σαρκὸς καὶ αἵματος.
595 Ὥσπερ δρόσος ἐν ἀμήτῳ, οὕτως οὐκ ἔστι ἄφρονι τιμή.
Ὥσπερ ἐνώτιον χρυσοῦν ἐν ῥινὶ ὑός, οὕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος.
Ὦτος ὅμοιος τοῖς γλαυξί.
Ὦτων πιστότεροι ὀφθαλμοί.
Ὠκεῖαι Χάριτες γλυκερώτεραι.
600 Ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν ἱδρῶτες ἐν ὕπνοις ἀγαθοί.

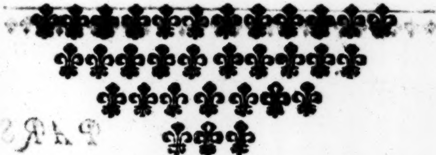
Τέλος τοῦ πρώτου μέρους.

Ut gladius anceps omnis iniquitas. *Sir.21.4.*
Quàm magna est misericordia Domini Dei nostri. —17.23.

OPportuna est misericordia tempore afflictionis. *Si.35.23.*
Ut gutta aquæ è mari & calculus arenæ, ità mille anni in diebus æternitatis. —18.9.
Quàm varia res est & erratilis fortuna. *Men.*
Ut virens folium in densa arbore, ità genus carnis & sanguinis. *Si.14.18.*
Sicut nix in æstate, ità non est insipienti honor. *Pro.26.1.*
Ut monile aureum in naso suis, sic mulier formosa carens ratione. *Prov. 11.22.*
Otus est similis noctuis. *Arist.*
Oculi certiores sunt auribus. *Polyb.*
Celeres Gratiæ dulciores. *Lucian.*
Pallidorum & gracilium sudores per somnum boni sunt.

Finis Partis primæ.

Verſus Vulgaris.

ὋΣ μὴ Ῥωμαϊκοῖς Ἑλληνικὰ γράμματα μίξειν,

Οὐ δύναται λογικοῦ τοὔνομα ἀνδρὸς ἔχειν.

QUi non Græca ſimul jungit Documenta Latinis,

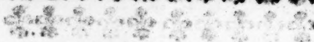
Ille Viri Docti nomen habere nequit.

Menander.

Ἀναφαίρετον κτῆμ' ἐστὶ παιδεία βροτοῖς.

Inſeparabilis poſſeſſio eſt Eruditio mortalibus.

PARS

PARS SECUNDA HUJUS ENCHIRIDII

COMPLECTITUR

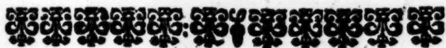
DCC Sententias GRÆCAS

SERIE

Alphabeticâ digeſtas;

In quibus

Præter NOMINA & Particulas Indeclinabiles, tantummodò Verba Regularia; nulla verò Anomala & Defectiva occurrunt.

ἘΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

τῆς Ἑλλάδος φωνῆς.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ζ΄.

Δεκὰς α΄. Γαθὸν τὸ νύφειν, ἢ τὸ κραιπαλᾶν.
Ἀγαθὸς ψάλτης, ἀγαθὸς ζωμοποιός.
Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.
605 Ἀγάλλει τὸ μὲν δέμας λαῖφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.
Ἀγλαὸν ἥρωα μῶλος οὐδενὸς στερεῖ.
Ἀγρὸς, καὶ πόλεας, σοφίη καὶ νῆα κυβερνᾷ.
Ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος ὡς πόλις ὀχυρὰ, καὶ ὡ μεμοχλευμένη βασιλεία.
Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ᾽ ἄρτον.
610 Ἀεὶ τὰ πέρυσι βελτίω.

Δεκ. β΄. Ἐτὸς οὐ θηρεύει μυίας.
Ἀηδὼν μὴ εἰς μῦθον κλήσῃ ἀετόν.
Ἄζει, οὐχ᾽ ἄζει λείεια ῥῖγος.
Ἀήσυλον οἱ ὄνοι ἄχθος βαστάζουσι.
615 Αἱ ἀκρίδες, ἀνθρῆναι καὶ σφῆκες ὀχλοῦσι τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς ἄλλοις ἀτόμοις.
Αἱ μὲν βρονταὶ παῖδας μάλιστα, αἱ δὲ ἀστραπαὶ τοὺς ἄφρονας (καταπλήττουσιν.
Αἴθρεαν οἱ ἀστέρες μηνύουσι.
Αἰθίοψ οὐ λευκαίνεται.
Αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσι.
620 Αἴολον ὁ μάγος μάγγανον ἀπείρει.

Αἶψα

MANUALE Linguæ Græcæ.

CENTURIA VII.

Elius est sobrium esse, quàm crapulari. *Epichar.*
Bonus cantor, bonus cupediarius. *Archid.*
Diligit mel ursus.
Diliges proximũ tuum sicut teipsum. *Deu.5.38*
Ornat corpus quidem vestis, faciem verò pudor.
Illustrem heróa bellum nullâ re privat.
Agros, urbes, & navim Sapientia gubernat. *Phocyl.*
Frater à fratre adjutus, sicut urbs munita, & sicut vectibus pessulisque obfirmatum regnum. *Chrys.*
Bona est offa post panem. *Zenod.*
Semper superioris anni res meliores. *Diogenia.*

AQuila non capit muscas. *Suid.*
Luscinia nè ad pugnam provocet aquilam.
Exsiccat, non veneratur lilia frigus.
Grave asini onus portant.
Locustæ, crabrones & vespæ coëunt eodem modo, quo alia insecta. *Arist.*
Tonitrua quidem pueros, sed minæ stultos territant. *Socrat.*
Serenitatem stellæ indicant.
Æthiops non albescit. *Plato.*
Semper juniores desipiunt. *Hom.*
Varias magus præstigias spargit.

 Statim

Δεκ. γ'. Ἄψα ἡ ἀκαλήφη ἄρρενικῆς αἴθει.
Ἀκολουθησάτω τῷ δεσπότῃ δοῦλος, τῇ δὲ δεσποίνῃ (ἄβρα.
Ἄκουε πολλὰ, λάλει καίρια.
Ἀλέα κηρὸν μαλάσσει, ἄσιν καὶ σκύβαλον σκληρύνει.
625 Ἀλαζονείας οὔτις ἐκφεύγει δίκην.
Ἀλλ' ἀπὸ μείζονος ἀνδρός.
Ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων.
Ἄλλην δρυῒ βαλάνιζε.
Ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσι βρύων.
630 Ἄλλοτε γὰρ τοῖς φίλη πέλει ἠὼς, ἄλλοτε δ' ἐχθρή.

Δεκ. δ'. Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ.
Ἀλογα γαστὴρ οὐκ ἀλέγει ῥήματα.
Ἀμαιμάκετον ἅμα καὶ ἀφανερὸν τὸ πλασμὸς δαμᾷ.
Ἁμαρτάνει τὸ καὶ ζωοῦ σοφώτερος.
635 Ἀμαυρὸν ἐρέξει ὁ ἀριθμὸς ἀείστερος.
Ἄμια, θυννὸς καὶ λάβραξ σαρκοφαγοῦσι.
Ἀμνὸς ἁπαλὸς πρότερον λευκίζεται, πρὶν ἢ ὀπτᾶται.
Ἀμβλύνει ἐὰν μὴ πνίγηται φήμη.
Ἄνακτος ἀρετὴ τὸ ἐλεεῖν τοὺς δεομένους.
640 Ἀνὴρ ὁ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον.

Δεκ. ε'. Ἀνὴρ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτέ.
Ἀνδρὸς οἶνος ἔδειξε νόον.
Ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.
Ἀνδρεία τὰς ἄτας μικρὰς ἔρδει.
645 Ἀνδρὸς πονηροῦ σπλάγχνον οὐ μαλάσσεται.
Ἄνθρωποι ἀπὸ σπέρου καὶ παλαιοῦ στήμονός εἰσι κρεμάμενοι.
Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει.
Ἀνομία νόμων κρατεῖ.
Ἀντὶ τῆς βορᾶς γάλα ἀθέλγει τὸ βρέφος.
650 Ἀντὶ τῶν γονέων γόνατα τίνουσι βροτοί.

Δεκ. ς'. Ἄπαντας ἡ παίδευσις ἡμέρους ποιεῖ.
Ἀποῤῥαγήσεται τεινόμενον τὸ χαλώδιον.

Ἀπάντω

STatim urit bona urtica. *Dec. 3.*
Sequatur Dominum ſervus, Dominam verò ancilla.
Audi multa, loquere tempeſtiva. *Bias.*
Calor ſolis ceram liquefacit, limum & fimũ indurat.
Superbiæ nullus evitat pœnam. *Men.*
Cave tibi ab homine potentiore. *Suid.*
Alius eſt, qui ſeminat, & alius, qui metit. *Jo. 4. 37.*
Aliam excute quercum. *Suid.*
Aliorum medicus ipſe ulceribus ſcatet. *Plut.*
Quædam dies amica & felix eſt, quædam inimica & infelix. *Q. Calab.*

IPſa dies quandoq; parens, quandoque noverca eſt. *Heſiod.*
Cœcus venter non curat verba.
Inſuperabilem pariter & debilem bellum domat.
Peccat etiam ſapiente ſapientior. *Men.*
Obſcurum tegit numerus infauſtus.
Amia, thynnus & lupus carne aluntur. *Ariſt.*
Agnus tener priùs excoriatur, quàm aſſatur.
Pertranſit, niſi ſtatim ſuffocetur fama.
Regis virtus eſt miſereri pauperum. *Agapet.*
Vir fugiens haud moratur lyræ ſtrepitum. *Adag.*

VIr bonus bonum non odit unquam. *Men.*
Viri vinum indicat mentem. *Theog.*
Viri character ex ſermone cognoſcitur. *Men.*
Fortitudo diſpendia parva facit. *Democ.*
Viri mali cor non mitigatur. *Men.*
Homines à putrido & veteri filo pendent. *Philo.*
Viro defatigato magnum robur vinum auget. *Hom.*
Iniquitas legibus dominatur. *Eurip.*
Pro cibo lac ſugit infans.
Parentum loco præſtigiatores honorant mortales.

OMnes Inſtitutio manſuetiores facit. *Men.*
Rumpetur tenſus funiculus. *Lucian.*

Ἁπάντων Χάρων κάλπην βάπτει.
Ἀπὸ δεσμίων μὴ ἀποστρέψῃς ὀφθαλμούς.
655 Ἅπαξ πυῤῥὸς καὶ δέκατον χλωρός.
Ἀπὸ σπινθῆρος μικροῦ πυρὸς πληθύνεται ἀνθρακία.
Ἁπτόμενος πίσσης, μολυνθήσεται ἐν αὐτῇ.
Ἀρετὴ στέφει τιμῶντας αὐτὴν πανταχοῦ.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κῦδος, οὐ χρόνος ἀμᾷ.
660 Ἄρης τὰ αὐτοῦ ὅπλα οὐ σαλεύει.

Δεκ. ζ'. Ἄρχων ἄκουε καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως.
Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποίει Θεόν.
Ἀσκαλαβώτης κατεσθίει ἀράχνας.
Ἀσκὸς βαπτίζῃ, δῦναι δέ τοι οὐ θέμις ἐστίν.
665 Ἀσπὶς παρ' ἐχίδνης φάρμακον δανείζεται.
Ἀσεβεῖς ὥσπερ χνοῦς ἂν ἐκρίπτῃ ὁ ἄνεμος.
Ἀσθενεῖ ὁ βραχίων οὐ σταυθέντος ἀγκῶνος.
Ἀτηρὸς γάρ τοι λάβρος ἀνὴρ τελέθει.
Ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγέλα· κοινὴ γὰρ τύχη.
670 Αὐθέντης αὐτομάταις ἀστραγαλίζει.

Δεκ. η'. Αὐλὸς καὶ ψαλτήριον ἡδύνουσι μέλη.
Αὐτῷ ὁ βάκηλος ἄχθος ῥάπτει.
Αὐστηρὸς ἀπφῦς βλωμὸν παιδαρίοις βλίττει.
Ἄχρις ἂν στίλβῃ ἠώς, θρόνα μυρίαρχος ὄζου μῦθοι λέξεις.
675 Αὐχμὸς οὐκ ἄφαρ αὐτῆς ἀφάνην καὶ ἀφόρην.
Ἀψίνθιον καὶ ἀμάρακος ἑξῆς ἄφθας ἐπείγουσι.

Βαιῷ δὲ πόνῳ μέγα κέρδος ὀπηδεῖ.
Βακτηρίαν ἀείρων αἰκίαν ἀπειλεῖ. (λύει.
Βαλανεὺς ἐν ταυτῷ πυέλῳ τόν τ' ἀγαθόν, τὸν δὲ κακὸν
680 Βάπτεις μὲν ἀπχὸν, ὕδωρ δ' ὑγρὸν οὐ δύει πολύ.

Δεκ. θ'. Βασιλεὺς σήμερον, καὶ αὔριον τελευτήσει.
Βαστάζουσιν ἄχθος μέγιστον οἱ φιλόρετοι.
Βαΰζοντος ἑνὸς αὐτίκα βαΰζει καὶ ἕτερος.

Βέλτιον

Omnium Charon urnam submergit. *Adag.*
Ab indigente oculos tuos nè averteris. *Sir.* 4.5.
Semel rubidus ac decies pallidus. *Adag.*
De parva scintilla ignis augetur carbonum strues. *Si.* 11.39.
Qui tangit picem contaminabitur eâ. —13.1.
Virtus coronat cultores suos undique.
Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Mars sua ipsius arma non jactat. *Archid.*

IMperans audi justè & injustè. *h. e. aqua & iniqua.* *Solon.*
Initium rerum omnium & finem facito Deum. *Naz.*
Stellio devorat araneas. *Aristoph.*
Mergeris uter aquis, sed non submergeris unquam. *Sibyl.*
Aspis à vipera venenum mutuò accipit. *Diog.*
Impii sunt tanquam gluma quam projicit ventus. *Psal.* 1.4.
Infirmum est brachium vulnerato cubito.
Nocivus profectò præceps vir est. *Theog.*
Infortunatũ nè irriseris; cõmunis enim est Fortuna. *Chilo.*
Dominus sponte suâ talis ludit.

TIbia & Psalterium suaves reddunt cantus. *Sir.* 40.23
Sibi ipsi stultus dolorem consuit.
Austerus parens buccellam pueris aufert.
Dum fulgeat aurora, flores adolescẽtes moniti legite.
Siccitas non statim arefacit aphacem & apharcam.
Absinthium & amaracus gradatim exulcerationes oris abigunt.
Parvum laborem magnum lucrum comitatur. *Oppian.*
Baculum attollens verbera minatur.
Balneator in eodẽ solio & probum & improbũ lavat. *Pind.*
Mergis quidem utrem, aqua autem humida nunquam subit. *Naz.*

QUi hodie rex est, cras morietur. *Sir.* 10.12
Portant onus maximum amatores virtutis. *Philo.*
Latrante uno statim latrat & alter canis. *Adag.*

Βέλτερον ἀπονώσιν, ἢ ἐπὶ πλέον εἰλαπινάζειν.
685 Βέμβηξ ῥέμβεται σκυτάλη.
Βλὰξ τερυλίζων ὥθει βλαισόν.
Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.
Βλέψ ἀνοίκτῃ θερμοὺς αἷμα φρέαρ.
Βλάπτει ἴλλους ἀγλαΐα ἀκτίνων τοῦ ἡλίου σπλβόντων.
690 Βλέπεις ἐν ὀφθαλμῷ ἀδελφοῦ κάρφος, ἐν δ' ἰδίῳ ὀφθαλμῷ δόκον οὐ καταvoεῖς.

Δεκ. ί. BΟλβίτῳ χοπείων συμβλήθη ἀνηρός.
Βορβορυγμὸς ποικιλόγηρυς ὀσφὺν βασανίζει.
Βορέας καὶ ὁ νότος πλειστάκις πνέουσι.
Βότρυας οὐ χύει ἄκανθα.
695 Βότρυς πρὸς βότρυν πεπαίνεται.
Βόστρυχον ἢ πίαλος τίλλει.
Βυβῶνα καὶ γλουτὸν γλοιὸν σκέπαζε.
Βυλεύου πρὸ ἔργου.
Βρένθος, καὶ λάρος, καὶ ἅρπη, καὶ φρῦνος, καὶ τρίαρχος ἀπὸ τ' (θυγάτηρ ζῶσιν.
700 Βρόχους τείνει ὁ ἑταῖρος αἱμύλος.

ἙΚΑΤΟΝΤΑ'Σ ή.

Δεκας ά. Ρύον μὲν ἔλλος, ἀλλ' οὐχ ἑλλέβορον ἐστί.
Βρύτου καρχήσιον μεστὸν ἄλγη διώκει.
Βύας πρότερον βρύκει ἢ βυκανίζει.
Βύβλου δὲ καρπὸς οὐκ αἰτεῖ μέγαν στάχυν.

705 Γαγγαμεῦς ἄρκυσι, οὐκ ἀείδει γόγγρον ἀσπάφει.
Γαῖαν ψακὰς εὔκαρπον ποιεῖ.
Γάλως φιλεῖ ἀνεψιόν.
Γαμβρὸς γαῦρος καὶ στιχὸς ἐκυρὸν ἐρέθει.
Γέλγη ἐν ἀγορᾷ, σκῶς δορκῶν ἐν αἰγῶνι ζητεῖται.
710 Γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθρὲς γηᾶν.

Γένια

Melius est dormire, quàm nimiùm in se ingurgitare. *Q. Calab.*
Trochus circumagitur flagello.
Stultus balbutiens expellit valgum.
Lædit virum animus in iram lapsus. *Men.*
Vena aperta grumos sanguinis emittit.
Lædit oculus splendor fulgentibus Solis radiis.
Cernis in oculo fratris tui festucam, in proprio verò oculo nè trabem quidem advertis. *Mat. 7.3.*

STercori fimetorum comparatur piger. *Sir. 22.2.*
Intestitorum strepitus variè sonans ilia torquet.
Aquilo & Auster sæpissimè spirant. *Aristoph.*
Racemos non fert spina. *Adag.*
Botrus juxta botrum maturescit. *Suid.*
Cincinnum febris quotidiana vellicat.
Inguen & sordidos clunes tege.
Consule ante tempus. *Pythag.*
Anas, larus, harpa, rubeta & buteo cibum sibi è mari (petunt. *Arist.*
Retia tendit sodalis blandus.

CENTURIA VIII.

Uscum quidem hinnulus, sed non helleborum devorat. *Dec. 1.*
Cerevisiâ poculum plenum dolores pellit.
Bubo citiùs mordet quàm buccinat.
Papyri fructus non postulat magnam spicam. *Adag.*
Piscator retibus, non instrumento fabrili congrum (decipit.
Terram ros frugiferam facit.
Glos amat fratris filium.
Gener superbus & injucundus socrum odit.
Varia merx in foro, stercus capraū in hœdili quæri(tur.
Risus jucundissimus est in hostes ridere. *Soph.*

Viscera

Δεκ. β'. ΓΕ'ντα καλιβάδιον θερμαστρίου, ἰνδικὸν θυμιαίνει.
Γεωπόνος μὴ λείπεις ἀλύπω.
Γηράσκεις καὶ χελῆκες ὑπὸ χρόνου.
Γλυκὺ μέλι καὶ πνιξάτω.
Γλυκαίνεις βυλιμίᾳ κυάμους.
Γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν, ἢ σθένος * χερῶν. [* Poët. pro (χειρῶν.)]
Γονεῖς τίμα τοὺς καὶ φίλους συγγενεῖς.
Γύμναζε σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν.
Γυναῖκα αἰδὼς, οὐ κομμὲς κάζει.
Γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσον ἢ γαμεῖν.

Δεκ. γ'. ΓΥναικὸς ὄμμα τοῖς ἀκμάζουσι βέλος.
Γυνὴ ἐκλήθη διὰ τὸν ἄνδρα.
Γλῶσσα μαλακὴ συντρίβει ὀστᾶ.
Δαμάλη μιτύλη οὐ κυρηβᾷ.
Δεῖσα σοῦσον φθίει
Δέλφακα βέραν χοῖρον σφάξει.
Δένδρον σαπρὸν ἐκκόπτεται.
Δεῖσε οὐ δίει δειλός.
Διαίνεις ἢ δροσὸς χλόαν, ἢ τὸ χλιαίνεις ἔλη.
Δι' ὧν τις ἁμαρτάνει, διὰ τούτων κολάζεται.

Δεκ. δ'. ΔΙ'καιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος.
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.
Δέει νίκτας δίψαν, πεῖναν τ' ἄρτος.
Δίκη δίκην ἔτικτε, καὶ βλάβην βλάβη.
Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν λίθον.
Διαλύγιος φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶναι.
Δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσός.
Δολιχὴ ἐρείπει δένδρα ἄελλα ἀήτη.
Δόναξ δοχμὸς ὅταν κλᾶται δουπεῖ.
Δόρυ ἐν ἀγῶνι μέλη καὶ μῦθος δεικνύει.

Δεκ. ε'. ΔΟ'ξαν δίωκε μήτε πᾶσαν, μηδ' ἄγαν.
Δριμὺς πυρετὸς τινάσσει ῥέθη.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.

Δύη

VIſcera clibadium ſanat, piper calefacit. *Dec. 2.*
Agricola nè linquat lignum cui infigitur ſtiva.
Seneſcit etiam ferrum cum tempore. *Antiph.*
Dulce mel vel ſuffocet. *Suid.*
Indulcat fames magna fabas.
Conſilia magis obtinent quàm robur manuum. *Agathon.*
Parentes honora, & amicos beneficio affice. *Men.*
Exerce teipſum ad pietatem. *1Tim.4.7.*
Mulierem verecundia, non fucus omnia.
Mulierem ſepelire melius eſt quàm ducere. *Eurip.*

MUlieris oculus juvenibus ſpiculum. *Hom.*
Mulier creata eſt propter virum. *1 Cor.11.9*
Lingua mollis confringit duritiem. *Pro.25.15*
Juvenca mutilata non pugnat cornibus.
Fœtor lilium corrumpit.
Porcellum alens porcum mactabit.
Arbor putris exſcinditur. *Mat.7.19*
Contentio non invenit conſilium.
Irrigat ros herbā virentē, tepefacit autē calor ſolaris.
Per quæ quis peccat, per hæc & punitur. *Sap.11.17*

JUſti lucebunt ſicut Sol *Mat.13.43*
Juſtus ceu palma florebit. *Pſal.91.2.*
Expellit nectar ſitim, famémque panis.
Lis litem parit, item noxam noxa. *Suid.*
Turpe eſt bis in eundem lapidem impingere. *Zenod.*
Magna fama id quod nihil eſt facit eſſe.
Probatur in camino argentum & aurum. *Pro.17.3.*
Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Arundo obliqua cum frangitur, ſonum edit.
Haſta in agone membra & animum oſtendit.

GLoriam perſequere neque omnem, neque valdè. *Naz:*
Acris febris concutit membra.
Arbore dejectâ quilibet ligna colligit. *Adag:*

Infortu-

Δύη καὶ φάγοντα δ' ἐρανοῖ.

745 Δυστηνὸς ὅστις ζῇ θαλάττιον βίον.

Δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν.

Δυσχερὲς ψαύειν νοσοῦντος ἀνδρός.

Δῶρα θεοὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας.

Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη.

750 Ἐὰν τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται;

Δεκ. ϛ'. Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν.

Ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας, καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα, ἀλλότριος, καὶ μὴ τὰ σὰ χείλη.

Ἐγὼ καὶ σὺ τὸν αὐτὸν ἕλκομεν ζυγόν.

Ἐγὼ σκόροδά σοι λέγω, σὺ δὲ κρόμμυα ἀποκρίνεις.

755 Ἑλὼν ἕκαστος μανδάκην κομίζει.

Εἰ πᾶν τὸ λαλοῦν ἄνθρωπός ἐστι, καὶ ἡ ψιττάκη ἔσται.

Εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν οὐ καλόν.

Εἰρήνη τ' ἀγαθὰ ἀλδεῖ, θυμὸς ἀφαιρεῖ.

Εἰρήνη γεωργὸν κἂν πέτραις τρέφει καλῶς.

760 Εἰσὶ καὶ ζώντων οἱ κόλακες κόρακες.

Δεκ. ζ'. Εἷς φέψαλος φηγόν, πτελέαν, ἐλάτην καὶ πεῖνον οὐ πρήθει.

Ἐξ ἀργοῦ ἀργίλου χυδεὺς λάπατον ποιεῖ.

Ἐκ δρόσου σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέττιξ.

Ἐκ καλάμης δῆλος ἐστὶν ὁ θερισμένος στάχυς.

765 Ἐκ μυχοῦ ἀλκὴ ὥσπερ ἐκ πηγῆς πιδᾷ.

Ἐκ μελέτης πλείους, ἢ φύσεως ἀγαθοί.

Ἐκ πολυεργίας ψευδεργία.

Ἐκ τῶν πόνων τοι τ' ἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς.

Ἕκαστος τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει.

770 Ἑκόντι ὁ κράτιστος τὰ δεινὰ ταλάντωτος ὀπίκυρος ἔσω.

Δεκ. ή. Ἐκτὸς λεωφόρου μὴ βαδίζειν.

Ἐλαίαν ἐν κήπῳ τρέχων ἀμέργει.

Ἔλεγξον τὸν πλησίον σου πρὶν ἢ ἀπειλῆσαι.

Ἐλάχιστον ζῶον ψύλλας ἅλματι μέγιστον ἐλέφαντα νικᾷ.

Ἕλκει

Infortunium etiam fugientem comprehendit.
Infortunatus qui marinam vivit vitam. *Antiph.*
Gloriam sapientes hæreditabunt. *Pro.3.25.*
Odiosum agrum tangere virum. *Eurip.*
Munera etiam Deos placant & venerandos reges. *Adag. è Plat.*
Sponde, prope est damnum. *Thales.*
Si sal infatuatus fuerit, per quod condietur? *Luc.14.34*

APpropinquate Deo, & appropinquabit vobis. *Jac.4.8.*
Laudet te alienus, non os tuum; alienus, & non labia tua. *Pro.27.2.*
Ego ac tu idem trahimus jugum. *Adag.*
Ego loquor tibi de alliis, tu respondes de cepis. *Adag.*
Suam quisque pellem portat.
Si omne loquens homo est, etiam psittacus erit.
In turbam prorepere virginibus non honestum. *Eurip.*
Pax facultates auget, bellum aufert.
Pax agricolam vel inter saxeta bene nutrit. *Men.*
Viventium etiam adulatores corvi sunt.

UNa scintilla fagum, ulmum, abietem aut ilicem non inflammat.
Ex alba argilla figulus ollam facit.
Ex rore vivit ut cicada. *Arist.*
Ex culmo perspicitur demissa spica. *Adag.*
Ex medulla robur tanquam ex fonte salit.
Plures studio sunt boni quàm naturâ. *Anax.*
Ex crebro juramento falsum juramentum. *Philo.*
Bona per labores augentur hominibus. *Eurip.*
Quilibet propriam sarcinam bajulabit. *Gal.6.5.*
Sponte supremus periclitanti auxiliator est.

EXtra viam publicam nè eas. *Pythag.*
Oleam in horto alens exprimit amurcam. *Sir.19.17.*
Argue proximum tuum priusquam minêris.
Minimum animalculum pulex saltu maximum Elephantem vincit.

775 Ἕλκει τὸ ἔμβρυον ἀπὸ τοῦ αἵματος τὸ γλυκύτατον.
Ἐλάφου κέρατα λαγωὸν ἀτύζουσι.
Ἐλπὶς σαίνει φρένας ὡς ὄνειρος.
Ἐν αὐλῇ περιέπει τὰ πρῶτα ὁ κόλαξ, ὁ συκοφάντης τὰ (δεύτερα.
Ἐν ἔργῳ ὢν ὁ φὼρ οὐκ ἰάχει.
780 Ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τίμα τὸν πατέρα σου.

Δεκ. θ'. ἘΝ ὁδῷ μὴ σχίζειν ξύλα.
Ἐν πρωΐᾳ σπεῖρον τὸ σπέρμα σου.
Ἐν παντὶ σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ.
Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω.
785 Ἐν σκότῳ κερσίως πλέωαν πόδας σφάλλει.
Ἐν τοῖς τόποις τῶν τυφλῶν στραβὸς βασιλεύει.
Ἐν τοῖς διωγμοῖς ἡ ἐκκλησία θάλλει.
Ἐν θάμνῳ νεκρὸν μὴ θάπτε.
Ἔνθα καὶ ἔνθα περιέλκει ἄκοντα διωκτός.
790 Ἐξ ἅλικος θοίνη κηδιὼ μεσοῖ.

Δεκ. ι'. ἘΠιλήθεσθον Μυσκέλλω οὐδεὶς ἐπηρεάζει.
Ἔνεστι καὶ μύρμηκι καὶ σέρφῳ χολή.
Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς, ὅτι ἐν αὐταῖς ζωὴ αἰώνιος.
Ἐρεσχελεῖ ἀετὸν κορώνη.
795 Ἐρπύει καὶ ὀρυκαίτης ἐλλέβορος λιχνεῖα.
Ἔρημον ἦθος ὀδύνην μηκιώει, ἔτος μινύθει.
Ἔσθλ' ἀγόρευε, κάκ' οὐδέποτε φρεσὶ βυσσοδόμευε.
Ἔθεις δὲ ἔθειν ἀντιφυλάει.
Ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ καλόν. (αὐτοῦ.
800 Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους

ἙΚΑΤΟΝΤΑ'Σ θ'.

Δεκὰς α'. ἘΥδαίμων ὁ μηδὲν ὀφείλων.
Εὔθηλοι βόες θηλάζονται ἐν μάνδρᾳ.
Εὐλάκειαν ἄμβιον ἢ γὰρ κάμαξ οὐκ ἰαίνουσι.

Εὐλογεῖτε

Attrahit embryo è ſanguine dulciſſimum. *Hyppoc.*
Cervi cornua leporem terrent.
Spes permulcet mentes veluti ſomnium. *Oppian.*
In aula prima agit aſſentator, ſecundâ Sycophanta.
In opere exiſtens fur non vociferatur.
Factis & dictis cole parentem tuum. *Syr.* 3.7.

IN via nè ſeces ligna. *Pythag.*
Mane ſemina ſemen tuum. *Eccl.* 11.6
Sub omni lapide Scorpius excubat. *Tertul.*
Sapienter ambulate erga extraneos. *Col.* 4.5.
In tenebris obliquè ambulans pedes offendit.
In regione cœcorum regnat luſcus. *Adag.*
In perſecutionibus Eccleſia floret. *Baſil.*
In fruticeto mortuum nè ſepelias.
Huc illuc circumtrahit invitum potens.
Ex alica epulum ventrem implet.

IDoneum Muſicum nemo vexat.
Ineſt & formicæ & culici bilis. *Adag.*
Scrutamini Scripturas, quia in ipſis eſt vita æterna. *Jo.* 5. 39.
Provocat aquilam cornix. *Adag.*
Sedat arcétque helleborus lichenem.
Deſertum domicilium dolorē auget, tempus minuit.
Bona dicito mala autem nunquam in mente pro- (fundè cogitato. *Hom.*
Lis litem ſerit. *Phocyl.*
Edere mel multum non eſt bonum. *Pr.* 25. 28
Parate viam Domini, rectas facite ſemitas ejus. *Matt.* 3.3.

CENTURIA IX.

Elix qui nihil debet. *Adag.*
Mammoſæ boves fuguntur in mandra.
Vomerem montis cucumen & pertica non exhilarant.

Ene-

Εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν.
805 Εὗρον καὶ Εὕρισκον κρεῖσσον οὐδεμία τριβὴ δηθύνει.
Εὐχὰς πρὸ Θεοῦ, οὐ βόας ζαπιμέλους θύε.
Εὐχῆς δικαίας οὐκ ἀνήκοος ὁ Θεός.
Ἔχει Θεὸς ἔκδικον ὄμμα.
Ἔχει καὶ ἡ μυῖα σπλῆνα.
810 Ἑωλαὶ εὐεργεσίαι εὕδουσι.

Ἑκ. β'. ΖΑ'γκλη μοῖρα βροτῶν ὀξεῖα πᾶν γένος ἀμᾷ.
Ζεῖ χύτρα, ζῇ φιλία.
Ζῶς τὸν ἀείζηλον μινύθει, βουλεύματα χαλέπτει.
Ζέφυρος ἀφ' ἑσπέρας πνεῖ.
815 Ζαφελὴς ζαφελεῖ καλῶς ὁμιλεῖ.
Ζῆλος καὶ θυμὸς ἐλαττοῦσιν ἡμέρας.
Ζημίαν αἱροῦ μᾶλλον, ἢ κέρδος αἰσχρόν.
Ζυγὸς καὶ ἱμὰς κάμπτουσι τράχηλον.
Ἡ ἡμέρα δηλώσει.
820 Ἡ κέρκος τῇ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ.

Ἑκ. γ'. Ἡ Κοιλία καὶ πολλὰ χωρεῖ καὶ ὀλίγα.
Ἡ λύζουσα ὀρτυγὶς οὐκ εὐθέως ἐννεοττεύει.
Ἡδὺ τὸ φῶς λεύσσειν.
Ἡδὺ ἀποδειπνίζειν ἄνευ συμβόλων.
825 Ἡδὺ μάζα καὶ ἄρτος πεινῶντι φαγεῖν.
Ἧλιξ ἥλικα τέρπει.
Ἥλῳ ἐκκρούεται ὁ ἧλος, πασσάλῳ ὁ πάσσαλος.
Ἡσύχως νυστάζουσιν ἀργοί.
Ἡλικία ῥέει ὡς ἄνθος ἔαρος.
830 Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σμαραγεῖ.

Ἑκ. δ'. ΘΆλασσα κλύζει πάντα τ' ἀνθρώπων κακά.
Θάλπει χάρις ἐλπίδα τάλανος.
Θάρρει, τοιοῦτόν ἐστι τὸ ἀρετῆς χρῶμα.
Θάρσει, ἐπεὶ δαίμων ἕτερον πλόον ἡγεμονεύσει.
835 Θᾶττον ποιήσει μέλι κάνθαρος, ἢ γάλα κώνωψ.
Θεὸς ἔλεον θέλει, οὐ θυσίαν.

Benedicite vobis maledicentibus. *Luc.6.28.*
Eurum & Euripum velocem nulla mora tardat.
Preces Deo, non boves præpingues offer.
Preces juſtas audit Deus. *Hom.*
Habet Deus vindicem oculum.
Habet etiam muſca ſplenem. *Theocr.*
Heſternæ gratiæ dormiunt.

FAlce mors acutâ omne genus mortaliũ demetit.
Fervet olla, vivit amicitia. *Pythag. ex*
Jupiter inſignem minuit, elatum deprimit. *Heſ.*
Favonius de Occaſu ſpirat. *Ariſt.*
Simplex cum ſimplici optimè converſatur.
Zelus & excandeſcentia minuunt dies. *Si.30. 24*
Damnum elige magìs quàm lucrum turpe. *Chilo.*
Jugum & lorum flectent cervicem. *Sir.33.31*
Dies manifeſtabit. *1Co.3.13.*
Cauda de vulpe teſtatur. *Theoph.*

VEnter multa accipit & pauca.
Singultiens gallina non ſtatim nidificat.
Dulce videre lucem. *Plut.*
Dulce eſt è ſartagine comedere abſque Symbolis. *Athenod.*
Dulce eſt maza & panis eſurienti comedere. *Xenoph.*
Æqualis æqualem delectat. *Adag.*
Clavo expellitur clavus, paxillo paxillus. *Lucian.*
Quiete dormiunt otioſi.
Vigor ætatis fluit flos veris.
Echo nympha dicta reſonat.

MAre abluit omnium hominum mala. *Euſtach.*
Fovet favor ſpem miſeri.
Confide, hic eſt virtutis color. *Diog.*
Confide, Deus reliquum curſum gubernabit. *Apol. Rh.*
Citiùs faciet mel ſcarabæus, aut lac culex. *Pallad.*
Deus miſericordiam vult, non ſacrificium. *Hoſ.6.6.*

Θεοῦ γὰρ πληγὴν οὐχ' ὑπερπηδᾷ βροτός.
Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί.
Θολὸς θόλον μιαίνει.
840 Θεσμὸς συνείδησιν θίγει.

Δεκ. ε'. ΘΗ'γει φρένα τὸ ἡδὺ τεχνῶν.
Θρύμματα συλλέγονται εἰς γύργαθον.
Θύμον ἰάπτοντα εἰς ὄρχον σοῦ μὴ ἴαπτε.
Θωμιζόμενον δήπου παῖς τύπτοιεν.
845 Θανάτοντος ἑνὸς θανάτῃ ἕτερος.
Ἰαβὲ, θεράπευσον σεαυτόν.
Ἰαβὸς ἀδόλεσχος νοσοῦν τι πάλιν νόσος.
Ἶβις ὄφεις ἐναίρει, αἰγιθαλὸς μελίττας.
Ἰδοὺ ὀλίγον πῦρ ἡλίκην ὕλην ἀνάπτει.
850 Ἰδνοῖ γόνυ τὸ γῆρας.

Δεκ. ς'. ἹΛαρὸν δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.
Ἵνας σώματος ἰχὼρ κάμπτει.
Ἰὸς σίδηρον, φθόνος ψυχὴν ἐξαναψύχει.
Ἰνεῖ γαυγὸν καῦνος.
855 Ἵπτει λάϊον ὑετὸς πολύς, καὶ πυρὸν σίτηρον σήπει.
Καγχάζει χωλὸς, λαγόνα κλάοντος ὀρθοῦ.
Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων.
Καὶ λῆδός ἐστι πολλάκι σοφίαν στέγων.
Καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει.
860 Καὶ κόρχορος ἐν λαχάνοις.

Δεκ. ζ'. ΚΑίεια λέγειν καλόν τε καὶ σύμφορόν ἐστι.
Κακοὶ πίνουσι πορνείας ὀμίχλην.
Κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Κακὸν ἄγγος οὐ κλᾶται.
465 Κακίστη ἐν μύξης ἱμὰς μύρει.
Καλῶς ἀκούειν μᾶλλον, ἢ πλουτεῖν θέλε.
Καλῶς οἶκον ὀφέλλει ἄοκνος ἀνήρ.
Κάμηλος κύει δέκα μῆνας.
Κάνωπον οὐ δίει κίειν.

Κάπρ

Dei plagam non transilit mortalis. *Men.*
Deus manifestatus est in carne, *1 Tim. 3. 6*
Sordes ædificium conspurcant.
Lex conscientiam tangit.

INcitat mentem ipsa artium dulcedo.
Fragmenta colliguntur in canistrum.
Thymum nocentem in hortum tuum nè immittas.
Funiculis ligatum vel puer verberet.
Vociferante uno vociferatur & alter. *Adag.*
Medice, cura teipsum. *Luc. 4. 23*
Medicus garrulus ægrotanti est alius morbus. *Men.*
Ibis serpentes interimit, parus apes.
Ecce exiguus ignis quantam materiam incendit. *Jac. 3. 5.*
Incurvat genu senectus.

HIlarem datorem diligit Deus. *2 Cor. 9. 7.*
Vires corporis sanguinis cruor flectit.
Ærugo ferrum, invidia animam conterit. *Periander.*
Evacuat mulctram sors.
Lædit segetē pluvia multa, & frumentū hurnū putre-
Cachinnatur claudus, ilia frangente recto. (facit.
Et figulus figulo irascitur, & lignarius lignario. *Hesiod.*
Etiam vile vestimentum sæpe sapientiam tegit. *Adag.*
Et rosa pulcra est, & tempus eam contabefacit. *Theocr.*
Etiam corchorus inter olera. *Theoph.*

TEmpestiva loqui & pulcrum & commodum est.
Mali bibunt improbitatis fecem. *Adag.*
Turpe est vana loqui. *Hom.*
Malum vas non frangitur. *Adag.*
Pessimus ex mucore humor fluit.
Bene audire magis quàm ditescere velis. *Senar.*
Egregiè domum auget vir impiger.
Camelus est prægnans decem menses. *Arist.*
Flos sambuci non expellit cimicem.

870 Κάπρος χάιναβιν οὐ κάπτει.

Δεκ. η'. Καρδίαν παροργισμένην μὴ προσπαροξύνῃς.
Καρκῖνος λαγωὸν οὐχ' αἱρεῖ.
Κάρυον κλαόμενον καρκαίρει.
Καρύκην καὶ ἐριθάκην ὁ βροῦχος ἀθετεῖ.
875 Καύσωνα ἀναπαύσει δρόσος.
Κεδνὰ κακοὶ φθείρουσι γυναικῶν ἤθεα μῦθοι.
Κελαρύζει φαῦλος τὴν συνείδησιν κεντούμενος.
Κεραυνὸς μορμολύττεται πολλούς.
Κέρδος πονηρὸν ζημίαν ἀεὶ φέρει.
880 Κερχνηέοι ἴθυμβοι οὐκ εἰσὶ ἱκανοὶ ἰάχειν.

Δεκ. θ'. Κερδηλὼ καὶ γύναια Σείριος ἄζει.
Κίγλος χράει ἐυλὰς, οὐ κηρύβια.
Κιδάφη κίει ἀνὰ κλόνους καὶ ὀρυμαγδοῦ.
Κηρῷ τὰ ὦτα φράσσε πρὸς φαύλους λόγους.
885 Κίττα δειλοὺς καὶ ἀσκαρίδας κάρφει.
Κιρσὸν κνάειν κινδυνῶδες.
Κίχλη χέζει αὑτῇ κακόν.
Κιχάνει τὸν βραδὺς ὠκύν.
Κλίνον πτωχῷ τὸ οὖς σου.
890 Κνίσσα σκελίδος θιβρᾶς ἱλαροῖ αἰσοφάγον.

Δεκ. ι'. Κόρυδος καὶ ὁ σκολόπαξ καὶ ὄρτυξ ἐπὶ δένδρει καθίζουσιν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς γῆς.
Κόκκυξ τίκτει ἐν τῇ τοῦ ὑπολαΐδος νεοττείᾳ.
Κολάζει μαράγνα λήγοντα.
Κόπρῳ ἀλισγεῖ οἶκον κολοιός.
895 Κουφότεραι τῶν ἀπειράτων φρένες.
Κράμβη καὶ ῥαφανὶς χυλὸν ἔχει χρηστόν.
Κρεῖσσόν ἐστι γαμῆσαι, ἢ πυροῦσθαι.
Κεῖνον σφύρα μὴ κρανεῖ.
Κράδη κρίον τέρπει.
900 Κρατὸς ἐσθῆτα κρατεῖ.

Aper cannabin non comedit.

COr irritatum non inſuper conturbes. *Sir.4.3.*
Cancer leporem non capit. *Adag.*
Juglans fracta reſonat.
Condimentum & cibum apum bruchus rejicit.
Æſtum ſedat ros. *Sir.18.16*
Egregios mali corrũpunt mulierũ mores ſermones. *Naumac.*
Murmurat improbus conſcientiam tactus.
Fulmen terret multos.
Lucrum improbum detrimentum ſemper affert.
Rauci ſaltatores non ſunt idonei ad vociferandum.

CAput & genua Sirius exſiccat.
Cinclus comedit vermes, non folliculos fabarũ.
Vulpes vadit ſine tumultu & ſtrepitu.
Cerâ occlude aures ad improbos ſermones. *Naz.*
Pica lumbricos & aſcarides devorat.
Varicem ſcindere periculoſum eſt.
Turdus cacat ſibi ipſi malum. *Athen.*
Velocem tardus aſſequitur. *Hom.*
Arrige pauperi aurem tuam. *Sir.*
Nidor pernæ toſtæ exhilarat guttur.

ALauda & gallinago & coturnix nunquam in arbore conſiſtunt, ſed humi. *Ariſtoph.*
Cuculus parit in nido currucæ. *Ariſt.*
Punit flagellum ceſſantem.
Stercore polluit nidum monedula.
Leviores intentatorum ſunt mentes. *Pind.*
Crambe & raphanus ſuccum habent bonum. *Diog. L.*
Melius eſt matrimonium contrahere quàm uri. *1 Cor. 7.9.*
Lilium malleus non perficit.
Surculus arietem delectat.
Fimbria veſtem tenet.

'ΕΚΑΤΟΝΤΑ'Σ ι.

Δεκὰς α'. Κρηνὸς καὶ κόχλος δαίουσι λειμῶνας.
Κρύπτει ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ.
Κρώζει λακέρυζα κορώνη.
Κυρτῷ ῥάμφει σύλην αἰγυπιὸς ἁρπάζει.
905 Κύων ἀποστρέφει ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα.
Κύβοι καὶ ἀστράγαλοι κρημνὸν ἀποφλοῦσι.
Κύσιν οὐ πάντ' ἔχει ζῶα.
Κύων εἰς τὸν λίθον ἀγανακτεῖ.
Κωκύοντες δάκρυα λείβουσι.
910 Κώνωπες ἐλέφας οὐκ ἀλεγίζει.

Δεκ. β'. Κωτίλῳ ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος.
Λᾶας εἱλούμενος οὐ περιπλάττεται μνίῳ.
Λάγνος κωμήτης κωμαίνει ὑπὸ κώμυθος.
Λαγῷ πεινῶντι καὶ πλακοῦντές εἰσι σῦκα.
915 Λαίλαψ κῶνον ἐρύει ἐπὶ τὰ λαιὰ καὶ ἐπὶ τὰ δεξιά.
Λαιμὸς γεέννης εἰσαεὶ χαίνει πέλωρ.
Λαιμαργὸς ὢν οὐδένα λάπκε.
Λάτρις ἀμβλὺς λεκύθῳ λαυκανίαν χρίμπτει.
Λαῦρον ἔνδον ἔλεγχον ὄρει ἄπαγος.
920 Λέοντος σκύμνον μὴ τρέφε.

Δεκ. γ'. ΛΕ'ων οὐρὰν αἴρει τὸ σκέλος ὥσπερ οἱ κύνες.
Λέοντας εἰδεῖν δυσμενῶν δηλοῖ μάχας.
Λέγνον καὶ πτυχαὶ κοσμοῦσι κυπάσσα.
Λεκάνης καὶ ἄμβικος χρείαν νοεῖ ταμίας.
925 Λίθος κυλινδόμενος τὸ φῦκος οὐ ποιεῖ.
Λιπαρῆς τακλὴρ ταλάζει.
Λίκιγξ ὅτοβον οὐ ποιεῖ.
Λίπτει ἰκμάδος αὐχμηρός.
Λίβα δίκαια δίκην τηρεῖ.
930 Λόγος ἀσελγὴς ἔθη χλίει μεγάκαν.

Λόγοις

CENTURIA X.

SCaturigo & humor abundans rigant prata.
Abſcondit piger manũ ſuã ſub axilla ſua. *Pr.26.15*
Crocitat ſtridula cornix. *Heſiod.*
Adunco roſtro prædam vultur rapit.
Canis revertitur ad proprium vomitum. 2 P.2.22.
Cubi & teſſeræ præcipitium minantur.
Veſicam non omnia habent animalia. *Ariſtoph.*
Canis in lapidem ſævit. *Zenod.*
Plorantes lacrymas effundunt.
Culices elephas non curat. *Adag.*

GArrulo homini tacere difficillimum onus. *Theog.*
Lapis volutus non obducitur muſco. *Adag.*
Libidinoſus paganus dormitat ſub lauro.
Lepori eſurienti & placentæ ficus ſunt. (trorſũ. *Adag.*
Ventus procelloſus conũ trahit ſiniſtrorsũ & dex-
Guttur Gehennæ ſemper immane hiando captat.
Facetus cùm ſis nemini maledicas.
Servus obtuſus vitello gulam ungit.
Multam intus lamentationem excitat ulcus.
Leonis catulum nè alas. *Socrat.*

LEo mingens tollit crus ſeu canes. *Ariſt.*
Leones videre in ſomno hoſtiũ ſignificat pugnas. *Suid.*
Fimbria & plicæ ornant pallium.
Catini & ollæ uſum intelligit promus.
Saxum volutum non obducitur muſco. *Lucian.*
Sedulus fabricator ſatagit.
Exiliſſima vox avis tumultum non facit.
Gaudet humore populus.
Libra juſta jus ſervat.
Sermo impudicus mores frangit adoleſcentum.

Δεκ. δ'. ΛΟ'γοις ἀμείβου, τοῖς λόγοις πείθοντά σου.
Λόφος κἂν λιχνὸς ᾖ, μάθλῃ ὀφείλεται.
Λυκάβαντας μηνὺς φαρκίς.
Λύθρον τοῦ Χειρὸς κλεὶς καὶ κλίμαξ ὀλύμπου.
935 Λύκος τὴν τρίχα, οὐ τὴν γνώμην ἀλλάττει.
Λύκος περὶ τὸ φρέαρ χορεύει.
Λώβῃ λώβην χάζειν θεμιτόν ἐστι.
Μαγὰς πῶρον φυγαδεύει.
Μάγειρος φαγήματα καὶ τραγήματα παρασκευάζει.
940 Μακάριος ὅστις οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει.

Δεκ. ε'. ΜΑ'ει νῆστις σιτοδείαν δίψην.
Μαμμία βρέφους ἔρωτα φέρβει.
Μάντις ἄριστος, ὅστις εἰκάζει καλῶς.
Μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.
945 Μάκαρα ἀθρεῖν αἰῶνα δῶρον ἐστὶ τοῦ ἐν ὕψει ναίοντος.
Μανία ἐστὶ τὸ ὑπὲρ δύναμίν τι ποιεῖν.
Μάραγδος [σμάραγδος] μαρμαίρει μᾶλλον ἢ μάραθον.
Μαστίχη οὐ μάσσεται ἐν μάκτρᾳ.
Μαστροπὸς καὶ μαζύλλη ἐνσκιασῶντες ῥαπίζονται.
950 Μάτην ὁ Σίσυφος πέτρον ἀλίει.

Δεκ. ς'. ΜΑ'την ἰχνύει θεωρός.
Μάχλος φιλεῖ ἄλεισον καὶ ἄλειφαρ.
Μειλίχιος ἀνὴρ μειδᾷ, σκύθρωπος μυζᾷ.
Μέλι ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνης.
755 Μελέτη δ' ἔργον ὀφέλλει.
Μέταλλον κίβδηλον καθαίρεται ἐν καμίνῳ.
Μερίμνας φόρμιγξ αἴρει.
Μέλα θάμβευς ἤθιοι ἀκούουσι ὀμφῆς.
Μὴ ἀδολέσχει ἐν πλήθει πρεσβυτέρων.
960 Μὴ ἄκανθα ἀμύξει τοὺς ἀγαθούς.

Δεκ. ζ'. ΜΗ' βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν
Μὴ δίκαζε μετὰ κριτοῦ. (χοίρων.

VErbis respondе illi, qui sermonibus persuadet tibi. *Men.*
Cervix licèt glabra sit, tamen habenis debetur.
Annos indicat ruga.
Cruor (*sanguis*) Christi clavis & scala Cœli est.
Lupus pilum, non mentem mutat. *Adag.*
Lupus circa puteum saltat. *Zenod.*
Injuriâ injuriam cohibere licitum est.
Magas luctum fugat.
Coquus epulas & bellaria præparat.
Beatus, qui substantiam & mentem habet. *Men.*

CUpit jejunus famem expellere.
Avia infantis amorem pascit.
Vates optimus, qui bene conjectat. *Men.*
Vita longa calamitates multas habet. *Eurip.*
Beatam videre vitam donum est altissimi. *Demosth.*
Insania est supra vires aliquid facere. *Idem.*
Smaragdus magis splendet, quàm fæniculum.
Mastiche non subigitur in mactra.
Leno & lena coitum appetentes virgis cædantur.
Frustrà Sisyphus saxum volvit. *Adag.*

FRustrà terit tempus spectator.
Incontinens amat poculum & unguentum.
Blandus vir ridet, austerus mussat.
Mel distillat à labiis mulieris meretricis. *Pro.5.3.*
Cura opus auget. *Heliod.*
Metallum pollutum purgatur in camino.
Curas cithara tollit.
Cum stupore adolescentes audiunt vocem.
Nè sis verbosus in cœtu seniorum. *Sir.7.5.*
Nè spina quidem vulnerabit bonos. *Adag.*

NE' Projiciatis margaritas vestras ante porcos *Mat.7.6.*
Nè litiga cum Judice. *Sir.8.17.*

Nè

Μὴ δυσπόλιζε δίσκον ἢ δοίδυκα ἐν γλάφυ γνοφερῷ.
Μὴ ἐγγυήσῃ ὑπὲρ δύναμίν σου.
965 Μὴ ἔριζε μετ᾽ ἀνθρώπου πλουσίου.
Μὴ ἴσθι προσχνὸς σμώχειν βομηλές.
Μὴ κακούργει τὴν μουσικήν.
Μὴ καυχάσθω ὁ κυρτὸς ὡς ὁ ὀρθός.
Μὴ κληθῇς ψίθυρος.
970 Μὴ κλήσῃ φίλον, ᾧ μὴ πιστεύεις.

Δεκ. η'.

ΜΗ' μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον.
Μὴ ὀλιγοψυχήσῃς ἐν τῇ προσευχῇ σου.
Μὴ πίστευε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψῃ.
Μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται.
975 Μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ᾽ ἐξ ὁσίων βιοτεύειν.
Μὴ σκυθρωπὸς ἴσθι ἄγαν πρὸς τοὺς κακῶς πράττοντας.
Μὴ σόφιζε περισσά.
Μὴ πολλάκις πρὸς αὐτὸν ἂν πταίῃς λίθον.
Μὴ στενῷ λιμῷ ὄναγρος παρούσης χλόης.
980 Μὴ σπένδε θεοῖς ἐξ ἀμπέλων ἀτμήτων.

Δεκ. θ'.

ΜΗ' σφόδρα θαρρεῖν, μηδ᾽ ἀπελπίζειν ἄγαν.
Μηδ᾽ ἕτερον κεῦθης κραδίῃ νόον, ἀλλ᾽ ἀγορεύειν.
Μηδένα ταθάσεις.
Μηδενὶ φθονεροῖς.
985 Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσεις.
Μηκᾶσθαι πρόβατα, βαΰζειν δὲ κύνες ἔθουσι.
Μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.
Μήτ᾽ ἀνάβαλλε τὴν μετάνοιαν ἦμαρ ἐπ᾽ ἦμαρ.
Μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλήν; ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;
990 Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ᾽ ἄρσενα Κύπριν ὀρίνειν.

Δεκ. ι'.

ΜΗ'τε τὸν ὄχλον ὑβρίζειν ἐᾷς, μήτε ὑβριζόμενον περιορᾷς.
Μία μάστιξ πάντας ἐλαύνει.
Μία λόχμη οὐ τρέφει δύο ἐριθάκους.

Nè agites in manibus discum aut pistillũ in antro (caliginoso.
Nè fide-jube ultra vires tuas. *Sir.* 8.16.
Nè litiga cum homine divite. —8.2.
Nè sis præproperus convitiari trepidos.
Nè malo afficias Musicam. *Plut.*
Nè glorietur armatus sicut discinctus. 1*Re.*20.11
Nè vocêris susurro. *Sir.*5.16.
Nè possideas amicum cui non credis. *Sext.*

NE' sitis soliciti in crastinum. *Sir.*7.11.
Nè sis parvo animo in precatione tua.
Nè credas citò priùs quàm finem certò perspicis. *Phocyl.*
Nè erretis, Deus non irridetur. *Gal.* 6.7.
Nè ditescas injustè, verùm ex justè-partis vive. *Phocyl.*
Nè nimiùm severus esto erga infeliciter agentes. *Eurip.*
Nè plus sapias quàm necesse est. *Ecc.*7.17.
Nè sæpius ad eundem lapidem offendas. *Suid.*
Non rugit fame onager præsente herbâ. *Job* 6. 5.
Nè libaveris Diis ex vitibus non amputatis. *Adag.*

NE' Nimiùm speres, neque desperes nimiúm. *Naz.*
Nè aliam in corde occulta sententiã, aliã effare. *Phocyl.*
Neminem irridebis.
Nemini invideas. *Periand.*
Nemini calamitatem objicias. *Isocr.*
Balare oves solent, latrare canes.
Oves mali corrumpunt pastores. *Hom.*
Nè differ tuam pœnitentiam de die in diem. *Sir.* 5.31.
Nunquid colligunt de spinis uvam? aut de tribulis ficus? *Mat.*7.16
Nè furtivis nuptiis vaces, nec masculam Venerem (exerceas. *Phocyl.*

NEque populum injurium esse sinas, neque injuriâ affectum despicias. *Isocr.*
Una scutica omnes impellit. *Suid.*
Unicum arbustum non alit duos erithacos. *Adag.*

Μία χελιδὼν οὐ ποιεῖ ἔαρ.
995 Μίλτος οὐκ ἀλθαίνει μίλφας.
Μίνθην ἐν πολέμῳ μήτ' ἔσθιε μήτε φύτευε.
Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ.
Μίτραν λύει αἶσχος μέγιστον.
Μισεῖ τοὺς ὀδύσσοντας ὁ τοῦ Ὀλύμπου κλιστής.
1000 Μισθὸς ἐγείρει νεῖκος.

ἙΚΑΤΟΝΤΑ'Σ ιά.

Δεκὰς α. Ὀ'γον μὲν πᾶσα ἡμέρα, ἀλλ' οὐκ ἄγραν ὀρέγει.
Μολυνεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὁ ψιθυρίζων.
Μόνη ἡ μέλισσα τιθαιβώσσει.
Μόνῳ τῷ Θεῷ λαβδάσεις.
1005 Μόρος σκῆπτρα δικέλλαις ἰσοῖ.
Μύες ὀρχοῦνται αἰλούρου ἀπόντος.
Μύρῳ οὐ μῶμος ἢ νόθος ἀλείφεται.
Μῦσος καὶ αἶσχος ἐγκώμιον ἄγχουσι.
Μύσσων ῥάθονας κορύζαν καὶ βλένναν ἐφέλκει,
1010 Μωρὰ μωρὸς λαλήσει.

Δεκ. β'. ΜΩμήσεταί τις μᾶλλον, ἢ μιμήσεται.
Νάνος ὢν ὑπάρχει.
Νέννη σμώδικας παιδὸς παρακαλεῖ.
Νάρδον ἀμέλγει ἄπορος.
1015 Νάσσει τὴν δίκην ἀδικία.
Νεκρὸν ἰατρεύειν καὶ γέροντα νουθετεῖν ταυτόν ἐστι.
Νέα φέροντις οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.
Νάπυ, νάρτη, νάσκαφθον καὶ σίμμι, στόμα οὐκ ἀπωθοῦσι.
Νεκρὸς οὐ δάκνει.
1020 Νενίηλον κύρτη οὐ σώζει.

Una hirundo non facit ver. *Arist.*
Minium non ſanat defluvium pilorum.
Mentham belli tempore neque ſerito neque edito.
Paululum fermenti totam conſperſionē fermentat. *1 Cor. 1.6.*
Ceſtum ſolvere turpitudo maxima eſt.
Odit iraſcentes Conditor Olympi.
Odium excitat jurgium. *Pro. 10.13*

CENTURIA XI.

LAborem quidem ſinguli dies, ſed non prædam præbent.
Polluit ſuam ipſius animam ſuſurro. *Si. 21.30.*
Sola apis mel conficit.
Solum Deum coles. *Mat. 4.10*
Mors ſceptra ligonibus æquat. *Adag.*
Mures ſaltant fele abſente.
Unguento Momus aut nothus non ungitur.
Turpitudo & ſcelus laudem ſuffocat.
Emungens nares mucum & pituitam elicit.
Stultus ſtulta loquitur. *Iſa. 32.6.*

CArpet quis citiùs, quam imitabitur.
Nanus cùm ſis cede. *Adag.*
Amita pueri vibices ſolatur.
Nardum immaturè carpit imperitus.
Premit juſtitiam injuria.
Mortuum curare & ſenem caſtigare idem eſt. *Diog.*
Nova cura dolorem non amat. (pellunt. *Eurip.*
Sinapi, narte, narcaphthū & ſtibiū lentiginē non ex-
Mortuus non mordet.
Attonitum cavea non ſervabit.

Nebulæ

Δεκ. γ'. ΝΕφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόνται.
Νέννυ κλέρεα μὴ ἀθέτει.
Νικᾷ ἕνα πίλανα.
Νήπιος ὃς τὰ ἕτοιμα λιπὼν, ἀνέτοιμα διώκει.
1025 Νέει, καὶ τότε περάτει.
Νόμος πάντα κρατύνει.
Νεμεσώμενος, μύκην καὶ μυείκην μυδάζεται.
Νύμφη δ' ἄπειρικος οὐκ ἔχει παῤῥησίαν.
Νώγδηα μὴ πᾶς πένδει.
1030 Νωλεμέως δηλιάζει δυσωπείτηλος.

Δεκ. δ'. ΝΩθὴς καικυγίσα οὐκ ἔστι, εἰ μὴ κάμνη.
Ξένια καὶ δῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν.
Ξὺν τῷ Θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ καὶ ὀδύρεται.
Ὁ ἄνθρωπος φυτεύει καὶ ποτίζει, ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐξάνει.
1035 Ὁ γραμμάτων ἄπειρος οὐ βλέπει βλέπων.
Ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν.
Ὁ ἔρως φρένας πλέκει.
Ὁ ἀγωνιζόμενος καὶ καλῶς πυκτεύων στεφανίζεται.
Ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.
1040 Ὁ ἰσχνὸς ἔνδεα βαστάζειν οὐκ ἰσχύει.

Δεκ. ε'. Ὁ Λάπτων καὶ λαπάζων πολλοὺς κυάθους ἐν τοῖς πότοις καυχᾶται.
Ὁ λύκος τὴν τρίχα, οὐ τὴν γνώμην ἀλλάττει.
Ὁ μὴ δαρεὶς ἄνθρωπος οὐ παιδεύεται.
Ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι.
1045 Ὁ νύσσων ὀφθαλμὸν κατάξει δάκρυα.
Ὁ ὀκλάζων ἰδνοῖ δέρην.
Ὁ πλεονέκτης οὐ γνωρίζει ὄρεξιν.
Ὁ σπείρων φαῦλα θερίζει κακά.
Ὁ ταχύπους προσκόπτει.
1050 Ὁ τύραννος τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον σκοπεῖ.

Δεκ. ϛ'. Ὁ Ὑπομείνας εἰς τέλος σωθήσεται.
Ὁ φάγων μύλην, ἄλφιτα φάγει.

NEbulæ procellâ feruntur. 2*Par.*2.17
Patrui exequias nè aspernêris.
Vincit unum turma.
Stultus qui præsentia relinquit, absentia persequitur. *Hesiod.*
Cogita, deinde fac. *Bias.*
Lex omnia corroborat. *Polyb.*
Indignans fungum & myricam aversatur.
Sponsa sine dote non habet audaciam. *Men.*
Suavia edulia non quivis comedit.
Indesinenter timet malè sibi conscius. *Basil.*

TArda perdix non est, nisi ægrotet.
Munera & dona occœcant oculos sapientum. *Si.*20.29.
Cum Deo quisque & gaudet & flet. *Soph.*
Homo plantat & rigat, sed Deus dat incrementum. 1 *Cor.*3.6.
Literarum ignarus non videt videns. *Men.*
Sol nè occidat super iram vestram. *Eph.*4.26.
Amor mentes nectit.
Qui dimicat & bene pugnat coronatur.
Qui gloriatur in Domino glorietur. *Jer.*9.23.
Macilentus arma portare non potest.

QUi lambendo bibit & evacuat multos cyathos compotationibus gloriatur.
Lupus pilum non mentem mutat. *Arist.*
Non percussus homo non eruditur. *Men.*
Major serviet minori. *Ro.* 9.12.
Qui pungit oculum elicit lacrymas. *Si.*22.20
In genua procumbens flectit cervicem. *Basil.*
Avarus non agnoscit terminum.
Seminans prava demetet mala. *Pro.*22.8.
Qui festinus est pedibus offendit. —19.2.
Tyrannus illud, quod sibi ipsi conducit speculatur. *Arist.*

QUi perseveraverit usq; ad finem, hic salvus erit.
Qui fugit molam, farinam fugit. *Plut.*

Quem

Ὃν ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει.
Ὃς δ' ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει.
1055 Ὃς κιῶνα τρέφει ξένον, τούτῳ μόνον λίνον μένει.
Ὃς ποιμαίνει πόρνας, ἀπολεῖ πλοῦτον.
Ὃς φείδεται τῆς βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
Οἱ ἰατροὶ πικρῷ πικρὰν λύουσι φαρμάκῳ χολήν.
Ὁδοὶ δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι.
1060 Οἶνος φλύαρον τὸ στόμα ποιεῖ.

Δεκ. ζ'. ΟΙνος καὶ Μουσικὴ εὐφραίνουσι καρδίαν.
Οἵας ὁ ποιμὴν ἐσθλὸς ἀγείρει, ἵνα μὴ σκορπίζ
Ὀλωλὼς καὶ ὄχνη σύκῳ φέρουσα. (αὐλὰς ὁ λύκ
Ὀλόπτειν τὰ πρόβατα οὐκ ἔστι σπουδαίου ποιμένος.
1065 Ὀλίγα ἅλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.
Ὀλόλυζε σὺν κικίαις καιροῦ ἀναγκάζοντος.
Ὄνος πρίων ῥοπάλου ἀμελεῖ.
Ὀξὺς Θεοῦ ὀφθαλμὸς εἰς τὸ πάνθ' ὁρᾶν.
Ὅρκος βέβαιος ἐστὶν ἂν νεύσω μόνον. (βιοτῶ
1070 Ὄρνιθος, ἀκοὴ καὶ τὰ ἄλλα ὅπερα ζώων στερίζ

Δεκ. η'. ΟΡγὴ δὲ πολλὰ δρᾷν ἀναγκάζει κακά.
Ὀῤῥὸς λιπαίνει κύνας.
Ὀσμὴ πᾶσα βαρεῖα κεφαλῇ.
Ὀστέα περιτίμελα γ' ἀγέλαι τρώγουσι.
1075 Ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.
Ὅταν ἀσπάζεται συμμαχίαν ἀλώπηξ ὄζει
Οὐ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς.
Οὐ μὲν σχέτλια ἔργα Θεοὶ μάκαρες φιλοῦσι.
Οὐ φονεύσεις. Οὐ μοιχεύσεις.
1080 Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.

Δεκ. θ'. ΟΥ πρέπει ἄνακτι τὸ κλαίειν, οὐδὲ τὸ αἰάζειν.
Οὐ πᾶς κάνθων μύκλας ἔχει.
Οὐ ῥήξει φωνὴν βοῦς ἐπὶ φάτνης ἔχων τὰ βρώματα.
Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. (παλαιῷ
1085 Οὐδεὶς ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ

Οὐδεὶς

Quem diligit Dominus, castigat. (struit. *Pro.* 3. 12.
Qui alteri mala fabricatur, suo ipsius hepati malum *Lucil.*
Qui canẽ alit peregrinũ, huic præter funẽ nihil fit re- *Adag.*
Qui pascit meretrices, perdit divitias. (liquum. *Pro.* 29. 3.
Qui parcit virgæ, odit filium suum. —13. 25.
Medici amaro amaram eluunt pharmaco bilem. *Plut.*
Viæ justorum sicut lux splendent. —3. 8.
Vinum os stultiloquum facit.

VInum & Musica delectant cor. (sipet.
Oves pastor bonus congregat, nè lupus eas dis-
Grossus & pyrum sylvestre adstringit fauces.
Deglubere oves non est probi pastoris.
Pauca abunde mediocribus sufficiunt.
Ulula cum lupis quando tempus postulat.
Asinus esuriens fustem negligit. *Arist.*
Acutus Dei oculus ad omnia inspicienda. *Men.*
Firmum est juramentum, si tantùm annuero. *Alexis.*
Ervũ, hordeũ & alia legumina animaliũ corroborant (vitam.

IRa multa facere cogit mala. *Men.*
Serum lactis pinguefacit canes.
Odor omnis gravat caput. *Arist.*
Ossa pinguia feles arrodunt.
Qui humiliat seipsum, exaltabitur. *Matt.* 23. 12.
Cum salutat assentator, vulpes est.
Non mittunt vinum novum in utres veteres. *Mat.* 9. 17
Non prava opera Dii beati amant. *Hom.*
Non occides. Non mœchaberis. *Exo.* 20. 13
Non omnis pharmacopola crocum vendit.

NOn decet Regem flere & lamentare.
Non omnis asinus habet nigras lineas.
Non rumpit vocẽ bos juxta præsepe habens pascua. *Job* 6. 5.
Non capistrabis bovem triturantem. (rem. *Deu.* 25. 4.
Nemo immittit assumentũ panni rudis in vestẽ vete- *Mat.* 9. 16

Οὐδεὶς κάμνει ὀφθαλμιδῶος.
Οὐδεὶς κόλλοπα κολαρὸν καὶ μαδαρὸν κολεσρᾷ.
Οὐδεὶς δυσαίνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας.
Οὐδεὶς ἀδημονεῖ περὶ τοῦ ἀλιτεῖν πλὴν ὁ ἀπορῶν τοῦ ἐλ
1090 Οὐδεμία δύη ἥκει μόνη.

Δεκ. ί. Οὐδεμία πόα ἢ βία τοῦ θανάτου βέλη κλαίει.
Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.
Οὐκ ἀδίκως ἐκλείνονται δίκτυα πτερωτοῖς.
Οὐκ ἀεὶ ποταμὸς ἀξίνας φέρει.
1095 Οὐκ ὄσσαν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ὀρφνή.
Οὐκ ὀδύνην, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χαρείην
Οὔποτε ποιήσεις τὸν Καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
Οὐχ αἱ τρίχες ποιοῦσιν αἱ λευκαὶ φρονεῖν.
Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται;
1100 Οὔτε ποδάγρας ἀπαλλάττει καλτίκιος, οὔτε δακτύλιος
πολυτελὴς παρωνυχίας, οὔτε διάδημα κεφαλαλγίας

ἙΚΑΤΟΝΤΑ'Σ ιϛ'.

Δεκὰς α'.
Παῖδες παίζουσι καρύοις, πονηροὶ δὲ ὅρκ
Πᾶν τὸ σκληρὸν χαλεπῶς μαλάττεται.
Πάλιν δραμῆσαι μᾶλλον ἢ δραμ
κακῶς.
Πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.
1105 Πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει τε καὶ φλέγει.
Πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε.
Πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος.
Πᾶς κύων ἄρτους μαντεύεται.
Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν.
1110 Πάτταινε καὶ πρᾶος ἴθι ἅμαξαν διφρεύων.

Πατρὶς

Nemo dormit qui debet. *Au.Amp.*
Nemo corium glabrum & læve proculcat.
Morosus emptor carne pingui haud vescitur. *Suid.*
Nemo angitur de peccatis, nisi qui indiget miseri-
Nullum infortunum venit solum. (cordiâ. *Adag.*

NUlla herba aut vis mortis tela frangit.
Non tentabis Dominum Deum tuum. *Mat.*4.7.
Non frustrà extenduntur retia volucribus. *Pro.*1.7.
Non semper fluvius ascias fert. *Æsop.*
Non vocem, sed visum impedit caligo. (dium.
Non dolorē, non mœrorē habent nuptiæ, sed tripu- *Theocr.*
Nunquam facies cancrum rectè ingredi. *Aristoph.*
Albi capilli non creant prudentiam. *Men.*
Nónne duo passerculi minuto asse veneunt? *Mat.*10.10
Nec podagrâ liberat calceus, nec annulus pretiosus unguium vitio, nec diadema capitis dolore. *Plut.*

Centuria XII.

PUeri ludunt nucibus, improbi verò juramentis.
Omne durum difficulter emollitur. *Plut.*
Recurrere melius est quàm malè cur- (rere. *Lucian.*
Omnes indigent Deo homines. *Hom.*
Omnia longū tempus marcescere facit & consumit. *Soph.*
Omnia probate, quod bonum est tenete. 1*Th.*5.21.
Quilibet videtur sibi ipsi justus. *Pro.*21.2.
Quilibet canis panes somniat. *Theocr.*
Quilibet honorat divitē virū, dehonestat pauperem. *Theog.*
Circumspice & mitis sis qui plaustrum regis.

Δεκ. β'.

Παβίδα αὔξειν χρέων, καὶ μὴ ταλαξαίνειν.
Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ.
Παχεῖα γαστὴρ λεπτὸν οὐ τίκτει νόον.
Πέλματα λίαν γαργαλίζειν ἀτερπές.
1115 Πέλος πελαργὸς σπανίως βλέπεται.
Πενία τέχνας ἐγείρει.
Πενθερὰν νυὸς στυγεῖ.
Πέρπερος χιλίαρχος πόλεας καὶ ῥύμας πέρθει.
Πέτραν κοιλαίνει ῥανὶς ὕδατος ἐνδελεχείη.
1120 Πληγὴ μάστιγος ποιεῖ μώλωπας.

Δεκ. γ'.

Πίδαξ δέει αὐλῶνα καὶ αὔλακας.
Πίσυγγος οὐ πίτυρον, ἀλλὰ τὰ σανδάλια
πρέσκει.
Πίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.
1125 Πλίνθον πλύνει ὁ κέραμα καθαρίζων.
Πλείους προσκυνοῦσι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα, ἢ δύοντ
Ποικίλοι οἰωνοὶ πτεροῖς διὰ μετεώρου ἀέρος πέτονται.
Πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.
Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυ
Πολλάκις ἤπιος ἄνδρα καὶ ἄφρονα μῦθος ἔθελξε.
1130 Πολλὴ χλεύη τῆς φιλίας δεσμὸν λύει.

Δεκ. δ'.

Πολιὰς τρίχας σκύλλειν ἀσεβές.
Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς στερρὰ δαμάζεται.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθὸν γαυσὸν ποιοῦσι, ὀλίγοι δὲ ἐναντίον.
Πολλοὺς ἐπλάνησεν ἡ ὑπόληψις αὐτῶν.
1135 Πολλοῖς ἀπόκρισις ἡ σιωπὴ τυγχάνει.
Πολλὴ τροφὴ πρὸς ἀμέτρους ἕλκει ἔρωτας.
Πολυλογία πολλὰ σφάλματα ἔχει, τὸ δὲ σιγᾶν ἀσφ

Πόλεμος τὰ πόῤῥω πολίζει, τὰ δὲ ἐγγύον καταλείπ
Πόρπαι καὶ λῶμα ἀβρύνει ἱμάτιον.
1140 Πρασίδας πλίαν λύπη οἰκεία.

PAtriam augere oportet, non dilacerare. *Eurip.*
Paucis hominibus virtus & pulcritudo inest. *Theog.*
Venter pinguis non gignit sensum tenuem. *Eurip.*
Plantas pedum nimiùm titillare injucundum est.
Nigra ciconia rarò cernitur.
Paupertas excitat artes. *Eurip.*
Socrum nurus odit.
Temerarius chiliarcha urbes & vicos depopulatur. *Adag.*
Assiduo illisu durum cavat undula saxum.
Plaga flagelli efficit vibices. *Pr.28.19*

SCatebra rigat vallem & sulcos.
Sutor non furfur, sed sandalia vendit.

Strepitus aquæ pisces abigit.
Laterem lavat qui corvum mundare vult. *Adag.*
Plures adorant solem Orientem, quàm Occidentem. *Plut.*
Variæ aves pennis per sublimen aërem volant.
Multa mentiuntur Poëtæ. *Arist.*
Sæpe etiam tota civitas mali viri pœnas luit. *Hesiod.*
Sæpe vel insanum placata oratio mulcet. *Naumac.*
Multus risus amicitiæ vinculum solvit.

CAnos crines molestare impium est.
Multis ictibus quercus rigida domatur. *Diog.*
Multi quidē rectū quod est curvū faciunt, sed pauci (contrá. *Sir.3.23.*
Multos seduxit opinio eorum.
Multis responsio silentium est. *Men.*
Multum alimentum ad immodicos trahit amores. *Phocyl.*
Loquacitas multos habet errores, tacere autem tutum est. *Apollon.*
Fluvius quæ longè dissita sunt irrigat, quæ proxima (sunt prætcrit. *Diog.*
Fibulæ & fimbria ornant vestem.
Præcordia tundit dolor intestinus.

Δεκ. ε'. Πρὸ βροντῆς καταπίπτει ἀστραπή.
Πρέσβεις οὐ τύπτεται, οὐδὲ ὑβρίζεται.
Προὶξ πολλὴ τέκνα βελτίονα οὐ ποιεῖ.
Πρηνὴς καὶ ὕβδης χθόνα ἀθρῆσαι.
1145 Προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε.
Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει.
Πρὸ τῆς τελευτῆς μὴ μακάριζε μηδένα.
Πρωῒ φαινομένη ἄριστον, ἑσπέρας δόρπον.
Πυγμαῖος πυγμαίῳ μεγαίρει.
1150 Πτοεῖ νηπίους μορμώ.

Δεκ. ϛ'. Πρῶτον τὶς ἐρᾷ, εἶτα ἐλπίζει, εἶτα ἐγχειρεῖ.
Πτωχεύειν πάντων ἐστὶν ἀνιαρώτατον.
Πύθει μαιμηρὰ σαθέριον.
Πορίνην ἀκύλας ἐσθίει σκάρος.
1155 Ῥάδια πάντα Θεῷ τελέσαι, καὶ ἀνήνυτον οὐδέν.
Ῥαδίως δειλὸς πλεῖ ψόφος.
Ῥάδιξ ῥάμνου ὑποσκολυπτομένη φλιδᾷ ἐν ἀπυρηδίᾳ.
Ῥάρος οὐκ ἀναπληροῦται ῥυθμοῖς.
Ῥᾶστα Ζεὺς ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει.
1160 Ῥέγχει παρούσης τῆς τύχης τὰ πράγματα.

Δεκ. ζ'. Ῥήτωρ πονηρὸς τοῦ νόμου λυμαίνεται.
Ῥίνη ῥυκνὴ καταποσμεῖ σίδηρον, κακοπάθεια ἄνθρωπον.
Ῥόθος ἐν ῥίῳ τοῦ καὶ ῥαχίᾳ ἀκούεται.
Ῥόδον μελίσσαις μὲν γλυκὺ στάζει μέλι, ἔνθεν δὲ ἀράχνης αἰανὴν ἰὸν πίει.
1165 Σαπρὸς τάριχος τὸ ὀρίγανον φιλεῖ.
Σατράπης σαυλὸς δαψιλοῖς δαπανᾷ.
Συμπαιστισμὸν οὐκ αἴρει σακχάρειον.
Σαλαμάνδρα καὶ σαῦρα χαμαὶ ἕρπουσι.
Σαφὴς ἔλεγχος τῆς ἀπιστίας, τὸ πῶς περὶ Θεοῦ λέγει.
1170 Σέβου, προσδέχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.

Σὴς

ANte tonitru festinat fulgur. *Si.*32.11.
Legatus non verberatur, neque violatur. *Sch.Hom.*
Donum multum filios meliores non facit. *Zenod.*
Pronus & incurvus terram spectant.
Prophetias nè spernite. 1*Th.*5.20
Ad habentem invidia serpit. *Soph.*
Ante finem nè beatum prædica quenquam. *Si.*11.28
Manè edimus prandium, vesperi cœnam.
Pygmæus pygmæo invidet.
Terret infantes strix.

PRimùm aliquis amat, deinde sperat, postea aggreditur.
Mendicare omniũ est ærumnosissimũ. *Thucyd.*
Putrefacit mamera satherium. *Tyrtæus.*
Nucleum glandis iligneæ comedit sciurus.
Facilia omnia Deo perficere, & impossibile nihil. *Hesiod.*
Facilè timidos terret strepitus.
Ramus spinæ albæ decorticatus putrescit in caprarũ stercore.
Venter non impletur rhythmis.
Facillimè Jupiter corrigit pravũ, & superbũ arefacit. *Hesiod.*
Stertunt præsente fortunâ negotia. *Men.*

RHetor malus leges subvertit.
Lima rugosa expolit ferrum, calamitas virum.

Undarum strepitus in montis & petræ cacumine auditur.
Rosa apibus quidem dulce mel stillat, indè verò aranea grave venenum bibit. *V.Sevar.*
Marcidum salsamentum origanum amat. *Athenod.*
Satrapa delicatus largè sumptum facit.
Linguæ hæsitationem non aufert saccharum.
Salamandra & lacerta humi repunt.
Certũ argumentũ incredulitatis est, quomodo de Deo dicere. *Justin.*
Venerare, adora, cole illum, qui semper imperat. *Naz.*

Δεκ. η'. ΣΗ'ς ἀφανίζει εἵματα δερμάτινα, λίνεα, καὶ σηρικά.
Σήψει καὶ πέτρον ὁ πολὺς χρόνος.
Σίδηρος σίδηρον ὀξύνει.
Σίδηρον ἕψειν, ἢ νουθετεῖν γυναῖκα ῥᾷον.
1175 Σίλφαι σινδόνα ἐν σιπύῃ περιβάγουσι.
Σιτίον εἰς ἀμίδα μὴ ἐμβάλλειν.
Σκείρων σκαίρων σίλινον, σίνηπι καὶ σκάειρον σκεδάζει.
Σκεθρὰ δίαιτα ποιεῖ μακροβίους.
Σκαπτὴρ τάφρους ὀρύσσει, τὰς μὲν πλαγίους, τὰς δὲ ὀρθίας.
1180 Σκιτάλους ἀλέξει ἀκινάκης.

Δεκ. θ'. ΣΚληρὸν πρὸς κέντρα λακτίζειν.
Σμίνυς βασιλεῖ ἰὸς οὐκ ἔστι, καὶ οὐ σίζει.
Σκύθης μιμάρκιν μίσγει οὐ πωλεῖ.
Σπεῦδε βραδέως.
1185 Σπάνιον καὶ δυσεύρετον φίλος βέβαιος.
Σπινθὴρ ἀνάπτει καὶ βραχὺς πολλὴν φλόγα.
Σόυς ἐξ ἐρέβους ἄντλει θνητῶν ἅπασιν ὁ Σωλής.
Σοφὴ σοφῶν γίγνεται συμβουλία.
Σοφοὶ δὲ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας.
1190 Σοφὸς ἐν αὐτῷ περιφέρει τὴν οὐσίαν.

Δεκ. ι'. ΣΠίζα, στρουθὸς, βαλὶς, χλωρὶς, καὶ αἰγιθαλὸς σκωληκοφαγοῦσι.
Σπόγγος ἐκσύρει πρὸς σε ὕδωρ.
Σταγόνας ὑετοῦ τὶς ἐξαριθμήσει;
Στέαρ τῶν ἰχθύων οὐ πήγνυται.
1195 Στεῖχε δίκαια φρονῶν.
Στάθμος ἀλλάσσει χαρὰν ἀνία.
Στεῖρον ἀγρὸν μὴ σπείρειν.
Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν.
Στρεβλὸς ἀνὴρ ἕτερον κεύθει ἐν φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.

1200 Στολισμὸς ἀνδρὸς ἀναγγέλλει τὰ περὶ αὐτοῦ.

'ΕΚΑ-

Tinea corrumpit vestes coriaceas, linteas & sericas.
Vitiabit etiam saxum series temporum. *Adag.*
Ferrum ferrum acuit. *Pro.27.17*
Ferrum coquere facilius est, quàm mulierē castigare. *Chrys.*
Blattæ sindonem in arca circumrodunt.
Cibum in matellum nè immittas. *Plut.*
Caurus saliens siliginem, sinapi & stipulam dissipat.
Exactissima diæta facit annosos.
Fossor foveas fodit obliquas & rectas. *Theoph.*
Viles homines depellit acinaces.

DUrum est adversùs stimulum calcitrare. *Act.9.5.*
Apum examen regi jaculū non est, neq; pungit.
Scytha botulum pediculo pomi non vendit.
Festina lenté. *Symb.Cæs. Aug.* *Suet.*
Rarus & inventu difficilis amicus fidelis. *Eurip.*
Scintilla quamvis parva magnum ignem accendit. *Naz.*
Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Sapiens sapientum est consilium.
Sapientes occultant proprias noxas. *Eurip.*
Sapiens bona sua secum fert. *Bias.*

FRingilla, passer, rubreta, luteola, & parus vermiculos petunt. *Arist.*
Spongia ad se trahit aquam.
Guttas pluviæ quis numeret? *Sir.1.2.*
Sebum piscium non concrescere solet. *Arist.*
Perge quæ justa sunt curare. *Plato.*
Pectoris gaudium mutat tristitia.
Sterilem agrum non decet colere. *Idem.*
Os justi distillat sapientiam. *Pr.10.32*
Versutus vir aliud occultat animo, aliud verò loquitur. *V. V.*
Amictus viri indicat ea quæ in ipso.

CEN-

ἙΚΑΤΟΝΤΑ'Σ ιγ'.

Δεκὰς α'.

Τριῶν σύρβην ὄρει, μιῶν ἐς λύσαι.
Στρατιώτης καὶ στρατηγὸς ἐπ' ἀρετὴν οἶμος
πολλοὺς στέλλει.
Στέργε τὴν ἄλοχον.
Συμποσίῳ πρέπει ἡσυχία.
1205 Σφάκος καὶ πήγανον σφάκιζον οὐκ ἐξυδιαίνει.
Σφὴν διὰ σωλῆνος οὐκ ἐρωεῖ.
Σφύραν κεῖνον μὴ κοσμεῖ, ἀλλὰ λίνον.
Σχίζων ξύλα κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς.
Σχολαῖον καὶ γλαυκὸν κῦδος κυχεῖ.
1210 Τὰ βλέφαρά σου νευέτω δίκαια.

Δεκ. β'.

ΤΑ' ἔναιμα καὶ πεζὰ πάντα καὶ καθεύδει καὶ ἐγρηγορεῖ.
Τάλαντόν σου μὴ ὀρύττε.
Τὰ τοῦ λέοντος ὦτα ἔχει μυχὸν μακρόν.
Τὰ γηρεὰ φιλεῖ νύκτα, καὶ τῇ φακῇ φέρβεται.
1215 Τὰ εὐκαμπῆ αὖ γνάμπτει μολοσσὸς δυνάστης.
Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὰ Κυνικεια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων πιπτόντων ἀπὸ
τῆς τραπέζης.
Τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην σκάφην λέγε.
Τὰ ἴδια μελέδαινε.
1220 Τὰς καμπύλας βακτηρίας ἀπευθύνειν ἀμήχανον.

Δεκ. γ'.

ΤΑ'ς μελαίνας καπνοὺς φυγαδεύει.
Τείρει στόμαχον τεῦθος.
Τηνέλλαν τηλόθι καὶ ὑπὸ τηβέννῳ αἴομεν.
Τῆς ὥρας ἀπόλαυε, παρακμάζει ταχὺ πάντα.
1225 Τὴν ἀκμὴν ἴνθος ὡς τὸ μάλιστα σημαίνει.
Τί κοινωνήσει χύτρα πρὸς λέβητα;

Τὴν

Centuria XIII.

Elitiæ tumultū excitant, ira rabiem.
Aspera & arcta ad virtutem via multos reprimit.
Ama tuam uxorem. *Phocyl.*
Convivio convenit tranquillitas. *Pind.*
Salvia & ruta gangrænā non sanāt.
Cuneus per canalem non fluit.
Malleus lilium non perficiet, sed limum.
Qui findit ligna vulnerabitur ab eis. *Eccl.10.9*
Segnem & inertem dedecus prehendit.
Palpebræ tuæ spectent justa. *Pro.4.25.*

SAnguine prædita & pedibus iter facientia & dormiunt & vigilant. *Arist.*
Talentum tuum nè defodias. *Mat.25.*
Ossa leonis exiguam habent medullam. *Arist.*
Humida amat anas, & lenticulâ nutritur.
Evomita rursus deglutit molossus sordidus.
Superna curate, non terrestria. *Col. 3.2.*
Catuli edunt de micis quæ cadunt de mensa. *Mat.15.27*

Ficus ficus, ligonem ligonem nomina. *Aristoph.*
Propria cures. *Bias.*
Baculos recurvos corrigere planè est impossibile. *Plut.*

APes fumus fugat. *Basil.*
Affligit stomachum loligo.
Lyræ harmoniam procul etiam sub toga audimus.
Pulcritudine fruere, deflorescunt citò omnia. *Epigram.*
Ætatem lanugo plerunque indicat.
Quid communicabit cacabus cum olla? *Syr. 13.3.*

Virtutem

Τὴν ἀρετὴν ἐπὶ νέας ἄσκει.
Τιμωρία παύει τῆς ὀργῆς.
Τὸ ἀργεῖν καὶ σχολάζειν ἕπεται ἀπορεῖν.
1230 Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος, ἐπὶ τῆς γλώττης ἐστὶ μεθύοντος.

Δεκ. δ'. ΤΟ' μὴ ἔνον πῦρ οὐκ ἔστι.
Τὸ ξυνὸν μὴ σὸν μόνον λέγε.
Τὸ πολὺ κάλλος καὶ φθόνον πολλῶν γέμει.
Τὸ πολυχρόνιον ἦθος ἀμήχανόν ἐστι θεραπευθῆναι.
1235 Τὸ σπαρτίον περιπλοῦν οὐ ταχέως ἀποῤῥαγήσεται.
Τῷ ἀργυρείῳ ὑποτάσσεται πάντα.
Τῷ κολυμβῶντι αἱ μάχαι εἰσὶ κῶπαι.
Τῷ νέειν ἄστυ νικᾶν οὐ ῥᾴδιον.
Τὸ ὠχρὸν τοῦ ᾠοῦ ἐστὶ βοφὴ τοῖς νεοττοῖς.
1240 Τὸν ξυνόντα ἀντιξύειν.

Δεκ. ε'. ΤΩν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων καταφυγή εἰσιν οἱ βωμοί.
Τῶν πλεόνων ψῆφος νικᾷ.
Τοῖς διὰ τῆς δόξης βαδίζουσιν ἀκολουθεῖ φθόνος.
Τοὺς λυγμοὺς οἱ πταρμοὶ παύουσι.
1245 Τοὺς σώφρονας θεοὶ φιλοῦσι, καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς.
Τότε ᾄσονται κύκνοι, ὅταν κολοιοὶ σιωπήσωσι.
Τρίγλαι φυκίοις βόσκονται καὶ ὀστρέοις καὶ βορβόρῳ.
Τύραννος ἄσυλος καὶ ἀναιτίους καίνει.
Τυφλὸς παπταίνων πάπυρον πατάζει.
1250 Τυφομένου μελάθρου τοῦ πλησίον καὶ τὸ σὸν κινδυνεύει.

Δεκ. ς'. ὝΒρις φυλάσσει ὕβριν.
Ὕες ἥδονται βορβόρῳ, καὶ ἐπὶ φορυτῷ μαργαίνουσι.
Ὕλα σὺν λύκοις οἷς ὁμιλεῖς.
Ὕπνος ὕδηον οὐχ ὕδει.
1255 Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα.
Ὑπήνη κοσμεῖ μύδλην, χαίτη ἵππον.
Ὑπηρέτης πανδελέτειος παίεται καὶ κολαφίζεται.
Ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὕβρις ἀνδρὶ ἐσχάτη.

Ὕψος

Virtutem à juventute exerce. *Synes.*
Ultio cessare facit iram. *Arist.*
Ignaviam & otium sequitur egestas. *Demosth.*
Quod est in corde sobrii, id in lingua est ebrii. *Plut.*

QUod non urit ignis non est.
Quod commune est nè tuum solum dicas.
Nimia pulcritudo vituperiis plena est. *Stob.*
Longam consuetudinem sanare impossibile. *Stob.*
Funiculus triplex difficile rumpitur. *Eccl.* 4.12
Pecuniæ obediunt omnia. *Diod.*
Urinatori manus sunt remi.
Nendo urbem superare non facile est.
Albumen ovi cibus est pullis. *Arist.*
Fricantem refrica. *Adag.*

INvitorum peccatorum refugium sunt altaria. *Thucyd.*
Plurimorum calculus vincit. *Adag.*
Illos qui per gloriam incedunt sequitur odium. *Plut.*
Singultus sternutamenta sedant. *Arist.*
Probos Dii amant, malos autem odio persequuntur. *Sophoc.*
Tum canent cygni, cùm graculi tacebunt. *Adag.*
Mulli vescuntur & conchâ & cœno. *Arist.*
Tyrannus impius etiam insontes occîdit.
Infans intuens papyrum pappa dicit.
Accensâ domo proximi tui & tua periclitatur.

INjuria procreat contumeliam. *Sophoc.*
Sues delectantur luto, & quisquiliis voluptate in-(saniunt. *Democr.*
Ulula cum lupis cum quibus conversaris.
Equuleus vitrum non laudat.
Filius sapiens lætificat patrem. *Pro.* 10.1.
Barba ornat hircum, juba equum.
Famulus improbus percutitur, & colaphis afficitur.
A muliere imperari dedecus viro maximum. *Democ.*

Alti-

Ὕψος οὐρανοῦ, καὶ πλάτος γῆς καὶ ἄβυσσον τίς ἐξιχνιάσει;
1260 Φάλαινα βράγχια οὐκ ἔχει.

Δεκ. ζ'. ΦΑ'πτος ἱκανὸν πινοῦσα τὸ ῥύγχος ἀμφὶς ὑπήλιοι.
Φανεὶς ὁ λαγὼς δυστυχεῖς ποιεῖ βίους.
Φεύγετε τὴν πορνείαν.
Φεῦγε τὴν τέρψιν διὰ τὴν θλῖψιν.
1265 Φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαί.
Φρῦνος οὐκ ἔχει φολίδας.
Φλοιὸς φλαστὸς φλιδᾷ ἐν ἐλαιασίῳ.
Φίλοινος βραθὺς βρίζει.
Φόβος μνήμην ἐκπλήσσει.
1270 Φωλεῖ χειμερινῆς ὥρας καὶ πελαργὸς, καὶ κόττυφος, καὶ τρύγων, καὶ κόρυδος.

Δεκ. η'. ΦΙλοπόται ἑαυτοὺς σκύφοις καὶ φιάλοις σκύλλουσι.
Χαίρει ὁ δῆμος κολακευόμενος.
Χαίρετε μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίετε μετὰ κλαιόντων.
Χαλεπὸν μόχθον ἀγρόται καὶ ἀγκοίνη χιάζουσι.
1275 Χαλεπὸν χοίρων κῦμα γεῦσαι.
Χέει Κύριος πάχνην ὡς ἅλα ἐπὶ γῆς, χέομαι πάσης ὡς πέταλα.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλος τὸν δάκτυλον.
Χειρουργὸς μοτῷ, οὐ μέτρῳ ἀχῶρα ἐμμάσσει.

Χέλυς καὶ χορδαὶ θυμὸν ὀδυρόμενον τέρπουσι.
1280 Χιτῶνα χλαῖναν τὸν κρυμὸς καλεῖ.

Δεκ. θ'. ΧΡυσὸς πονηροῖς οὐ στιβώσκεται λόγοις.
Χρεμετίζει πῶλος ἵππου ἀπούσης.
Χεῖρον σκέπης τρέφεις τε, τὸν πτωχὸν τρέφων.
Χρυσὸν οὐ σῆς οὐδὲ κὶς δάπτει.
1285 Χρυσὸς δ' ἀνοίγει πάντα, κ' ἀΐδου πύλας.
Ψαλίδι τείχη οὐ τμήξεις.
Ψεύδει πολλάκις Ὠρίων τοὺς ναύτας.
Ψεύδεα μὴ βάζειν τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.

Ψιλούμενα

Altitudinē cœli & latitudinē terræ quis pervestiget? *Sir.* 1.3.
Balæna caret Branchiis. *Arist.*

PAlumbes cū satis bibit rostrū utrinque resupinat. *Arist.*
Apparens lepus infelices facit gressus. *Suid.*
Fugite scortationem. *1 Cor.* 6.18
Fuge delectationem propter afflictionem. *Chrys.*
Corrumpunt bonos mores colloquia prava. *1Co.* 15.33
Rubeta non habet squamas.
Cortex fragilis putrescit in palude limosa.
Ebriosus gravis post cibum dormitat.
Timor memoriam stupefacit. *Thucyd.*
Latet hyberno tempore & ciconia, & merula, & turtur, & alauda. *Arist.*

POtatores seipsos scyphis & pateris fatigant.
Gaudet populus adulationibus captus. *Æschin.*
Gaudete cum gaudentibus, & flete cum flentibus. *Ro.* 12.14
Molestum laborem palma & ulna recusant.
Difficile est edulia suavia canem gustare. *Theocr.*
Effundit Dominus pruinam tanquam sal super terram, nivem spargit ut volucres. *Sir.* 43.23
Manus manum lavat, digitúsque digitum. *Men.*
Chirurgus linteamento vulnerario, nō licio ulcus in capite abstergit.
Chelys & fides animum doloribus irretitū oblectant.
Tunicam lænámque nix vocat.

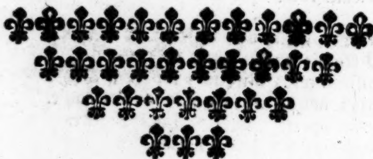
BOnus malis non vulneratur verbis. *Adag.*
Hinnit pullus equâ absente.
Christum tegis alísque pauperem alens. *Naz.*
Aurum neque tinea neque cossus rodit. *Sapphus.*
Aurum aperit omnia, & inferni portas. *Men.*
Forcipe pilum non resecabis.
Fallit sæpe Orion nautas.
Mendacia nè dixeris, sed vera omnia loquere. *Phocyl.*

Ossa

Ψιλώμορα τὰ ὀστᾶ τῶν ὑμέων σφακελίζει.
1290 Ψιχὸς ἄρτον παράσιτος ἀλήθειαν πωλεῖ.

Δεκ. ι'. ΨΟΛΟΣ μελίττας σοβεῖ, πίτυλος δ' ἰχθύας.
Ψύχει ἡδέως σῶμα ψίθυρος.
Ψωλὸς οὐ φάγεται ὑῶν κρέας.
Ψώρα, λειχὴν καὶ λέπρα σιφλοῦσι χρῶτα.
1295 Ψὺψ νεοττεύει ἐπὶ πέτραις ἀπροσβάτοις.
Ὦ θνητοὶ λίτεσθε Θεόν, καὶ λῷον ἔσαι.
Ὡς λύκος ἄρνα φιλεῖ.
Ὡς φὼρ κλέπτων ἔκραξεν.
Ὥσπερ τὴν κόνιν νότος, οὕτω καὶ φλαύρους ζυφὴ κόσχλη.
1300 Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τοῦ ἀνθρώπου ἴδιόν ἐστι, οὕτω τὸ μυκᾶν τοῦ βοός.

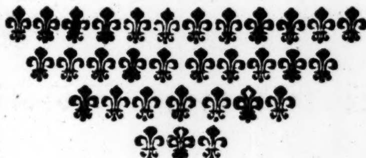
Τέλος τοῦ δευτέρου μέρους.

Ossa suis spoliata membranis siderantur. *Arist.*
Frusto panis parasitus libertatem vendit.

FUmus apes abigit, strepitus aquæ pisces.
Frigefacit suaviter corpus susurrus.
Apella non edit carnem suillam.
Scabies, lichen & lepra deformem reddunt cutem.
Vultur nidulatur in rupibus excelsissimis. *Arist.*
O mortales placate Deum, & meliùs se res habebit!
Ut lupus ovem amat. *Plato.*
Sicut fur furans clamitavit. *Adag.*
Sicut pulverem Notus, sic improbos luxuries gyrat.
Quemadmodum loqui proprium hominis est, ità mugire bovis.

Finis Partis secundæ.

Siracid. 1. 12.

ΦΟ'ϐΟΣ Κυρίου τέρψει καρδίαν, καὶ δώσει εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ μακροημέρευσιν.

Timor Domini delectat cor, ac lætitiam, gaudium, vitámque longam impertit.

1 *Tim.* 4. 8.

Ἡ 'Ευσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν, καὶ τῆς μελλούσης.

Pietas ad omnia utilis est, ut quæ promissionem habeat vitæ præsentis ac futuræ.

Gregorius.

'Ευσέβεια ἀρχὴ καὶ τελευτὴ πασῶν τῶν ἀρετῶν ἐστί.

Pietas omnium Virtutum principium ac finis est.

PARS

PARS TERTIA
HUJUS
ENCHIRIDII
COMPLECTITUR
Quingentas Sententias GRÆCAS
SERIE
Alphabeticâ digestas;

In quibus
Præter NOMINA & Particulas Indeclinabiles, etiam Verba, cùm Regularia, tum Irregularia & Defectiva promiscuè occurrunt.

ἘΓΧΕΙΡΙ΄ΔΙΟΝ

τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς.

ἙΚΑΤΟΝΤΑ΄Σ ιδ΄.

Δεκὰς α΄. Ἄζην δεῖ, ὃν βάσανος τοῦ ᾅδου πιέζει.
Ἄβαρος καὶ ἀμάρας ποθοῦσιν ἀβροί.
Ἄγδαροι ἀγῶσι καὶ ἀγάλλονται ἰδόντες πομπάς.
Ἄγυειν εἰς ταΰγέτω, νικᾷ γὰρ ἕνα τύρβη.
1305 Ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις.
Ἄγχι θινὸς λέμβος θέοιτο.
Ἀεὶ γέροντι νέαν ἐπιβάλλει κόρην.
Ἄγνος ἄγλιθες, ἄβρωμα, ἀβρότανον καὶ ἀδαρκὴν οὐ φέρει.
Ἀεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιὸν ἱζάνει.
1310 Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε.

Δεκ. β΄. ἈΓκυλιστὴς αἰγάνεον πανταχόσε ἀνακραδαίνει.
Ἀδελφοὶ ὁμάδελφοι ἔσωθεν ὁμόψυχοι.
Ἀθάρα ἀδινὴ ἀδένα αὐτῷ.
Ἀθρόα χάλαζα ἐδαφίζει ἀθέρας.
1315 Ἀεὶ ἰλίῳ κακά.
Αἱ ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας.
Αἰδὼς τοὺς ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ᾽ ὀνίνησι.
Αἰονῶν ἐλαίῳ κόλχικον ἐν κολωνοῖς ἄσυλα ἀναισυμώματα ποιεῖ.
Αἶξ οὔπω τέτοκεν, ἔριφος δ᾽ ἐπὶ δώματα παίζει.
1320 Αἶσα αἰτήματα καὶ ἀπελλὰς φαυλίζει.

MANUALE Linguæ Græcæ.

Centuria XIV.

Xhalare oportet eum quem tormentũ mortis premit.
Placentã & similam appetunt delica- (tuli.
Tabellarii mirantur & exultant videntes pompas.
Multitudinem unus fugito, vincit enim unum turba.
Certamen non accipit excusationem. *Plato.*
Prope littus lembus currat.
Semper seni juvenculam subjice puellam. *Diog.*
Vitex alliorũ capita, mora, abrotanum & agaricũ non
Semper graculus graculo assidet. (fert. *Diogen.*
Indesinenter orate. 1 *Th.* 5.7.

JAculator jaculum quoquoversus vibrat.
Fratres uterini sunto concordes.
Puls densa tonsillam lædit.
Repentina grando prosternit aristas.
Semper Ilio mala sunt. *Athen.*
Spes alunt exules. *Eurip.*
Pudor viros valdè & lædit & juvat. *Hesiod.*
Aspergens oleo colchicum in vallibus nefarios sumptus facit.
Capra nondum peperit, hœdus autem ludit in tectis. *Zenod.*
Parca petitiones & minas parvi facit.

Δεκ. γʹ. Ἀγανοῦντες οὐκ αἰσθάνονται ψύχους.
Αἱρετώτερόν ἐστιν εἶναι ψευδὸν ἢ ψελλὸν καὶ ῥαιβόν.
Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.
Ἄκμων μέγιστος οὐ φοβεῖται ψόφους.
1325 Ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἕξεις.
Ἅλα καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν.
Ἁλιεὺς πληγεὶς νόον οἴσει.
Ἀλλᾶντος ἀολλέος οὐ γεύσεται ὁ ἀθετῶν ἔρανον.
Ἄλλοι μὲν σπείρουσι, ἄλλοι δὲ ἀμήσονται.
1330 Ἅλως γίνεται περὶ τὰ λαμπρὰ τῶν ἄστρων.

Δεκ. δʹ. Ἄλλο γλαὺξ, ἄλλο ἀηδὼν, ἄλλο κορώνη φθέγγεται.
Ἀλόη ἐν τόποις ἀλεεινοῖς ἅλφεται, ἀμανίτης ἐν ἄλσει σκιαρῷ.
Ἀμνίον ἦν ἀγγεῖον εἰς ὃ τῶν ἱερείων αἷμα ἐδέχοντο.
Ἀμφισβητοῦντες καὶ ἀλύοντες ἀμνήμονές εἰσι χείρονες.
1335 Ἂν χωλῷ παροικήσῃς ὑποσκάζειν μαθήσεις.
Ἀναγαλλὶς, ἀνάγυρος, ἄσαρον, ἄρον, ἀπαρίνη, καὶ ἀγρόκλιον ἀχώρα οὐκ ἰᾶται.
Ἄνακτος εὕδοντος λέοντος φευγάτε.
Ἀναστὰς ἐξ εὐνῆς συνταράττειν τὰ στρώματα.
Ἀνδάνοντα λαλοῦντες ἐγκωμιάζονται.
1340 Ἀνέχου καὶ ἀπέχου.

Δεκ. εʹ. Ἀναρίτης ἐν σιδήρῳ ὄρους ἀνέδην ἄνηθον ἐσθίει.
Ἀνδρῶν ἀρίστων πᾶσα γαργαίρει πόλις.
Ἀνθρώπων ἄψεκτος ἐπὶ χθονὶ γείνεται οὐδείς.
Ἀνήλιστος ἦμος πρὸς τὸ πῦρ ἦται θυσανωτὸν καὶ εὐήτριον χιτῶνα ἀποτίθεται.
1345 Ἀπλήη οὐ γίνεται ἀνδὰ ἄπεος.
Ἀπομωσία ὕβρεως ἀμύμονος ἐπ' ὀκείλαντι πλέον (ἰσχύει.
Ἀποκέλλοντας νοσεῖν κέλευε.
Ἀπότιμος ὢν πολυνίαζε τὸν Θεὸν καὶ παιάνιζε.

Ἀραιά

IMpetu irruentes non sentiunt frigus. (tum.
Eligibilius est esse glabrũ quàm blæsum & intor-
Est fœdum mansisse diu vacuúmque redisse. *Hom:*
Incus maxima non metuit strepitus. *Adag.*
Summum cape & medium habebis. *Zenod.*
Salem & mensam non prætereas. *Orig.*
Piscator ictus sapit. (spernatur. *Sophoc.*
Lucanicam confertam non gustabit, qui cœnam as-
Conserit unus agrum, sed fruges demetit alter. *Adag.*
Halo [*area*] fit circa splendida astra. *Arist.*

ALiud noctua, aliud luscinia, aliud cornix loquitur. *Suid.*
Aloë in locis tepidis invenitur, fungus in loco umbroso. (cipiebant.
Amnium erat vas in quod victimarum sanguinẽ ex- *Eust.*
Dubitantes & anxii auxiliatores sunt pessimi.
Si juxta claudum habitaveris, subclaudicare disces. *Plut.*
Anagallis, anagyrus, asarum, arum, aparine & atramentum sutorium ulcus in capite non sanant.
Rege dormiente populi ferociunt.
Resurgens è lecto concute stragula. *Adag.*
Placida loquentes laudantur.
Sustine & abstine. *Epict.*

COchlea in cacumine montis impunè anethum
Viris optimis tota splendet urbs. (comedit. *Cratinus.*
Hominum nemo super terram est inculpatus. *Theog.*
Discalceatus quando igni assidet fimbriatam & eleganter textam tunicam deponit.
Rheda non fit absque labore.
Abjuratio contribulis inculpati in pulpito multùm
Deflectentes à via recta redire jube. (valet.
Infortunatus cùm sis Deum suppliciter adora & acclama.

Ἀργιὰ ἀοργὴ οὐκ ἔστι ὑποδοχὴ ἄοργος καὶ ἀόργητος.
1350 Ἄραβος καὶ ἐλέγχου φυζύλους ἀραδοῦσι.

Δεκ. ςʹ. Ἄρβιλος ὦνδ' ἀκῆς οὐδὲν ὠφελεῖ.
Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις.
Ἄρριχος καὶ κόφινος ἀναρτάοντας ἐν μαγειρείῳ.
Ἄρταμος ἀρτεμὴς καὶ ἄρτος παχυλίκα ἀρτήσεται ἀρτόκρεας.
1355 Ἀρτέμων οὐ γίνεται ἐξ ἀκρέμονος.
Ἄρτος ἐν χειμῶνι ὀλίγην τέρψιν ἔχει.
Ἀσάμινθος οὐχ ἁρμόζει ἀρώμασι.
Ἀσκάλαφος, ἀττάκας, καὶ ἀπκαγώπας ἀσιράκους ὑπὸ ἀσίνης ζητοῦσι.
Ἀσπάζεσθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.
1360 Ἀσθματικοὶ δυσκόλως ἄουσι.

Δεκ. ζʹ. Ἄστακος αὐτὸν δικτύων ἀτύζει κρέμυας.
Ἀστραπὴ ἐξερχομένη ἀπὸ ἀνατολῶν φαίνεται ἕως δυσμῶν.
Ἀσφόδελος, βάκχαρις καὶ βετωνικὴ ἄχος οὐκ ἀτέμβουσι.
Ἀσχάλλων εἰς πότε κινύρεται καὶ θρυλλίζει.
1365 Ἄττα οὐκ ἔδει ἀτταρέγους.
Ἀττέλαβος αὖ ἅπτει λωΐκα ἀτταγὴν ἄπεσι.
Αὔδην μῆλον ὠμὸν καὶ ἄωρον δηλεῖ.
Αὐτὴ τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας;
Αὐτομάτως ὁ Θεὸς ἀνίησι τὰ ἀγαθά.
1370 Ἀφελεῖς μέλεος καὶ μῶλις μέμφονται.

Δεκ. ηʹ. Ἄωτον ἐν παρασιαῖς θέρινος ἀμαλλοῖ.
Ἀχράδες, ἀσπάραγος, ἄχερδος καὶ ἀσπάλαθος οὐκ ἔχουσιν ἀσφόδηλον.
Ἄφενος καὶ βαμβαίνοντας ποιεῖ αὐχηλικούς.
Βακχεύοντες ἐπὶ τὸ πολὺ λαρυγγίζουσι.
1375 Βόρβαχος βεήπυος κοὰξ βραχὺς ἐν τίφει ἀνὰ μέσον φιλίδων.

Angusta arca non est receptaculum ensis & lori.
Strepitus armorum & acclamatio bellica timidos perterrent.

SCalprum absque acrimonia nihil prodest.
Argenteis pugna telis ac omnia vinces. *Suid.*
Cophinus & corbis suspenduntur in coquina.
Coquus incolumis & perfectus illicò apparabit artocreas.
Velum non fit ex ramo. (bet.
Panis ex farina crassiori exiguam delectationem ha-
Pelvis non quadrat aromatibus.
Ascalaphus, attagen & gallinago locustas sub asine quærunt.
Salutate vos invicem cum osculo sancto. *Rom.*16.16
Asthmatici difficulter respirant.

AStacus propè prosiliens terret pisciculos.
Fulgur exiens ab Oriente apparet usque in Occidentem. *Mat.*24. 27.
Asphodelus, bacchar & marrubium nigrum dolorem non auferunt.
Mœrens interdum lamentatur & murmurat.
Pater non edit hectas.
Bruchus rursum prosilit quando attagen abest.
Vocem pomum crudum & immaturum lædit.
Ipsa quid pallidis lacrymis pupillas madefacis? *Eurip.*
Ultrò Deus suppeditat bona. *Xiphil.*
Frugales stultus & dissolutus vituperat.

FLos in hortorum areis luctum abolet.
Populus alba, asparagus, spina & aspalathus bitumen non habent.
Divitiæ faciunt etiam balbutientes jactabundos.
Bacchantes plerunque vociferantur.
Rana clamosa coax crepat in palude inter cannas.

Deli-

Βαύκαλος βεῦδος, βάρβιτον καὶ βικίον οὐ βδηβίδαι φιλεῖ.
Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.
Βέλτιον ἐπὶ ξυροῦ ἢ ὄγκου βαίνειν.
Βὴξ καταῤῥέοντος γίνεται φλέγματος.
1380 Βλεννὸς ἄβλαυτος βολβὸν βύλεται, οὐ βλίτον.

Δεκ. θʹ. Βληχρὸς πταίρειν καὶ βινεῖν οὐ δύναται.
Βλώσκοντος τοῦ κινδύνου τὸ γηθεῖν ὄλλυται.
Βονάσου κεραλοφόρου βορὰ οὐκ εἰσὶ βεβράδες καὶ βέβρει.
Βορβόρῳ ὕδωρ μιαίνων οὔποθ' εὑρήσεις πότον.
1385 Βράζει κάκκαβος, βράζει φιλία.
Γαγάτης καὶ γαργίτης γάγγραιναν οὐκ αὔξουσι.
Γαργάλιον ἔργον θάλλον οὐκ ἀκεῖται.
Γαῖσον θέβῃ μὴ ἔμβαλλε.
Γέλγη ὑπὸ γείσῳ οὐ διαίνεται.
1390 Γελῶν ληκεῖ βᾶ καὶ ἃ ἃ ἃ, θαυμάζων ἀτταταῖ καὶ βαβαί.

Δεκ. ιʹ. ΓΈῤῥον ἰξύας θεραύει.
Γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.
Γίνου ὀρφανοῖς ὡς πατήρ.
Γλημώδης λίγδην διαγινώσκει τὸ ληνὸν καὶ τὸ λιῶνος.
1395 Γραβίου οὐ δεῖται βρέκος, οὔτε κιλλιβάντων.
Γρῖπος γρᾶσσον εὑρίσκει, κώμαξ κώμακα, δαίδαλος δαίδαλον.
Γρυπὸς μάχλης γύειν ἐν γυάλῳ γυργάθων γάειται.
Δαὴρ δαπάλης ἐν δαπέδῳ δαρθάνει.
Δίδονται καὶ κακοῖς ἄγρα.
1400 Δαλισμὸν εἴλωτος Ἑλένη ἔνδον ἐχθραίνει.

ἙΚΑ.

Delicatulus vestem purpuream, barbitũ & urceolum, non carceres amat.
Firmum nihil in vita videtur esse. *Eurip.*
Melius est super novacula quàm fastu ingredi. *Theocr.*
Tussis fit destillante pituitâ. *Arist.*
Ignavus nudipes bulbum vult, non blitum.

DEbilis sternutare & coire nequit.
Adveniente periculo gaudium perit.
Bonasi cornigeri pabulũ non sunt pisces & concha.
Cœno aquam turbans nunquam invenies potum. *Isocr.*
Fervet olla, fervet amicitia. *Adag.*
Gagates & gangites gangrænam non pellunt.
Nervi contortionem planta virens non sanat. *Adag.*
Gæsum fiscellæ nè immittas.
Sarcina variarũ merciũ sub subgrundio non madefit.
Ridens sonat *ha* & *ha ha he*, mirabundus *atat* & *papæ*.

SCutum lumbos quassat.
Estote prudentes veluti serpentes, & simplices sicut columbæ. *Mat.* 10: 16.
Estote pupillis ut pater. *Sir.* 4. 10.
Lippus strictim discernit lacum torcularii preli à lanâ.
Ligno fulgente non indiget echinus, neq; tripodum.
Fatuus fatuum invenit, nugator nugatorem, artifex artificem.
Curvus pistor pollen in vola gyrans subsannatur.
Levir atrox in pavimento dormit.
Contigit etiam ignavis præda. *Suid.*
Odiosam repetitionem Heli Helena intus odit.

'ΕΚΑΤΟΝΤΑ'Σ ιε'.

Δεκὰς α'.

Ἄφνης καὶ κίττα ἄνθος ξανθός ἐστι.
Δεῖ μάλιστα τὸ μικρὸν φυλάττειν.
Δεῖ κώπην ἐλαύνειν μαθόντα.
Δεῖ συμπράττειν τοῖς φίλοις, ἀλλὰ μέχρι βωμοῦ.
1405 Δεῖ τῷ Θεῷ θαρρεῖν καὶ τοῖς ἐκείνου πηδαλίοις πιστεύειν.
Δεσπάζων δεῦκος αἰσθάνεται.
Δενναστὸς καὶ ἐν δεμνίῳ οὐκ ἐλιννύει.
Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης.
Δήκτης ἔχει σκῦτος παραανόμενον κύων.
1410 Διὰ τῆς ἀκτῆς κῆτος κυρίῳ λάζεσθαι οὐκ ἀπαυλός ἐστι.

Δεκ. β'.

Ιὰ καὶ μαχαιρῶν καὶ πυρὸς ῥίπτειν δεῖ.
Διδάσκει καὶ ἱέραξ νόττια αὐτοῦ.
Δίνη ῥοφήσει σπόνδυλον δικόμενον ταχέως.
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.
1415 Δοκάζειν οὐ διστάζειν δεῖ.
Δόδεα δοθιῶνα κοιμίζει.
Δὸς μοὶ τὸ σήμερον καὶ λάβε τὸ αὔριον.
Δότε μέθυ τοῖς ἐν λύπαις.
Διφῶντες ἐν ὠκεανῷ λιπίδια ἀκράτου χρῶνται.
1420 Δραχμὴν χρυσοῦ μᾶλλον βουλόμεθα ἢ μνᾶν ψιμμύθου.

Δεκ. γ'.

'Βδομὰς καὶ ἔννος οἰχόμενος οὐκ ἔσται νόσιμος.
'Εδίδαξά σε κυβιστᾶν, καὶ σὺ βαθύσαι με ζητεῖς.
Ἔγνωκε θὴρ θῆρα, καὶ φῶς φῶτα.
Εἶα ἐν εἰαμενῇ οὐκ εὔθαρ αὐαίνεται.
1425 Εἱλώτης ἔκηλος ἔνδυο καὶ ἐνδικέως φθάνει.
Εἰνάτηρ ἐλδομένη εἶρος εἰρονείαν οὐκ εἴρει.
Ἐκ κολοβῶν κολοβὰ γίνονται.
Ἐκ κόμμι, ῥητίνης, κοιλάνης καὶ κιχώρης οὐ γίνεται κολλύριον.

Ἔρως

CENTURIA XV.

Auri & hederæ flos flavus est. *Arist.*
Oportet maximè parvum custodire. *Athen.*
Oportet remum ducere qui didicit. *Plut.*
Oportet commodare amicis, sed usque ad aram. *Gel.*
Oportet Deo confidere & illius gubernaculis niti. *Theodor.*
Bibens dulcedinem sentit.
Contumeliis obnoxius in lecto non quiescit.
Accipit & glebam erro. *Adag.*
Mordax habet cutem laceratam canis.
In litore cetum nassâ capere non est cujuslibet.

PE'rque enses pérque ignem erumpere oportet. *Diog.*
Docet etiam accipiter pullos suos.
Vortex sorbet spondylum dejectum celeriter.
Duplum vident qui didicerunt literas. *Polyb.*
Exspectare, non dubitare oportet.
Dodra furunculum sedat.
Da mihi hodiè, & sume tibi cras. *Chrys.*
Date vinum iis qui sunt in mœrore. *Pro. 31. 6.*
Quærentes in mari prædā actuario navigio utuntur.
Drachmam auri malumus quàm minam cerussæ.

MEnsis & annus abiens non rediturus est.
Docui te natare, & tu me demergere quæris. *Adag.*
Cognovit bestia bestiam, vir virum. *Adag.*
Gramen in locis herbosis non statim aresit.
Servus tacitus celeriter & diligenter antevertit.
Fratria cupiens lanam ironicam non dicit.
Ex mancis manca procreantur. *Arist.*
Ex gummi, resina, cunila & cichorio non fit collyrium.

Quilibet

Ἕκαστος ἐν ἰδίῳ νάκει λανθάνει.
1430 Ἐκ πόρτιος βοῦς, ἐξ ἱππαρίου καβάλλης ἐσώϊος (γείνηται.

Δεκ. δ'. ἘΚ Σκίλλης ῥόδον οὐ φύεται.
Ἐκ τῶν ὀνύχων τὸν λέοντα·
Ἐκ τῆς ὄψεως αἰθίοπα
Ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον
1435 Ἐκ τῆς καλάμης στάχυν } γινώσκομεν.
Ἐλέφας μυῖαν οὐκ ἁλίσκεται.
Ἔλεος ἐν ἐλεῷ οὐκ ἔνι.
Ἕλμινθες γεννῶνται ἐν τῇ χιόνι.
Ἐν δρυμῷ θρίδαξ μόλις εὑρίσκεται.
1440 Ἐμπῦσα ἐμπαὶς ἦν φάσμα διαβολικόν.

Δεκ. ε'. ἘΝ γεέννα γεγώνουσι, οὐ γαίουσι.
Ἐν θεάβρῳ ἱερείονες πειθοῦνται.
Ἐν κυπαρίσσῳ καρδίας καὶ κυλίνους οὐχ εὑρήσεις.
Ἐν νήσῳ νῆσαι νεοπλοῦσι.
1445 Ἐν σίμβλῳ τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.
Ἐν σταδίῳ σωτηρίας λοίσθιος καὶ πρῶτος ἐν βραβείῳ λήψονται.
Ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμέλεια.
Ἔξεστι τοῖς σάββασι καλῶς ποιεῖν, οὐ σαββάζειν.
Ἐπίμιξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.
1450 Ἐπισφαλὲς μαινομένῳ δοῦναι μάχαιραν.

Δεκ. ς'. ἘΡᾶθος ὠπὸς ἐναργὲς ἐντροπίας τέρας.
Ἔργμασι ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἁδεῖν χαλεπόν.

Ἐριννὺς αἰνὴ θαλοῦ ἐν κόλπῳ βόει.
Ἐρρωδὸς ἀτημελῶς ἀλωὰν ἐκπονεῖ.
1455 Ἔτος φέρει οὐχὶ ἄρουρα.
Εὐλήπρων ἀγωγῆς χαμαιμύθων πονηρία τέλλει.
Ζακελτίδας σομφὰς καὶ σπιλάδας σκίγγος ἀναβάλλει.
Ζήλου τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα καὶ τὸν σώφρονα.

Quilibet in propria pelle latitat.
Ex vitulo bos fit, ex equuleo caballus habenis du-
(ctilis.

EX squilla rosa non nascitur. *Theocr.*
Ex unguibus leonem *Lucian.*
Ex vultu æthiopem *Adag.*
Ex fructu arborem *Mat.* 7.6.
Ex culmo spinam *Lucian.*
} cognoscimus:
Elephas muscam non captat. *Lucian.*
Ramus in mensa coquinaria non urit.
Lumbrici gignuntur in nive.
In querceto lactuca vix reperitur.
Empusa omnino erat spectrum Diabolicum.

IN gehenna vociferantur, non gloriantur.
In theatro histriones circumcurrunt.
In cupresso capita papaveris & flores mali Punici nõ
In insula anates nidulantur. (invenies.
In alveari mellificant apes.
In stadio salutis ultimus & primus unum accipient præmium.
Ab impiis egreditur impietas. 1 *Sa.*14.34
Licet sabbatis beneficio afficere, non bacchari. *Mat.*12.12
Permixtim sævit Mars. *Hom.*
Periculosum insano dare gladium. *Iamb.*

RUbor vultûs clarum pudoris signum est.
In rebus magnis administrandis difficile omnibus placere. *Plut.*
Furia horribilis damnum in sinu pascit.
Aper inornatè vineam excolit.
Annus producit non arvum. *Adag.*
Habenis disciplinæ laxatis malitia oritur.
Rapa spongiosa & maculosa scingus respuit.
Imitare bonum virum & sapientem. *Men.*

Zizania

Ζιζάνιον ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου.
1460 Ζέφυρος πρὸς τὴν δείλην πνεῖ.

Δεκ. ζ'. Ἡ Ἀρετὴ βαίνει διὰ μόχθων.
Ἢ δεῖ σιωπᾶν, ἢ λέγειν ἀμείνονα.
Ἧκα ἄρδην ἀμάξῃ ἤπειρον.
Ἡ χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύναται.
1465 Ἠλίθιος ἀλδαΐζων καὶ ἄτερ λύρας κελάδου ἄλλεται.
Ἥβον, ἥβην, πρίαπον καὶ διδύμους ἀποσκέπειν δεῖ.
Θάλασσα ἔχει νόμον τὴν βίαν.
Θαψία καὶ κύαθος τὰ ὑπώπια παύει.
Θεὸς καὶ τὸ γελᾶν καὶ τὸ κλάειν δίδωσι.
1470 Θεὸν σέβου, γονεῖς αἰδοῦ.

Δεκ. η'. Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλεύσῃ.
Θεράπαινα σαίρει στοὰν καὶ ᾠόν.

Θεμέλιον θέμιδος ἐν Ἀκαδημίαις κεῖται.
Θέσπιν, ἐπίπεδον θῆτα Κύριος τιμᾷ.
1475 Θίασον γίγγρας οὐκ ἐρηδιώει.
Θύρα εἰλεῖται περὶ θαιρόν.
Ἴαπυξ ἐν Ἴδᾳ καὶ Θάσῳ Ἰωνίᾳ οὐ πνεῖ.
Ἴβδην ἐν πυθμένι ναὸς μάσεις.
Ἴβηρις, ἴσατις καὶ ἰασιώνη οὐκ ἔστιν ἔδεσμα ἴβιος.
1480 Ἴβισκος καὶ ἴον ἡδεῖα ἴορκοις βορά.

Δεκ. θ'. Ἰκτὶν καὶ ἰκτὶς ἱμείρουσι κάβην, οὐ κρέμβαλον.
Ἴθι πρὸς τὴν μύρμηκα ὦ ὀκνηρέ.
Ἱκέτην θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνου.
Ἰξ ψιθίαν κὶς κριθήν, ψὴν ξεινεὸν, κορώνη ἐλαίαν ἴσθ.
1485 Ἰξὺς σφιδῶν βρόχῳ οὔκυρτα.
Ἰὸς πέφυκεν ἀσπίδος κακὴ γυνή.
Ἱππεὺς ἱππεύειν ἔδάη, καὶ ἀοιδὸς ἀείδειν.
Ἱπποκόμος κυβέλλην σλεγγίζων ποππύζει.
Ἶρις οὐ γίνεται περὶ μεσημβρίαν.

Ἰσθμιώτης

Zizania inter medium triticeum. *Mat.13.25*
Zephyrus circa Vesperam flat. *Arist.*

VIrtus per laborem incedit. *Eurip.*
Aut oportet tacere, aut discere meliora. *Adag.*
Leniter irrigat aquæ-ductus terram.
Vertere naturam gratia nulla potest. (saltat. *Adag.*
Stultus exultabundè clamans etiam absq; lyræ sono
Imum ventrem, pubem, penem & testes operire
Mare legem habet necessitatem. (oportet. *Tatia:*
Thapsia & cyathus vibices discutiunt. *Arist.*
Deus & ridere & flere dat. *Sophoc.*
Deum cole, parentes venerare. *Arist.*

DEo volente vel vimine navigabis. *Pind.*
Ancilla scopis purgat porticum & superiorem domûs partem.
Fundamentum justitiæ in Academiis positum est.
Vaticinum & utilem servum Dominus honorat.
Chorum bacchantium tibia flebilis non exhilarat.
Janua vertitur circa cardinem.
Iapyx in Ida & Thaso & Ionia non flat.
Clavum in maris fundo quæras.
Iberis, isatis & iasone non est cibus ibidis.
Ibiscus, violáque gratum capris est pabulum.

MIlvus & mustela sylvestris desiderant cibum, non crepitaculum.
Vade ad formicam ô piger. *Pro.6.6.*
Supplicem afflictum nè rejicias. *Sir.4.4.*
Ix vitem, *cis* hordeum, *psin* caprificum, *crotone* oleam
Viscum fugiens in laqueum incidi. (lædit. *Adag.*
Venenum est aspidis mala mulier. *Men.*
Equus equitare novit, cantor cantare. *Nestor.*
Equiso caballum strigillans sibilat.
Iris non fit circa meridiem. *Arist.*

1490 Ἰσθμιώτης ἰπάλην καὶ σπάτος τοῦ περσκὸς μεστημύκει.

Δεκ. ι'. Ἴτυκος καὶ κακομήχανος θεωρὸς εἰκῆ κυδοιμὸν ἐρεθίζει.
Ἱστορία τοῦ χρόνου μάρτυς.
Ἴτις ἁμαξιεῖ, κρατὴρ ἀσώτῳ, κάναβος καὶ κίνναβον πλαστῇ μέλει.
Ἰχθὺς ἐκ κεφαλῆς ὄζειν ἄρχεται.
1495 Ἰχνεύμων θηρεύει φαλάγγιας.
Καὶ μὴ κληθεῖσα ὀδονταλγία ἱκνεῖται.
Καὶ φαύλοις κἀγαθοῖς ἄστυ ἀγυιὰς οἴγει.
Καικίας καλχαίνει ἄργυρον παρδακήν.
Καιρῶστις ἐμπαίζεται ὀθόνην, οὐ καρσίαν κρηπῖδα.
1500 Καλάσιρις, κρήδεμνον καὶ ζεῖρα ταρχεδόντας πρέπει.

ἙΚΑΤΟΝΤΑ'Σ ιϛ'.

Δεκὰς α'. Κάμηλος διὰ βυμαλιᾶς ῥαφίδος οὐκ εἰσέρχεται.
Κάμπτει εἰς πόλε γνώμην ὁ ἀστάνδης.
Κάνθαρος ἥδεται ὄνθῳ καὶ σπήθῳ.
Κἂν ἀνοίγωσί τινες, οὐ δεῖ ἀμυνέσθαι ἀπειλοῦσι.
1505 Κάπηλος κάπτει ἄειν, οὐ καρβατίνην πιπράσκει.
Κάρπασος οὐ γίνεται ἐκ καρπηστίου.
Κασάλβη μάχλος οὐχ ὁμόρξει κηλῖδας.
Κάσις κάστην, καννὴν καὶ κάνδυν διακείνει.
Καλαθορῶν ἀπὸ τοῦ ἵππου ἐποχὴν καὶ ἀστράβην ἀπαρνεῖται.
1510 Κάστωρ, λάταξ, σαθέριον, σατύριον, ἐνυδρεῖς θηρίω περὶ λίμνας καὶ ποταμοὺς ποιοῦσι.

Δεκ. β'. ΚΕ'δματα καὶ κίσσαν ἴον γάρον μόγις αἴρει.

Κελεὸς

Isthmi incola vestem è pelle caprina & corium hinnuli magni æstimat.

AUdax & dolosus spectator temere turbam irritat.
Historia est testis temporis.
Curvatura rotæ plaustrario, crater luxurioso, canabus & exemplar fictori curæ est.
Piscis à capite fœtere incipit. *Æschin.*
Ichneumon venatur phalangas. *Arist.*
Etiam non vocatus dolor dentium venit.
Et malis & bonis urbs vicos aperit.
Cæcias arefacit arvum humidum.
Textrix curat linteum, nō obliquum radium textoris.
Tunica ad talos demissa, vitta & mitra exequias facientes decet.

CENTURIA XVI.

CAmelus per foramen acûs non ingreditur. *Luc.*18.25
Flectit interdum sententiam cursor.
Cantharis delectatur fimo & stercore.
Etsi jubeant quidam, non oportet opem ferre lævis.
Institor capparim, non calceamentum vendit.
Carpasus non fit ex carpesio.
Meretrix lasciva non abstergit maculas.
Soror tapetem villosum, stoream & candyn [*Indum Pers.*] discernit.
Desiliens de equo ephippium & sellam ligneam aufert.
Castor, latax, satherium, satyrium, & lutra victum è lacubus & fluviis petunt. *Arist.*

DIuturnos dolores in membris & malaciam [*picam*] solum garum vix tollit.

Κελεὸς παρὰ πόταμον οἰκεῖ καὶ λόχμας, ὁ δὲ λιβυὴς πέτρας καὶ ὄρη.

Κέδρος καὶ κέδρωσις οὐ φέρει σόγχον.

Κεβειόνης χαμακλιδία οὐκ ἔλδεται.

1515 Κηλήτης ἔρρων κέσφον καὶ κῆφον οὐ φενακίζει.

Κὴρ μετ' ἐντολὴν κόμπος ἀλλ' οὐ λιμὸν ἐλεφαίρει.

Κηφῆνες κέντρον οὐκ ἔχουσιν.

Κῆξ βροχθίζει κάρπας.

Κληρεὺς ἀγάπην μὴ ἔχων χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

1520 Κόλιξ ἐκ τετριμμένου κοτύλου οὐ πίει.

Δεκ. γ'. ΚΙμβηξ τεῦτλον ἀντὶ φθοῖδος ἐσθίει.

Κίναδος κομψὸς τέρπεται γαλέᾳ.

Κίονα κραῦρον ἐρείδειν οὐκ ἐρείκειν δεῖ.

Κίρκος κινάβραν ἐκ κηθίου ἐσθίει.

1525 Κοκύαι ἐν κόπαις καὶ κραββάτοις ἐλωφάουν.

Κόβαλος κοσκυλμάτια ἀνέδην ἀμφύει.

Κνίδη προσφερομένη τῷ σώματι κνηστὴν αὐτὸ ποιεῖ.

Κνίδιον, κλεωσαννία καὶ σύρματα ἐν κλιβάνῳ ἀπολλύονται.

Κολοιὸς ἐν κλωβῷ κλώζει, οὐ κλάθει.

1530 Κολούειν μᾶλλον κόμας, ἢ κομεῖν δεῖ ἄνδρα.

Δεκ. δ'. ΚΟναβος σαμβύκης καὶ πανδούρας φαιδρύνει.

Κόρις ἔχει ἐν κορυφῇ κόττης κυρβασίαν.

Κόσσυφος φιλεῖ κόψιχον, κάσσα βασσάραν.

Κοσμοῦσι κοράσια κάχλαι τε καὶ σίγλαι λυγιστικαί.

1535 Κόσυμβος σκληρὸς ἐπιζητεῖ σκληρὸν γόμφον.

Κότινος κράμβος καὶ σπαρεὶς οὐ φέρει ὀροδάμνους.

Κοῦρμι γίνεται ἐκ βυνῆς καὶ κάχρυος.

Κυρβαῖς κόννον καὶ κρώβυλον ξυρείῳ οὐ κοβύλει καὶ κοντῷ ἀποξύει.

Κόχλαξ ὀχλαζόμενος μυιαρὸς οὐ γίνεται.

1540 Κύτισος ὁ ἀνθῶν οὐ συμφέρει.

Κρεῖττοι

Colit galgulus fruteta & nemora, hœdus saxa & montes. *Arist.*
Cedrus & vitis alba non fert cucurbitam.
Cebriones caucalin non concupit. (pit.
Herniosus ægrè incedens cepphum & cibum non ca-
Cor quidem aliquando crepitus, sed non fames de-
Fuci aculeum non habent. (cipit. *Arist.*
Laxus deglutit vermes.
Electus Diaconus dilectionem non habens, est tanquam æs non resonans, aut cymbalum tinniens. *1Cor.13.1*
Ciliciâ oriundus ex poculo perforato non bibit.

PArcus betam pro placenta edit.
Vulpes vafer gaudet cavernâ.
Columnam aridam firmare, non frangere oportet.
Circus canum cibum è vasculo edit.
Majores in cubilibus & grabbatis respirabant.
Blaterator nugas impudenter effundit.
Urtica admota corpori prurire illud facit. *Plato.*
Cnidion, helenium & paleæ in clibano pereunt.
Graculus in cavea graculatur, non net.
Resecare potiùs comas, quàm nutrire oportet virum.

SOnitus sambuci & panduræ exhilarat.
Galerita habet in vertice capitis cristam.
Merula amat merulam, meretrix meretricem.
Ornant puellas flores purpurei & inaures agiles.
Nodus durus durum requirit cuneum.
Oleaster aridus & putris non fert surculos.
Curmi fit ex hordeo madefacto & tosto.
Tonsor barbam & cincinnos novaculâ, non radulâ casearia & conto abradit.
Lapis volutus muscosus non fit.
Cytisus dum floret incommodus est. *Arist.*

Δεκ. ε'. ΚΡεῖττόν ἐστι μεγαλόσωμον καὶ φοξὸν εἶναι, ἢ κυφὸν, μυλλὸν, κυλλὸν, σιμὸν, πτιλὸν, βλαισὸν καὶ γυιόν.

Κρότων κοχλία οὐ κενεῖ.
Κράγγονες καὶ κύφαι ἐκ καρίδων γένεός εἰσι.
Κύαθον καὶ κωχώνην οὐ πάντ' ἔχει ζῶα.

1545 Κύων ὀσφραινόμενος τοῦ λαγὼ βαύζει.
Κύμινδις κύμινον ἐκ κυπάρου ἢ κυπέλλου οὐκ αἴνυται.
Κωβιοὶ γίγνονται πίονες ἐν τοῖς ποταμοῖς.
Λάγυνος στρογγύλος καὶ γυμνὸς οὐκ ἀναίνεται βάλσαμον.
Λαιμάργῳ ἀδεῖ βλύζον κόνδυ λυαίῳ.
1550 Λάκκος, κόρθις, καὶ κρῶμαξ στρατιώταις εἰσὶ περιβολή.

Δεκ. ς'. ΛΑμβάνει ἄδην καὶ λαύρας ὁ μναόμενος τοῦ κρηγύου.
Λάτος λιγνυώδης λάσιος οὐκ ἔστι.
Λάγνος λαφυκτὴς λάγανον, ἀβυρτάκην, ἀδάρκην, κωλῦβα, σίραιον καὶ ἄλλα τρωγάλια λιχνεύει.
Λάμβανε καὶ βουλὴν παρὰ οἰκέτου εὐφρονοῦντος.
1555 Λεβηρὶς λάπην καὶ μᾶλιν οὐκ ὑποφέρει.
Λέγειν μὲν αἰσχρὸν, καὶ σιωπῆσαι βαρύ.
Λέκιθος, λάθυρος, ὄλυρα καὶ ὄρυζα ὄσπρειά εἰσι καλά.
Λημνίσκος στέμματος οὐ λάρκου κόσμος ἐστί.
Λῃστάρχος ἐπὶ τοῦ προχοῦ ἐνάντυγος ἐτάζεται καὶ βασανίζεται.
1560 Λιμαίνοντες λιλαίονται κορέσθαι.

Δεκ. ζ'. ΛΙγυς λιγὺς καὶ κυβηλιστὴς λυδίζει, λεσβιάζει, καὶ συβαρίζει.
Λιμώττοντες ἄρτον οὐκ ἀκκίζονται.
Μαγνῆτις ἕλκει τὸν σίδηρον.
Μανικὸς κἂν μάννον φέρει μακρᾷ.
1565 Μαῖα μαζὸν μάλκιον ὑπὸ μασχάλης οὐ μαστεύει.
Μάγοι προσηνέγκαν Χριστῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν.

Μαιό-

PRæstat longurionem & cilonem esse, quàm gibbosum, curvum, claudum, simum, calvum, valgum, aut mutilum.
Musca canina animalia testis tecta non pungit.
Crangones & gibbæ è squillarum genere sunt.
Podicem & coxendicis commissuram non omnia habent animalia. *Arist.*
Canis odorans leporem latrat.
Noctua cuminum ex vase concavo aut poculo non capit.
Gobiones pinguescunt in fluviis. *Arist.*
Lagena rotunda & concava non recusat balsamum.
Guloso placet manans poculum vino.
Fossa, agger & acervus lapidum militibus sunt propugnaculum.

ABundè & largiter accipit qui memor est beneficii.
Latus pingui similis hirsutus non est.
Libidinosus helluo laganum, abyrtacem, salsuginem gelatam, pernam, sapam & alia bellaria ligurit.
Accipe etiam consilium à servo sapiente. *Phocyl.*
Leberis pituitam & tussim jumentorum non aufert.
Dicere turpe est, silere grave.
Pisum, cicerula, ador & oryza legumina sunt bona.
Lemniscus coronæ non corbis ornamentum est.
Princeps latronum rotâ pulcram circumferentiam habente examinatur & torquetur.
Esurientes cupiunt saturari.

LIgur argutus & improbus imitatur mores Lydorum, Lesbiorum & Sybaritarum.
Esurientes panem non simulatè recusant.
Magnes trahit ferrum. *Alex.*
Delirus licèt armillam gerat stultè se gerit.
Obstetrix mammam frigidam sub axilla non quærit.
Magi obtulerunt Christo dona, aurum, thus & myrrham.

Μαινόμεθα πάντες ὁπόταν ὀργιζώμεθα.
Μᾶλλον ἐθέλομεν ἐν θαλάμοις καὶ ἀσκάνταις ἡσυχίαν ἄγειν, ἢ ἐν ἠρίοις.
Μανικώδης σμβδδηέα ἐρεύγει.
1570 Μὰψ πολλὰ μεμπτὸς μωμεῖται.

Δεκ. η'. ΜΑ'ρπτουσι μίσχοις κιῶες.
Μηκέτι καὶ μῆδος πάντα δύναται.
Μέριμνα τὴν καρδίαν ἐσθίει καὶ οὐδὲν ὠφελεῖ.
Μέρμις καὶ μήρινθος (ἱμαλίζονται) εἰς ἀγαθίδα.
1575 Μέζω μὲν φαγέειν, πιέειν καὶ μυθολογεύειν.
Μὴ αἰσχρῶς σαλυείζειν καὶ ὁμαρτῇ οἰφεῖν δεῖ.
Μηδαμὸν ἐπιχλεύαζε καὶ ἐπηρέαζε.
Μὴ ἴσθι εὐμεταβολώτερος κοθόρνου.
Μῆδοι ἐθρήσκευον Ἥραν, Ποσειδῶνα, Ἥφαιστον, Ἐνυώ, Φοῖβον καὶ πολλοὺς ἄλλους θεούς.
1580 Μήλιον λιμὸν οὐ παύει μέταξα.

Δεκ. θ'. ΜΗ' φράζε ἀπ' ἄρτι ἄπτα ἐθέλεις, ἄταρ ἃ πρέπει.
Μερόπων δὲ πανόλβιος οὔτις ἐτύχθη.
Μὴ βιάζου ῥοιῷ ποταμοῦ.
Μὴ γίνου νωθρὸς ἐν τοῖς ἔργοις σου.
1585 Μὴ ἐκ ζέας μέθυ ζωρὸν γίνεται.
Μήτε χρειῶ ποτε τοῖσι κακὴν δέξαιο μελάθροις.
Μῆνιγξ ἐγκέφαλον ἐντὸς συνείργει.
Μία ὄστλιγξ κίνναν καὶ κρῆθμον χολῇ ἀναπλεῖ.
Μολοθύρῳ μυδῶν καὶ μυδείασις οὐκ αἴρεται.

1590 Μίδας ὁ ἐν κύβοις εὐβολώτατος.

Δεκ. ι'. ΜΟιχὸς μυσσὸς τηλᾶ μυχόν.
Μολοβρὸς πολλὰ χέδην χελωνάζει.
Μῦς καὶ ῥυτὶς προδιδοῦσιν ἔτη.
Μυῖα, μύωψ, οἶστρος καὶ ἐμπὶς ἔμπροσθεν ἔχουσι τὰ κέντρα.
1595 Μυδάει μώλυζα κινουμένη.
Μνάσιόν ἐστι μέτρον δυοῖν μεδίμναιν.

Insanimus omnes cum irascimur. *Philom.*
Malumus in thalamis & grabbatis quiescere quàm in sepulcris.
Furiosus terribilia eructat.
Frustrà multa reus prætendit.

CApiunt rejectamenta canes.
Cura & consilium possunt omnia. *Periand.*
Solicitudo devorat cor & nihil prodest. *Sir.* 13. 25
Filum & funiculus conglomerantur in glomum.
Moderatè comede, bibe ac loquere. *Phocyl.*
Non turpiter prurire & simul coire decet.
Neminem irrideas, neque injuriâ afficias.
Nè sis cothurno versatilior. *Adag.*
Medi olim venerabantur Junonem, Neptunum, Vulcanum, Bellonam, Phœbum, & multos Deos alios.
Meliam famem non sedat seritum.

NOn loquere in posterũ quæ vis, sed quæ decent.
Nullus mortalium ab omni parte beatus est. *Q. Calab.*
Nè vi cohibeas cursum fluminis. *Sir.* 4. 29.
Nè sis ignavus in operibus tuis. —32.
Non ex spelta vinum merum fit.
Anum improbam tuis nunquam ædibus recipias. *V.C.*
Meninx cerebrum intus includit.
Unica scintilla anethum & cinnam ægrè accendit.
Molothuro caro fungosa in ulcere & vitium oculi non tollitur.
Midas qui in tesseris consultor optimus. *Adag.*

MOechus detestandus quærit penetrale.
Parasitus multa pedetentim nugatur.
Pilus & ruga produnt annos.
Musca, tabanus, asilus, & culex parte anteriori aculeos gerunt. *Arist.*
Putrescit alli caput resectum.
Mnasium continet duos medimnos.

Num

Μῶν μώλυει μώλωπας μῶλυ;
Μορύσσεται αἴτης κἂν μοςόχθοις πάνυ.
Ναρδάλου λωτῶν κάρδοπος.
1600 Ναῦς παλαιὰ πόντον οὐχὶ πλώσει.

ἙΚΑΤΟΝΤΑ'Σ ιζ'.

Δεκὰς α'. Ευνδὸν καὶ δεννὸν οὐ πρέπει νάβλιον καὶ ναίειν.
Νηπίοις οὐκ αἰζηοῖς καὶ γλυφῆται ἀθύρ ἔξεσι.
Νιφὰς τακερὸς καὶ ψίαδες γαῖαν ὑγραίνουσι.
Νεκύδαλος ἐκ βόμβυκος γίνεται.
1605 Νίγλαρος νεγάτερος παλαίει πυνθανομένους.
Νῆφε καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν.
Νοῦς ἐμμέλεμνος σοῖς βιβρώσκων ὀστέα.
Ξένους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών.
Ξίφος τιτρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος.
1610 Ὁ ἀπορῶν καὶ θαυμάζων οἴεται ἀγνοεῖν.

Δεκ. β'. Ὁ δύο πτῶκας διώκων οὐδέτερον καταλαμβάνει.
Ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον ἐμπεσεῖται ἐν (αὐτῷ).
Ὁ πίθηκος οὐκ αὖθις ἁλίσκεται πάγῃ.
Ὁ πηλὸς ἢν μὴ δαρῇ κέραμος οὐ γίνεται.
1615 Ὁ πολὺ ἔχων πέπει τίθησι κἂν λαχάνοις.
Ὁ φθόνος πρὸς τὸν ἔχοντα ἕρπει.
Ὃς μύειν οὐκ εἶδεν, οὐδὲ μέδειν καὶ αἰσυμνᾶσθαι.
Ὃς διάζεσθαι οὐ θέλει, λιτὸς δήσεται.
Ὃν φιλεῖ Θεὸς ἀποθνήσκει νέος.
1620 Ὃν σορὸς ὑπὸ σαρκῶν κεύθει οὐκ ἔτι θρώσκει καὶ π
σπαίρει.

Δεκ. γ'. ΟΙ ἀείδοντες τοῦ πλάδου γλίχονται.
Οἱ ἰξίαν ἔχοντες ἧττον φαλακροῦσι.

Num lenit cicatrices moly?
Fœdatur turpiter amatus licèt morochthos habeat.
Nardalo melior eſt mactra.
Navis antiqua mare non tranſmeat.

CENTURIA XVII.

STolidum & maledicum non decent nablium & odoramentum.
Infantibus, non adoleſcentibus & barbatis ludere licet.
Nix liquefacta & roris guttæ terram humectant.
Necydalus ex bombyce gignitur. *Ariſt.*
Muſcus novus allicit auſcultantes.
Sobrius eſto & memento diffidere. *Epich.*
Mens plena curis vermis devorans oſſa. *Naz.*
Hoſpites pauperes nè ſubterfugias cùm videris. *Men.*
Gladius vulnerat corpus, mentem ſermo.
Dubitans & admirans putat ſe ignorare. *Ariſt.*

DUos inſequens lepores neutrum capit. *Diog.*
Qui fodit foveam proximo, cadet in eam. *Pr. 26.27*
Simia non iterum capitur laqueo. *Diog.*
Lutum nî tundatur non fit urceus. *Adag.*
Qui multum habet piperis etiam oleribus admiſcet. *Adag.*
Invidia ad habentem ſerpit. *Sophoc.*
Qui neſcit diſſimulare, neſcit regnare & imperare.
Qui ſtamini quod deeſt addere non vult, linteo carebit.
Quem amat Deus moritur adoleſcens.
Quem loculus ſub acervo abſcondit non ampliùs ſaltat & palpitat.

CAntores amant humores.
Qui varices habent minùs calveſcunt. *Ariſt.*

Οἱ τοῦ λύχνου χρείαν ἔχοντες ἔλαιον ἐπιχέουσι.
Οἱ ὑφαίνονται ἄγνυθας οὐ καταβάλλουσι.
1625 Ὀχέα κακὴν κέρματος οὐκ ἂν πριαίμην.
Ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ.
Οἰκετῶν ἀρετὴν δεσποτῶν οὐ λυμαίνεται πονηρία.
Οἶτος οὐ φύεται ἐν οἰσύᾳ.
Ὄμηρος ὀλοφυρόμενος παρακλήσεως δεῖται.
1630 Ὄνομα ἀσεβοῦς σβέννυται.

Δεκ. δʹ. Ὀλοθύεια ὀθόννην ὀπάζονται.
Ὀπίδα καὶ ὀμφὴν Θεοῦ ὀπίζου.
Ὄπιον στραγγίζεται εἰς πυτίνην.
Ὄξος σφήτιον σφέγγει χειλάρια.
1635 Ὀπὸς σιλφίου καὶ σῦκ' ἐν ὄλπῃ ὄζει.
Ὀρνέθων ἀγχαῖοί εἰσι γέρανος, κύκνος, πελεκᾶνος,
Ὄργια ἐν ὄρεσι καὶ ἄγκεσιν ἐγίνετο. (χήν.
Ὀρόβιον καὶ ὀρίγανον ἴκτερον διώκει.
Ὄρος ὄρει οὐ μίγνυται.
1640 Ὄρπηκος κλαζομένου κλάδοι καὶ κλῶνες ἐκβλαστάνουσι.

Δεκ. εʹ. Ὀρφὸς πετραῖος ἐκ μικροῦ γίνεται μέγας.
Ὅρκον σέβου, ὀργὴν χαλίνου.
Ὀρνιθοπώλης ὑφάλῳ, ὁρμιᾷ, πλαύρῳ καὶ πέδῃ φενακίζει μέμνονας.
Ὃς μὲν ἔτυψε παρίσταται;
1645 Ὀῤῥὺς οὐ φέρει μίσυ.
Οὐ δέρκουσιν αὐγὴν οἱ σχέτλιοι.
Οὐ θέμις ἐστὶ κέρδους ἕνεκεν ἀδικεῖν.
Οὐ χρὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν.
Οὐδὲ Ζεὺς πᾶσιν ἀδεῖν δύναται.
1650 Οὐδεὶς ἄχρι τέλους ἔμεινεν εὐτυχῶν.

Δεκ. ϛʹ. Οὐδὲν δύναμις οἰκεῖον ὠνήσει.
Οὔθατα γάλακτος μεστὰ σφριγῶσι.
Οὐκ ἀεὶ θέρος ἔσται, ποιεῖσθε καλιάς.
Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, ὅτι τετελεσμένον ἔσται.

Qui opus habent lucernâ oleum infundunt. *Plut.*
Textores pondufcula non abjiciunt.
Uxorem malam numulo minuto non emerem.
Pyrum fuper pyro fenefcit, & pomum fuper pomo. *Hom.*
Servorum virtuti non officit Dominorum inprobi-(tas. *Theodor.*
Ærumna non crefcit in falice.
Obfes lamentans confolatione indiget.
Nomen impii extinguitur. *Pro.* 10.8.

OLuthuria othonnam perfequuntur.
Vocem & ultionem Dei reverere.
Opium guttatim exprimitur in lagenam vimine ob-(ductam.
Acetum acre conftringit labella.
Succus lafcrpitii & laveris in ampulla olearia olet.
Gregales ex avibus funt, grus, olor, platea, anfer. *Arift.*
Sacra Liberi in montibus & vallibus fiebant.
Orontium & origanum icterum pellit.
Mons monti non mifcetur. *Adag.*
Ramo[*trunco*]fracto ftolones & furculi propullulant.

ORphus celeri incremento fit magnus. *Arift.*
Jusjurandum venerare, iram compefce. *Plato.*
Auceps vifco, funiculo tenui, perticâ & pedicâ decipit aves.
Quis ipfum verberavit primus? *Apollon.*
Oftris [*arbor*] non fert mify.
Non vident fplendorem improbi.
Non licet lucri causâ injuftè agere. *Ifocr.*
Non eft ignis igni addendus. *Athen.*
Neque Jupiter omnibus placere poteft. *Eurip.*
Nullus ufque ad finem manfit fortunatus. *Pofidip.*

NUllam denario tabulam emes.
Mammæ plenæ lactis turgent.
Non femper æftas erit, facite nidos. *Hefiod.*
Non fomnium, fed vifio bona quæ perfecta. *Hom.*

Non

1655 Οὐκ ἐκ παντὸς ξύλου Ἑρμῆς ἂν γένοιτο.
Οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται, οὐδ' ὑάκινθος.
Οὐχ ἅπας μορμαίρων μήκωνα δρέπει.
Οὐχ ὅμοια τῷ ἐρεβίνθῳ γαλίοψις.
Ὄφις εἰ μὴ φάγῃ ὄφιν, δράκων οὐ γενήσεται.
1660 Ὄχημα τύρμης σεσυρμένον ὄλλεται.

Δεκ. ζ΄. Ὀχθοῦντες καὶ ὁρμῶντες χωρεῖς ὁρμαθοῦ ὀργῶνται.
Παῖδες ἀταλὰ φρονέουσι.
Παλαιὰ καινοῖς δακρύοις οὐ χρὴ στένειν.
Παλακὴ πάλλακας παλεύει καὶ παλαίσει.
1665 Παλαιστὴς παίει σεβενίῳ οὐ σκόλοπι.
Πᾶν ἔθνος φιλεῖ ἔδνα καὶ ἔτνα.
Παρὰ ἠϊόνα ἁλὸς καὶ ὄχθην ποταμοῦ ἰσχὺν κυμάτω αἰσθανόμεθα.
Πάντα δεῖ τὸν ἔμπορον κάλον σείειν.
Παρασάγγης δύναται τριάκοντα στάδια.
1670 Πάρδος γηραλέος οὐ τιθασσεύεται.

Δεκ. η΄. Παρὰ παλαιοκομίῃ γίνεται παρωνή.
Πάροντες παλαίθην οὐ πάρεσι.
Πᾶς κάνθων ἔχει κανθὸν, κύλαν καὶ λοβὸν.

Πᾶς κεσρεὺς τρέφεται φύκῃ καὶ ἄμμῳ, κέφαλος πεγειός ἐστι.
1675 Πᾶσιν ἀρέσαι δυσχερέστατόν ἐστι.
Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται.
Πεζὸς πορεύεται πεδίλοις, ἵππαρχος εὐκνημίς ἐστι.
Πέλλα, ὕρχη καὶ τηλία οὐκ εἰσὶ εὕρησις ἀγγεῖα.
Πελταστὴς πέλανον ἐρέπτει.
1680 Πέμφιξ ἐπίπολαιος ἐπείσιον οὐ πελεμίζει.

Δεκ. θ΄. Πέπλον πέπλῳ μηνύει γραῖς στεῖφος.
Περόνη πρώνη κοσμεῖ κίβισιν παλκίνην.
Πέρσης κυρβασίᾳ, Θρᾷξ πετάσῳ κραῖραν σκέπει.

Πήλαξ

Non ex quovis ligno Mercurius fit. *Adag.*
Neque ex scilla rosa nascitur, nec hyacinthus.
Non quivis anxiè cogitans papaver decerpit.
Non similis est ciceri urtica. *Adag.*
Serpens nisi comederit serpentem non fiet Draco.
Vehiculum modiolo rotæ privatum perit.

INdignantes & impetu irruentes sine ordine appe-(tunt.
Pueri puerilia sapiunt. *Hesiod.*
Casus veteres non deplorandi sunt novis lacrymis. *Eurip.*
Concubina juvenes decipit & contaminat.
Luctator ferit palmæ involucro, non palo præacuto.
Quælibet natio amat munera & pulpamenta.
Prope littus maris & ripam fluminis sonum fluctuum audimus.
Omnem oportet negotiatorem rudentem movere.
Parasanga valet triginta stadia. *Herod.*
Pardus senex non cicuratur.

MAxilla percussa fit subrussa.
Locustæ massam ficorum non gustant.
Quilibet asinus habet angulum oculi, cavitatem & partes superiores aurium.
Unusquisque mugilis vescitur algâ & arenâ, capito littoribus gaudet. *Arist.*
Omnibus placere difficillimum est. *Socrat.*
Pauci certè filii similes parentibus sunt. *Hom.*
Pedes incedit calceis, magister equitũ bene ocreatus (est.
Mulctra, hyrche & situla non sunt vasa urinaria.
Peltatus libum edit.
Pustula superficialis aqualiculum non quatit.

PEplum peplo involvit anus quæ in virginitate consenuit.
Fibula nigra ornat peram piceam.
Persa tiarâ, Thrax petaso caput tegit.

Galea

Πήληξ σωτηρίας πίστις ἐστί.
1685 Πλήνη κερκὶ διαβαίνει.
Πηρὸν πῆχυν ἔχων καὶ ἡμύων στόρθυγγι στοχάζεσθαι
σκόπου οὐ δύναται.
Πλατερετικὸς πλαζόμενος ἰλλεμίζει καὶ πενθικὴν ἰαλ
ἰάλλει.
Πλήξιππος κημοῖς, κορδύλαις καὶ πλήκτροις χρᾶται
Πλούτει μὴ φείδου, μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
1690 Πλούτου σοφία κτῆμα τιμιώτερον.

Δεκ. ί. ΠΟιμὴν χαίρω ἀγελάζει πρόβατα.
Ποινὴν φὼρ μὴ γινώσκει εἰ μὴ αἱρεῖται.
Πόλεις τὸ σοφὸν ζῶον ἄνθρωπος ἱδρύσατο.
Πόλεμος ἐμφύλιος φαεικὸν πόλεως ἐστί.
1695 Πολέμιός ἐστι κωλώτης ὄνῳ, τρυγὼν πυράλει, ἄνθος
καὶ ἄκανθις αἰγίθῳ, κόλαεις αἰγωλιῷ, πίπος ἐρ-
διῷ, κόραξ ἰκτίνῳ.
Πολλάκι καὶ κηπωρὸς ἀνὴρ μάλα καίρια εἶπεν.
Πολλάκις γίνεται κυρηβασία διὰ τὰ κηρύβια.
Πόρκῳ οὐ πόρκῃ Ξιφίαν ἁλισκόμενον.
Πρὸ πάντων σέβου τὸ θεῖον.
1700 Πρόσεχε μὴ ἀποπλανηθῇς.

ἙΚΑΤΟΝΤΑ'Σ ιή.

Δεκὰς ά.
ΠΟρφύραν ἐσπασμένος ὁ κοάλεμος αὐτῷ ἀμυνκ
Πότερος οὖν δοκεῖ καλλίων αὐτῷ ὁ παλή
οὗτος;
Πράσω, ὀυίγγῳ καὶ κόσῳ χρεάδρα ὑκ ἄμ
Πρὸς τὸν ἥλιον τετραμμένον μὴ ὀμιχεῖν.
1705 Προσωποῖς καὶ ἥμερος διὰ τὴν λάθην λιάζονται ἀπ
τῶν λίρων.
Πρυλέες πάλλοντες καυλοὺς ἐν πρηῶνι ὀργυῶσι.
Πρῶτος λόγου νίκει.

Πρότερ

Galea salutis fides est.
Telam trama permeat.
Mutilum cubitum habens & cadens hastæ cuspide scopum petere non potest.
Pleureticus huc illuc jactatus lamentatur & lugubrem edit vocem.
Domitor equorum camis, fustibus & calcaribus utitur.
Divitiis nè parcas, memento quod mortalis sis. *Phocyl.*
Sapientia divitiis possessio pretiosior.

PAstor pedo congregat oves.
Pœnam non agnoscit fur nisi sursum tollatur.
Urbes prudens animal homo collocavit. *Arist.*
Bellum intestinum venenum civitatis est.
Diffidet stellio cum asino, turtur cum igniaria, florus & spinus cum ægitho, colaris cum ulula, pipo cum ardeola, corvus cum milvo. *Arist.*
Sæpe etiam est olitor valdè opportuna locutus. *V.C.*
Sæpe fit pugna cornibus propter glumas hordei.
Reti non annulo Xiphiam [*piscem*] capimus.
Ante omnia cole numen. *Pittac.*
Cave nè seducaris. *Sir.13.11*

CENTURIA XVIII.

PUrpurâ indutus fatuus sui immemor est.
Uter ergò ipsi videtur pulcrior, pater an hic. *Xenoph.*
Porro, vingo & costo chiragra non tollitur.
Adversùs Solem accedentem nè meiito. *Adag.*
Placidus & mansuetus propter contumeliam separant se à cœtu impudentium.
Pedites vibrantes hastas in montis cacumine ulnas extendunt. *Aristoph.*
Podex lotionem vincit.

Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα.

Πρῶτον δὲ πολιοῦνται οἱ κρόταφοι τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ πρόσθια πρότερα τῶν ὀπισθίων.

1710 Πῦρ φλογιζόμενον ἀποσβέσεις ὕδωρ.

Δεκ. β'. ΠΥ'κλης φθέγγῃ παίπαλμα καὶ βύωσας ἀμυδρῶς.

Πυκνότατα μὲν οὖν δοκεῖ πύξος εἶναι καὶ ἔβενος.

Πυρούμενον τὸ σταῖς μεῖζον γίνεται ἢ ἡ μάζα.

Πώυξ καὶ πλύγξ πωίδακα, φαρέβαν καὶ μόγδον μυδάζονται.

1715 Ῥαθάμιγξ καὶ ῥάδαμνος οὐ ποιοῦσι ῥάθαγον.

Ῥαιβὸς, βλαισὸς καὶ λορδὸς διενεγκῶς λοξοῦσι βάσεις.

Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Ῥίπτεται εἰς σκύλλαν βαίεις ἡ φεύγουσα χάρυβδιν.

Ῥύπος γωνὴ πέφυκεν ἠργυρωμένος.

1720 Ῥώννυσι μὲν οἶνος σῶμα· τὴν δὲ ψυχὴν λόγος Θεοῦ.

Δεκ. γ'. ΣΑνὶς, κύρβις, ἄβαξ καὶ πίναξ διαφέρουσι.

Σάλπη, σαπέρδης, σκόμβρος καὶ σαργὸς ἐν ποί πτερυγίοις πλέουσι.

Σαλάκων σάγαριν καὶ σάρισσαν φέρει ἐπὶ τῶν ὤμων.

Σατράπης ὀδύσσων ὀβελίζει σελίδα.

1725 Σέσελι, σπερμάτιας καὶ σάμψυχον ἀκμὰς οὐκ ἀλθοῦσι.

Σιγὴ ποτ' ἐστὶν αἱρετωτέρα λόγου.

Σιταρὸν ἔσται σισύμβριον, ὅταν πικρεῖον δίδωσι σίδι.

Σίφων σιφωνίζει κάδον καὶ πίθον.

Σκάζοντι ὁμιλῶν καὐτὸς σκάζειν μαθήσεις.

1730 Σκάνδιξ χυλὸν, οὐ φελλὸς δίδωσι.

Δεκ. δ'. ΣΚυδμαίνοντες καὶ ἡμεκτοῦντες σφαδάζουσι καὶ δυν πολίζουσι.

Σκινθὸς σκίρῳ καὶ στία οὐ χρᾶται.

Σηπία,

Citiùs testudo leporem cursu præverteret. *Adag.*
Tempora hominum & partes primores, quàm posteriores celeriùs canitiem sentiunt. *Arist.*
Ignem ardentem extinguit aqua.

PUgil fugit loca salebrosa & saltus obscuros.
Densissimæ videntur esse buxus & ebenus. *Theophr.*
Massa triticea in igne amplior quàm hordeacea redditur. *Arist.*
Mergus & ptynx manubrium gladii, pharetram & modium aversantur.
Gutta & ramus tener non faciunt strepitum.
Varius, vulgus & cernuus perpetuò obliquant gressus.
Factum etiam stultus cognoscit.
Rapitur in Scyllam navis quæ fugit Charybdim.
Sordes mulier est argentata.
Corroborat vinum corpus, animam verbum Dei. *Evagrius.*

ASser, tabula, abacus & lanx differunt.
Salpa, saperda, scombrus & sargus in ponto pennis nant. *Arist.*
Pauper jactabundus securim & sarissam humeris impositis bajulat.
Præfectus irascens obolo notat paginam.
Seseli, serapias, & amaracus varos non sanant.
Silentium aliquando potius sermone.
Siser in serpillum sylvestre mutabitur, quando ex malo Punico butyrum elicitur.
Tubus evacuat cadum & dolium.
Claudicantis conversatione utens ipse quoque claudicare disces. *Adag.*
Scandix succum, non suber dat.

IRascentes & ægrè ferentes aliquid pedibus terram pulsant & manibus agitant.
Urinator calculo & marmoris fragmento non utitur.

Σηπίαι, πολύποδες καὶ κάραβοι τοῖς δελέασιν ἁλί-
σκονται.
Σκίλλαν σκολοπένδρα στείβει.
1735 Σκώπτοντι ἀταστάλῳ ὕπαιθα ἕπεται στέμβων.
Σμύεις ὅτι λίθος στερεώτατος.
Σμαρίδα ἀτεθῶν κῆτος οὐχ' ἕξει.
Σμύχει πρῖνα στέλεχος σμίλαξ.
Σπαργῶσι καὶ οἰδοῦσι ὡς χοίνιξ ὑδρωποιοῦντες.
1740 Σπάρτην λέχριον κῦαρ οὐ λήψεται.

Δεκ. ε'. Σπάταγγος ἔνδρεασις, δάσκιλλος εὐόλισθος
Στέρνον κηλώνη σπλάγχνα ὑπάρχει.
Σοὶ μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις.
Σοὶ Θεῷ κινεῖν δόρυ στρατηλάτας χρή.
1745 Σύφαρ ἴψον ψαφαρὸν καὶ ψαθυρὸν ποιεῖ.
Σφάραγγον καὶ ἴβια ἴχνυτε κηλεῖ ἰσίκιον.
Σφύζουσι ἴυγγες καναβῶν γινομένου βόμου.
Σχημάτων εὐκινητότατον τὸ σφαιροειδές.
Ταρχεύοντες καρπαίαν μισοῦσι.
1750 Τάχα παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη.

Δεκ. ς'. Τάπητα καὶ δέφρον διφθερέμενον ἐν βασιλ
ψίαθον χοίνιον ἐν ἐπαυλίῳ εὑρήσει.
Τεθνάναι πολλῷ κρεῖττον, ἢ δι' ἀκρατείαν τῆς ψυχ
ἀμαυρῶσαι.
Τελλίνη καὶ ψύλλων ὕσγινον οὐ τένδουσι.
Τερηδόνες ἐν τοῖς σμήνεσιν ἐγγίνονται.
1755 Τέρσεται κρᾶσις καὶ σέσιφον ὀπώρας μολύσης.
Τέσσαρες σπιθαμαὶ ποιοῦσιν ὠλένην.
Τήλεφος τηλέφιον καὶ οὐ τῆλιν ἔφαγε.

Τῆς πίστεως χόνδρος χλοᾷ καὶ βλαστεῖ ἀπανταχῇ.
Τίγρεις βριμώνων βρέμει καὶ τονθορίζει.
1760 Τίς χρεία βδαντίου ἐν βαράθρῳ;

Τίτ

Sepiæ, polypi, & gammari odore escarum allecti capiuntur. *Arist.*
Calcat squillam scolopendra.
Cavillatorem protervum ex obliquo sequitur con-
Smyris est lapis durissimus. (vitiator.
Smaridem aspernans cetum non habebit.
Consumit celeriter cadaver taxus venenata.
Tument & turgent ceu chœnix hydropici.
Funem obliquum foramen acûs non admittit.

SParangus valdè hirsutus, dascillus lubricus est.
Pectus fons misericordiæ est.
Bona infinitis fiunt laboribus. *Adag.*
Cum Deo hastem movere Duces oportet. *Eurip.*
Pellis anguis suber aridum & friabile facit.
Guttur, intestina, lubúmque mulcet isicium.
Saliunt arteriæ macilentorum tremore facto.
Figura sphærica nobilissima est. *Arist.*
Exequias facientes saltationem oderunt.
Celeriter transit ceu somnium pubertas. *Theocr.*

TApetum & sellam pelle obtectam in aula, stoream junceam in villa invenies.
Satius est mori, quàm per intemperantiam animam obnubilare. *Pythag.*
Tellina & spylon hysgium non edunt.
Teredines nascuntur in alveis. *Arist.*
Arefit gramen & absinthium marinum veniente Au-
Quatuor spithamæ faciunt ulnam. (tumno.
Telephus portulacam agrestem, non verò fœnograecum comedebat.
Fidei granum floret & pullulat ubique.
Tigris irâ excandescens fremit & murmurat.
Quis usus crumenæ in barathro?

Δεκ. ζ'. Τίτθαι πολύπλω, χαλκεοδόμοι τίτανον φασὶν καὶ γύψον φιλοῦσι.

Τιτύσκονται ἐν τύρσει πολέμιοι.

Τὰ θαμὰ πλείστην ὄλισθον φέρει.

Τὸ μαθεῖν παραύρει τὰ ἤθη.

1765 Τὸ κυνὸς κακὸν ὗς ἀπέτισεν.

Τὸ πέλαγος πρότερον εἶσι ἄμπωτον.

Τοιοῦτος ἴσθι τοῖς φίλοις καὶ τοῖς πέλας, οἵους σαυτῷ τοὺς …

Τόπον ἥσσων δότω μείζονι. (τυγχάνειν θέλ…

Τόξον ἐπιτεινόμενον ῥήγνυται.

1770 Τοὺς βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ.

Δεκ. η'. Τρύβλιον ἐστὶν ἀγγεῖον ἐπιδεχόμενον ὡς εἴκοσιν ἀρ…

Τύλος ἐν παλάμῃ ἐστὶ σῆμα τοῦ μόλου. (τάβαι…

Ὑπὲρ τοῦ βωμοῦ καὶ ἐσχάρας μάρνασθαι.

Ὑπερῷον καὶ πρεσβυγενέων βασιλέας σπαλῆς ὡς κένδυλα… θαυμαλίζει.

1775 Ὕαλος φέρει φάκελον ὑσσῶν.

Ὕπνος ἄρθρα χαλαρὰ ἀναπαύει.

Φαιὸς φασιανὸς φάρος καὶ φακάσια οὐ φέρει.

Φάλαινα ἐν νυκτὶ ἀμορβῇ φέγγεται.

Φλύη λαφύσσει κόγκας καὶ ὄστρεα.

1780 Φέλως ἔχων νόμιζε θησαυροὺς ἔχειν.

Δεκ. θ'. Φιλεῖ βρέφος μαμμᾶν καὶ ἀρρίχασθαι.

Φιλλυρέα εὔπρεμνος καὶ φιλύκη συγγενὴς οὐκ εἰσὶν ἀ… φύλλων.

Φίντις ψαλίῳ καὶ κημῷ δονεῖ ἵππον.

Φυγὰς καρύκῳ καὶ μολγῷ ἠλάσκει ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

1785 Φυλέτης φίλος φοιτᾷ εἰς φρατρίαν.

Φυτὸν μεταφερόμενον συνεχῶς καρπὸν οὐ ποιεῖ.

Φώκαινα φόξινον μύρον καὶ μύραιναν φορᾷ.

Χαλιμάζοντες ἀνεπιχάδην βινεῖν ἱμείρουσι.

Χαλκείῳ πόδας τίβην τίθησι.

1790 Χάνυξ καὶ χαυνοῦται λέων μεγάλου ἔλωρος κύρσας.

Χεῖρ…

NUtrices lanam carptam, cæmentarii calcem album & gypſum amant.
Ad ſcopum collimant in turri hoſtes.
Crebrò impingere lapſum fert.
Diſcere mitigat mores. *Æſchin.*
Canis peccatum ſus dependit. *Adag.*
Pelagus priùs feret vitem. *Diog.*
Talis eſto amicis & proximis, quales tibi illos eſſe velis. *Naz.*
Locum inferior det majori.
Arcus tenſus rumpitur. *Plut.*
Profanas & aniles fabulas rejice. *1Tim. 4.7.*

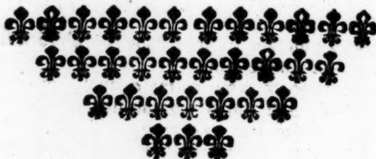
CAtinus eſt vas recipiens viginti artabas. *Athenod.*
Callus in palma eſt ſignum laboris.
Pro ara & focis pugna.
Palatum & guttur meretricis deformis velut ſecuris vulnerat.
Poſtremus fert faſciculum pilorum.
Somnus membra languida reficit.
Fuſcus phaſianus pallam & perones non fert.
Cicindela noctè obſcurâ ſplendet.
Oſſifraga deglutit conchas & oſtrea.
Amicos habens puta te theſauros habere. *Men.*

SOlet infans petere panem & manibus pedibúſque in altum ſcandere.
Phillyrea pulcram ſtipitem habens & phylica virens non ſunt abſque foliis.
Auriga fræno & camo agitat equum.
Exul perone & bulgâ vagatur huc illuc.
Tribulis fallax itat in curiam.
Planta tranſpoſita continuò fructum non fert. *Evagr.*
Balæna phoxinum, murum & murænam perveſtigat.
In libidinem ruentes nihil cedendo coire deſiderant.
Aheno pedes tribus ſupponit.
Vociferatur & ſuperbiâ inflatur leo magnam prædam nactus.

Δεκ. ι. Χέῤῥος μὲν πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμος, ἀλλ' ἔπειτα ὁμαλὸς ὑπάρχει.
Χῆρα σπαταλῶσα ζῶσα τέθνηκε.
Χρεμπτόμενοι πλυξίζουσι.
Χρὴ δὲ πρὸς Θεὸν οὐκ ἐρίζειν.
1795 Ψεκάδες ὄμβρον γεννῶσι.
Ψευδὴς διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται.
Ψῆνα ψινάδα ἐν φάραγγι οὐ ψαύει.
Ψύδρακας καὶ φῆρα φλόμος οὐκ ἀποφέρει.
Ὦα μηλεαγρίδων, καὶ φασιανῶν κατεστιγμένα εἰσί.

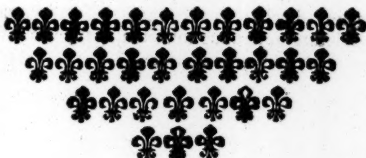
1800 Ὦ ξύλον μακάριστον, ἐν ᾧ Θεὸς ἐξετανύσθη!

Τέλος τοῦ τρίτου μέρους.

ASpera quidem primùm ad eruditionem via est, sed postea plana est.
Vidua in deliciis vivens viva mortua est. *1 Tim. 5.6*
Screantes os plenum habent sputo.
Oportet adversùs Deum non contendere. *Pind.*
Minutæ guttulæ imbrem pariunt. *Adag.*
Mendacii crimen vitam lædit. *Men.*
Solea vitem in valle non attingit.
Pustulas & tumores nervorum verbascum non aufert.
Ova meleagridum, & phasianorum punctis sunt distincta. *Arist.*
O lignum felix, in quo Deus ipse pependit! *Orac. Syb.*

Finis Partis tertiæ.

I.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, τί ἥδιστον ἐν τῷ βίῳ; ἔφη, Παιδεία, καὶ ἀρετὴ, καὶ ἱστορία τῶν ἀγνοουμένων.

Socrates interrogatus, quid in vita suavissimum esset? dixit, Doctrina & Virtus, & Rerum incognitarum historia.

II.

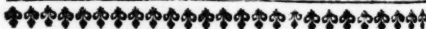
Ἀριστοτέλης ἔλεγε, τὴν παιδείαν ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις εἶναι κόσμον, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις καταφυγήν.

Aristoteles dicebat, Eruditionem in rebus secundis esse ornamentum, in rebus verò adversis refugium.

III.

Διογένης τὴν παιδείαν εἶπε τοῖς μὲν νέοις σωφροσύνην, τοῖς δὲ πρεσβυτέροις παραμυθίαν, τοῖς δὲ πένησι πλοῦτον, τοῖς δὲ πλουσίοις κόσμον εἶναι.

Diogenes dicebat Eruditionem adferre juvenibus sobrietatem, senibus solatium, pauperibus divitias, divitibus ornamentum.

PARS

PARS QUARTA HUJUS ENCHIRIDII

PONIT,

Appendicis loco, Catalogum Actionum inanium & absurdarum, cui insunt multa Adagia ex D. Erasmi Roterodami Chiliadibus desumpta.

IN QUIBUS

Non paucæ occurrunt voces, quæ in præcedentibus CENTURIIS omissæ sunt.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ.

Παραφρονεῖν δοκεῖται, ὅστις ἀδύνατα δρᾷ.
Ἀεὶ γνάθους φυσᾷ.
Ἀεὶ ὀφρὺν ἀνασπᾷ.
Αἰθέρα νήνεμον ἐρευνᾷ.
Αἰθίοπα σμήχει.
Ἀκόνη δάκρυα σμάει.
Ἀκροθίνια τῶν πυγμαίων κολοσσῷ ἐφαρμίζει.
Ἅλα λείχει πλούσιος ὤν.
Ἄλλως ἀναλίσκει ὕδωρ.
Ἀμάλθειαν βδάλλειν βούλεται.
Ἄνεμον διώκει.
Ἄμπυκι ἀμπρεύει ὄχημα.
Ἄγκας κλαμβὰς ἄρδι περιπλαίει.
Ἀνέμους γεωργεῖ.
Ἀναστασιάζοντι καὶ κοιβαντιῶντι θαῤῥεῖ.
Ἀνθέρικον θερίζει.
Ἀξίνῃ τὴν θύραν ἀνοίγει.
Ἀπὸ νεκρῶν φορολογεῖ.
Ἀπ' οὐρᾶς ἔγχελυν ἔχει.
Ἀπροσδιόνυσα φράζει.
Ἀσπάλακι μήλην ἐπιδεικνύει.
Ἀργάντα ἀρβύλῃ στεγάζει.
Ἀριοβαρζάνιον ἀείδι ποιεῖ.
Ἀρότρῳ ἀκοντίζει.
Ἄρκτου παρούσης τὰ ἴχνη ζητεῖ.
Ἄχρι βράγχου φλάζει.
Βαίταν ἐνδύεται βαιόνι.
Βατράχοις οἶνον ἐπιχέει.

Βαπ-

APPENDIX.

Eſipere videtur, qui impoſſibilia facit. *Adag.*
Semper buccas inflat. *Suid.*
Semper ſupercilium contrahit. *Idem.*
Tranquillum æthera remigat. *Zenod.*
Æthiopem lavat. *Lucian.*
Cote lacrymas abſtergit.
Exuvias Pygmæorum coloſſo aptat. *Philoſtr.*
Salem lingit cùm ſit dives. *Diog.*
Inaniter conſumit aquam. *Adag.*
Capram cœleſtem mulgere vult.
Ventum perſequitur. *Sir.* 34. 2.
Caliendro trahit plauſtrum.
Ulnas mutilatas cuſpidi teli allidit.
Ventos arat. *Zenod.*
Fœdifrago & furenti fidit.
Virgultum metit. *Adag.*
Securi januam aperit.
A mortuo tributum exigit. *Ariſt.*
Cauda anguillam tenet. *Plut.*
Ea quæ nihil ad rem faciunt memorat.
Talpæ ſpecillum oſtendit.
Serpentem calceo operit.
Emplaſtrum malleo conficit.
Aratro jaculatur. *Diogen.*
Urſo præſente veſtigia quærit. *Adag.*
Uſque ad ravim clamitat.
Lænam induit bæoni [*piſci.*]
Ranis Vinum ſuper-infundit. *Zenod.*

Multum

Βαττολογεῖ.
Βαδίζει καὶ σιωπίζει.
Βρέτας ἐμπαίζει.
Βείστῳ κέρκον ἀρδάσει.
Γεράνδειον μεταφυτεύει.
Γεφυροῖ τὸν πόντον.
Γλώττῃ πολεμίζει.
Γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττει.
Διὰ τῆς ὀξείας δραμεῖ.
Δελφῖνα πρὸς τὸ οὐραῖον δεῖ.
Διδάσκει ἄρπην ἵπτασθαι.
Ἰχθὺν νήχεσθαι.
Καύακα καυκίζεσθαι.
Σίδηρον πλεῖν.
Ἀετὸν κλάζειν.
Ἀλώπεκα ὑλάειν.
Βύαν βύζειν
Γλαῦκα γρᾶσθαι.
Ἐλέφαντα βρυχᾶσθαι.
Κίγκλον κιγκλίζειν.
Κίτταν κρέκειν.
Κολοιὸν κλώζειν.
Κύονα βαΰζειν.
Λύκον κνυζᾶν.
Οἶν βληχᾶσθαι.
Ὄρτυγα κουνίζειν.
Πελαργὸν ῥοίζειν.
Περιστερὰν γογγίζειν.
Χελιδόνα ψιθείζειν.
Ταῦρον βοᾶν.
Γερανῶ χορεύειν.
Κάμηλον αὐλεῖν.
Λύγκα βλέπειν.
Ταῶνα πτερὰ τείνειν.
Ἀλέκτορα φωνεῖν.
Ἄρκτον μορύρειν.

Multum loquitur. *Mat.* 6. 7.
Effœminatè vivit ac lascivit.
Simulacrum illudit.
Echino caudam amputat.
Annosam arborem transplantat. *Plut.*
Pontem imponit ponto.
Linguâ bellat. *Aristoph.*
Nudo excubias mandat. *Zenod.*
Per hastæ cuspidem currit. *Adag.*
Delphinum caudâ ligat. *Adag.*
Docet Milvum volare.
Piscem natare.
Éarum lascivire.
Ferrum natare.
Aquilam clangere.
Vulpem baubari.
Bubonem bubulare.
Ululam ululare.
Elephantem barrire.
Motacillam se metitare.
Picam gagerare.
Graculum graculari.
Canem latrare.
Lupum gannire.
Ovem balare.
Coturnicem coturnicari.
Ciconiam clepere.
Columbam gongizere.
Hirundinem trinsare.
Taurum boare.
Anum saltare.
Camelum tibiâ canere.
Lyncem videre.
Pavonem alas extendere.
Gallum canete.
Ursum murmurare.

Bovem

Βόαν μυκᾶν.
Γέρανον κλαγγάζειν.
Γρύλλον κοΐζειν.
Ἵππον χρεμετίζειν.
Κικκάβην κακαβίζειν.
Κόκκυκα κοκκύζειν.
Κόρακα κρώζειν.
Λέοντα ὠρύειν.
Μελίσσας βομβεῖν.
Ὄνον ὀγκᾶσθαι.
Ὄφιν συρίσσειν.
Πεμφεδῶνα κεντεῖν.
Πίππους τιτίζειν.
Τέττιγα κρίζειν.
Χῆνα παππάζειν.
Διὰ σφαλκίδας σελλίζει.
Διηγεῖται νυστάζοντι.
Δίκελλαν ἐν θέρᾳ δίζει.
Δικτύῳ ἄνεμον θηρᾷ.
Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν εἰσκρούει λίθον.
Δοῦλος ὢν κόμην ἔχει.
Δράττεται τῆς σκιᾶς.
Ἑαυτῷ ἀρέσκει.
Ἐγχείᾳ φθεῖρας καίνει.
Ἐκ μυίας ἐλέφαντα ποιεῖ.
Ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἔαρ ἐξαίρει.
Ἐκ τοῦ ψάμμου σχοινίον πλέκει.
Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἐξάγει.
Ἐκτὸς λεωφόρου βαδίζει.
Εἰς ἀέρα λαλεῖ. εἰς κενὸν τρέχει.
Εἰς κόπρον θυμιεῖ.
Εἰς τὸ πῦρ ξαίνει.
Εἰς οὐρανὸν πτύει.
Εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖ.
Εἰς τὸν οὐρανὸν τοξεύει.
Εἰς ὕλαν κραυγάζει.

Bovem mugire.
Gruem gruere.
Porcum grunnire.
Equum hinnire.
Noctuam cacabare.
Cuculum cuculare.
Corvum crocitare.
Leonem rugire.
Apes bombilare.
Asinum rudere.
Serpentem sibilare.
Vespam pungere.
Pipiones pipire.
Cicadam stridere.
Anserem gratitare.

Propter pocula se jactat.
Loquitur stertenti. *Sir. 22. 8.*
Ligonem in jugo montis quærit.
Reti ventum venatur. *Suid.*
Bis ad eundem lapidem impingit. *Adag.*
Servus cùm sit comam gerit. *Suid.*
Prehendit umbram. *Sir. 34. 2.*
Sibi ipsi placet. *Plato.*
Hastâ pediculos occidit.
Ex musca Elephantem facit. *Lucian.*
Ver ex anno tollit. *Herod.*
Ex arena funiculum nectit. *Adag.*
Ex eodem ore calidum & frigidum efflat. *Avian.*
Extra viam publicam ambulat. *Adag.*
In aërem loquitur. In vanum currit. *1 Cor. 14. 9*
In fimum odorem aromatum spargit. *Suid.*
Ignem dissecat. *Arist.*
In cœlum exspuit. *Adag.*
In dolium perforatum haurit. *Athen.*
In cœlum jaculatur. *Zenod.*
In sylvam clamat. *Adag.*

Εἰς ὕδωρ γράφει.
Εἰς ψάμμον σπείρει.
Ἐλαίῳ πῦρ σβεννύει.
Ἐν ἅλῳ διασκάζειν θέλει.
Ἐν ἀλλοτρίῳ χορῷ πόδα τίθεται.
Ἐν χειμῶνι ἢ γωνίᾳ κεφαλαίᾳ κέλευθα γυρεύει.

Ἐν θέρει χλαμύδα καταβύζει.
Ἐν κύγχνιδι β βόρβοροι κυκᾷ.
Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπάττει.
Ἐν πέτρᾳ ἀροῖ.
Ἐν σηκῷ κοδομεύει.
Ἐν τῷ σκότῳ ὀρχεῖται.
Ἐν φύλλοις δόξῃ Θεὸν ἐπικαλεῖται.
Ἐπὶ κλημάτων ἀροῖ.
Ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖ.
Ἐπὶ ψυχρὸν ἰπνὸν τοὺς ἄρτους ἐπιβάλλει.
Ἐσθίει τὴν καρδίαν.
Ἐχῖνον πείκει. θρύον θρυγανᾷ.
Ἔχιν θείῳ ἕλει.
Ζωγρεύει τὰς ἀλώπεκας.
Ζωνὴ ζῶαν ζωννύει.
Θύνασι θεῖει συρακα.
Θυννίας κολάζει.
Θρυαλλίδα ἐν θυλάκῳ περιφέρει.
Θώρακα δρύπτει.
Ζητεῖ ἀκανθίδα ἐν στεφάμνῳ.
Ἀμυγδάλα ἐν ἀπίῳ.
Ἄμμιον ἐν ἀμώμῳ.
Ἄρκιον ἐν πτελέη.
Βίκινον ἐν ἀκάρνῃ.
Βίρβυλα ἐν κομάρῳ.
Ἐν θαλάσσῃ ὕδωρ.
Ζιζίβεια ἐν σμίλακι.
Κιβώριον ἐν κίκει.
Κάρδαμον ἐν κανίῳ.

In aquam ſcribit. *Lucian.*
In arenam ſeminat. *Adag.*
Oleo ignem exſtinguit. *Zenod.*
In area latitare cupit. *Idem.*
In alieno choro pedem ponit. *Plut.*
In caverna aut angulo obſcuro equum deſultatorium gyrat.
Æſtate penulam deterit. *Adag.*
In cratere cœnum miſcet.
Melle ſeipſum perungit. *Diog.*
In petra arat. *Am.6.11.*
In ſtabulo hordeum torret.
In tenebris ſaltat. *Adag.*
In pulicis morſu Deum invocat. *Adag.*
In culmo arat. *Suid.*
Vimine navigat. *Pind.*
In frigidum furnum panes immittit. *Adag.*
Devorat cor ſuum. *Pythag.*
Echinum pectit. Juncum ſcabit.
Viperam folio ficulneo capit. *Adag.*
Jungit vulpes. *Lucian.*
Zonâ ſpeltam cingit.
Volâ perculit cuſpidem haſtæ.
Mortuos caſtigat. *Moſchus.*
Ellychnium in ſacco circumfert.
Thoracem lacerat. *Adag.*
Quærit Accalin in acere.
Amygdala in pyro.
Minium in amomo.
Aracum in larice.
Semen raphani in acarne.
Pruna Damaſcena in arbuto.
In mari aquam.
Zingiber in taxo.
Ciborium in cici.
Naſturtium in caſſia.

Ἄκαρον ἐν ἀκόρνῃ.
Ἄμμι ἐν ἀλίσματι.
Ἄνισον ἐν σημύδᾳ.
Βαΐον ἐν ἀχράδι.
Βαλαύστιον ἐν βαρβίλῳ.
Γελγίδας ἐν φιλύρᾳ.
Ζίζυφα ἐν κλήμασι.
Κύϊκα ἐν κοϊκί.
Κίνναν ἐν κυπείρῳ.
Κάγκαμον ἐν ἴψῳ.
Κεράσια ἐν ἀκτῇ.
Κολοκύνθας ἐν νυκαῖς.
Κολοκασίαν ἐν κοννάρῳ.
Καμακὸν ἐν ζειᾷ.
Κίτρια μῆλα ἐν κινναμώμῳ.
Κόστυμβον καὶ ὄζον ἐν σχοίνῳ.
Κυδώνιον μῆλον ἐν κερωνείᾳ.
Λάκαφθον ἐν τίλφῃ.
Λῶτον ἐν κίσθῳ.
Μέσπιλα ἐν μύρτῳ:
Μόρα ἐν πλατάνῳ.
Μιμαίκυλον ἐν ἀρωνίᾳ.
Νάφθην ἐν νηρίῳ.
Ὄβρυζον ἐν κόγκῃ.
Πιστάκια ἐν μελίᾳ.
Τερέβινθον ἐν τέλματι.
Στελίδα ἐν κλήθρᾳ.
Σέσαμον ἐν σκαμμωνίῳ.
Φιβάλεον ἐν ἀκροδρύῳ.
Σανδαράχην ἐν σκολύμῳ.
Χληδάνην ἐν κονίμῳ.
Ἱστὸν ἀράχνης ὑφαίνει.
Καράβου βάδισμα μιμεῖται.
Κακκάβῳ καμασῖνας θηράσει.
Κάμηλον διὰ τρήματος ῥαφίδος διάγειν θέλει.
Κασσίτερον κασσύει.

Κρυπτ

Acorum in acorne.
Ammi in alismate.
Anisum in betula.
Ramum palmæ in pyro sylvestri.
Florem mali Punici in barbilo.
Allii capita in tilia.
Zizypha in palmitibus.
Cyicem in coïce.
Cinnam in cypero.
Gummi Arabicum in hedera.
Cerasa in sambuco.
Cucurbitas in palmis.
Colucasiam in connaro.
Caryophyllum in zaleo.
Poma citria in cinnamomò.
Nodum & ramum in scirpo.
Cotonéum malum in corno.
Lacaphthum in stercore.
Lussum in cistho.
Mespila in myrto.
Mora in platano.
Fructum arbuti in mespilo.
Naphtham in nerio.
Obryzum in testa.
Pistacea in fraxino.
Terebinthum in lacuna.
Viscum in alno.
Sesamum in scammonio.
Ficum in junipero.
Sandaracham in carduo.
Galbanum in copsimo.

Telas araneæ texit. *Isai.* 59.5.
Cancri gressum imitatur.
Cacabo pisces captat.
Funem per foramen acûs trajicere vult.
Stannum consuit.

Κρωαδὸν θρυγανᾷ.
Κέγχρον βυπᾷ.
Κιμβεείνῳ πῦρ περιστέλλει.
Κηρὸν τοῖς ὠσὶν ἐπαλείφει.
Κλειδὶ τὰ ξύλα σχίζει.
Κόκκυς τῆς ῥοᾶς ἀπολορδίει.
Κοσκίνῳ μαντεύεται.
Κόρακα κλύζει καὶ καθαρίζει.
Κρωπίῳ στραγγῷ κέει ἰτέαν.
Κρησέρᾳ ὕδωρ ἀφύει.
Κιλλὸν εἰς λαβύρινθον εἰσάγει.
Κυνὶ δίδωσι ἄχυρα, ὄνῳ δ' ὀστέα.
Κύματα μετρεῖ.
Κύπασιν καὶ σισύραν ἐμπρήθει.
Κωλωτίζει καὶ κυβιστίζει.
Κωφῷ ἀείδει. Λειμῶνα λιτρεύει.
Κίκιννον κινδάλοις κλιτίζει.
Κονίδας σκάλῳ καίνει.
Κορώνῃ κορεῖ ἔδαφον.
Κονδύλῳ κοράλλια θλᾷ.
Κωλακρέτας ἰαμβίζει.
Λῆρον ληρεῖ. Λίθον ἕψει.
Λίνον λίνῳ συνάπτει.
Λύγον καμπύλην ἐν λίγδῳ ἐξορθοῖ.
Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτει.
Μανδραγόραν πίνει.
Μέμνονι μάννα δίδωσι.
Μορμολυκείοις ἐκφοβεῖ τὸν λέοντα.
Μαείλην ἐν μαρσύπῳ περιφέρει.
Μύτιν μυστίλῃ μύττει.
Μίτυς μιστύλλει. πεαδὸν πέττει.
Νεκρὸν μυείζει καὶ φυκοῖ.
Νεφέλας ξαίνει.
Νῆια καὶ κωπέας ἀνθ' ὅπλων ἀλλάττει.
Ξύλον εἰς νάπον φέρει.
Ξυρεῖ ἐν χρῷ.

Urceum fricat.
Milium terebrat. *Suid.*
Veste ignem circumfert.
Ceram auribus oblinit. *Hom.*
Clave ligna findit. *Plut.*
Acinos mali Punici sculpit.
Cribro divinat. *Adag.*
Corvum abluit & purgat.
Falce tortuosâ findit salicem.
Cribro aquam haurit. *Lucian.*
Asinum in labyrinthum inducit.
Cani dat paleas, asino autem ossa. *Adag.*
Fluctus numerat. *Theocr.*
Sipparum & penulam comburit.
Indecorè lascivit & cubito percutit.
Surdo canit. Pratum pavit.
Cincinnum paxillis pectit.
Lendes palo præusto occidit.
Clavâ verrit pavimentum.
Digiti articulo corallia tundit.
Quæstores convitiatur.
Nugas agit. Lapidem coquit. *Aristoph.*
Linum lino nectit. *Lucian.*
Bacillum curvum in mortario corrigit.
Lucernam circa meridiem accendit. *Diog.*
Mandragoram bibit. *Adag.*
Asino manuam præbet.
Larvis terret leonem. *Diod.*
Favillam in crumenâ circumfert.
Nasum bucceâ panis excavatâ emungit.
Chordas dissecat. Calculum coquit.
Mortuum inungit & fucat. *Adag.*
Nebulas diverberat. *Diog.*
Rudentes & remos cum armis commutat. *Adag.*
Lignum in sylvam fert. *Adag.*
Ad cutem usque radit. *Sophoc.*

Οἰκοδομεῖ ἐπὶ τὴν ἄμμον.
Ὄνον κείρει.
Ὄνου κεφαλὴν πλύνει νίτρῳ.
Ὄνου πόκον ζητεῖ.
Ὄστρακον συγκολλᾷ.
Ὄφιν ἐν κόλπῳ θάλπεις.
Ὀπυίαν ὀργᾶται.
Παιδαρίοντας εἰκῆ ὀβρίζει.
Παντὶ ἐμβάλλει δεξιάν.
Παρὰ ποταμὸν φρέαρ ὀρύττει.
Παρὰ κωφῷ ἀποφέρδεις.
Πέρα τοῦ μέτρου βρύλλεις καὶ μασᾶται.
Πίνεις βαβάκων τρόπον.
Πηλῷ πηλὸν καθαίρει.
Πίπποις ἐπιτίθησι πῖλον.
Πρὶν ἐσφάχθαι δέρει.
Πρὸ τῆς νίκης θρίαμβον ᾄδει.
Πρὸ τῆς χελιδόνος διδάσκει τοὺς γέροντας.
Πρὸ τῆς φακῆς αὐξάνει λέβητα.
Πρὸ τοῦ ἔργου κολοφῶνα ἐπιτίθησι.
Πρὸς τεῖχον λαλεῖ.
Πτερνίζει πρὸς ἄρδιν καὶ κέντρον.
Πρὸς τὸν ἥλιον τεθεαμένον λαλεῖ.
Πτήσσεις ὡς τὶς ἀλέκτωρ.
Πῦρ μαχαίρᾳ σκαλεύεις.
Πῦρ ὕδατι μιγνύεις.
Ῥηπαῖς ῥαιομέδας ἀνορεῖ.
Σαυλὸν γεραίρει.
Σάρκα πείζεις. χύτραν λιχμᾷ.
Σίλιον εἰς ἀμέδα ἐμβάλλει.
Σκέπαρνον εἰς τὸ σκέλος αὐτοῦ προσβάλλεις.
Σκορπίον ἀντὶ πέρκης λαμβάνεις.
Σεμίδαλιν ταγηνὶ καὶ σικύαν φαυλὰν ἐσθίεις.

Σιβυλλαίνειν θέλεις.
Σπάργανον σπαράσσεις.

Στήρει

Ædificat super arenam.	*Mat.* 7.16
Asinum tondet.	*Aristoph.*
Asini caput nitro lavat.	*Adag.*
Asini lanam quærit.	*Diog.*
Testam conglutinat.	*Sir.* 27.7.
Serpentem in sinu fovet.	*Æsop.*
Uxorem habere impatienter appetit.	
Luctantes temerè incitat.	
Cuilibet porrigit dextram.	*Plut.*
Juxta fluvium puteum fodit.	*Adag.*
Coram surdo strepitum facit.	
Præter modum potitat & manducat.	
Bibit ranarum more.	*Athen.*
Lutum luto purgat.	
Pipionibus imponit pileum.	
Priusquàm mactârit excoriat.	*Adag.*
Ante victoriam triumphum canit.	*Adag.*
Ante barbam docet senes.	*Adag.*
Ante lentem auget ollam.	*Athen.*
Ante opus colophonem addit.	
Contra murum loquitur.	*Pythag.*
Calce ferit contra cuspidem teli & hastæ.	
Adversùs solem remeantem loquitur.	*Pythag.*
Trepidat in morem Galli cujusdam.	*Adag.*
Ignem gladio fodit.	*Plut.*
Ignem aquâ miscet.	*Idem.*
Sublicas fractas erigit.	
Seipsum laudat veneratúrque.	
Catenâ serrat. Plumam ventilat.	
Cibum in matulam immittit.	*Plut.*
Asciam cruri suo illidit.	
Scorpionem pro perca sumit.	*Adag.*
Similaginem rancidam & cucurbitam putridam comedit.	
Vaticinari vult.	
Fascias dilacerat.	

Sterilem

Στεῖρον ἀγρὸν σπείρει.
Στενὸν δακτύλιον φέρει.
Στίλλω σμιλεύει.

Συγκρίνει
Αὐλὸν σάλπιγγι.
Καρκίνους δασύποδι.
Βύρσαν βύσσῳ.
Γιγγλυμὸν γυλιῷ.
Κώνωπα ἐλέφαντι.
Μέλιτταν τέττιγι.
Ψίττακον στρουθῷ.

Σύρεις σαίρει τὸ ἔδαφος.
Σφηκιὰς ἐρεθίζει.
Τράγον ἀμέλγει.
Σινδόνας χηλίδι χάζει.
Τὰς μηχανὰς μετὰ τὸν πόλεμον κομίζει.
Τηΰσιον χάμαλον ῥέζει.
Τὴν αὑτοῦ σκίαν φοβεῖται.
Τὸν λέοντα νύττει.
Τὸ φῶς ἡλίῳ δανείζει.
Τινθαλέοις ὕδασι κόσμον κλύζει.
Τῷ λύκῳ τὴν οἶν συνάπτει.
Τοὺς τεθνηκότας ἀποκτείνει.
Τῷ βοῒ τὸν λαγωὸν κυνηγετεῖ.
Τὸ πραχθὲν πράττει.
Τοὺς ἑαυτοῦ κορύμβους πλέκει.
Ὕδωρ ὑπέρῳ ἐν ὅλμῳ πλήττει.
Ὕδραν τέμνει.
Φαλακρὸν τίλλει.
Ὑπὲρ τὴν πήραν φρονεῖ.
Φλυαρεῖ, γρύζει καὶ κιχλίζει.
Φλοῖσβον καὶ στείβον δείδει.
Χάους ἀρχαιότερα λαλεῖ.
Χιόνα ἐν βαλανείῳ φρύττει.

Sterilem agrum colit.	*Plato.*
Arctum annulum gestat.	*Pythag.*
Nummum scalpro amputat.	

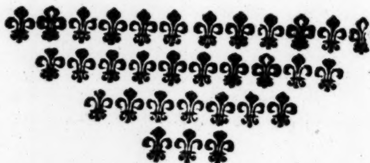
Comparat { Fistulam tubæ. Cancros lepori. Corium bysso. Cardini vas vimineum. Culicem Elephanti. Apem cicadæ. Psittacum passeri. }

Comparat Fistulam tubæ.	*Diog.*
Cancros lepori.	
Corium bysso.	
Cardini vas vimineum.	
Culicem Elephanti.	*Lucian.*
Apem cicadæ.	
Psittacum passeri.	

Lucernis purgat pavimentum.	
Vespas irritat.	*Plut.*
Hircum mulget.	*Lucian.*
Favos apum paxillo pertundit.	
Machinas post bellum affert.	*Plut.*
Inanem laborem facit.	
Suam ipsius umbram timet.	*Socrat.*
Leonem stimulat.	*Adag.*
Lumen soli mutuum dat.	*Plut.*
Calidis aquis ovium vellus abluit.	
Lupo ovem committit.	*Adag.*
Mortuos occîdit.	*Aristoph.*
Bove leporem venatur.	*Adag.*
Actum agit.	*Adag.*
Suos nectit cincinnos.	
Aquam pistillo in mortario tundit.	*Lucian.*
Hydram secat.	*Plato.*
Calvum vellit.	*Arist.*
Ultra peram sapit.	*Lucian.*
Blaterat, cachinnatur & hiscit.	
Sonitum aquarum & exilem vocem avium metuit.	
Antiquiora quàm Chaos loquitur.	*Adag.*
Nivem in furno torret.	

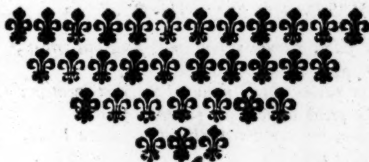
Χηλῇ ἐθείραν καὶ λάχνην ἀποξύει.
Χρυσῆ ὄρη ὑπισχνεῖται.
Χολίκῳ μέλι προσφέρει.
Χρυσοῖ ὀλόχυς.
Ψαλίδι τρίχα τμήσει.
Ψηλαφεῖ ἐν τῷ σκότῳ.
Ὤμιλλαν καὶ κότταβον ὑπερφιλεῖ.

Τέλος.

Ungulâ comam & lanuginem abradit.
Aureos montes pollicetur. *Adag.*
Bilioso mel profert. *Lucian.*
Deaurat pediculos pomorum.
Forcipe pilum resecat.
Palpatur in tenebris. *Aristoph.*
Ludum nucum & cottabum vehementer amat.

FINIS.

Ad R.D. pronepotem & filium lustricum seu spiritualem.

Kalendis Januarii, 1646.

SPes patris, & mea spes! Sacro de fonte levato
Compatre me, consors nominis atque mei!
Quam tibi mitto rudi contextā carmine strenam
Acceptam indubii pignus amoris habe.
Quósque salutares monitus complectitur, imo
Pectore fige, oculo nec properante lege.
¶ *Primùm ergò Domino, fueras cùm fonte Sacratus,*
Obstrictum voto te meminisse decet.
Hinc duce sub Christo, cum mundo, carne, Dracone
Hostibus infestis, bella gerenda tibi.
Vendicat ipse sibi Sanctus te Spiritus Ædem,
Polluat hanc sordes nè vitiosa, cave.
Puro igitur summum cultu venerare Jehovam,
Ferventiq; frequens pectore funde preces.
Ille boni fons est, unde omnis gratia manat,
Dat solus vires, auxilióq; juvat.
¶ *Pectore suscipias humili præconia verbi,*
Indè ut nascatur, crescat ut indè fides,
Viva fides, operum vitam quæ fructibus ornat,
Ut fieri discas hostia viva Deo.
Multa parùm ditat, si nuda, Scientia mentem:
Ille probè didicit qui facienda facit.
¶ *Volve, revolve Sacri divina volumina Verbi,*
Verset nocturna hæc atque diurna manus.
Ad veram ut sapias faciunt hæc Scripta salutem;
His qui nutritus sic sapit, ille sapit.
Hinc Sacræ Synodi, patres hinc Scripta rigârunt,
Post sacros fontes queis tribuendus honos.
Hinc Schola, difficiles solvendo exercita nodos,
Hausit multiplices, & cumulavit opes.

Unde tamen liquidum poterit depromere verum
Qui satis ingenio judicióq; valet.
Sed sacrum fidei morúmq; est regula verbum;
Nil docet obliqui, falsi habet illa nihil.
¶ *Ethnica doctorum volvis cùm Scripta virorum,*
Delibes flores atque imiteris apes.
Est Domini quicquid decerpitur undique veri,
Vendicat inventum, jure ubicunque suum.
Castiganda tamen sunt istis hausta lacunis,
Hagara ut Saræ *serva ministret hera.*
¶ *Quin Artes etiam doctas, linguásque disertas*
In varios usus edidicisse juvat:
Huc animum intendas, donec maturior olim
Instructum his ætas ad potiora vocet;
Ut divina Sacri pandas mysteria Verbi,
Dispensans Christi pabula sana gregi:
Vel, si non animas, ægrotis corpora sanes;
Phœbéâ medicas arte adhibendo manus.
Vel causas tractes juris legúmque peritus
Clamori assuetus litigiisque fori.
Vitæ ineas quodcunque genus, quodcunque professus,
Se linguæ ac Artes utilitate probant.
His cultus, Spartam nactus pro viribus orna,
Et pede inoffenso pulvere curre tuo:
Sedulus exerce tibi quæ commissa talenta,
Sum áque sit, Domini gloria meta tibi.
Deinde tibi propriæ & fratrum sit cura salutis,
Est humana Deo gloria magna salus.
Deniq; sic hujus consumas tempora vitæ,
Post obitum possis ut potiore frui.

Tui in Pietate & bonis Literis
Profectûs studiosiss.

R.D. *propatruus tuus*
& compater.

INDEX
IN
SEIDELIUM;

Vocum significationes, necnon Etymologiæ rationem explicans.

Ἀάζω, fut. -άσω, præt. -κα, exhalo: ab ἄω spiro; vel à sono quem inter exhalandum edimus. *Steph.*

Aβ.

Ἄβαξ —ακος— ὁ, abacus: ὁ μὴ ἔχων βάσιν. ab α priv. & βάσις fulcrum: quòd pedum fulcris non innitatur.

Ἄβαρ —αρος— τὸ, placentæ genus: ab ἁβρὸς delicatus; vel ab α priv. & βάρος pondus: quòd sit levis concoctionis.

Ἀβλαύτης —ου— ὁ ἡ, nudipes; calceis carens: ab α priv. & βλαύτη calceamenti genus.

Ἅβρα & ἄβρα —ας— ἡ, ancilla, famula: propriè, quæ dominam, honoris ergò, comitatur: ab ἁβρὸς — mollis: quòd ejusmodi mulieres sint ut plurimùm molliores.

Ἁβρὸς — ὰ — όν, delicatus; mollis, qui est bene curatâ cute. λαμπρὸς, τρυφερὸς, ἁπαλὸς· qui levi est incessu, ὁ κούφως βαίνων· ab α & βάρος: unde ἄβαρος, & per Sync. ἀβρός. vel ἁβρὸς ab ἅπτω tango: ut sit propriè tener, qui facilè tangi potest. Ἁβα-

ab ἄγω vas.

Ἄγγελος — ἐλου — ὁ, angelus; ab ἀγγέλλω nuncio.

Ἄγγος — εος — τὸ, vas; ab ἄγω fero: quòd fit rebus ferendis idoneum.

Ἀγείρω — f. ἀγερῶ — præt. ἤγερκα, Attice ἀγήγερκα, congrego; ab ἄγω.

Ἀγελάζω — άσω — ακα, congrego, gregatim vivo; ab ἀγέλη grex.

Ἀγελαῖος — αία — ον — congregabilis; ab ἀγέλη.

Ἀγέρωχος — ον, superbus; παρὰ τὸ ἄγαν αὐχεῖν: quòd se & sua plusculum jactarent. Vel quasi ἀγαγέρωχος (contractè ἀγέρωχος) οἱονεὶ ἀξιῶν ἄγαν γέρας ἔχειν, quòd honores valdè cupiat.

Ἀγήνωρ — ορος — ὁ, strenuus, fortis; quasi ἄγαν ἀνήρ, admodum vir.

Ἅγιος — ία — ιον, sanctus; ab ἅζω, τὸ σέβομαι, veneror: quasi ἄζιος, atque ità ἅγιος, quòd sancti sint veneratione digni. Vel ab ἅζω, τὸ ὑποχωρῶ, quem enim veneramur, ei, honoris ergô, vià cedimus.

Ἀγκάλη — ης — ἡ, ulna; ab ἀγκὼν cubitus.

Ἄγκιστρον — ίστρου — τὸ, hamus; ab ἀγκύλος curvus.

Ἀγκοίνη — οίνης — ἡ, ulna; ab ἀγκάλη, idem.

Ἄγκος — εος — τὸ, vallis. τὰ ἄγκεα καλοῦνται οἱ κοῖλοι καὶ βάσιμοι τῶν ὀρῶν τόποι: depressa, & concava montium loca; ab ἄγχω strangulo, quia inter montes angitur. Vel παρὰ τὸ ἀνακεῖσθαι (per syncopen ἀγκεῖσθαι) inclino. Ἀνακείμενοι ἤγουν χθαμαλοὶ τόποι. Steph.

Ἀγκυλιστὴς — οῦ — ὁ, jaculator, qui jaculo utitur, quod ἀγκύλη dicitur.

Ἀγκύλος — ου — ὁ, curvus, aduncus; ab ἀγκὼν, cubitus, quia incurvatur.

Ἄγκυρα — ύρας — ἡ, anchora; ἀπὸ τοῦ ἀγκύλου καὶ ῥέω, h. e. à curvitate & fluo; quia unco morsu alligat navem.

Ἀγκὼν — ῶνος — ὁ, cubitus; ab ἀνακεῖσθαι, quòd in eum recumbamus.

Ἀγλαΐα — αΐας — ἡ, splendor; ab ἀγλαός.

Ἀγλάϊσμα — ατος — τὸ, decus, ornamentum.

Ἀγλαὸς — οῦ — ὁ, splendidus; ab αἴγλη splendor.

Ἄγλιθες — αἱ, alliorum & ceparum capita.

Ἄγναφος — ον, impexus, rudis, nondum à fullone purgatus; à κνάπτω vel γνάπτω, carmino, carpo.

Ἀγνοέω — ήσω — ηκα, ignoro, nescio; παρὰ τὸ νοέω intelligo, & πλεονασμῷ τοῦ γ γνοέω cum α priv. partic.

Ἁγνὸς — ἡ — ὸν, sanctus, castus, purus, venerabilis; ab ἅζω veneror: casta enim cultu & veneratione digna sunt.

Ἄγνος — ου — ὁ, vitex, semen exsiccans, & castitati serviens; ab ἄγονος, quasi sine γονῆ.

Ἀγνῦθες — οἱ, Lapides, quos stamini inter texendum appendunt textores; ab ἄγειν & θέειν, quòd motûs celeris sint causæ.

Ἀγνωσία — ίας — ἡ, ignorantia; ab

ΑΔ.

Ἀδίκως

'Αδίκως —— injustè, adv.

'Αδινὸς —— ὴ —— ὸν, densus, abundans : ab ἄδω satio. vel ab α pr. & δινῶ circumago ; quòd conferta turba non facilè circumagatur.

'Αδολεσχέω —— ήσω —— ηκα, garrio, garrulo sermone utor. ἀπὸ τοῦ ἄδω, τὸ ἐυφραίνω. cujus aor. 2. ἄδον, ex quo ἀδὴς, ἐμπλησμὸς & λέσχη sermocinatio. vel ab ἄδος i.e. κόρος, quasi dicas ad satietatem confabulatio.

'Αδολέσχος —— ἔχου —— ὁ, garrulus.

'Άδομαι —— fut. —— ἄσομαι, cano. Vide ἄδω.

'Άδος —— ους —— τὸ, satietas. κόρος, πλησμονή.

'Αδρὸς —— ὰ —— ὸν, magnus, amplus, opulentus ; ab ἄδην affatim. παρὰ τὸ ἥδω, τὸ ἐυφραίνω, delecto: quòd abundantia delectet.

'Αδυώχητος —— ον, impossibilis ; ab α pr. et δυνατός.

'Άδω —— ἄσω —— ᾖκα, cano ; ex poëtico ἀείδω.

'Άδωρος —— ον, donorum expers ; ab α pr. & δῶρον donum.

Αε.

'Αέθλιον —— ίου —— τὸ, præmium, certamen.

'Αέθλος —— ἔθλου —— ὁ, (contract. ἆθλος) certamen, labor ; ex α epitat. & θλάω: vires enim luctatio debilitat & frangit: παρὰ τὸ πλῶ, τὸ κομίζειν, πλὴν καὶ ἆθλον.

'Αέθλον —— ἐθλου —— τὸ, præmium certaminis (contr. ἆθλον) ἀπὸ τοῦ —— θέλω volo. ἐθελόν τι ὄν, quod omnes habere volunt. & cum ἀναπλεονασμῷ α θέλειν, τὸ ἐπιθυμεῖν θέλητον, & sync. ἄεθλον, crasi ἆθλον.

'Αεὶ & αἰεὶ, semper ; adverb. ab α [illegible] : verè esse, est semper esse.

'Αείδω —— σω (contractè ἄδω) cano: propriè de poëtis ; ab α intensiva particula, & εἴδω scio : quòd omnium planè scientiam sibi vendicarent poëtæ.

'Αείρω —— ερῶ, tollo ; quasi εἰς ἀέρα αἴρω in aërem tollo. Aor. infin. ἀεῖραι, particip. ἀείρας.

'Άελλα —— ἔλλης —— ἡ, procella, turbo : παρὰ τὸ ἄειν, à spirando, καὶ ἐλεῖν tollendo : quòd multa flando tollat. vel ab ἄω & εἰλεῖν coarcto, complico, quòd surgente procellâ crispatur unda.

'Αέξω (vel αὔξω) —— ήσω —— ηκα, augeo : ab α epitat. & ἔχω —— ἔξω, habeo, subl. in honore, & quasi magnifacio.

'Αεργὸς —— ὸν —— ὁ καὶ ἡ, piger, ignavus : ab α priv. & ἔργον opus.

'Αετὸς —— οῦ —— ὁ, aquila : παρὰ τὸ ἀεὶ ἐπ' ἔτος ζῆν, quòd vivax. vel ab ἀΐσσω, τὸ ὁρμῶ, cum impetu feror : quòd sit ales impetuosus.

Αζ.

'Αζω —— σω —— κα, sicco ; ab α priv. & ζῶ vivo : quòd arida, quibus humidum radicale perit, vitâ destituuntur.

'Άζω —— σω —— κα, veneror, colo: παρὰ τὸ χάζω (τ. ὑποχωρέω) cedo : quem enim veneramur, ei,

ei, honoris gratiâ, viâ cedimus.

Aη

Ἀηδὼν —— όνος —— ἡ, luſcinia: ab ἀείδω, cano; quòd canora ſit. vel ab ἀεὶ καὶ ᾄδω, quaſi ἀεὶ ᾄδων, quòd perpetuò cantet, ubi ſemel inceperit.

Ἀὴρ —— έρος —— ἡ, caligo: ab α priv. & ὁράω video.

Ἀὴρ —— έρος —— ὁ, Aēr: ab ἄω, ἄημι ſpiro; nam flatus eſt aër motus. vel ab αἴρω τὸ κουφίζω, ſic dictus à levitate. vel ab ἀεὶ ſemper, & ῥεῖν fluere; quòd à vento agitetur & perpetuo ſit in fluxu.

Ἀήσυλος —— ον, gravis, moleſtus: ἀτηρὸς, λυπηρός. παρὰ τὸ ἄσαι, i.e. βλάψαι, quaſi ἄσυλος, & pleonaſmo τοῦ η ἀήσυλος, βλαπτικὸς, nocivus. vel ab α priv. & ἥδω oblecto. ἃ ἡδῆ τὰ μὴ τέρποντα.

Ἄητος —— ον, inſatiabilis, vehemens; ab α priv. & ἄδω ſatio; vel ab ἀετὸς aquila: quòd ſit animal planè rapax.

Aθ

Ἀθάνατος —— ον, immortalis; ab α priv. & θάνατος mors.

Ἀθάρα —— άρας —— ἡ, puls, farina.

Ἀθέλγω —— ξω —— χα, mulgeo, ſugo; à θηλὴ papilla, ex qua lac elicitur. vel ab α congregativo, & θέλγω mulgeo.

Ἀθετέω ῶ —— ήσω —— κα, ſperno, rejicio, irritum facio; ab α priv. & τίθημι pono.

Ἀθὴρ —— έρος —— ὁ, ariſta; ab α epitat. & θέρος æſtas: quòd ariſtæ in æſtate colligantur.

Ἄθλιος —— ώτερος —— ώτατος, miſer, ærumnoſus; ab ἆθλος, ου, ὁ, certamen, labor.

Ἀθρέω —— ήσω —— ἤθρηκα, video, ſpecto. à θεωρῶ, & per ſync. ἀθρῶ.

Ἀθρόος —— όα —— ον, conſertus; à ἅμα ſimul, & θρόος cum ſtrepitu ruo: ubi enim turba, ibi ſtrepitus. 2. repentinus, quaſi ἄνευ θρόου, i.e. ſine clamore & ſtrepitu.

Ἀθύρω —— ύσω —— κα, ludo: παρὰ τὸ ἄγειν θύειν: quia pueri ad ludendum cum impetu feruntur. vel, ab α priv. & θύρα janua: extra fores enim potiùs quàm in domo luditur.

Aι

Αἰάζω —— άξω —— χα, lamentor: ab αἶ heu, lugentium voce.

Αἰανὸς —— ὴ —— ὸν, & αἰανὴς —— ὴς, gravis: ab αἰάζω.

Αἰγανέον —— έου —— τὸ, jaculum, haſta: παρὰ τὸ ἄγαν ἱέναι, quòd longiùs mittatur. vel παρὰ τὸ κατὰ τῶν αἰγῶν ἵεσθαι, quòd in capras mitteretur.

Αἴγειρος —— είρου —— ἡ, Populus nigra: παρὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς ἐγείρεσθαι, quòd citò ex terra progerminet. vel quaſi ἐγείρειρος ab ἐγείρω excito; quòd ſit arbor procera, & in altum excitata.

Αἰγιθαλὸς —— οῦ —— ὁ, Parus. Videtur dici, quòd impetu vireat; ſeu impetuosè volet. αἰγὶς eſt procella, & impetuoſus flatus, θάλλω vireo.

Αἴγιθος —— ίθου —— ὁ, & αἰγίθαλος, ægithus, avis.

Αἶνος

Αἶνος —— ου —— ὁ, laus: παρὰ ἰαίνω delector, quia laudis amore capiuntur homines; quasi ἴαινος, & per aphæresin αἶνος.

Αἰνὸς —— ἡ —— ὸν, gravis, horrendus: παρὰ τὸ δεινὸς, abjecto δ, & ε mutato in α. vel παρὰ τὸ δαῒς pugna, δαϊνὸς, δαινὸς, & αἰνὸς, ὁ μάχιμος. vel per syncopen, ab αἰανὸς, idem.

Αἴνυμαι —— capio: ab αἱρέω ἀρνῶ fit αἴρνυμαι & αἴρνυμαι, & abjecto ρ, αἴνυμαι.

Αἶξ —— αἰγὸς —— ὁ, capra: ab ἀΐσσω, τὸ ὁρμῶ, cum impetu ruo: fut. ἀΐξω —— ἀΐξ, & per synæresin αἶξ, quòd sit animal impetuosum.

Αἰόλος —— όλη —— ον, varius: ab ἀεὶ ἄλλος semper alius.

Αἰονάω —— ήσω —— κα, aspergo: ab ἀεὶ semper, & νάω fluo. Aspersio non fit fine humidi fluxione.

Αἰπὺς —— εῖα —— ὺ, altus: ab ἄπος altitudo, quæ est ἀπόθεν procul.

Αἶρα —— ας —— ἡ malleus: ab αἴρω, tollo, quia inter cudendum tollitur. Vel per Metathesin à ῥαίω, παρὰ τὸ ῥαίειν καὶ διαφθείρειν τὰ τυπτόμενα.

Αἱρετὸς —— ὴ —— ὸν, eligibilis: ab αἱρέω eligo.

Αἱρετώτερος —— eligibilior.

Αἱρέω —— ήσω —— ηκα, capio, eligo: ab αἴρω.

Αἴρω —— ἀρῶ —— ἦρκα aor. 1. ἦρα —— ἄρον —— ἄραιμι —— ἆρον —— ἆραι —— ἄρας. tollo, perf. ἦρκα, & aor. 1. ἦρα habent simplex η pro augmento, sine ι subscripto; quia in futuro est simplex α, quod resolvitur illud η in α, non in αι, ut Matth. 20, 14. ἆρον τὸ σὸν, tolle quod tuum est.

Αἶσα —— ης —— ἡ, sors, fatum; quasi ἀεὶ οὖσα, necessario & semper existens. vel quasi ἀεὶ ἴσα, sui semper similis, & nunquam murans rerum ordines. vel quasi δαῖσα à δαίω, τὸ μερίζω partior; quia æqualia partitur omnibus, & sceptra ligonibus æquat.

Αἰσάλων —— ονος —— ὁ, Æsalo, accipitris genus: ab ἀΐσσω, cum impetu ruo. vel ab ἀεὶ συλῶ: est enim rapax.

Αἰσθάνομαι, sentio, fut. αἰσθήσομαι, præt. ᾔσθημαι: ab αἴσθω. quod ab αἴω sentio.

Αἴσυλος —— ὁ καὶ ἡ. περόνομος καὶ ἄδικος, iniquus & sceleratus; quasi ἀΐσυλος, ab αἶσα & α priv. sine æquo & justo. vel παρὰ τὸ σύλω καὶ α ἐπιτατικόν. ἄσυλος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἴσυλος vel ab ἀάω, τὸ βλάπτω —— ἄσυλος & αἴσυλος.

Αἰσυμνάω —— ήσω —— κα, impero; ab αἰσυμνήτης certaminis præses, παρὰ τὸ αἴσιον νέμειν. quòd ejus erat præmia certaminis distribuere. vel παρὰ τὸ τὰς ᾠδὰς μνήμης ποιεῖσθαι.

Αἴσχιστος —— ίστη —— ον, fœdissimus; ab αἶσχος.

Αἶσχος —— εος —— τὸ, turpitudo, probrum; ab α priv. & ἴσχω habeo, ὃ οὐκ ἄν τις βούλοιτο ἴσχειν, quod nemo habere velit. comp. αἰσχίων, sup. αἴσχιστος.

Αἰσχρὸς —— ὰ —— ὸν, turpis: ab αἶσχος.

Αἰσχύνη —— ύνης —— ἡ, turpitudo: ab αἶσχος.

Αἰσχυντηρὸς —— ὴρα —— ηρὸν, pudendus,

frangor; littus enim perpetuo aquarum assultu frangitur et atteritur; item sambucus.
Ἀκτὶν ——— ῖνος, ὁ, radius solis: ab ἄγω frango: radii solares facile refringuntur.
Ἄκυλος -- ύλου, ὁ, glans iligna.
Ἀκώλυτος ——— ον, liber, solutus. ab α priv. et κωλύω prohibeo.
Ἄκων, κουσα, ον, invitus, pro ἀέκων: ab α priv. et ἑκὼν volens.

ΑΛ

Ἀλάβαστρον —— ου, τὸ, alabastrum: ab α priv. et λαμβάνω capio. ὅτι ἀδύνατον αὐτὸ λαβεῖν, quòd propter lævorem difficulter manibus prehenditur. vel διὰ τὸ μὴ λαβὰς ἔχειν, quòd ansas non habeat.
Ἀλαζονεία ——— είας, ἡ, superbia: ab ἀλαζὼν —— όνος, ὁ ἡ, jactator: ab α epit. et λάζομαι capio, quia plus æquo sibi assumit.
Ἀλαλάζω ——— άσω ——— κα, clamo: ab ἀλαλὴ vox militum ante pugnam: ab α αὐξητικοῦ sive et ἀθροιστικοῦ et λαλέω loquor.
Ἀλαὸς ——— ἡ ——— όν, cæcus: ab α privat. et λάω video: vel ab ἀλάομαι erro, quòd cæci facilè errent.
Ἅλας ——— ατος, τὸ, sal: ab ἅλς.
Ἀλδάνω gaudeo.
Ἀλγέω ——— ήσω ——— κα, doleo. ab ἄλγος.
Ἄλγος -- εος-ους, τὸ, dolor, mœror. ex ἀλέγω solicitus sum. vel ab α et λόγος, quòd sermonis amorem tollat. vel quòd exprimi facilè nequit, unde infandus dolor, apud *Virg.*
Ἀλδαίνω ——— άνω ——— κα, augeo, vel ἀλδῶ: ab ἄλις abundè. vel ἀλέα.
Ἀλέα ——— έας, ἡ, calor solis: ab εἵλη splendor, quem calor sequitur. vel quasi δαλέα à δαίω uro, vel ab ἅλιος Doricè pro ἥλιος sol.
Ἀλεγεινὸς ——— ἡ ——— όν, molestus, miser, gravis; pro ἀλγεινὸς, ab ἄλγος. ἀλεγεινὸς est pro ἀλγεινὸς interjecto ε, respiciendo derivationem ab ἄλγος, ac contra ἀλγεινὸς adjectos per syncopen factum, respiciendo deductionem ab ἀλέγω.
Ἀλεγίζω ——— ίσω ——— κα, curo: ab ἀλέγω.
Ἀλέγω, ξω, χα, curo, quasi valdè lego. ex α epitat. et λέγω.
Ἄλεισον ——— είσου, τὸ, poculum cælatum: ab α pr. & λειὸς lævis, quòd sit minimè glabrum.
Ἄλειφαρ ——— vel ἄλειφα -- ατος, τὸ, unguentum: ab ἀλείφω.
Ἀλείφω ——— ψω, ungo: ab α congr. et λίπος pinguedo; quòd unctio fit illitâ pinguedine.
Ἀλέκτωρ ——— ορος, ὁ, gallus. διὰ τὸ ἐγείρειν ἡμᾶς ἐκ τοῦ λέκτρου, quia nos è lecto excitet: ab α priv. et λέκτρον lectus.
Ἀλέξω ——— ήσω ——— κα, arceo, opitulor: ab ἀλκὴ robur, quod requiritur tam ad hostes depellendos, quàm amicos adjuvandos.
Ἀλεύω ——— εύσω ——— κα, fugio, vito; per Epenthesin pro ἀλέω idem.
Ἀλήθεια -- είας, ἡ, veritas: ab ἀληθής.
Ἀληθὴς -- ὲς, verus: ab α priv. et λήθω lateo: quia veritas non amat latere.

Ἀληθῶς

Ἀμείνων —— ον, melior: ab α epitat. & μένος robur; quòd sit viribus præstantior.

Ἀμέλγω —— ξω —— χα, mulgeo: παρὰ τὸ ἅμα ἕλκειν, quòd una & simul trahatur. vel ab ἀμέργω: vel ab ἀθέλγω.

Ἀμέλγω, tru&us immaturos carpo.

Ἀμελέω —— fut. ήσω —— pr. ἠμέληκα, negligo: ab α pr. & μέλει curæ est.

Ἀμέργω —— ξω —— χα, exsugo.

Ἀμέτρητος —— ον, immensus: idem quod ἄμετρος: ab α pr. et μετρέω.

Ἄμετρος —— ον, immoderatus, immodicus: ab α pr. et μέτρον.

Ἀμεύω —— εύσω, pertranseo: ab ἅμα et ἴω, simul eo.

Ἀμης —— ητος, ὁ, placenta lactea: ab ἅμα, quòd multa in ea congerantur. vel ab ἀμάω quòd avide diriperetur.

Ἄμητος —— ήτου —— ὁ, messis: ab ἀμάω meto.

Ἀμητὸς —— ῦ —— ὁ, tempus messis.

Ἀμήχανος —— ον —— impossibilis cui non est machina: ab α priv. et μηχανὴ machina: cui nulla ars suppetit ad aliquid faciendum. ἄτεχνος, ut ἀμήχανος γυνή.

Ἀμία —— ίας —— ἡ, Amia, piscis: ab α pr. et μία ὅτι οὐ κατὰ μίαν φέρονται, ἀλλ' ἀγεληδὸν, quòd nunquam solæ conspiciuntur. Vel παρὰ τὸ ἅμα ἰέναι τοῖς παραπλησίοις, quòd cum sociis ferantur.

Ἅμιλλα —— ίλλης —— ἡ, certamen: ab ἅμα simul et εἴλέω cogo: quòd certatores sese mutuò quasi in angustias cogant. Vel ab ἅμα et ἴλλος oculus; quia certatores cautè alter alterum intuentur.

Ἀμὶς —— ίδος —— ἡ, matula: dicitur ab ἀμίξαι, i.e. οὐρῆσαι.

Ἄμμι —— εως —— τὸ, seminis genus, cumino minus.

Ἄμμιον —— ίου —— τὸ, minium.

Ἄμμος —— ου —— ἡ, arena: à ψάμμος: alii contrà.

Ἀμνηστέω —— ήσω —— κα, obliviscor: ab α pr. et μνήμη memoria.

Ἀμνίον, ίου, τὸ, amnium, membrana quæ fœtûs sudorem recipit: quasi αἵμνιον ab αἷμα sanguis, qui in illa membranâ continetur. Vel quasi ἀμήνιόν τι ὄν, hoc est, μαλακὸν sive αἵματος στεγνωτικόν.

Ἀμνὸς —— ῦ —— ὁ, agnus: ab α pr. et μένος robur: quasi ἄμενος, quia imbelle animal. Vel ab ἀγνὸς, ob puritatem. Vel à μνοῦς, significante mollem pilum, seu tenerrimam aut mollissimam lanam cum quâ nascitur: ut fit ὁ ἐστεμμένος τῷ νεαρῷ τριχί.

Ἀμορβὸς —— ὸς, obscurus; quasi ἄμορφος: quòd forma nocte non appareat.

Ἄμορφος —— ον, deformis, fœdus: ab α pr. et μορφὴ forma.

Ἄμπελος —— έλου —— ἡ, vitis, quasi ἱμάπελος: ab ἐν et πηλὸς vinum, quòd ex uvis vinum exprimatur. Vel παρὰ τὸ πάλλειν καὶ σείειν ἡμᾶς πίνοντας, quia vinum bibentes agitat et quatit.

Ἀμπρεύω —— εύσω —— κα, traho: ab ἄμπρον helcium, quo bobus jugatis onera trahuntur, quasi ἄπειρον ab ἀναπείρω transadigo, perforo.

Ἀμπυξ

[illegible]—— ου —— ὁ, reticulum muliebre, vitta: παρὰ τὸ ἀμπυκάζειν, vel ἀναπτύσσειν καὶ [illegible] τὰς τρίχας, quod circumdat et contineat capillos.

[illegible]δαλον —— άλου —— τὸ, amygdalum.

[illegible]ος —— οῦ, obscurus.

[illegible] —— ου —— ὁ, inculpatus: quasi ἀμώμητος, quem nec Momus ipse jure reprehendere possit.

[illegible] —— ορος —— ὁ, adjutor: ab ἀμύνω.

[illegible] —— αι, auxilior: βοηθῶ.

[illegible] fut. ἀμύξω —— ξω —— κα, rado unguibus: ab [illegible].

[illegible] utrinque, adv.

[illegible] —— ήσω —— κα, dubito: quasi ἀμφιστατέω, per pleonasmum τοῦ ζ, παρὰ τὸ ζη[illegible], dubito, ambigo.

[illegible] —— έρα —— ον, uterque: ab ἄμφω.

[illegible] effundo. Æolic. sync. pro ἀναφύω.

[illegible] —— ου —— τὸ, Amomum, aromatis genus.

AN.

Ἄν, conjunct.

[illegible] —— βαλῶ —— κα, differo, respuo: ab ἀνὰ et βάλλω jacio.

[illegible] —— ίδος —— ἡ, anagallis.

[illegible] —— ῶ —— κα, renuncio: ab ἀγγέλλω.

[illegible] —— έρα —— ον, magis necessarius: ab ἀναγκαῖος.

'Ἀναγκάζω —— σω —— κα: ab ἀνάγκη.

'Ἀνάγκη —— ης —— ἡ, necessitas: παρὰ τὸ ἀνάσσω· πάντων γὰρ ἐπικρατεῖ, omnibus enim imperat. Vel παρὰ τὸ ἄγω ἄγη et pleonasmo τοῦ α ἀνάγκη. Vel ab ἄγχω cogo.

'Ἀνάγυρος —— ύρου —— ὁ, Anagyrus.

'Ἀνάδημα —— ατος —— τὸ, ornamentum, corona: ab ἀναδέω corono, ligo.

'Ἀνανεύομαι renuo: ab α ep. & αἰνέω assentior.

'Ἀναισίμωμα —— ατος —— τὸ, expensum, sumptus.

'Ἀναίτιος —— ου, insons: ab α pr. & αἰτία crimen.

'Ἀνακαίνωσις —— εως —— ἡ, renovatio: a καινός.

'Ἀνακραδαίνω vibro.

'Ἀναλίσκω consumo —— fut. ἀναλώσω —— præt ἀνήλωκα, (& sine augmento ἀνάλωκα) per metathesin ἠνάλωκα —— aor. 1. ἀνήλωσα, vel ἠνάλωσα, vel ἀνάλωσα. ἀνὰ & ἁλίσκω est iterum occupo, & occupatum inpendo.

'Ἀνάλωμα —— ατος —— τὸ, jactura, sumptus: ab ἀναλίσκω.

'Ἄναξ —— ἄνακτος —— ὁ, Rex: ἀπὸ τοῦ ἄνω τάξιν ἔχειν, superiorem ordinem habens. Vel ab ἀνακῶς, sedulò, providè; Regis enim est saluti civium providere. Salus Populi lex Principis. Vel ab ἀνάσσω impero. Vel ab ἀνώγω τὸ κελεύω jubeo.

'Ἀνάξιος —— ια —— ον, indignus: ab ἄξιος.

'Ἀναπαριάζω perfidus sum, fœdifragus: more Pariorum.

Ἀνθρωπ

ΑΞ.

ΑΟ.

Ἀόρατος —— ον, invisibilis: ab α pr. & ὁρατὸς visibilis, quod ab ὁράω video.

Ἀορτὴ —— ῆς —— ἡ, arca.

Ἀορτὴρ —— ῆρος —— ὁ, lorum: παρὰ τὸ αἴρω ἀρτὴρ —— & pleonasmo ἀορτὴρ.

Ἀπ.

Ἀπαλλάττω —— ξω —— χα, libero.

Ἀπανδόχευτος —— ον, sine hospitio.

Ἀπανταχοῦ, passim; adv.

Ἅπαξ semel; adv. ab ἅμα παύειν, quòd opere semel facto, cessemus.

Ἀπαρίνη —— ης —— ἡ, aparine.

Ἅπας —— ασα —— αν, omnis, totus; ab α congr. & πᾶς omnis.

Ἀπαφάω decipio, poëticè, pro ἀπατάω: ab ἀπὸ & φάω, ut sit malè dico.

Ἀπειλέω, minor, minitor, —— f. ήσω —— κα. ab

Ἀπειλὴ —— ῆς —— ἡ, minæ: παρὰ τὸ ἀπείλλειν quod est ἀπείργειν, arcere. finis minarum est à proposito arcere. Vel παρὰ τὸ ἀπωθεν ἰλῦος εἶναι.

Ἄπειμι absum: ab εἰμί.

Ἄπειρος —— ον, ignarus: ab α pr. & πεῖρα.

Ἀπελλαὶ —— ῶν —— αἱ, conciones, fana: ab ἀπίλλω arceo.

Ἀπελος —— ου —— ὁ, ulcus: παρὰ τὸ μὴ ἀπαρτελάζειν τὴν σάρκα, ἀλλὰ διασπᾶσθαι, quòd cutem divellat.

Ἀπελπίζω despero, —— ίσω —— κα ab ἐλπίζω.

Ἀπευθύνω corrigo: ab εὐθύνω.

Ἀπέχομαι abstineo —— fut. ἀφέξομαι

Ἀπῇ —— abierit. 3. pers. sing. subj. ab ἀπιῶ —— ῇς —— ῇ, ab ἄπειμι.

Ἀπήνη —— ήνης —— ἡ, rheda; quia per eam solemus ἀπιέναι: est enim viatorium curriculum.

Ἀπηνὴς —— ές, sævus, crudelis: ab ἀπὸ & ἡνία frænum, ὁ μὴ ἡνίαις εἴκων, vir crudelitatis effrænatæ. Vel ab ἀπὸ & αἰνῶ laudo, ὁ ἄπωθεν τῶν αἰνῶν, quòd crudeles sint procul à laude. Vel ab α pr. & ἐνηὴς mitis; quòd crudeles mansuetudine carent.

Ἀφίσταμαι absum, —— ήσω —— κα, pro ἀφίσταμαι recedo.

Ἄπιον —— ίου —— τὸ, pyrum ab Apia regione, i. e. Peloponneso, ubi abundant.

Ἀπιστέω —— ῶ —— f. ήσω —— κα, diffido: ab α pr. & πίστις.

Ἀπιστία —— ίας —— ἡ, incredulitas: ab ἀπιστέω.

Ἄπιστος —— ον, infidelis: ab α pr. & πίστις fides.

Ἁπλόος, οῦς —— ἁπλόη, ἡ —— ἁπλόον οῦν —— simplex: ab α pr. & πολὺς: quia simplex est, quod non è multis.

Ἀποθνήσκω —— morior: ex ἀπὸ & θνήσκω.

Ἀποκέλλω, navem applico: ab ἀπὸ & κέλλω —— κέλσω.

Ἀποκρίνω —— νῶ, & ἀποκρίνομαι respondeo.

Ἀπόκρισις —— εως —— ἡ, responsio.

Ἀποκτείνω, καὶ ἀποκτίνω —— νῶ —— ακα, occido.

Ἀπολλύω

Ἀρ.

Ἀρθ.

ἤδη, modò, nuper, perfectò jam tempore: ab ἄρτι@ perfectus.
ἄρτι@ ——— ὁ, perfectus, æqualis, integer, aptus: ab ἄρω apto.
Ἀρτόκρεας ——— ατ@ ——— τὸ, cibus pane & carne constans: ab ἄρτ@ & κρέας caro.
Ἄρτ@ ——— ου ——— ὁ, panis: ab ἄρω apto, quòd sit cibus humano corpori maximè congruus. Vel ab αἴρω, τὸ ἀκρίζω τίω δύναμιν, quòd robur afferat corpori.
Ἀρτύω ——— ύσω ——— κα, condio, apparo, σκευάζω, ἡδύνω: ab ἄρω apto: dicitur & ἀρτύνω.
Ἀρχαιότερ@ ——— έρα ——— ον, antiquior: ab ἀρχαῖ@.
Ἀρχὴ ——— ῆς ——— ἡ, principium: ab ἄρχω incipio.
Ἄρχομαι incipio; item pro ἡγοῦμαι præsum, ——— f. ἄρξομαι, aor. 1. ——— ἠρξάμην ——— ἦρξω ——— ατο.
Ἄρχων ——— οντ@ ——— ὁ, princeps, dux: ab ἄρχω dominor.
Ἀρωγὸς ——— οῦ ——— ὁ, auxiliator: ab ἀρήγω auxilior.
Ἄρωμα ——— ατ@ ——— τὸ, aroma, odoramentum: ab ἄρα valdè, & ὄζω oleo, quòd valdè oleat. Vel ab ἄρω apto; unde & ἀρτύω condio: aromatis apti & suaves cibi fiunt dum condiuntur.
Ἀρωνία ——— ίας ——— ἡ, mespilus.

Ασ.

Ἀσάμινθ@ ——— ίνθυ ——— ἡ, pelvis: ab ἄσις sordes, & μινύθω minuo, quòd in his sordes minui solent, & ablui.

Ἄσαρον ——— άρυ ——— τὸ, asarum, nardus sylvestris limosâ humo gaudet: unde dici potest quasi ἄσῃ ἄρον, limo aptum.
Ἀσβόλη ——— ης ——— ἡ, vel ἄσβολ@ fuligo: ab ἄσις sordes, & βάλλω jacio; quòd sordes spargat, & res propè sitas contaminet.
Ἀσεβὴς ——— ῆς, impius: ab α pr & σέβομαι colo.
Ἀσελγὴς ——— ῆς, lascivus, petulans, impudicus: ab α pr. & Selge [urbe Pisidiæ] in qua omnes viri erant probi: ut habet *Strabo lib.* 12. Contrà *Suidas* dicit in ea urbe omnes improbè vixisse, & promiscuâ usos fuisse Venere: atque α hic intendendi vim habere.
Ἀσθενέω ——— ήσω ——— κα, infirmus sum: ab α pr. & σθέν@ robur:
Ἀσθματικὸς ——— ῦ ——— ὁ, suspiriosus, difficulter spirans: ab ἄσθμα ——— ατ@ anhelitus, quod ab ἄω, τὸ πνέω, spiro.
Ἀσίνη ——— ίνης ——— ἡ. Asine, herba: ab α pr. & σίνειν nocere, ut sit innocua.
Ἀσι@ ——— ον, limosus: ab ἄσις limus, sordes.
Ἀσίρακ@ ——— άκυ ——— ὁ, locusta.
Ἄσις ——— εως ——— ἡ, limus; propriè aridus: ab ἄζω sicco.
Ἀσκαλαβώτης ——— ώτυ ——— ὁ, stellio: παρὰ τὸ ἀσκαλῶς, τὸ ἡσύχως, καὶ βῶ, τὸ βαίνω, πλεονασμῷ τοῦ σ, quòd quietè & clam incedat.
Ἀσκάλαφ@ ——— άφυ ——— ὁ, avis nomen, *Suid.* quòd ἄσκαλ@ ἀφῇ, durus tactu, *Eust.* ἄκαλ@ ἀφῇ, σαπρὸς, μαλακὸς mollis.
Ἀσκαλώπης

Αυ.

[illegible] αὔω exsicco : austeritas est [illegible] aliqua siccitate.
[illegible] sed.

[illegible]——είας—— ἡ, ani- [illegible] sufficientia suâ sorte con- [illegible] : ab αὐτὸς ipse, & ἀρ- [illegible] sufficio.

[illegible] statim; adv.

[illegible]—— ῆς —— ἡ, halitus, [illegible] vapor : ab αὔω sicco ; va- [illegible] enim proveniunt à ca- [illegible] & exsiccante causâ.

[illegible]διδακτος —— ον, à seipso [illegible] doctus, seipsum docens : ab [illegible] ipse, & διδάσκω do- [illegible].

[illegible]μάτως spontè, ultro ; adv. [illegible] αὐτόματος spontaneus : ab [illegible] ipse, & μάω cupio ; [illegible], qui suâpte sponte ali- [illegible] agat, vel agere deside- [illegible]. —— præt. pass. μέμαμαι —— μέμαται —— μαῖος (ὡς βέ- [illegible] —— βατὸς) καὶ αὐτόματος.

[illegible]——[illegible]——ὁ, ipse : [illegible] ἔτος.

[illegible] pro ἑαυτοῦ contractè.

[illegible]——[illegible]——δες, superbus : ab αὐχέω glorior : quod ab αὐχὴν cervix ; quòd gloriantes cervices erigant, & caput at- tollant.

[illegible]——[illegible]——ὁ, siccitas è vehementi æstu : ab αὔω sicco, pleonasmo τοῦ χ.

[illegible]——[illegible]——κα, sicco : ab ἄω spiro ; quòd ventus spiramine [illegible] res exsiccet.

Αφ.

Ἀφαιρέω, aufero : ab ἀπὸ & αἱρέω vi capio, diripio.

Ἀφάκη —— άκης —— ἡ, aphace, viciæ species.

Ἀφανίζω —— ίσω —— κα, corrumpo ; vel obscuro, ac velut è conspectu tollo : ab α priv. & φαί- νω.

Ἄφαρ, statim, continuò ; adv. ab ἁφὴ tactus, quasi ipso tactu. ψιλοῦται Αἰολικῶς. Vel ab α simul, & φάω, ut sit ἐμφατικῶς, ἅμα τῷ ἔπει, dicto citiùs.

Ἀφάρκη —— άρκης —— ἡ, Apharca, arbor semper virens : ab ἀεὶ φέρειν, sc. βλαστόν.

Ἀφαυρὸς —— ρὰ —— ρὸν, imbecillis : ab αὔω sicco. Vel ab α pr. & παῦρος paucus ; quasi ὁ ἄγαν παῦρος καὶ ὀλίγος κατὰ δύ- ναμιν, virtute & robore pau- cus & parvus.

Ἀφελὴς —— ὲς, simplex, frugalis : ab ἀφελεῖν auferre : simplex, à quo aliena ablata.

Ἄφενος —— εος —— τὸ, divitiæ, reditus propriè unius anni : ἀφ' ἔνος ἔνου, ab uno anno. ἀφνειὸς dives.

Ἄφθαι —— ῶν —— αἱ, ulcera in oris superficie : παρὰ τὸ ἅφθαι, quod ab ἅπτω : ab accensione.

Ἄφθονος —— ον, invidiâ carens : ab α pr. & φθόνος invidia ; item largus & abundans.

Ἀφιλάργυρος —— ον, non cupidus pecuniæ ; decomp. ab α priv. φίλος & ἄργυρος.

Ἀφραδέω —— ήσω —— κα, in- sanio, inconsultè aliquid ago ; quasi

Βέλτιον meliora, βελτίονα —— βελτίονα —— βελτίω : à βελτίων melior.

Βελτίων —— ον, melior.

Βέμβιξ —— ικος, vel βέμβηξ —— ικος, ἡ, trochus, turbo : à βόμβεω, i.e. sono, quem edit. Vel παρὰ τὸ βίᾳ βιῶσθαι, quòd violenter eat, i.e. moveatur.

Βη.

Βῆμα —— ατος —— τὸ, gressus : à βαίνω.

Βὴξ —— χὸς —— ἡ, tussis : à βήσσω tussio : quod à βία vis ; quòd non fit sine violentiâ pectoris tunsione. Aut à βοῦς sono, quem tussientes edunt.

Βι.

Βία —— ας —— ἡ, vis & robur : βίαι contumeliæ, quæ per violentiam fiunt.

Βιάζω —— άσω —— κα, vi cohibeo, violo.

Βίαιος —— αία —— ον, violentus.

Βιβλία —— ίων —— τὰ, biblia.

Βιβλίον —— ίου —— τὸ, libellus ; diminut.

Βίβλος —— ου —— ἡ, liber : διὰ τὸ τὸν βίον βάλλεσθαι ἐν αὐτῷ, quòd in libris vitæ acta contineantur. Vel à βύβλος papyrus ; quia ex byblo, seu papyro, fruticis genere chartæ fieri solebant.

Βιβρώσκω —— ξω, comedo ; à βορὰ esca, reduplicatâ primâ literâ.

Βίκιον —— ου —— τὸ, vas viminium.

Βινέω —— ήσω —— κα, coëo, Veneri operam do.

Βίος —— ου —— ὁ, vita : παρὰ τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ζῆν, vi enim vivitur. Vel à βαίνω ... nam & gressus vitam indicat.

Βιοτεύω —— εύσω, vivo : à βιοτὴ.

Βιοτὴ —— ῆς —— ἡ, vita.

Βλ.

Βλαβερὸς —— ρὰ —— ρὸν, perniciosus : à βλάβη nocumentum.

Βλάβη —— ης —— ἡ, noxa.

Βλαισὸς —— ὰ —— ὸν, valgus, distortis cruribus : à βλάπτω lædo ; ut sit cui crura læsa sunt.

Βλὰξ —— κὸς —— ὁ, ignavus, stolidus. Metaphora à pisce quodam mutili : à βάλλω jacio ; quòd abjici dignus.

Βλάπτω noceo —— ψω —— φα : à βάλλω jacio, & ἰάπτω lædo ; ut sit quasi feriendo lædere.

Βλαστάνους —— ουσα —— ον, germinans : à βλαστάνω germino.

Βλαστέω —— ήσω, pullulo.

Βλαστάνω germino : à βάλλω mitto, & ἄνω sursum ; quòd flores plantarum sursum mittantur à protrudente succo.

Βλέννα —— ης —— ἡ mucus : à βάλλω jacio, mitto ; quòd è naribus emittatur.

Βλενὸς —— ῆ —— ὁ, segnis, ignavus.

Βλέπω video : παρὰ τὸ βάλλειν ὦπας, oculos ad objectum mitto.

Βλέφαρον —— ρου —— τὸ, supercilium : παρὰ τὸ φέρω, ... τοῦ βλέπειν, quòd oculi ... dum natum sit. Vel quia ἐν τῷ

βλέπειν

... quia inter viden-
... abilitur.
... — ὁ, vena.
... — ... — ...
... balo: à βῆ, quæ est ... vocis ovium apud At... & nomine ἦχος sonus; ... sit ὁ ἦχος τῷ βῆ.
... — ... debilis, ... ilis: à βληχὴ, quæ vox ... animalium scil. im...
... — τὸ, blitum, o... insipidum: quasi βλιτὸν re... ob vilitatem.
... — ω, exprimendo ... ut mel è favis: quasi με... μέλιττα apis; mel api...
... — ... scaturio, ... quasi βλύζω, à ... quòd fontes aquam e... indè bullio.
... — ὁ, buccella, frag... panis: à βάλλω jacio; ... quòd ... Vel ... à βρῶ edo; quòd ... est, ut edatur. Vel ... à φλάω frango; ... fracti portionem significat. Etym.
... serpo, advenio; ... : ... venio, ...

Βο.

... clamo — ... — ... : ... instar bovis; à βοῦς
... — ... — ὁν, bubulus: ... — βοὸς bos.

Βοηθήμα — ... — ... adjutus: à βοηθέω auxilior.

Βόθρος — ... — ὁ, fovea: quasi βάθρος, à βάθος profundum; quòd foveæ ut plurimùm sint profundiores.

Βόλβιτον — ... — τὸ, stercus; quod & βόλιτον: propriè stercus boum; à βοῦς — βοός. Vel à βολὴ, quia βάλλεται ejicitur.

Βολβὸς — ... — ὁ, bulbus, cepe: à βῦ valdè, & λαβεῖν prehendo; quia ob crassitiem facilè prehenditur. Vel (ut vult Etym.) παρὰ τὸ βίᾳ ...

Βομβέω — ... — ... — bombilo: à βόμβος.

Βόμβος — ... — ὁ, bombus; vox πεποιημένη à sono apum.

Βόμβυξ — υκος, bombyx vermis: a βόμβος, à sono quem edit.

Βόνασος, & βόνασσος, bonassus, animal sylvestre, bovini generis; à βοῦς bos.

Βορὰ — ᾶς — ἡ, pabulum: à βόω alo, inusit.

Βόρβορος — ... — ὁ, sordes; cœnum: ἀπὸ τῆς βορᾶς, ut sit excrementum è pabulo proveniens. Vel à βάρος onus: stercus enim antequam excernatur, corpori onus est.

Βορβορυγμὸς — ... — ὁ, intestinorum strepitus: ὀνοματοπεποιημένον.

Βορέας — ... — ὁ, Boreas, Aquilo: à βοᾷν καὶ ῥεῖν, quòd sit vehemens, & flatûs sonori. Vel à βορὰ pabulum; quòd homines edaciores reddit. Vel quòd fruges augens βορὰν, id est, alimentum

Βρ.

Γη

Γη.

—γῆς—ἡ, terra: παρὰ τὸ ..., τὸ χωρέω capio, contineo: ... αὐτῷ χωρεῖσθαι, quòd in se ... continear. Vid. γαία.
...—ήσω—ηκα, gaudeo: ... glorior.
...—ία—ιον, senex: à ...
...—ατος—τὸ, senectus. Deducunt quidam ἀπὸ τῆ γέ... præmium; secus alii, ἀπὸ ... γῆρας τὸ γέρας.
...—άσω—ακα, senesco: ... γῆρας.

Γι.

...—αντος—ὁ, Gigas: παρὰ τὸ γίγνεσθαι ἐκ τῆς γῆς, quia è terra nati ferebantur gigantes.
...μος—ς—ὁ, vimineum ...
...—ς—ὁ, tibia flebilis.
...σκω cognosco, & γνώσκω—fut. γνώσομαι—præt. ἔγνωκα: à γνόω inusitat.—aor. 2. ἔγνων, à γνῶμι—γνῶθι γνῶν—γνῶ—γνῶναι—γνούς.
Γίγνομαι vel γίνομαι fio, nascor, ...—fut. γενήσομαι—præt. γέγονα—aor. 1. ἐγενησάμην—aor. 2. ἐγενόμην—γενοῦ—γενοίμην—γένωμαι—γενέσθαι—γενόμενος.

Γλ.

Γλαῦξ—κὸς—ἡ, noctua: à γλαύσσω video: nocte valet visu, ut feles.
Γλάφυ—υος—τὸ, antrum, spelunca: παρὰ τὸ γλάφω, scalpo, fodio.
Γλεῦκος—εος—τὸ, dulcedo, mustum: à γλυκὺς dulcis.
Γλαμώδης—ες—lippus: à γλαμάω lippio.
Γλήνη—ήνης—ἡ, pupilla: Dicitur, quasi αἰγλήνη, ab αἴγλη splendor; quia splendida: vel à γάληνη per sync. quia serenitas mentis maximè in oculo conspicitur. vel quasi γέλήνη, à γέλα splendor solis.
Γλήχων—ωνος—ἡ, palegium: dictum quasi βλήχων—à βληχὴ balatus; quòd pecoribus gustatum, dum floret, excitet balatum.
Γλισχρὸς—ρὰ—ρὸν, lubricus, lentus, glutinosus: à γλία gluten. Gluten est tenax.
Γλίχομαι cupio, appeto.
Γλοιὸς—ὰ—ὸν, sordidus, qui est lubrico ingenio: etiam sordes: à γλία gluten.
Γλουτὸς—ῦ—ὁ, nates, clunes à γλοιὸς sordes; quia sordida pars corporis.
Γλυκαίνω—ανῶ, dulcis sum, & dulco: à γλυκύς.
Γλυκερότερος—έρα—ον, dulcior: à γλυκερὸς dulcis.
Γλυκύπικρος—ος, dulciter amarus: à γλυκὺς dulcis, & πικρὸς.
Γλυκὺς—εῖα—ὺ, dulcis: παρὰ τὸ

Δ Α.

—— fut. med. δαρθήσομαι —— pert. δεδάρθηκα.

—— ον —— ἰσκ —— ὁ, dascillus, piscis.

—— ῆτος, ὁ, gravis.

—— εῖα —— ὑ, densus.

—— ος —— ὁ, lepus ab —— pedibus: à δασὺς —— εῖα —— ὑ, densus, pilosus.

—— ὸς —— ῦ —— ὁ, odiosa repetitio: à Date quodam Persarum satrapa, qui cùm vellet Græculus videri, exclamavit, ἥδομαι καὶ —— καὶ χαίρομαι: quum dicendum erat χαίρω.

—— —— η —— ον, audax: à δαίω uro; quia calidi sanguinis, & indè animi.

—— νη —— ἡ, laurus: δαφνὴ, à δαίω uro, & φωνὴ sonum emitto; quia resonat dum uritur.

Δε.

Δεῖ oportet, —— ἔδει —— δέοι —— δέῃ —— δεῖν —— δέον, quod oportet. δεήσει oportebit. —— aor. 1. ἐδέησε oportuit.

Δείδω timeo —— fut. δείσω —— pr. δέδοικα, med. δέδοικα, vereor; δέδοικας ἕνεκα, pro δέδοικα, ne tria δ concurrant. Dicitur etiam δέδια (& poëticè δείδια) imp. δέδιε, infin. δεδιέναι partic. δεδιὼς, & poëticè δειδιὼς, à δίω fugo, terreo. aor. 1. ἔδεισα & per epenthesin ἔδδεισα.

Δείκελον sive δείκηλον, simulacrum, imago; propriè Jovis statua, quasi Διὸς εἴκελον, & κατασκευαστ-ικὸς de aliis. Vel à δείκω ostendo; quòd rem, cujus est imago, ostendat. Vel ab εἴκω similis sum.

Δεικνύω ostendo; vel δείκνυμι fut. δείξω —— præt. δέδειχα aor. 1. ἔδειξα.

Δείλη —— ης, ἡ, vesper. ὅτι δεῖ καὶ ἐνδεῖ ἡ ἕλη καὶ ἡ αὐγὴ· quòd splendor solis tunc deficere incipiat.

Δειλιάζω timeo —— —— præt. —— ——.

Δειλὸς —— ὴ —— ὸν, improbus, timidus: à δείδω timeo; quia timidi nequam esse solent.

Δεινὸς —— ὴ —— ὸν, gravis, terribilis: à δέος timor.

Δεινότερος —— έρα —— ον, gravior: à δεινὸς.

Δεῖπνον —— ου —— τὸ, cœna. —— —— ἡμέρας, παρ᾽ ἡμῖν τῶν ἀρίστων λεγόμενον· διὰ τὸ δεῖ καὶ πόνου —— quasi δεῖ πονεῖν, & δεῖ πόνον, μετ᾽ ὃν δεῖ πονεῖν, quòd pòst laborare oporteat.

Δεῖσα —— ης, ἡ, humor, stercus.

Δέκατον decies; adv. à δέκα decem.

Δεκτὸς —— ὴ —— ὸν, acceptus: à δέχομαι.

Δέλεαρ —— ατος, τὸ, esca, ad capiendum illecebræ; à δέλω, pro quo usitatum est δελεάζω, à δαίω epulor: vel quasi δάλεαρ à δόλος dolus; quòd sub esca dolus lateat. Vel quasi ἕλεαρ ab ἑλεῖν capere; quòd eâ animalia capiantur. Vel quasi δήλεαρ, à δηλέω lædo; quòd sit nociva. Vel denique à δέω ligo; quòd hamo alligetur.

Δέλεστρον —— —— ἔτρου —— —— τὸ, lucerna, fax: à δαίω accendo.

Δέλφαξ

Δέλφαξ ——ακος —— ὁ ἡ, porcellus, sus; propriè dicitur de fœmina: à fœcunda δέλφυι.

Δελφὶν & δελφὶς —— ῖνος, ὁ ἡ, delphin: à δελφὺς uterus; est enim piscis viviparus.

Δέμας corpus: ἄκλιτον: παρὰ τὸ δέμω, τὸ οἰκοδομῶ· δέμηκα γὰρ ἐστὶ τῆς ψυχῆς, καὶ οἰκητήριον: à struo, quòd sit animæ domicilium. Vel παρὰ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω, vincio: τὸ γὰρ σῶμα δεσμὸς ἐστὶ τῆς ψυχῆς, corpus est animæ vinculum: vel quòd corpus & anima unà vinciantur.

Δέμνιον ——ίου, τὸ, cubile: ἀπὸ τοῦ δέμας, quia corporis quiescentis domicilium est.

Δένδρον ——ου —— τὸ, arbor; & pleonasmo, δένδρεον, à δέμω extruo; quòd ad ædificia extruenda arbores multum conferant.

Δεννεὸς —— ὴ —— ὸν, ridiculus, convitiis opprobrius: à δεννάζω exprobro; quod à δέννος contumelia.

Δέννος ——έννου —— ὁ, contumelia: à δεινὸς gravis; quòd contumeliæ graves sint & molestæ.

ὁ Δεξάμενος, qui recipit. aor. 1. med. à δέχομαι. quod vide.

Δεξιὰ ——ᾶς —— ἡ, dextra, scil. χεὶρ· παρὰ τὸ δέχομαι accipio. ἀπὸ τοῦ δεχθῆναι δι' αὐτῆς τὰ διδόμενα, quòd dextrâ accipimus data. Vel quasi δεξιὰ, ἀπὸ τοῦ δεξιῶς δι' αὐτῆς τὰς πράξεις, quòd eâ maximè actiones perficiamus.

Δεξιὸς —— ὰ —— ὸν dexter: à δέχομαι. Veteres τὰ ζαιὰ τὰ vocabant δεξιὰ, sicut τὰ μωρὰ stulta ἀριστερά.

Δέομαι indigeo —— fut. δεήσομαι —— præt. δεδέημαι. ἀπὸ τοῦ δέω, δέομαι —— ἦμαι.

Δεόμενος indigens; partic. præs. à δέομαι —— δέῃ —— δεῖται —— όμεθα —— εσθε —— ονται —— όμενος.

Δέος —— εος, τὸ, timor: à δείδω timeo.

Δεπάζω —— άσω —— κα, bibo: à δέπας poculum.

Δέρη ——ης & δειρὴ —— ῆς, ἡ, collum; propriè de quadrupedibus: à δέρω excorio; διὰ τὸ ἐντεῦθεν ἀνδέρεσθαι, quòd pecora à cervice incipiant excoriari; jugum montis, quasi cervix ejus.

Δέρκω video, & δέρκομαι —— ἐδερκόμην.

Δερμάτινος —— ίνη —— ον, coriaceus: à δέρμα pellis, corium. παρὰ τὸ δέρω, τὸ ἐκδέρω excorio.

Δέρω excorio —— fut. δερῶ —— præt. δέδαρκα, aor. 2. ἔδαρον, pass. ἐδάρην, δάρηθι, δαρῶ, δαρῆναι, δαρείς.

Δεσμὸς —— ῦ —— ὁ, vinculum: à δέω ligo.

Δέσποινα —— οίνης, ἡ, domina: à δεσπόζω dominor.

Δεσπότης —— ότου, ὁ, dominus: à δεσπόζω dominor. vel quasi δεοσποιτὴς, ut sit à δέος ἐμποιῶν, h.e. famulis suis timorem incutiens.

Δεύτερος —— έρα —— ον, posterior, secundus: à δύο, quasi δυότερος. vel παρὰ τὸ δεύω, τὸ λείπω deficio, quòd sit τοῦ πρώτου λειπόμενος, à primo loco

Δίκελλα

[illegible] instar; adv.
[illegible] dejicior: à δίκω jacio.
[illegible] —— δυ —— τὸ, rete: à [illegible] jacio; quia in aquas jacitur.
[illegible] —— ης —— ὁ, vortex: quia [illegible] i. e. vehemens & æstuo[illegible]. Vel quasi δίνη à δινῶ agi[illegible]; quòd ibi aqua in gyrum [illegible]quitur.
[illegible] —— διπλοῦς —— ῆ —— οῦ [illegible] —— οῦν, duplex: à δὶς [illegible], & πέλω sum.
[illegible]; adv. à δύο duo.
[illegible] —— ου —— ὁ, discus: quasi [illegible], à δίκω jacio; quia [illegible] jaciendo.
[illegible] —— ον, utrinque incidens: [illegible] bis, & τόμος —— ατος —— τὸ, os.
[illegible] dubito —— άσω —— ακα, [illegible] i. ἀδίςακτος.
[illegible] quæro —— άσω —— ακα: [illegible] palpando quæro: quasi [illegible], ex διὰ & ἀφὴ tactus, à ἅπτω tango.
[illegible] —— ώσω, diphtherâ [illegible], obtego: est autem διφθέρα pellis Amaltheæ capræ, [illegible] quâ res humanas scribere [illegible] Jupiter.
[illegible] —— εύσω, currum rego: [illegible].
[illegible] —— ου —— ὁ, quasi διφορος, [illegible] portans: δύο δὴ φέρει, [illegible] [illegible] καὶ τὸν ἡνίοχον, i. e. [illegible] & parabaten.
[illegible] —— ης —— ἡ, sitis; quasi [illegible] [illegible] lædo, à βλάπτειν τὸ [illegible], quia corpus lædit. [illegible] [illegible] —— aorist. 2. med. fit [illegible], & pleonasmo [illegible] [illegible], à βλάπτειν.

Διώκω expello, persequor: à δέος timor; ut sit, quasi timore incassio.
Διωγμὸς —— οῦ —— ὁ, persequutio; à διώκω.
Διώκω persequor —— ώξω —— δεδίωχα. De Re usurpatum significat singulare studium ejus obtinendæ; & ferè semper in laude ponitur. De Personis, notat nocendi cupiditatem.
Διωλύγιος —— ὁ ἡ, magnus, vehemens, μέγα —— ζοφερὸν, καὶ διατεταμένον, longè latéque se extendens: quasi δι' ὅλης ἰὸν, id quod per omnia transcurrit.

ΔΝ.

Δνοπαλίζω, manibus agito —— ίσω —— ικα: quasi δονῶ vel δινῶ ταῖς παλάμαις, h. e. palmis verso & circumago. Vel à δονέω καὶ πάλλω, idem quod percutio.
Δνόφος —— ου —— ὁ, caligo, tenebræ: quasi δόνοφος, à δονεῖσθαι τὸ νέφος, quòd nubes à vento circumactæ lucem intercipiant.

ΔΟ.

Δόδρα —— ας —— ἡ, dodra; potio è 9 speciebus: à dodrante quæ significat 9 uncias.
Δοθιὴν —— ῆνος, furunculus; tumor in carnosis partibus: à δίδω do, & θὶς acervus; quia dat acervum quendam sub carne.
Δοίδυξ —— υκος —— ὁ, pistillum, cochlear: à δίδω καὶ ἔδω, quia dat edere.

edere. Vel à δαίω καὶ ἔδω, quia dividit escam.

Δοάζω expecto: à δοκέω.

Δοκέω videor, censeo, existimo, —— fut. δοκήσω & δόξω à δέκω.

Δοκιμάζω probo, exploro —— άσω —— σα.

Δοκὸς —— ῦ, ἡ, trabs, tignum: παρὰ τὸ δέχεσθαι, quia δέχεται τὰ ἐπιτιθέμενα βάρη, sustinet imposita onera.

Δολερὸς —— ρὰ —— ρὸν, dolosus: à δόλος.

Δόλιος —— ία —— ιον, dolosus: à δόλος: quod à δέω ligo; dolus enim ὁ συμβαλὼν, ἀπὸ ἀπολυσομένους, illaqueat & ligat deceptos.

Δολιχὸς —— ῆ —— ὸν, longus, prolixus: quasi διὰ ὅλου χεόμενος, h. e. per totum effusus.

Δόμος —— ου —— ὁ, domus: à δέμω exstruo.

Δόναξ —— ακος —— ὁ, arundo: τὸ δονεῖν agitur; quòd à ventis agitetur.

Δονέω agito, —— ήσω —— κα.

Δόξα —— ης —— ἡ, opinio, gloria; gloria enim nihil aliud est quàm honesta aliorum de nobis opinio. dicitur quasi δέξα, à δέχομαι accipio; quòd nemo ferè sit qui gloriam accipere non velit.

Δορκὰς —— άδος —— ἡ, caprea: παρὰ τὸ δέρκω, τὸ βλέπω video: ἐξαιρέτως τὸ ζῶον, quia est animal visûs acutissimi.

Δορξ —— κὸς —— ἡ, caprea: à δέρκω video; ab acumine visûs.

Δόρπον —— ου —— ὁ, & δόρπιον —— ου —— τὸ, coena: παρὰ τὸ δόρυ ἐπαύειν, quòd, coenandi tempore, milites à pugna cessant. Vel, παρὰ τὸ τὸν πόνον διέρπειν, quòd labores diurnos abrumpat coena. Vel παρὰ τὸ δέρμα, quòd ἐπὶ τῶν δερμάτων καθήμενοι ἐσιτοῦντο, quòd in pellibus sedentes cibum sumerent; quod etiam hodie observant Turcæ.

Δόρυ hasta —— δόρατος —— & per metathesin δουρὸς —— ρὶ, & poëticè δορὸς, à δέρω τὸ λεπίζω, καὶ ξέω, quasi ξύλον ἀποδεδαρμένον, lignum detractum & excorticatum. Vel à δρῦς, δρυὸς quercus: αἱ γὰρ λόγχαι ἐκ τῶν δρυίνων κατεσκευάζον, ex quercu fiebant.

Δότης —— ότου —— ὁ, dator: à δίδωμι do.

Δουλεύω servio —— εύσω —— κα: à δοῦλος.

Δοῦλος —— ου —— ὁ, servus: à δόλος dolus; quòd servi ut plurimùm sint dolosi. Hinc Prov. *Quot servi tot fures.* & apud Virgilium *fur* pro *servo* ponitur Ecl. 3.

Quid faciant domini, audent cùm talia fures? i.e. servi.

ἢ, παρὰ τὸ δεῖν (τὸ δεσμεῖν) ligo, vincio; δεσμὸς καὶ δοῦλος· ἀπὸ γὰρ αἰχμαλώτους ἔδησαν captivos enim vinciebant. Vel quasi δόναλος, à δόναξ calamitas: δοῦλος τις ὢν, quòd eorum vita sit calamitosa.

Δουπέω sono —— ήσω —— κα: à δοῦπος sonitus: à δέος timor & ποιῶ vel ποιέω facio; quia terrificus.

Δοχὴ

Ἔθω

Ἐκβα-

[illegible] propulsio : à [illegible] [illegible] promiseo.
[illegible] —— ἴου, ὁ καὶ ἡ, natus, [illegible] : à [illegible].
[illegible] —— ου, ulciscens, vindex : [illegible] ulcisor.
[illegible] —— ῆς, ἡ, receptacu- [illegible] à δέχομαι accipio.
[illegible] adv.
[illegible] —— [illegible] —— [illegible], ille : [illegible] illic.
[illegible] —— [illegible], ὁ καὶ ἡ, quie- [illegible] : ab [illegible] placidè, [illegible] procul. Quietus [illegible] vivit procul negotiis. [illegible] ab [illegible] [illegible] à cœtu hominum & [illegible] quasi in solitudinem [illegible].
[illegible] —— [illegible] —— ἡ, Eccle- [illegible] παρὰ τὸ [illegible], ab evo- [illegible], quòd ecclesia sit cœtus [illegible] ex reliquis evocatus.
[illegible] exscindo : à [illegible].
[illegible] expello : à [illegible] pulsor.
[illegible] splendeo : à λάμπω.
[illegible] —— ἡ —— ἐν, electus : ab [illegible].
[illegible] abstergo —— [illegible] —— [illegible] : à μάσσω vel [illegible].
[illegible] sponte, ultrò.
[illegible] vel [illegible] —— ξω, [illegible].
[illegible] excolo : à [illegible].
[illegible] —— [illegible] —— [illegible], [illegible] : à [illegible].
[illegible] —— [illegible] —— [illegible], projicio : [illegible].
[illegible] —— [illegible], extendo : à [illegible].
[illegible] creatus est —— aor. pass. à

[illegible] creo, condo, fabricor.
Ἐκτὸς, extra ; prep.
Ἑκυρά —— ᾶς, ἡ, socrus : ab [illegible] —— ου, socer : [illegible] τὰ εἰς [illegible] τὴν [illegible], quòd ad se puellam adducat. Vel quasi [illegible] à δέχομαι capio, accipio ; [illegible] [illegible].
Ἐκφεύγω fugio : à φεύγω.
Ἐκφοβέω terreo : ab ἐκ & φοβέω.

ΕΛ.

Ἐλαία —— αίας, ἡ, oliva, olea : [illegible] τὸ λαῖον, [illegible], dulcia & levia [illegible]. Vel παρὰ τὸ [illegible] [illegible] : quia amat humida & calida loca.
Ἔλαιον —— ου, τὸ, oleum : ab ἐλαία olea : vel quasi [illegible] à λεῖον leve ; quòd [illegible] τὸ [illegible], hoc est, corpus & membra mollit & levigat.
Ἐλάσσων —— ἐλάττων —— ον, minor : ab ἐλαχὺς —— [illegible] parvus.
Ἐλάτη —— ης, ἡ, abies : [illegible] τὸ [illegible] in altum [illegible].
Ἐλαττόω —— [illegible], diminuo : ab ἐλάττων minor ; quasi minorem.
Ἐλαύνω impello, —— [illegible] —— [illegible] : ab ἐλάω inusitat. præt. [illegible] aor. 1 ἤλασα.
Ἔλαφος —— άφου, ὁ, cervus : quasi [illegible] levis, agilis ; ob velocitatem. Vel διὰ τὸ [illegible] [illegible], quasi [illegible] quòd serpentes cornu trahat è terræ latibulis, quas comedens purgatur. [illegible] [illegible].
Ἐλαφρὸς —— [illegible] —— [illegible], levis, agilis : quasi [illegible], ab

...per ι — fut. ἕξω — ... εἷλον — aor. 1. εἷλξα. ... ab ἕλω capio; quia capi... prius quam tranantur.
— ... — ον, trahens.
...— ... — ὁ, Helleborus ... quòd ... seu suffocet esu.
— ... — ὁ, Græcus: ... Vel ab Hellene filio ...alionis.
— ... — ὁ, hinnulus: ... salio; quòd hinnuli ... so eant.
— ... — ὁ, lumbricus: ab ..., quia se volvit ... Aut quia ... humidis & paludosis locis ...
— ... — τὸ, palus, la...; quia non ibi ..., splendor solaris vix pertingit.
...ζω spero — fut. ... & At... — ... — ...: ab ...
— ... — ... — ἡ, ...: ... trahο, ...quod ... nos ... trahat.
— ... — ... — ..., speran... a ... spero.
...ω capio; inusitat. aor. 2. εἷλον.
— ... — τὸ, præda: ab ἕλω capio.

Εμ.

Ἐμβάλλω, immitto, porrigo, injicio: ab ἐν & βάλλω.
Ἐμπρήθω comburo.
Ἔμβρυον — ου, τὸ, infans, qui adhuc gestatur in utero. à βρύω pullulo; vel παρὰ τὸ ἔσω βρύειν, καὶ αὔξεσθαι τῆς γαστρὸς ..., quòd in utero crescat.
Ἐμέομαι — ... evomor.
Ἔμετον — ἴτα, τὸ, vomitus: ab ἐμέω vomo.
Ἐμμέριμνος — ον, curis plenus: à μέριμνα cura, solicitudo.
Ἐμπαιγμὸς — ..., ὁ, illusio: à παίζω ludo.
Ἐμπαίζομαι illudor.
Ἐμπαίζω — ... — ..., illudo, ludibrio habeo: à παίζω.
Ἔμπας, tamen, verò.
Ἐμπίπτω incido: ab ἐν & πίπτω.
Ἐμπὶς — ίδος, ἡ, culex.
Ἔμπορος, ου, negotiator: propriè is ita dicitur, qui conductâ vehitur navi, quos ... appellant, i.e. vectores, ... quod iter significat quod mari conficitur.
Ἔμπουσα — ... ἡ, Empusa; spectrum, quod Hecate infortunatis ostendebat: pede æreo & asinino. quasi ἑνὶ ..., quod uno pede incederet; alter enim erat æreus.
Ἔμπροσθεν coram; præp.
Ἔμφυλιος — ον, intestinus; qui est ejusdem tribûs: à φυλὴ tribus.
Ἔμψυχος — ον, animatus: à ψυχὴ anima.

Εν.

Ἐνάγω induco: ab ἐν & ἄγω.
Ἔναιμος — ον, sanguine præditus: ab ἐν & αἷμα sanguis.
Ἐναίρω occido: ab αἴρω tollo.
Ἔναντι coram, in conspectu.
Ἐναντίον, contra; adv.
Ἐναντίος — ία — ίον, contrarius.
Ἐναργὴς — ές, clarus: ab ἐν & ἀργὸς albus, clarus; alba enim sunt conspicua.

Ἐνδ...

Ἐξ.

ΕΞ.

[illegible] educo, effero: ab ἐξ & [illegible]
[illegible] tollo: ab αἴρω tollo.
[illegible] contero, in minutas [illegible] seco; Decomp. ab ἐξ, [illegible] & ψήχω — fut. ξω — [illegible], seco in minutas par-[illegible]
[illegible] — ῶ, numero: ab ἐξ. [illegible] ἀριθμὸς numerus.
[illegible] — ατ☉ — τὸ, vomi-[illegible] ἐξέμεσμα: ab ἐξεμέω — έσω — ακα, — [illegible] pass. ἐξεμήμεκα, indè ἐξ-[illegible]
[illegible] exeo: ab ἐξ & ἔρχο-[illegible]
[illegible] pendeo: ab ἐκ & [illegible] extendo.
[illegible] — σεως — ἡ, narratio; [illegible] ἐξηγέομαι narro.
[illegible] ordine, deinceps, gradatim: [illegible] ἕπομαι proximè sequor.
[illegible] investigo, scrutor, fut. [illegible] — præt. κα: ab ἴχν☉ — ε☉, vestigium: quasi per vestigia sequor.
[illegible] — ῶ, corrigo: ab ἐξ & [illegible] rectus: quasi rectum fa-cio.
[illegible] — ῶ, sperno, nihili fa-cio — νώσω — κα: ab οὐδείς.
[illegible] — ίας — ἡ, potestas: ab ἔξεστι licet.
[illegible] sano: ab ἐξ & ὑγιαίνω. [illegible] externi.

ΕΟ.

Ἑορτὴ — ῆς — ἡ, festum: παρὰ τὸ ἑορτῶ, τὸ ἐνθυμῶ, ἣς ἐρῶσι πάντες, quasi ἐρωτὴ per metathesin literarum: quòd festos dies omnes amant.
Ἑὸς — ἑή — ἑὸν, suus.

ΕΠ.

Ἔπαιν☉ — αίνου — ὁ, laus: ab ἐπὶ & αἶν☉ Laus: quod quasi [illegible], [illegible] & per aphæresin, αἶν☉.
Ἐπαλείφω, oblino: ab ἐπὶ & ἀλείφω lino.
Ἐπαύλιον — ου — τὸ, villa: ab αὐλὴ — ῆς, caula, stabulum.
Ἐπεὶ postquam; adv.
Ἐπείγω urgeo, pello: ab ἐπὶ & οἴγω aperio. Vel ab εἴκω cedo, ut sit cedere facio. Vel ab ἄγω, ut sit adigo.
Ἐπιζώνιον — ου — τὸ, aqualicu-lus, ima ventris pars; [illegible] ab ἐπὶ & ζώνη. Vel [illegible]
Ἐπεξεργασία — ίας — ἡ, exe-cutio, operis consummatio, ab-solutio, expolitio: ab ἐπὶ, ἐξ & ἔργον opus.
Ἐπηρεάζω damno afficio, calum-nior: ab ἄρης Mars: propriè hostilem ac bellicum insultum notat. Vel ab ἐπὶ & ἐρέω dico; ut sit contra aliquem rumores spargere. Vel ab ἐπήρεια, vio-lenta & virulenta calumnia.
Ἐπιβάλλω injicio; ab ἐπὶ & βάλλω.

Ἐπίβλημα

Ἐπίβλημα —— ατος —— τὸ, assumentum : ab ἐπιβάλλω.

Ἐπιγελάω illudo : à γελάω.

Ἐπιδεὴς —— ὲς, indigus : ab ἐπὶ & δέομαι indigeo.

Ἐπιδέχομαι recipio ; à δέχομαι.

Ἐπιδύνω, vel ἐπιδύω, superoccido : à δύω vel δύνω.

Ἐπιζητέω quæro : ab ἐπὶ & ζητέω quæro.

Ἐπιθυμία —— ίας —— ἡ, concupiscentia : ab ἐπὶ & θυμός.

Ἐπιεικὴς —— ὲς, æquus, πρᾶος, μέτριος : ab ἐπὶ & εἴκω cedo. Qui de jure suo concedit pacis causâ : & qui injurias moderatè & placido animo ferre potest. Μὴ ἀκριβοδίκαιος ἐπὶ τὸ χεῖρον· μᾶλλον δὲ ἐλαττωτικός, καίπερ ἔχων τὸν νόμον βοηθόν.

Ἐπικαλέομαι —— οῦμαι, invoco ; à καλέω voco.

Ἐπικάλυμμα —— ατος —— τὸ, operculum : à καλύπτω tego.

Ἐπίκουρος —— ου, auxiliatore ab ἐπὶ præp. denotante τὸ [illegible], & κοῦροι juvenes. Πρέπει γὰρ τοὺς κούρους συμμαχεῖν, καὶ τοῖς πολεμοῦσι βοηθεῖν : decet enim juvenes suppetias ferre pugnantibus.

Ἐπίλοιπος —— ον, reliquus : à λείπω relinquo.

Ἐπιμηνίς —— ιος, ἡ, ira : à μῆνις ira permanens.

Ἐπιμὶξ —— mixtim ; adv. à μίγνυμι misceo.

Ἐπιπόλαιος —— ον, superficialis : ab ἐπιπολάζω fluito, in summo nato.

Ἐπισκέπτω operio : à σκέπω tego.

Ἐπίσκοπος —— ου —— ὁ, episcopus : παρὰ τὸ ἐπισκοπεῖν, quòd illos oporteat quasi speculatores in doctrinam & mores commissi gregis inquirere.

Ἐπιστήμων —— ος, ὁ, sciens : [illegible] ἐπὶ & ἵσταμαι scio.

Ἐπισύρω attraho : ab ἐπὶ & σύρω traho.

Ἐπισφαλὴς —— ὲς, periculosus : à σφάλλω supplanto.

Ἐπιτάττω ordino : à τάττω.

Ἐπιτήδειος —— εία —— [illegible], opportunus. φίλος, ἴσως, ἐπιμήδιος, idoneus aptus, [illegible] ἐπὶ τὸ δεῖν, sc. ad id quod [illegible] eri decet. Vel παρὰ τὸ [illegible] timor : ex quo per pleonasmum fit ἄδειος, & ἄδεος, & cum præpositione ἐπὶ —— [illegible], qui sine timore promptus [illegible] & alacris ad opus aggrediendum.

Ἐπιτίμησις —— εως —— ἡ, increpatio ; ab ἐπιτιμάω increpo.

Ἐπιφανὴς —— ὲς, illustris : à φαίνω appareo, luceo.

Ἐπιχέω infundo ; à χέω.

Ἐπιχλευάζω irrideo : à χλεύη cavillatio.

Ἕπομαι sequor —— imperf. εἱπόμην, fut. ἕψομαι.

Ἔπος —— εος —— τὸ, verbum : ab ἔπω dico.

Ἕψω coquo.

ΕΡ.

Ἔρανος —— άνου —— [illegible], convivium, sc. collatitium, [illegible] ἐκ συμβολῆς : ab ἐράω amo. Ἀπὸ τοῦ συνερᾶν καὶ ἐπιθυμεῖν, καὶ συνεισφέρειν τι τοῖς φίλοις

Ἐρητύω

[illegible] —— ἔσω
[illegible] —— ἔρωτ@ —— ὁ, amor;
[illegible] —— ἔρω —— ὁ, Æolicè.)
[illegible] τὸ ἐρᾷν, τὸ βλέπειν, quòd
[illegible] ex aspectu nascitur. ἢ παρὰ
[illegible] τὸ εἴρειν, quòd animantium
[illegible] unit. ἢ, παρὰ τὸ εἴ-
[illegible] τὸ λέγειν : nam garrula res
[illegible] est.
[illegible] —— ἡ —— ὸν, amatorius :
[illegible] ἔρως amor.

Εσ.

[illegible] —— ἐσθ@ —— ἡ, vestis : ab
[illegible] induo.
[illegible] edo —— imperf. ἤσθιον : ab
[illegible]
[illegible] —— ἡ —— ὸν, bonus :
ab ἐθέλω volo; nam bonum
[illegible], id est, ἐφετὸν ὄν, bo-
[illegible] appetibile est id quod om-
[illegible] appetunt.
[illegible] sumus : ab εἰμὶ sum.
[illegible] erunt : ab εἰμί.
[illegible] —— ἑσπέρας —— ἡ, vespera :
quasi [illegible] πέρας, diei finis.
[illegible] —— ἑσπ —— ὁ, vesper.
[illegible] erit : ab εἰμὶ sum.
[illegible] stabilis : à στηρίζω
[illegible] statuo.
[illegible] est : ab εἰμὶ sum.
[illegible] —— ἑστ —— ἡ, focus : ab ἕζω
[illegible] colloco; quòd ad focum collo-
cati sedeamus. Vel quasi [illegible]
—— [illegible], ab ἕω uro.
[illegible] esto, sit; imper. ab εἰμὶ
sum.
[illegible] sint; 3. plur. imper. ab
εἰμί.
[illegible] —— [illegible] —— ἡ, focus.
[illegible] —— [illegible] —— ον, extremus:
ab ἔχω Inhibeo —— aor. 2. ἔσχον.

quia in ultimo termino inhi-
betur progressus.
Ἔσωθεν intus; adv.

Ετ.

Ἐτάζω examino —— fut. άσω ——
præt. [illegible], scrutor id id quod
verum, scil. τὸ ἐτεόν.
Ἑταῖρ@ —— αίρα —— ὁ, sodalis.
παρὰ τὸ ἔθ@ mos, quasi ἐ-
θαῖρ@, propter morum simi-
litudinem, quæ amicitiam con-
glutinat. Vel quasi ἰθαῖρ@,
ab ἔθ@ consuetudo, qui est
familiaris ex ἔθει. Vel ab
ἔτης, amicus, socius. Vel, quasi
ἕτερ@, alter idem. Vel, quasi
αἱρετὸς, per metathesin littera-
rum, is, quem eligimus.
Ἕτερ@ —— [illegible] —— ον, alter : ab
ὃ se, ipsum. Ipse est alter à me
& te.
Ἔτης —— ἔτου —— ὁ, comes, socius,
coætaneus : παρὰ τὸ ἔτ@ an-
nus. οἱονεὶ ὁμοέτης, coætaneus.
ἢ παρὰ τὸ ἐτεὸν, τουτέστιν, ἀλη-
θὴς φίλ@. Vel ab ἔθ@ con-
suetudo; ut sit φίλ@ [illegible],
amicus familiaris.
Ἐτήτυμ@ verus; pleonasmo, pro
ἔτυμ@ verus : quod ab ἐτὸς,
vel ἐτεὸς, ὁ ἀληθὴς, verus : ex
quo ἐτυμολογία οἱονεὶ ἀληθινο-
λογία τῆς λέξεως.
Ἔτν@ —— ε@ —— τὸ, pulpa-
mentum, aliquid ἐδώδιμον, ab
ἔδω.
Ἑτοιμάζω præparo —— άσω ——
ασα : ab ἕτοιμ@.
Ἕτοιμ@ —— η —— ον, paratus;
(scribitur & ἑτοῖμ@) quasi ἑ-
τοὺς εἰς οἶμον, missus in viam;
ut

ut eum propriè significet, qui ad iter faciendum sit expeditus. à παρὰ τὸ εἶμι, τὸ ὁρμῶμαι: ut sit ὁ πρόχειρ@ ἐπὶ τὸ ὁρμᾶσθαι καὶ πράξειν, qui ad res obeundas promptus sit & impiger.

Ἔτ@ —— ἔτε@ —— τὸ, annus: ab ἴω eo, quia semper procedit.

Ἐτύχθη est, aor. 1. passiv. à τυγχάνω.

Ευ.

Εὐαγγέλιον —— ἰυ —— τὸ, evangelium, lætum nuntium: ab εὖ bene & ἀγγέλλω nuntio.

Εὐάντυξ —— υγ@, pulcram circumferentiam habens: ab εὖ bene, & ἄντυξ orbita, rotæ curvatura.

Εὐαπάτητ@ —— ον, deceptu facilis: ab εὖ bene, & ἀπατάω decipio.

Εὔβουλ@ —— ον —— prudens, consilio præstans: ab εὖ bene, & βουλὴ consilium.

Εὐγένεια —— είας —— ἡ, nobilitas: ab εὐγενὴς generosus: ab εὖ bene, & γένος genus.

Εὐδαιμονία —— ίας —— ἡ, felicitas: ab εὐδαίμων.

Εὐδαίμων —— ον, felix. ᾧ ὁ δαίμων ἢ δαίμων σπουδαῖ@, cui fortuna est prospera.

Εὐδία —— ίας —— ἡ, serenitas. ab εὖ bene, & Δία, quod aërem significat: ut sit εὐαερία, i. e. aëris tranquillitas.

Εὐδοκία —— ίας —— ἡ, benevolentia: ab εὖ bene, & δοκέω existimo.

Εὔδοξ@ —— ον, honestus: ab εὖ bene, & δόξα existimatio, fama: qui est honestâ famâ.

Εὕδω dormio —— verb. defect. —— imperf. εὗδον —— fut. [illegible]

Εὐεξία —— ίας —— ἡ, bona habitudo: ab εὖ bene, & ἕξις habitus.

Εὐεργεσία —— ίας —— ἡ, beneficentia: ab εὖ bene, & ἔργον opus.

Εὐεργετέω —— ῶ —— ήσω, benefacio.

Εὐερνὴς —— ὲς, virens: ab εὖ bene, & ἔρν@ ramus.

Εὐήνι@ —— ιον, habenis parens, obediens, obtemperans: ab εὖ bene, & ἡνία frænum; metaph. ab equis, qui habenis facile reguntur.

Εὐήρετ@ —— ιον, eleganter tritus: ab εὖ & ἤτριον —— ἰυ, stamen.

Εὐθέως statim; adv. ab εὖ & θέω, cum impetu suo: velociter enim currit, qui sic in rectâ tendere. Qui de viâ dubitat, hæsitantiùs progreditur.

Εὔθηλ@ —— ον, mammosus: à θηλὴ papilla.

Εὐθὺς —— εῖα —— ὺ, rectus: ab εὖ & θέω (pro τίθημι) pono: rectum enim est, quod bene positum est.

Εὐκαιρία —— ίας —— ἡ, opportunitas: ab εὖ bene, & καιρὸς occasio.

Εὔκαρπ@ —— ον, fructuosus, fertilis: ab εὖ & καρπὸς fructus.

Εὐκίνητ@ —— ον, admodùm mobilis: ab εὖ & κινέω moveo.

Εὐκλεέστερ@ gloriosior: ab εὐκλεὴς gloriosus.

Εὐκλεὴς

ZA.

ZΆγκλη —— ης —— ἡ, falx: à ζα valdè, & ἀγκύλος curvus; quòd falx sit incurvata.

...ώδις —— ιδ, cucurbita, lingua Bœotica.

... —— είας, ἡ, Zalia, herba.

...ρεθ@ —— ον, præpinguis: à ... particula intendendi, & ... pingurdo.

... —— ῆς, simplex: quasi ζαοφιλὴς, a ζα valdè & ὀφέλλω ... αὔξω: ut sit ὁ ἄγαν ηὐξημένος, valdè auctus.

... vivo —— ζήσω —— aorist. I. ... —— imperf. ἔζων —— ἔζης —— ἔζη, &c. Imperat. ζῆθι, ab inusitat. ζῆμι.

Ze.

... —— ιάς —— ἡ, spelta; vel ζειὰ —— ᾶς: à ζάω vivo, quòd inde fit victus. ζειαὶ αἱ τοῦ ζῆν ... ἔφασαν.

Ζευγνύω iungo —— fut. ζεύξω —— præt. ἔζευχα: à ζεῦγος.

Ζεὺς —— Διὸς —— ὁ, Jupiter; δι' ὃν ζῶμεν, per quem vivimus. Vel παρὰ τὸ ζῆν: quia faciat omnia vivere.

Ζέφυρ@ —— ύρου —— ὁ, Zephyrus: (Latinè *Favonius* à *favendo*) quasi ζωηφόρος vitam ferens; à ζωὴ vita, & φέρω fero, i.e. vitam ferens, vel ea quæ ad vitam pertinent; quòd, eo flante, terra hyemali frigore constricta aperiatur; & plantæ omnes germinare incipiant.

Ζέω ferveo —— fut. ζέσω —— præt. ἔζεκα: ὀνοματοπεποιημένον, ex sono liquoris.

Zh.

Ζῆλ@ —— ήλου —— ὁ, æmulatio; à ζέω ferveo; est enim fervidus affectus.

Ζηλόω imitor —— fut. ώσω —— pr. ωκα: à ζῆλ@.

Ζημία —— ίας —— ἡ, damnum: quasi τὸ ζῆν μειοῦν, vitam, vel ad vitam necessaria diminuens.

Ζητέω —— ῶ, quæro —— ήσω —— ηκα: à ζα valdè, & αἰτέω peto.

Zi.

Ζιγγίβερις —— ιως —— ἡ, zingiberis

Ζιζάνιον —— ίου —— τὸ, zizanium, lolium: παρὰ τὸ τὸν σῖτον σίνειν, ὅ ἐστι, βλάπτειν, quasi σιτάνιον, quòd segeti noceat. Vel παρὰ τὸ σῖτ@ καὶ ἱζάνω sedeo; quòd quasi insideat frumento, & unà cum eo augeatur.

Ζίζυφον —— ύφου —— τὸ, Zizyphum.

Zo.

Ζόφ@ —— όφου —— ὁ, caligo, tenebræ, occasus: παρὰ τὸ ζα, ἐπιτατικὸν, & ἔρ@, οἱονεὶ ζάφο@ ἢ, παρὰ τὸ γνόφ@, δνόφ@ καὶ ζόφ@.

Ζυ.

Ζυγὸς —— οῦ —— ὁ, statera : quasi δύογος, à δύειν ἀγωγῇ.
Ζῦθος —— ύθου —— ὁ, à ζέω ferveo : est enim ζῦθος ζέσμα quoddam ; i.e. potus coctus.
Ζύμη —— ύμης —— ἡ, fermentum : à ζέω ferveo ; quia massam fervere facit.
Ζυμόω fermento —— fut. ώσω, à ζύμη.

Ζω.

Ζωὴ —— ῆς —— ἡ, vita : à ζάω vivo.
Ζωμοποιὸς —— οῦ —— ὁ, cupediarius : à ζωμὸς jus, & ποιέω facio.
Ζωνὴ —— ῆς —— ἡ, cingulum : à ζώννυμι cingo. Vel quasi δωνὴ, à δέω ligo.
Ζωννύω, vel ζώννυμι cingo —— fut. ζώσω —— præt. ἔζωκα.
Ζῶον —— ου —— τὸ, animal : à ζάω vivo.
Ζωρὸς —— οῦ —— ὸν, merus, meracus ; ut ζωρὸς οἶνος, vinum meracum : quasi ζωηρὸς, à ζωὴ vita ; ut sit potus vivacior, vi suâ nondum per mixturam privatus. Ζωρότερος purior, meracior, præstentior.

Ἡ. H.

Quàm.
Ἦ sit ; Imperf. à verbo εἰμὶ sum.
Ἥβη —— ἥβης —— ἡ, juventa, pubertas : ab ἥδω delecto ; est enim ἥβη flos & decor ætatis, deáque voluptatis juventa.

Ηγ.

Ἡγεμονεύω —— εύσω, duco : ab ἡγεμὼν dux.
Ἡγεμονικώτερος —— έρα —— ον, prior, major : ab ἡγεμονικὸς, ab ἡγεμών.
Ἡγεμὼν —— όνος —— ὁ, dux : ab ἡγέομαι duco.

Ηδ.

Ἥδιστος —— ίστη —— ον, jucundissimus : ab ἡδὺς suavis.
Ἥδομαι delector —— fut. ἥσομαι —— præt. ἥσμαι : ab ἥδω.
Ἡδονὴ —— ῆς —— ἡ, voluptas : ab ἥδω delecto ; quòd sit omnibus jucunda. Vel ab ἡδύς.
Ἡδύνω suave reddo, condulco —— υνῶ : ab ἡδύς.
Ἡδὺς —— εῖα —— ὺ, dulcis, suavis : ab ἥδω.

Ηθ.

Ἦθος —— εος —— τὸ, consuetudo, mores : ἀπὸ τοῦ ἔθος, mos, consuetudo : quoniam Mores ex consuetudine comparantur.

Ηι.

Ἠΐθεος —— έου —— ὁ, adolescens, cœlebs : παρὰ τὸ αἴθω uro, quasi αἴθεος · quia juventus est διάπυρος, ignea & ardens. Vel ab ἀΐσσω impetuosè ruo : quòd juvenes & animosi esse soleant.

Ἠϊὼν

Ἠϊών——όνος——ἡ, littus: ab ἠχέω: quia in littus mare procurrat. Vel ab ἀΐω audio; litora fluctibus resonent.

Hκ.

Ἦκα, leniter, quietè: ab ἀκέω quiete.

Hλ.

Ἠλακάτη——ας, ἡ, colus: ab ἐλαύνω, i. e. volvendo circumagi; quòd lana aut filum circa colum volvatur.

Ἠλάσκω vagor: ab ἄλη error.

Ἠλεὸς——ὁ——ὸν, stultus, insipiens: παρὰ τὴν ἄλην, τὴν πλάνην, error; quia judicio errat plurimùm.

Ἠλίθιος——ία——ον, stultus; idem quod ἠλεός. Vel à λίθος lapis, ut sit ἀναίσθητος instar lapidis.

Ἡλικία——ίας——ἡ, juventus: ab ἡλίκος quantus; statura est corporis quantitas.

Ἡλίκος——ίκη——ον, quantus.

Ἡλικιώτης——ώτου——ὁ ἡ, coætaneus.

Ἥλιος——ίου——ὁ, sol: ab ἕλη splendor; quòd sit splendoris causa. Vel παρὰ τὸ δῆλος manifestus, quasi δήλιος: quòd omnia conspicua reddat. Vel παρὰ τὸ ἅλς mare, quasi ἅλιος, qui ex mari oriri, et in mare descendere videtur.

Ἧλος——ἥλου——ὁ, clavus: παρὰ τὸ ἵημι, τὸ πέμπω, immitto.

Hμ.

*Ἧμαι sedeo: ab ἕω——imperf. ἧμην——ἧσο——ἧτο, &c. —— poeticè ἧσο: hinc καθίζω sedebat.

*Ἦμαρ——ἤματος, τὸ, dies. poëticè ab ἡμέρα. φιλοῦσι δὲ ἔμπροσθεν ... ἡμέρα ... τὸ ὄνομα τὸ ... ἄρσεν... sic ... ab ... ἦμαρ ab ἡμέρα.

*Ἠμεῖν, ægrè fero, ... : ab ἐμέω vomo, & ἔχω habeo, quasi vomitum & fastidium habeo.

*Ἡμέρα——έρας——ἡ, dies: ab ἥμερος mansuetus, mitis: ad differentiam noctis, quæ immitis & horrida est. Vel quasi ἱμέρα, ἀπὸ τοῦ ἱμείρειν desidero, quòd lucem amant homines. Vel quasi ἅμα ἐν ῥέουσα, simul cum aurora fluens, i. e. oriri incipiens.

*Ἥμερος——ὁ ἡ, mansuetus, mitis: ab ἡμέρα dies; quia dies est jucunda, et non fera.

*Ἡμισυς——ἡμίσεια——ἥμισυ: quasi ἡμίσυος, ab ἅμα simul, et ἴσος æqualis. Vel ab ἡμι semi, et ἴσος æqualis: quia dimidium unum est dimidio alteri æquale.

*Ἦμος adverb. quando: cui respondet τῆμος tum.

*Ἡμύω cado, inclino: ... μύω, ... τοῦ ...

Hπ.

*Ἧπαρ——ατος——τὸ, hepar: ab

ab ἔπω operor, curo, & ἰαρ sanguis : est enim officina sanguinis.

Ἤπειρος —— είρυ —— ὁ, continens : quasi ἄπειρος, infinito tractu cohærens. Item, Epirus, Græciæ pars : ab α & πέρας finis ; quia non finem, ut insula, habet, sed cum altera continente conjuncta est.

Ἠπίαλος —— άλυ —— ὁ, febris : ab ἅλς —— ἁλὸς mare ; quod principio tranquillum, postea asperrimum evadit. Vel παρὰ τὸ ἠπίως ἀλεαίνειν ; à calefaciendo leniter, quoniam non vehementem febrem accendit.

Ἤπιος —— ία —— ιον mitis, clemens : ab ἔπος verbum ; qui verbis mollibus & placidis utitur.

Ἡρ.

Ἥρα —— ἥρας —— ἡ, Juno : ἀναγραμματικῶς, ἀήρ. à quo dictum credit *Eust.*

Ἠρίον —— ίυ —— τὸ, monumentum, παρὰ τὴν ἐπιχωννύμένην τοῖς νεκροῖς τὴν ἔραν, ab terram aggestam mortuis.

Ἥρως —— ἥρωος —— ὁ, heros : ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, à virtute, quâ cæteris hominibus præstant. Vel ἀπὸ τῦ ἔρωτος ἐπαρετῦ, à laudabili virtutis studio & amore, καὶ εἰς κάλλος θεῖον ἐρῶντος, καὶ ἀνατεινομένυ εἰς ἄνων ἰόντιν, ὅθεν γὰρ ἡμίθεοι ὠνομάζοντο.

Ἡσ.

Ἦσαν erant : imperf. ab εἰμὶ sum.

Ἥσσων —— ἧσσον, minor : ab ἧσσα —— ας, ἡ, adversum prælium.

Ἡσυχία —— ίας —— ἡ, tranquillitas : ab ἥσυχος.

Ἥσυχος —— η —— ον, quietus, tranquillus, ἀπερίγγμων : quasi ὅσιν ἔχων, oblectationem habens. Vel ab ἧκα placidè.

Ἡσύχως quietè : ab ἥσυχος.

Ητ.

Ἦτορ —— ἥτορος —— τὸ, cor, animus : ab ἄω spiro.

Ἦτρον —— ἥτρυ —— τὸ, imus venter : ab ἔδω edo ; quia ibi sunt cibaria. Vel διὰ τὸ ἰέναι τὸ ὖρον δι' αὐτῦ, quod per eum fit meatus urinæ.

Ἥττον minus.

Ἥττων minor. Vide ἥσσων.

Ηχ.

Ἠχέω sono —— fut ήσω —— ηκα : ab ἦχος —— υ, ὁ sonus. παρὰ τὸ χέω, καὶ α ἐπιτατικὸν, ἀχος —— καὶ ἦχος· ut sit, ἡ εἰς ἀέρα χεομένη φωνή : vox & sonus latè per aërem fusus.

Ἠχὼ —— όος —— ῦς, sonus, echo ; ab ἦχος sonus.

Ηω.

Ἠὼς —— όος —— ῦς, ἡ, aurora : quasi αὔως, ab αὔω splendeo.

ΘΑ.

Θ Αιρὸς —— ῦ —— ὁ, cardo : à θύρα janua, quæ super cardine

... vertitur. ... αὐτοῦ ...
... :
... ——— άμου ——— ὁ, thalamus, cubiculum propriè uxoris & mariti: ἀπὸ τοῦ θάλπεσθαι, quasi θάλπομενος, quòd ibi calefiant. Vel ἀπὸ τοῦ θάλλειν, quòd inibi θάλλει τὸ γένος, id est, soboles efflorescat.
... ——— ης ——— ἡ, mare: vel ... : ἀπὸ τῆς ἅλας ... πλεονασμῷ ...
... θεῖς ... à ...
Θάλλος ——— ια ——— ιον, ... : ... τὸ θάλλειν ...
Θάλλω floreo ———, fut. θαλῶ ——— præter. τέθηλα: propriè de plantis, ut ἀνθεῖν de floribus.
Θάλλων florens, partic. præs.
Θάλπω ——— foveo ——— fut. ψω ——— præt. φα: quasi θάλλειν ποιῶ, florere facio.
Θαμὰ crebrò, frequenter: ex ἅμα, πλεονασμῷ τοῦ θ. τὸ γὰρ ἅμα γενόμενον ὑφ᾽ ἓν ... quicquid frequenter fit, simul ferè & sine magno temporis intervallo fit.
Θάμβος ——— ου ——— τό, stupor: à θάμβος stupor, interposito μ, & mutato π in β.
Θάμνος ——— ου ——— ὁ, fruticetum: à θαμινὸς densus; quia densus & ramis creber.
Θάνατος ——— ατου ——— ὁ, mors: quasi τανατος, à τανύω extendo. ὁ τείνων τὰ σώματα τῇ ψύξει. καὶ ἐπὶ πολὺ ... quia corpore distendit, & seipsam ad omnes extendat. Vel ab aor. 2. ... à θνήσκω morior.
Θάπτω sepelio ——— fut. ψω ——— præt. φα: à θῶ, id est, pono; scilicet in sepulcro.
Θαῤῥέω vel θαρσέω confido ——— fut. ήσω ——— præt. τεθάῤῥηκα: à θάρσος.
Θάρσος ——— εος ——— τό, audacia, fiducia: à θέρω calefacio ——— fut. Æolicum ... inde θάρσος & θάῤῥος, quòd οἱ θερμοὶ ..., id est, qui sunt temperamenti calidioris, sunt ut plurimùm audacioris animi.
Θάσος ——— άσου ——— ἡ, Thasus; insula Thraciæ adjacens.
Θᾶττον citiùs: à ταχὺς celer, ταχίων, ..., ταχέως, ..., θάττων, ... θᾶττον.
Θαυμάζω admiror ——— άσω ——— præt. τεθαύμακα: à θαῦμα miraculum, quod quasi θέαμα, à θεάομαι video.
Θαυμαστὸς ——— ἡ ——— όν, mirabilis.
Θαψία ——— ας, ἡ, Thapsia, planta: à Thapso insulâ.

ΘΕ

Θέατρον ——— άτρου, τό, theatrum: à θεάομαι.
Θείνω percutio: ab antiquo θένω.
Θεῖον ——— είου, τὸ, numen.
Θεῖος ——— εία ——— ον, divinus: à Θεός.
Θέλω volo: ab ἐθέλω volo ——— ήσω ——— ηκα. à θέω curro, & λίαν valdè: quòd ad ea, quæ volumus & cupimus, valdè festinemus. Vel potiùs à θέω impetu feror, & λῶ volo.

Θεμέλιον

Θηρίον

[illegible] venor—— [illegible] ——[illegible]: à [illegible].

[illegible]—— [illegible]——τὸ, bestia.

[illegible]—— [illegible] ——ὁ, mercenarius: à [illegible] facio ; ut famulus a facio.

[illegible]——[illegible]—— ὁ, thesaurus: à [illegible] εἰς αὔριον: quia reponitur in crastinum, i. e. futurum tempus. Vel ab ἀφνειὸς dives: quia à divitibus reconditur.

Θι.

[illegible]—— ἀσὸς ——ὁ, chorus tripudantium; propriè choros Baccho agitans. Virg. Ecl. 5.

Instituit Daphnis thiasos inducere Baccho.

à [illegible]—— άσω, choreas duco, tripudio: παρὰ τὸ θεῖα ——[illegible], quòd inter saltandum divinos hymnos canerent. Vel quasi [illegible], παρὰ [illegible], [illegible], θεὸς, Doricè.

[illegible]—— [illegible]—— ἡ, fiscella.

[illegible]—— ά ——όν, tostus, fervidus.

[illegible] tango—— fut. θίξω—— præt. τέθιχα.

[illegible] vel θὶς—— θινὸς —— ἡ, (ὁ αἰγιαλός.) littus: à θέω curro; quia aqua in littore fluit. Vel, παρὰ τὸ θείνειν, τὸ τύπτω τῇ [illegible] τῶν κυμάτων, quòd littora aquarum assultu verberentur.

[illegible] vel θὶς—— θινὸς, ἡ, ὁ [illegible], acervus, cumulus: à θέω pono; quòd acervus ex rebus unà positis constet.

Θλ.

Θλάω—— ῶ, tundo, frango —— άσω—— præt. [illegible].

Θλίβω premo —— fut. θλίψω—— præt. τέθλιφα: à θλάω contundo—— aor. 1. ἔθλιψα—— præt. pass. τέθλιμμαι—— ψαι —— ται. indè θλίψις.

Θλίψις—— εως ——ἡ, afflictio: à secundâ pers. præt. pass. τέθλιψαι: à θλίβω.

Θν.

Θνήσκω morior—— fut. med. θανοῦμαι—— præt. τέθνηκα. Tempora sumit θνήσκω à quatuor verbis inusitatis.

1. A θάνω —— fut. med. θανοῦμαι —— aor. 2. act. ἔθανον· unde θάνατος.

2. A θνάω—— perf. τέθνηκα, Ionicè τέθνεα (ut à στάω——ἕστα) cujus tertia plur. est τεθνεᾶσι & τεθνᾶσι—— perf. infini. τεθνάναι pro τεθνηκέναι.

3. A τέθνημι est imper. τέθναθι—— άτω—— Opt. τεθναίην—— infin. τεθνάναι—— partic. τεθνεὼς, τεθνᾶσι tertia plur. à τέθνημι, ut ἵστημι.

4. A θνέω est perf. Bœoticum τέθνηκα, Ionicè τέθνεια, partic. τεθνηὼς, & ablato ι, τεθνεὼς, poëticè τεθνηὼς, & sync. τεθνεὼς.

Θνητὸς—— ἡ—— ὸν, mortalis: à θνήσκω morior.

Θο.

Θύελλα —— λλης, ἡ, procella : παρὰ τὸ θύειν, τὸ ὁρμᾷν, cum impetu ire.

Θύλακος —— άκου. ὁ, saccus, panarium : quasi φύλακος à φυλάττω, quòd aliquid in eo cu-stoditur.

Θυμιάω suffumigo —— άσω —— τεθυμίακα : à θύω sacrifico.

Θυμὸς —— ῦ, ὁ, ira, vehementior excandescentia : quasi θύαιμος, ab αἷμα sanguis, & θύω ruo ; quòd sit ebullitio sanguinis circa cor. Vel à θύω cum impetu ruo ; quia ira est violenta et impetuosa.

Θύμαλος —— ύμαλ, παροξυνόμενος. ὁ, thymus : à θύω. Vel à θυμὸς animus ; quia adhibetur iis qui patiuntur animi deliquium.

Θύννος —— ύννου, ὁ, thynnus, nomen piscis prægrandis : παρὰ τὸ θύειν καὶ ὁρμᾷν.

Θύρα —— ύρας, ἡ, janua : παρὰ τὸ θύειν, τὸ ὁρμᾷν, quia per januam irruimus in domum. Vel quasi θυάηρ, à θύω & ἀὴρ, quia per januam aër intromittitur in ædes. Vel παρὰ τὸ θέειν, quia ea est via, qua in ædes curritur.

Θυσανωτὸς —— ὴ —— ὸν fimbriatus : à θύσανος fimbria.

Θυσία —— ίας, ἡ, sacrificium : à θύω sacrifico.

Θύω sacrifico —— fut. θύσω —— præt. τέθυκα : ἀπὸ τοῦ θεὸς, ut sit Deo suffio, sacrifico.

Θω.

Θωὴ —— ῆς —— ἡ, damnum : à θώω pono.

Θωμίζω funiculis ligo, vincio : à θώμιγξ tenuis funiculus —— fut. ίσω —— ικα.

Θωπεύω colo, servio, adulor : à θεάω video & ὢψ vultus : assentatoris est eum respicere, suspicere, & admirari, à quo θρέπεται, nutritur —— fut. ψω —— præt. φα.

Θώραξ —— ακος, ὁ, thorax : ἀπὸ τοῦ θορεῖν salio, ob continuum cordis motum. Vel παρὰ τὸ θεῖον ὡρεῖν [τηρεῖν, τὸ φυλάσσειν] quòd divinam nostri partem, scil. mentem contineat.

Θωΰσσω clamo, vociferor —— fut. ύξω —— præt. υχα : à θύσσω, quod à θύω cum impetu feror.

Θὼψ —— ωπὸς, ὁ, assentator : à θωπεύω assentor.

ΙΑ.

Ἰαίνω, calefacio, exhilaro —— fut. ἰανῶ —— præt. ἴαγκα —— aor. 1. ἴηνα, Att. ἴανα.

Ἰαλεμίζω deploro —— ίσω —— præt. ικα : ab ἰάλεμος lamentum, carmen lugubre.

Ἰάλλω emitto —— fut. ἰαλῶ —— præt. ἴαλκα —— aor. 1. ἴηλα : ab ἰῶ mitto.

Ἰαμβίζω convitior, maledictis insector —— fut. ίσω, & Att. ἰαμβιῶ —— præt. ἰάμβικα : ἀπὸ τῆς Ἰάμβης τῆς κακολόγου ab Iambe quadam, quæ Cererem convitiis proscindebat.

Ἰάομαι medeor —— fut. ἰάσομαι —— aor. 1. ἰασάμην : ab ἲς vis ; quia vi & efficacia medicamentorum opus est ad sanandum.

Ἰάπτω mitto, noceo —— fut. ἰάψω

pedibus. Est enim celerrimum animal; unde soli equum sacrificabant. Aut quia humum ποσὶ πατεῖ pedibus premat; unde & sonipes dicitur.

Ἵπταμαι volo —— fut. πτήσομαι, à πέτω —— præt. πέπταμαι —— aor. 2. ἐπτάμην & ἐπτήμην.

Ἴπτω (vel ἴπω) lædo, noceo —— fut. ἴψω —— præt. ἶφα —— med. ἴππαμαι —— aor. 1. med. ἰψάμην, ἴψω, & Ionice ἰψέω —— ἰψάω: ἀπὸ τῦ ἴπτω γίνεται ἰάπτω, ab ἰὸς venenum: ut sit, quasi venenum infundo.

Ιρ.

Ἴρηξ —— ἴρηκος —— ὁ, accipiter.

Ἶρις —— ιδος —— ιδος, & εως, ἡ: παρὰ τὸ εἴρω, τὸ λέγω. unde & nuntia deorum dicitur; quia pluviam denuntiat, aut serenitatem cœli, χειμῶνα, ἢ εὐδίαν.

Ισ.

Ἲς —— ἰνὸς, ἡ, robur, nervus, fibra; ἰσχὺς, δύναμις, νεῦρα, βία, Hesych.

Ἰσάλη —— άλης, ἡ, vestis è pelle caprina.

Ἰσάτις —— άτιδος —— ἡ, isatis, herba.

Ἴσθι fit, esto: ab εἰμὶ sum, scias; εὖ ἴσθι, scias pro certo.

Ἰσθμιώτης —— ώτου —— ὁ, Isthmi incola: ab

Ἰσθμὸς —— οῦ —— ὁ, Isthmus; γῆ ἀμφίθαλασσος, terra bimaris, duplici intercisa mari; quasi ἰθμὸς, ab εἶμι vel ἴημι eo; quod sit τόπος βάσιμος, locus pervius, in quo gradi licet inter aquas utrinque positas.

Ἰσίκιον —— ίου, τὸ, isicium, lucanica, farcimen, pulmenti genus ex carnibus tritis, quod et tumaculum dicitur.

Ἶσος —— ἴση —— ἶσον et ἴσος æqualis: ab εἴδω similo —— fut. εἴσω unde ἶσος et ἴσος, ἶσον et ἴσον æqualiter.

Ἰσόω æquo —— fut. ώσω —— præt. ωκα: ab ἶσος.

Ἱστορία —— ίας, ἡ, historia: ab ἴσημι scio. Ex historiis enim scientia rerum petitur.

Ἱστὸς —— οῦ, ὁ, tela, instrumentum textorium, à quo stamina distenduntur: à similitudine mali nautici, παρὰ τὸ ἵστημι.

Ἰστρίωνες —— οἱ, histriones: ab ἴσημι periti.

Ἰσχὺς —— ύος, ἡ, lumbus: ab ἰσχὺς robur; quia in lumbis est robur.

Ἰσχνὸς —— ὴ —— όν, macer, gracilis: ab ἴσχω inhibeo: ut sit, cui incrementum inhibetur.

Ἰσχὺς —— ύος —— ἡ robur: ab ἲς vis, et ἔχω habeo.

Ἰσχύω robustus sum, potens sum, fut. ἰσχύσω, præt. ἴσχυκα.

Ἰσχυρότητες —— ἰσχυ —— ον, robustior: ab ἰσχυρὸς robustus.

Ιτ.

Ἰτέα —— έας —— ἡ, salix; et ἰτία —— ας: παρὰ τὸ ἰέναι, eundo, ὅτι ταχέως αὔξεται, quia cito crescit.

Ἰταμὸς — ὴ — ὸν, audax, temerarius, animosus: ab ἴτης — ἴτου — ὁ, idem: quod παρὰ τὸ ἰέναι, i.e. ὁρμᾶν, cum impetu ferri; ut sit, ὁ ἐπὶ πάντα ὁρμῶν, qui in omnia fertur.

Ἦτρον — ου — τὸ, abdomen: ab ἦτορ idem.

Ἴτυς — υος — ἡ, circumferentia & curvatura rotæ: ab εἶμι, ab eundo; quia currui est causa eundi.

Ιχ.

Ἰχθὺς — ύος — ὁ, piscis: ab ἰθύειν, i. e. ὁρμᾶν vel ἰχνίον θύειν, quòd natet celeriter, et sit animal πολυκίνητον. Eust.

Ἰχνεύμων — ονος — ὁ, ichneumon.

Ἴχνος — εος — τὸ, vestigium: παρὰ τὸ ἴχιν ὃ ἐπιζυγὸν ὅλον τὸν πόδα, quòd totum pedem complectatur. Vel ab ἵημι eo & γνόω scio: quia est γνώρισμα τοῦ ἰόντος, id quod euntem prodit & indicat.

Ἰχὼρ — ῶρος — ὁ, sanguinis cruor, tabo, sanies: propriè Deorum; ut αἷμα mortalium.

Ιψ.

Ἶψ — ἰπὸς — ὁ, suber, arbor; dicta, quia ejus cortex facilè ἴπτεται, i.e. læditur: nam is admodum scaber est, sponte dehiscens, et in fragmenta sese separans.

Ιω.

Ἰυγὴ — ῆς — ἡ, sonus, clamor; ab ἰύω, pleonasm. τοῦ γ.

Ἰωὴ — ῆς — ἡ, clamor, ventus, flatus: παρὰ τὸ ἵημι — ῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω — ἰωή: quia emittitur: vel ab ἰὼ vox.

ΚΑ.

Κάβαλλης — ου — ὁ, caballus, equus clitellarius, ἐργάτης ἵππος: à καταβάλλω dejicio; quia oneribus premitur et dejicitur.

Κάβος — άβου — ὁ, cibus, τροφή, a χάπτω edo.

Κάγχαμον — άμου — τὸ, genus gummi Arabici.

Καγχάζω cachinnor — fut. άσω — præt. ακα. Dicitur et καχάζω — άσω — ακα: à χαίρω et χαλάομαι ὑπὸ χαρᾶς, laxor præ gaudio, et diffundor.

Καγχαίνω arefacio — fut. ανῶ — ακα: à καίω uro, et καίνω, τὸ κόπτω scindo; quòd ligna arida ad combustionem resecari solent.

Κάδος — άδου — ὁ, cadus: à χωρέω contineo; quòd sit liquoris capax.

Κάζω orno — fut. κάσω — præt. κέκακα — aor. 1. ἔκασα — præt. pass. κέκασμαι — aor. 1. ἐκάσθην.

Καθαίρω purgo — fut. καθαρῶ — præt. κεκάθαρκα — aor. 1 ἐκάθηρα, Atticè ἐκάθαρα: à κατὰ et αἴρω tollo: sordes purgando

... tollentur : vel ab αἴρω e-
...
... mundo, purgo —— fut.
—— præt. ... : à καθαρός.
... —— ... pu-
... integer, ... ; a καθαίρω
...
... dormio : à ... & εὕδω
—— fut. ...
... confideo, federe facio, col-
... —— fut. καθίσω —— præt. κα-
... : à κατὰ & ἵζω ——
—— ... ledere facio.
... ficut ; à κατὰ & ὡς.
... ; Conj.
—— ... ——, Cæcias ; venti
...
... —— ... —— ... , novus : à ... &
... ut sit, qui vel nunc est.
... occido, neco —— fut. ...
—— præt. ... —— aor. 1. ...
... & Atticè ... —— aor. 2.
...
... —— ..., opportunus : à ...
...
... —— ..., ὁ, tempus, occasio, op-
portunitas : ... τὸ ... τὸ
... currere, quia tempus, & ejus
... est in perpetuo cursu.
... est ...
... —— ... —— ..., tex-
... : à ... licium.
... —— ..., ὁ, maledicus,
... ; qui κακῶς ἀγορεύει,
... de aliquo prædicat.
... —— ..., ἡ, malitia : ... κακός.
... —— ... —— ..., pessimus ;
... à κακός.
... —— ... —— ..., perdix.
... —— fut. ... —— præt.
... , cacabo : perdicum aliæ
..., aliæ ..., sive
... Athenæus.

Κάκκαβος —— ἄβη, ὁ, & κακκάβη
—— άβης, cacabus : ex κάκκω,
... ἀναδιπλασιασμῷ, quod à
κάπτω, id est, κοιλαίνω excavo ;
quia est vas excavatum.
Κακομήχανος —— ον, dolosus,
mala machinans : à κακός malus,
& μηχανάομαι excogito, molior.
Κακοπαθέω —— ῶ, à κακοπα-
θής laboro, vexor, defatigor.
Κακὸς —— ἡ —— ον, malus, im-
probus : quasi χακὸς à χάζω, τὸ
φεύγω, recedo : ὃν πάντες ὑπο-
χωροῦσι, quem omnes fugiunt.
Κακὸς item ὁ δειλὸς, ignavus,
timidus : ὃς διὰ δειλίαν χάζεται τοῦ
... ἀνεχώρησεν καὶ φεύγει.
Comp. κακὸς —— κακίων ——
κάκιστος.
Κακουργέω —— ῶ, malo afficio, infe-
sto : à κακὸς & ἔργον.
Κακόφρων —— ον, malevolus ; cui
mala est mens : à κακὸς & φρὴν
mens ; ὁ κακὰ καὶ δόλια φρο-
νῶν.
Κάλαθος —— άθου —— ὁ, ca-
lathus. Propriè sportula, ubi
... , id est, tinctas lanas [...
...] reponebant. Sed ad alio-
rum vasa translatum est. Vel à
κᾶλον lignum & θέειν currere ;
quòd in ejus structura ligna in
orbem currant, seu flexa sint.
Καλάμη —— ης, ἡ, stipula.
Κάλαμος —— άμου, ὁ, calamus : πα-
ρὰ τὸ κάλως ἀμᾶσθαι, quòd faci-
le colligatur.
Καλάσιρις —— ιος, ἡ, tunica ad ta-
los demissa (vox Ægyptiaca.) Vel
à χαλάω deorsum mitto.
Καλέω voco —— f. έσω —— pr. κέκλ-
ηκα, sync. pr. ... ——
aor. 1. ἐκάλεσα.

Κάμ…

[illegible] — [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible], secto ; primò
[illegible] ; deinde filo.
[illegible] — [illegible] — [illegible], car-
[illegible]
[illegible], pro [illegible]. Conj.
[illegible] mucilenti & frigoss, [illegible]
[illegible]
[illegible] — [illegible] — ὁ, lignum re-
[illegible] fictores ceram circum-
[illegible] : à [illegible] canna, arundo.
[illegible] — ύλυ — ὁ, succetum,
[illegible], ex amylo, ca-
[illegible] melle, & lacte.
[illegible] — [illegible] — ὁ, candys,
[illegible] Persicum.
[illegible] — [illegible] — ἡ, sca-
[illegible], idem quod [illegible]
[illegible].
[illegible] — [illegible] — ὁ, angulus oculi.
[illegible] — [illegible] — ὁ, asinus ; à
[illegible] laborare, & [illegible] piger ;
[illegible] laboriferum, & tamen pi-
[illegible] animal.
[illegible] — [illegible] — τὸ, cani-
[illegible]
[illegible] — [illegible] — ἡ, cannabis : à
[illegible] arundo ; arundine seu can-
[illegible] commendabilis.
[illegible] — [illegible] — ἡ, storea.
[illegible] — [illegible] — ὁ, Canon, re-
[illegible] : à [illegible] : quia est cala-
[illegible], quo aliquid examinatur.
[illegible] metaphoricè, præceptio ritè lo-
[illegible] : à [illegible], quod est no-
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] dissolvens & scindens
[illegible] quæstiones. Sicut e-
[illegible] artifex utitur amussi ad di-
[illegible] opera, sic & nos [illegible]
[illegible] [illegible], ad dictio-
[illegible] ritè conformandas.

Καλαμος — [illegible] — τὸ, Sam-
buci flos.

Κάπηλος — ήλυ — ὁ, institor,
caupo, propola, tabernarius ;
[illegible]
à corrumpendo vino. Vel [illegible]
[illegible] [illegible] fundo, & [illegible]
vinum. [illegible] adulteratum,
ac fraude, dolóque vitiatum.
Unde Æschylus [illegible] [illegible]
[illegible], cauponarias & ludicras ar-
tes vocavit.

Καπνὸς — ῦ — ὁ, fumus ; [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] fumus est spiritus
ex ustione.

Καππαρις — [illegible] — ἡ, capparis.

Κάπρος — [illegible] — ὁ, aper : à
[illegible] edo ; quia vorax.

Κάπτω comedo — fut. [illegible] —
præt. [illegible], avidè voro.

Κάραβος — [illegible] — ὁ, carabus,
cancri genus.

Καρβατίνη — ίνης — ἡ, calceamen-
tum vile.

Καρδάμον — άμυ — τὸ, carda-
mum, nasturtium.

Καρδία — ίας — ἡ, cor : quasi
[illegible], à κέαρ cor.

Κάρδοπος — [illegible] — ἡ, mactra :
à [illegible] misceo, & [illegible] subi-
go ; quia ibi aqua & farina
miscetur ac subigitur.

Καρὶς — ίδος — ἡ, squilla : à
[illegible] caput ; quia maxima pars
corporis ejus caput est.

Καρκαίρω — [illegible] resono — fut. [illegible]
— præt. [illegible].

Καρκῖνος — ίνυ — ὁ, cancer pi-
scis : quasi [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], quòd capite retro
moveatur & incedat.

 Κάρος

Κάρος —— ρου —— ὁ, marcor, gravedo : a κάρα caput ; cui acc dit.

Κάραβος —— ων —— οἱ, carpae, vermes in oleis.

Καρπαία —— ας —— ἡ, ὄρχησις ἐν ὅπλοις, saltatio in armis.

Καρπάσιος —— άσου, ὁ, carpasius, veneni genus, quod soporem facit : a κάρος gravedo, & ποιῶ facio.

Καρπήσιον —— ίου —— τὸ, & καρπήσιος —— οιος —— ἡ, carpesium.

Καρφος —— ου —— ὁ, rudus, φρύγανον τῶν φυτῶν : a præt. med. κέκαρφα, verbi κάρφω, i. e. ξηραίνω exsicco ; quod κάρφος tum dicatur cum ad maturitatem coctus est, humore eo deficiente, qui in viriditate ascendebat. à ἀπὸ τοῦ κείρω, τὸ κάρφω —— præt. κέκαρφα —— pass. κέκαρμαι —— πτ · ἀπὸ τοῦ κεκαρμένος, ὁ κεπτόμενος, καὶ πεφορησμένος εἰς βρῶσιν.

Κάρσιος —— σία —— σιον, obliquus, πλάγιος.

Καρσίως obliquè, dolosè.

Κανίσκιον —— ου —— ὁ, canistrum, vasis genus : à κάρτος tonsus, scissus ; quia ex scissis virgulis contexi solet.

Κάρτος —— ου —— τὸ, pro κράτος robur, vis, potentia ; hinc καρτερὸς —— potens, fortis, pro κρατερὸς, & κάρτιστος pro κράτιστος, per litterarum metathesin.

Κάρυον —— ου —— ἡ, juglans : παρὰ τὸ κάρα caput ; quia gravedinem capiti affert. Vel potiùs, quia est fructus capitatus.

Καρύκη —— ης, ἡ, condimentum [illegible] edulium [illegible] dum Lydorum.

Κάρυον —— ου, τὸ, nux, jugl[illegible]

Κάρφος —— ου —— τὸ, [illegible] ca ; arida & crassa in [illegible] dum demessio stipula : à [illegible] per aresfacio, sicco.

Κάρφω sicco, aresfacio —— [illegible] κάρψω —— præt. κέκαρφα.

Καρχήσιον —— ίου —— τὸ, [illegible] lum ; summa pars mali [illegible] cujus simi litudine carchesi[illegible] citur poculum circa m[illegible] partem compressum.

Κασαλβὰς —— ας —— ἡ, & [illegible] ὁ —— άδος —— ἡ, [illegible] πόρνη scortum : ἀπὸ τὸ [illegible] καὶ ζοφεῖν, i. e. vocando & [illegible] pellendo : quia in τὸ [illegible] masios, si non habeat : [illegible] beat, expellit, ad intrò [illegible] dos alios, Vel à [illegible] πόρνη meretrix, & [illegible] probrium, dedecus.

Κάστας —— ου —— ἡ, capa [illegible] que parte villosu : voc[illegible] Persicum.

Κάσις —— ιος —— ὁ ἡ, frater, [illegible] ror : quasi γάσις, à γα[illegible] nero : cùi idem principium [illegible] nerationis Hinc κασίγνη[illegible] κάσις & γνήσιος

Κασωρὶς —— ίδος ἡ, meretrix [illegible] m : à χάζω orno ; quia [illegible] lecebris se κάζει, ornat [illegible] cat. Vel παρὰ τὸ καίειν, [illegible] libidine ; aut etiam quia [illegible] χάνει propè urit.

Κασσίτερος —— ερου —— ὁ, [illegible] num (Atticè καττίτερος) [illegible] τὸ ζώειν τείρεσθαι, quòd [illegible] cilè teratur ; est enim fragil[illegible]

Κασ[illegible]

[illegible] moveo, & δέ[illegible] timor: periculum enim movet metum. Vel quasi κινδυν[illegible], & sync. [illegible]: παρὰ τὸ [illegible] quòd dolorem pariat. Vel à [illegible] & δύω infortunium. In periculis constitutos infortunium invadit.

[illegible] —— ου, periculosus: à [illegible].

[illegible] moveo —— fut. [illegible] —— præt. —— [illegible]: ab ἴς nervus, vis; quia motu indicantur vires. Vel à κίω eo.

[illegible] —— ου, ὁ, cincinnus.

[illegible] —— ος, ἡ, cinna, gramen.

[illegible] —— [illegible] —— ὁ, exemplar. [illegible]

[illegible] —— [illegible], τὸ, cinnamomum.

[illegible] lugeo, lamentor: à κι[illegible] —— [illegible], instrumentum musicum, querulas & lamentabiles pulsatu reddens voces: παρὰ [illegible], quòd nervos moveat.

[illegible] —— ου, ὁ accipitrum species.

[illegible] —— [illegible] —— [illegible], fulvus: à [illegible] uro.

[illegible] —— [illegible] —— ὁ, varix, & tumor pedum.

[illegible] —— [illegible] —— ὁ, vermis, qui in ligno & frumento nascitur: à [illegible] scio.

[illegible] —— ης —— ἡ cista; vel [illegible] —— [illegible], ἡ: παρὰ τὸ [illegible], quòd ibi res positæ jaceant.

[illegible] —— ης. Vid. [illegible].

[illegible] —— ου —— ὁ, cistus, frutex.

[illegible] —— τὰ Persica, Medica, & aurea Hesperidum poma.

Κίσσα vel [illegible] —— ης —— ἡ, pica, malacia. [illegible], morbus mulierum prægnantium: à pica ave, quæ certas glebas edat.

Κισσ[illegible] vel [illegible] —— ὁ, hedera: à [illegible] findo; quia hedera alias arbores scindit & perdit. Vel à [illegible] osculari, quia alias arbores amplexatur, & quasi osculatur. Vel à κίω eo, quòd in parietes latè serpat.

Κιχάνω invenio, assequor —— fut. [illegible] à [illegible] —— præt. [illegible]: à κίω eo, & χω capio.

Κίχλη —— ης —— ἡ, turdus.

Κιχλίζω —— fut. σω —— præt. [illegible], turdos edo, lascivè rideo, [illegible], & [illegible].

Κιχώρη —— [illegible] —— ἡ cichorium.

Κίω vado, eo; defectivum, & poëticum.

Κίων —— ονος —— ὁ ἡ, columna: à [illegible] εἰς ὕψος, id est, quòd sursum quasi eat & ascendat.

Κλ.

Κλαγγάζω —— grùm —— [illegible] —— præt. [illegible]: à κλαγγὴ clangor; propriè gruum: à κλάζω clamo.

Κλάδος —— [illegible] —— ὁ, ramus: à κλάω frango; quòd facilè frangi potest. Vel παρὰ τὰ [illegible], quòd rami teneri & virescentes pulcritudinem quandam præ se ferre videantur.

Κλάζω frango —— fut. [illegible] —— præt.

per à frango: fractio enim est obstrepera. Aut à κλύειν audire, κλεινός sic, qui latè exauditur.

κλύζω abluo —— f. ύσω —— præt.

κλεινός —— ὁ —— ὀν, clarus: qu. d. auditus, de quo multa audiuntur, celebris: à κλύω audio.

κλωβὸς —— ὁ —— ὀγκαυλα avium: à κλείω claudo; quia aves ibi includuntur.

κολοιάζω graculor —— fu. άσω —— præt. ακα. clamo more graculorum: à κολοιὸς graculus. Vel ἀπὸ τῦ καλ, id est, καλῶ voco.

κλώθω neo —— fut. ώσω —— ωκα: quasi καλῶς θῶ, artificiose compono. Hinc Anglicè Cloath.

κλὼν —— ωνὸς, ramus, vel surculus, qui amputari solet: à κλάω frango, amputo. Vel à κλάω flecto; ut κλώνες sint ramuli teneri & flexiles.

κλὼψ —— ωπὸς, ὁ, fur, ὁ κλέπτης: à κλέπτω furor.

Kn.

κνάω & κνίω scindo —— fut. ήσω —— præt. ηκα: à κάειν scindere, vel κτείνω occido, per sync.

κνέφας —— 1 6 9 5.

κνεφαῖος —— ὴ —— ον, obscurus: à κνέφας caligo, tenebræ.

κνήκας —— —— ὁ, lupus, *Suid.*

κνῆμα —— ήμης, ἡ, tibia: quasi ..., à κινεῖν movere.

κνήθω prurio —— fut. ήσω —— præt. ηκα.

κνίδη —— ίδης, ἡ, urtica. Sic dicta, quia κνίζει, id est, cum prurit quasi mordet.

κνίδιον —— ίου, τὸ, atriplex herba, Cnidium.

κνίσσα —— ίσσης, ἡ, nidor, fumus ex sacrificio: ἀπὸ τῦ κνῶ (ὁ σημαίνει, τὸ ξύω) γίνεται κνίζω —— fut. ίξω, ιξ ῦ κνίσσα καὶ κνίσσα, quia nares κνίζει, id est, afficit & quasi rodit. Aut à καίειν urere; quia ex pinguedine incensâ oritur.

κνυζάω gannio, & κνυζέω —— —— ήσω —— ηκα.

κνώδαλον —— άλου, τὸ, bestia; propriè quidem τὰ τῆς θαλάσσης ζῶα: κινώδαλα, (à κινῶ moveo, & ἅλς mare) quod in mari moveantur. Καταχρηστικῶς tamen ἐπὶ πάντων τῶν θηρίων de omnibus feris usurpatur. Et dicitur quasi κυνώδαλον, à κύων canis, & ἁλίσκω capio; quod bestiæ à canibus venaticis capiantur.

Ko.

Κοάλεμος —— έμου, ὁ, ἡ, stultus, amens: ἀπὸ τῦ κοεῖν, καὶ τὸ κοεῖν ὃ ἐστι νοεῖν, qui res vanas meditatur, *Eust.* dicit, κοάλεμον esse τὸ ἐν τῷ κοεῖν ἀλώμενον, id est, eum, qui judicio errat.

Κοὰξ vox ranarum; ὀνοματοπεποιημένον.

Κόβαλος —— άλου, ὁ, blaterator, futilis, dicax, ὁ βωμολόχος: quasi κακόβαλος, à κακὸς malus, & βάλλω jacio. Propriè dicitur de aleatore astuto, ὁ κακῶς βάλλων

παῖδας καὶ δοῦλε ἐν τῷ βέλτιον καὶ παίζειν τοῖς παισὶν ὁ ἀ γρυμά. λοις, ὁ κηκεύργ⊕ ἀεὶ τὸ βέλ-λειν.

Κόκυλας —— νος —— ἡ, radula, quâ caseus raditur.

Κόγχη —— ης —— ἡ, concha, ostreum.

Κοδομεύω, borreum in furno torreo.

Κόθορν⊕ —— ὄρνου —— ὁ, cothurnus.

Κοΐζω grunnio —— fut. σω —— præt. κα : à κοΐ propriè suum.

Κοιλαίνω excavo —— fut. κοιλανῶ —— præt. κεκοίλαγκα : à κοῖλ⊕ cavus.

Κοιλία —— ας —— ἡ, venter : à κοῖλος cavus ; venter enim cavus est. Vel quasi κοιλία, à κῶλον cibus ; quia cibum capit.

Κοιμάω dormio —— fut. κοιμήσω —— præt. κεκοίμηκα —— aor. 1. ἐκοίμησα : à κεῖμαι jacio.

Κοινὸς —— ἡ —— ὸν communis : à κεῖμαι, ut sit ὁ πᾶσιν κείμεν⊕, id quod omnium usui exponitur.

Κοινωνέω communico —— fut. ήσω —— præt. κα : à κοινὸς communis.

Κοινωνία —— ας —— ἡ, communio : à κοινός.

Κοῖξ —— κοίκ, planta.

Κοίρανος —— ου —— ὁ, princeps, dominus. ὁ κατὰ καιρὸν ἄρχων. Sive τῆς καιρός, κοίρανος ὁ τῶ καιρε κύρι⊕ : qui ad tem pus impera ; quasi temporis dominus. Vel à κῦρ⊕ autoritas, quam dominator habet in subjectos.

Κοίτη —— ης —— ἡ, cubile ; à κεῖ-

μαι cubo.

Κόκκυγ⊕ —— γος —— ἡ, coccinum : à κόκκ⊕ granum.

Κόκκ⊕ —— ου —— ὁ, granum : à κόκκω pario.

Κόκκυξ —— υγ⊕ —— ὁ, cuculus avis, qui & κόκκυγ⊕ : παρὰ τὸ κόκκυ φωνεῖν, à sono quem edit.

Κοκύαι —— ῶν, majores, avi : à κωκύω lugeo ; & de iis dicitur, qui jam sunt κεκοιμημένοι, i. e. qui recisi sunt & mortui, [illegible] quos jam plorabimus.

Κολάζω castigo, punio —— άσω —— κα : τιμωρέομαι Propriè κολάζειν est, quod nimium est reprimere & frenare.

Κολακεία —— είας —— ἡ, assentatio : à κόλαξ adulator.

Κόλαξ —— ακ⊕ —— ὁ, adulator : à κόλον cibus, quem quærit. Nam mensam alienam sectatur : vel à κολλᾶν adhærere ; quòd cibi gratiâ, patrono suo adhæreat.

Κολοιὸς —— οῦ⊕ —— ὁ, colaris, avis.

Κολαβὸς —— ὴ —— ὸν, glaber.

Κολαφίζομαι —— σομαι, colaphis cædo : à κόλαφ⊕ —— άφου, ὁ, colaphus ; ictus τῶ κολάπτον⊕, i. e. tundentis.

Κολεβίζω proculco. [illegible] Aristoph. in [illegible].

Κολεὸς —— οῦ —— ὁ, vagina : quasi κοιλεὸς, à κοῖλ⊕ cavus.

Κόλλα —— ης —— ἡ, colum ; propriè durissimum in boum cervicibus & dorsis, ex quo gluten fieri solet. Dictum, quia indè κόλλα ἕψεται id est, glutinum

plurimum coquitur.

Κόλλυβ☉ — ⁂ — ὁ, collybus; & κόλλυβον — τὸ, nummi species, cui bovis imago impressa erat. Quasi κολλώμεν☉ βῦς, quia bos & agnus in unum coalescere, & quasi conglutinabantur. Est etiam æs parvum, vel minutula moneta: à κόλον mutilum, & λαβεῖν accipere; quòd pretii minimi sit, & quasi mutilum accipiatur.

Κολλύριον — ίυ — τὸ, collyrium; vel κολλύρειον, medicamentum oculorum: παρὰ τὸ κωλύειν, vel κολλᾶν τὸ ῥεῖν, id est, quòd oculorum fluxum sistat.

Κολοβὸς — ὴ — ὸν, mancus, mutilus: à κόλ☉ idem; à κόλου trunco.

Κολοιὸς — ὦ — ὁ, graculus: à κολ, τὸ φωνῶ τῷ κλάζω clamo, sic κλοιὸς, κλοιὸς, κολοιὸς, quia est avis clamosa.

Κολοκασία — σίας — ἡ vel κολοκάσιον — τὸ, colocasia, radix fabæ Ægyptiæ: à κόλα & κάζω, quòd ventrem ornet.

Κολοκύνθη — ης — ἡ, κολοκύνθη & κολοκύντη, cucurbita. Dici videtur, quòd κόλον κινεῖ, ventrem moveat.

Κολοσσὸς — ῦ — ὁ, colossus, statua visendæ magnitudinis. In specie statua ænea solis apud Rhodos. *Vid. Adag. Colossi magnitudo. Etym.* dicit παρὰ τὸ κολλοῖν ὄσσα, id est, ἥττονα ἦν, quòd oculi minores sunt, quàm ut eum visu comprehendant.

Κολούω amputo — f. ύσω — pr. κα.

Κολοφὼν — ῶνος — ὁ, colophon, finis. κολοφῶνα ἐπιθεῖναι ἐπιτιθέναι τῷ λόγῳ. *Vid. Adag. Colophonem imponere.*

Κόλπ☉ — ου — ὁ, sinus: à κοῖλ☉ cavus; vel à καλύπτω, quia in eo aliquid absconditur.

Κολυμβητὴς — ῦ — ὁ, urinator: à κολυμβάω nato. Dorienses dicunt κόλυμφαι, quia natantes κῶλα φαίνων, non apparent toti.

Κολχικὸν — ῦ — τὸ, Colchicum, herba venenata.

Κολωνὸς — ῦ, ὁ, jugum, locus altus: à κωλύω impedio; quia celeriorem progressum itinerantium impedit.

Κόμαρ☉ — άρυ, ὁ, arbutus.

Κομέω, alo, curam gero — fut. ήσω — præt. ηκα: indè κομίζω — fut. ίσω, curo.

Κόμη — ης — ἡ, coma; cæsaries curiosiùs culta: παρὰ τὸ κομεῖν curo; vel à κοσμεῖν orno, quia capitis ornamentum est.

Κομίζω porto — fut. ίσω, Att. κομιῶ — præt. ικα, gesto, veho, curo: à κομέω curo.

Κόμμι — τὸ, gummi, δάκρυον, quòd ex arbore incisâ, καταστάζει, fluat, ut ex oculo lacryma.

Κόμμωσις — ῦ — ἡ, fucus, ornatus accuratior: à κομέω curam gero.

Κόμπ☉ — ου — ὁ, crepitus, sonitus; propriè apri dentes acuentis: à κόμμ☉ dens molaris: quod à κόπτω; quia præcipuè cædit & molit cibum.

Κομψ☉ — ὴ — ὸν, scitus, elegans, facetus; propriè ornatus;

Κόφινος

—— fut. ιω —— præt. ...κα :
...

... clamo —— fut. ... ——
... : à κραυγὴ clamor ;
... à κράζω.

... —— ... —— ..., aridus :
... à κάω uro.

... —— τὸ, caro : ...
... cor ; ... ...
... ... , om
... caro animata est.

... vel ... —— ..., me-
..., præstantior : à κρατὺς sit
..., ... —— ...
... —— ..., & epenth.
... Etym.
... propriè de citharâ,
... fut. ... —— præt. κέκρα-

... —— ..., suspendo —— fut. ...
... præt. ... : à κάρα caput ;
... ex capite pendere facio.
... à κρέας caro ; ut sit primò
... suspendere.

... —— ... —— τὸ, crepi-
...culum : à κρέκω vel ...
... & ἐμβάλλω immitto ; ut
... quòd solâ injectâ manu pul-
... edit sonum jucundum.

... —— ... —— ὁ, pisciculus,
... dicitur, quòd
... in capite gestet. Unde
... dici possit à κάρα caput
... vomere ; quòd capite
... quasi vomat.

... —— ... —— ——— τὸ,
..., jucundum : ex ...
..., & ... jucundum ; quasi
..., sync. ..., ...
...que ... in ..., ..., τὸ
... ...

... —— ... —— ——— τὸ,
... : quasi ..., à κάρα

vel κάρα caput ; & δέω ligo ;
quòd sit capitis ligamentum.

Κρήθμον —— ου —— ——— τὸ, crethmum, herba ; à κείρω scin-
do ; quia est foliis numerosis,
in particulas discretis.

Κρημνὸς —— ῦ —— ὁ, præcipi-
tium : quasi κρεμάμενος, id est
pendens locus.

Κρήνη —— ης —— ἡ, fons, scaturi-
go : à κεράω misceo ; ...
à fundo. Vel quasi ...
κάρηνον caput ; quia fons est
caput fluminis.

Κρηπὶς —— ῖδος —— ἡ, basis, fun-
damentum : à κάτω deorsum,
& ῥέπω vergo ; quòd funda-
menta deorsum vergant.

Κρησέρα —— ας —— ἡ, cribrum ;
à κρίνω cerno, secerno.

Κρίζω strideo —— fut. ίσω ——
præt. ...

Κριθὴ —— ῆς —— ἡ, hordeum ;
Eustath. ducit à κρίνω discer-
no ; quòd ejus grana à se
invicem distent, & modo quo-
dam secernantur. Κριθὴ ...
τὸ ... ...
quia glandibus, quibus vesce-
bantur veteres, præferebatur.

Κρίμα —— ατος —— τὸ, ju-
dicium : à κρίνω judico.

Κρίμνον —— ίμνου —— τὸ, fa-
rina crassior : à κριθὴ hor-
deum.

Κρίνον —— ίνου ——— τὸ,
lilium. Suidas ducit à κρίνω
secerno ; quòd folia ejus sunt
distincta : vel à κρίνω judico ;
quia est κριτήριον & indicium
veris.

—— ε —— ὁ, hydria; vas
...carium; cujus usus ad κεϱα-
...ε, mixturam aquæ cum a-
...liquoribus: à κεϱῶ, i. e. κα-
... quod significat ςαλάζω ϰ̀
..., stillo & infundo.

Κτ.

...—— σ̃τε —— ὁ, homici-
... à κτείνω occîdo.
... possideo: usitatum est κτάο-
...—— fut. κτήσομαι —— præt.
...
...—— κῆ —— τὸ, possessio:
... possideo.
... porto.
...—— αι, ἐντάφια; exequiæ.
... mortui, à κτείνω occîdo.
...—— ατ㉿ —— τὸ, possessio:
...
...—— ε㉿ —— τὸ, jumen-
..., brutum; quasi possessio,
... possideo. Vel à κτείνω
... occîdo; quòd pe-
... in sacrificia & usum hu-
... mactentur.
...—— σις —— ἡ, possessio: à
... possideo.
...—— ἰλε —— ὁ, aries: à
..., τὸ πορεύομαι, eo; quia
... ἄγων πϱοποϱεύεται, id est,
... præit.
...—— ς —— ὁ, conditor: à
... condo.
...—— ὕπε —— ὁ,
...: à τύπτω verbero;
... rei pulsatæ sonum e-
...

Κυ.

Κύαθ㉿ —— άθε —— ὁ, cyathus: quasi κεύαθ㉿, à κεύθω occulto; quia pocum servat, & quodammodo occultat. Vel à χέω fundo.

Κύαμ㉿ —— άμε —— ὁ, faba: ex κύω genero, & αἷμα sanguis; quòd sanguinis sit generativum.

Κύαρ —— αρ㉿ —— τὸ, foramen acûs.

Κύβη —— ύβης —— ἡ, caput: à κεφαλὴ idem. Vel à κύπτω inclino; quia capitis est se inclinare.

Κυβευτὴς —— ε —— ὁ, improbus, κεκαδροφ㉿, ἀγύρτης, circulator.

Κυβιστάω, nato, κολυμβάω.

Κυβιτίζω, cubito percutio —— fut. ίσω —— ικα.

Κύβ㉿ —— ύβε —— ὁ, cubus, tessera; vel aliquid habens figuram quadratam: à κύκλ㉿ circulus, & βάσις ἡ ut sit ὁ κυκλόθεν βάσιν ἔχων, i. e. omni ex parte firmam basin habens. Vel à κύω jacio, & βάσις: quòd quadratam habeat in omni positu, aut jactu firmam basin: indè homo constans & immobilis dicitur ἀνὴρ τετϱάγων㉿.

Κυγχνὶς —— ίδ㉿, ἡ, crater magnus.

Κυδοιμὸς —— ε —— ὁ, turba, tumultus: à κύω pario, & δεῖμα timor; quia timorem parit. Vel à κύω & οἶδμα tumor.

Κῦδ㉿ —— ε㉿ —— τὸ, gloria: παρὰ τὸ κύω ϰ̀ τὸ δέ㉿, quòd timorem pariat & reverentiam.

Κυδώνιος —— ία —— ον, Cydonius.
Κύϊξ —— ικος —— ἡ, Cvix.
Κυκάω misceo —— fut. ήσω —— præt. ηκα. Propriè de liquoribus, à κύκος humor.
Κύκλος —— ου —— ὁ, circulus : à κυλίω volvo. Orbicularia facilè circumrotantur.
Κύκνος —— ου —— ὁ, cycnus : ἀπὸ τῆς κυνᾶν πλεῖον τῶν ἄλλων τὴν ἰλὺν ἐπὶ ἀναψηλαφήσει τροφῆς, quòd plus cæteris immisceat limi in cibis indagandis.
Κοιλὺ —— ῦς —— ἡ, cavitas : à κοῖλος cavus.
Κυλινδέω volvo —— fut. ήσω, à κυλίνδω, à κυλίω.
Κύλιξ —— ικος —— ὁ, calix : ἀπὸ κυκλικῆς à rotunditate. ἢ ἀπὸ χύλιξ, παρὰ τὸ χέειν, à fundendo.
Κυλλὸς —— ὴ —— ὸν, mancus, claudus : à κόλος mutilus.
Κῦμα —— ατος —— τὸ, fluctus, unda, tempestas : quasi κύημα, à κύω pario ; quia fluctus fluctum parit. ὡς κύματι κῦμα κυλίνδει.
Κύμβαλον —— ου —— τὸ, cymbalum : à fictitia voce κυμ & βάλλω.
Κύμβος —— ου —— ὁ, cavus recessus : à κυφὸς curvus.
Κύμινδις —— ιδος —— ἡ, noctua : quasi κρύμινδις, à κρύπτειν καὶ ἰδεῖν, quòd occultet sui visionem.
Κύμινον —— ου —— τὸ, cyminum, herba & semen : à καῦμα æstus ; quia calefacit & exficcat. Vel à κύω pario ; quòd sit magnæ fertilitatis.
Κυμβίον —— ίου —— τὸ, catillus.

Κυνηγετέω venor —— fut. ... præt. ηκα : παρὰ τὸ κυσὶν ... κύων ς, & ἡγέομαι, & ... κυνῶν ἡγέτης.
Κυπάρισσος —— ίσσου —— ... pressus : quia κύει ... ἀκρέμονας, i.e. grandiores ... pariles facit.
Κύπαρος —— άρου —— ἡ, ... magnum.
Κυπὰς —— ἀδος —— ἡ, ... um.
Κυπασσὶς —— ίδος —— ἡ, ... rum.
Κύπειρον —— είρου —— ... cyperus, herba.
Κύπελλον —— έλλου, τὸ, cy... poculum. εἰς ὃ πιεῖν, ... οἶνος χεῖται : quasi χύπελλον ... quod vinum infunditur. ... κυφὸς curvus, quasi ... quia in cavitate curvitas ...
Κύπρις —— ιδος —— ἡ, V... quasi κυόπορις τις οὖσα, ... κύειν παρέχουσα, concipere ... bens. Vel à Κύπρος Cypro...
Κυρβασία —— ας —— ἡ, crista ... κάρα caput, & βαίνω eo ; ... in capite rectâ sursum ...
Κύρβεις —— εων —— ὁ, tabulæ ... angula Athenis, in quâ ... describebantur, et variæ de... quentium mulctæ : ἀπὸ τοῦ κορυφοῦσθαι, quòd rectæ sta... atque sublimes, quò ... essent conspicuæ. Arist... Scholiast. ducit ἀπὸ τῶν ... τῶν sive κορυβάντων, quo... inventum esse testatur Theo... πω.
Κυρηβασία —— ας, ἡ pugna, quæ ... cornibus. ἡ διὰ τῶν κερ... μάχη.

Κυρ...

Κω.

ΛΑ.

Vid. λαγὼς.
...ζω vociferor —— fut. ...
...
——— ...ος ——— ὁ, ilia, ute-
...; locus intra costas, qui la-
... est, & ossibus vacuus à
... mollis, vacuus.
... —— ὁ —— ὁ, lepus,
... & marinus.
... —— ὁ —— ὁ, lepus: ex λα
... particula, & οὖς —— ...
... auris; quia est animal præ-
... auribus. Vel à λάω vi-
...; quia ..., i.e. dormit
... apertis. Vel quasi λάγνος
...; est enim animal venereum.
... à λα valdè, & γάω gene-
...; quia est animal πολυτό-
...
... capio, comprehendo ——
...: quasi λαβάζομαι,
... prehensio.
... —— ... —— ὁ, cicercula,
... genus.
... —— ... —— ..., protax,
...: à λα valdè & ...
...; quòd impudens audacter
...: quasi ..., & epenth.
... ..., & crasi ....
... —— ... —— ἡ, turbo, pro-
cella: à λα valdè, & λάπτω, fi-
... populor, vasto; quia
... objectas evertit. Vel à λίαν
valdè, & ἅπτομαι tango; quia
... quasi robustè tangit, versat,
& torquet.
... —— ... —— ὁ, helluo,
gulosus; quasi ..., à
... guttur, et μαργος insa-
...: ut sit qui amore ciborum
captus est et quasi insatiens.
... —— ῦ —— ὁ, guttur, gula: à
... fruor; quia jucundis fru-
untur eduliis. Vel ... τὸ λίαν
μαῖν, quòd cibum valdè cupiat.
Vel a λάπτω bibo, ingurgito.
Λαιὸς —— ά —— όν, sinister.
Λαῖφος —— ου —— τὸ, vel λαίφη
—— ας, vestis, velum; quasi λεῖον
ὕφος, lævis tela vel textura.
Λάκαφθος —— ου —— ὁ, la-
caphthus.
Λακέρυζα latrans, garrula. Hesiod.
λακέρυζα κορώνη· pro ληλάκυ-
ζα, καὶ μεγάλως κράζουσα.
Λάκκος —— ἄκκου —— ὁ, fossa,
cuniculus: à λακίζω findo, la-
cero: sit enim fossa, terrâ quasi
laceratâ.
Λακτίζω calcitro —— fut. ίσω ——
præt. ...: λὰξ calce.
Λαλέω loquor —— fut. ήσω ——
præt. ...: à λῶ volo, per re-
duplicationem. sermo est ani-
mi index: ... ...
... λαλεῖ.
Λάλημα —— ατος —— τὸ, locu-
tio.
Λαλιὰ —— ᾶς —— ἡ, loquela:
à χαλάω.
Λαμβάνω capio, deprehendo ——
fut. λήψομαι —— præt. εἴληφα.
Atticè εἴληφα —— aor. 2. ἔλαβον
—— med. ... —— perfect.
pass. λέλημμαι. Atticè εἴλημμαι.
Λαμπὰς —— άδος —— ἡ.
Λαμπρὸς —— ρὰ —— ρὸν, splendi-
dus: à λάμπω splendeo.
Λαμπρότερος —— ρα —— ον, splen-
didior.
Λάμπω splendeo —— fut. λάμψω
—— præt. λέλαμφα: à λίαν
valdè, et φῶ luceo.
Λαμυρὸς —— ρὰ —— ρὸν, facetus, di-
sertus: à λα valdè, et μύρω
stillo, fluo; ut sit, cui valdè
fluit

finit oratio: vel λάρυγγος, qui valet λαιμῷ, i. e. gutture, loqui potis.

Λανθάνω lateo — fut. λήσω — pr. λέληθα — aor. 2. ἔλαθον.

Λαὸς — οῦ — ὁ, populus, turba. Eust. Iliad. α'. deducit ex λα epitatico, valde, & αὔω sono; quoniam πολύφωνος est ὁ λαός. Quidam à λᾶας derivant, quòd λᾶες lapides, à Deucalione & Pyrrhâ, post λιθοσπορηθέντες ex diluvio jacti in homines ἐζωώθησαν. unde λαοί.

— inde genus durum sumus —
Ovid.

Eust. aliam etiam addit rationem, quoniam Cecrops videns Atticam πολυανθρωποῦσαν, convocabat τὸν ὄχλον, & numerum notabat λάεσιν, h. e. lapidibus, unoquoque unum jaciente.

Λαπάζω & λαπαξάρω evacuo — f. λαπάξω — pr. λελάπαχα: à λαπάω idem.

Λάπη — λάπης, ἡ, pituita, quæ λαπάζεται evacuatur ex corpore.

Λαπίζω jacto me.

Λάπτω lambendo bibo: à λα valdè & πίω bibo, sæpius & continenter bibo — fut. ψω — pr. φα. παρὰ τὸ λίαν πίνειν, Etym. Vel est vox ficticia à sono quem canes & lupi bibendo edunt.

Λάρκος — ου, ὁ, corbis, vas vimineum.

Λάρναξ — ακος ἡ capsa, cista; propriè, in quâ λάρνεται, i. e. pecora signanda clauduntur.

Λάρος — ου, ὁ, larus, avis marina, a cujus stupiditate homines laros appellamus: à λάω appeto; quia cibi appetentior est. Vel à λα valdè & ῥέω fluere; quia fluctibus innatat.

Λαρὸς — ρὰ — ρόν, gratus, dulcis: à λῶ, τὸ θέλω, quia [illegible] cia volumus & cupimus. Vel quasi λίαν ἄρμενος, ab ἄρω apto; id enim gratum est, quod [illegible] ci quadrat.

Λᾶς — ὁ, contractè, ex λᾶας — λᾶος, κοινῶς λᾶος (ἡ ἐνθεῖα ὁ λᾶας — λᾶος) λᾶαι — λᾶι, τὸν λᾶαν — λᾶν, ὦ λᾶας — λᾶς, &c. Dicitur à λεῖος lævis, glaber; quia [illegible] talis nascitur, aut arte fieri potest. Vid. λᾶας.

Λάσανον — ανου — τὸ, olla, [illegible] tella.

Λάσθη — ης — ἡ, contumelia: à λάζω convitior.

Λάσιος — ία — ον, hirsutus: a λα epitat. & ζέω, τὸ [illegible] rao: sunt enim pilosi, calidi & ὁρμητικοί, i. e. impetuosi: vel à λα valdè, & ζέω quatio: pili enim longiores facilè possunt concuti.

Λάσκω maledictis incesso.

Λάταξ — ακος — ἡ, latax, animal è mari victum quærens, gutta, humor excidens poculo: à λα valdè, & στάζω stillo.

Λάτος — άτου — ὁ, latus, piscis.

Λατρεύω servio — fut. εύσω — præt. ευκα: propriè, pro mercede servio: à λάτρον merces.

Λάτρις — ιος, ὁ ἡ, servus, famulus, famula: ex λα valdè et τρέω timeo; quòd valdè timeat dominum.

Λαυκανία — ίας, vel λευκανία — ίας — ἡ, guttur, gula: à λαύω fruor: quia è cibo potúque voluptatem ea pars præ cæteris

ἀ λάω video; ζῷον ἐστὶν ὀξυδερκέστατον, animal est visûs acutissimi.

Λαὸς — ῶ — ὁ, (Atticè) populus.

Λεωφόρος, (subauditur ὁδὸς) ὁδὸς δημοσία, via publica: quasi τὸν λαὸν φέρουσα, populum ducens vel ferens.

Λη.

Λήγω cesso, desino — fut. λήξω præt. λέληχα — aor. 1. ἔληξα.

Λῆδος — ε — ους — τὸ, vestis vilis è pannis: quasi λεῖον, i. e. lævis.

Λήθη — ης — ἡ, oblivio: à λήθω lateo.

Λήϊδιον — ου — τὸ, præda: à ληΐς præda.

Λήϊον — ου — τὸ, seges, fruges: a λα valdè, et ἰέναι ire; quòd citò crescat et augeatur. Vel a λεῖος lævis, æqualis; quòd seges ire sit æqualis longitudinis.

Ληκέω — ῶ, & ληκύθω — ῶ, clamo, sono.

Λήκυθος — ύθου — ὁ, lecythus, ampulla.

Λῆμμα — ατος — τὸ, animus virilis, præsens; item, animi præsentia, audacia, fiducia. Δεῖ λήμματος· ὡς δεῖ γὰρ μεγάλων φιλοῖ δ' ἄχα κινδύνων κατορθῶσθαι. Virg.

Nunc animis opus Ænea, nunc pectore firmo.

Λημνίσκος — ίσκου — ὁ, lemniscus, fasciola; scribitur et λημνίσκος: a λῆνος vel λίνον, quòd sit fascia lanea vel linea.

Ληνὸς — ῦ — ὁ, torcular, torcularium prælum: à λεπτὸς, τὸ λεπτύνω comminuo; quia uvæ in prælo comminuuntur.

Λῆνος — εος — τὸ, lana; quia λεῖον, i. e. mollis.

Λῆρος — ου — ὁ, nugæ, tricæ, ineptiæ: à λα valdè, et ῥέω fluo; quia valdè fluxa res: vel quasi λαρὸς, i. e. jucunda: vel etiam à λα, et εἴρω dico; quia loquaciores sunt ineptiores.

Ληστάρχος — ου — ὁ, princeps latro: a ληστὴς latro, et ἀρχὸς princeps.

Ληστὴς — ῦ — ὁ, latro: à λεία præda; vel ex λῃστὴς: quod à ληΐζω prædor; id verò à ληΐς pro λεία præda.

Λι.

Λιάζω — separo, amoveo — fut. λιάσω — præt. ... : ex ἀλύζω erro.

Λίαν valdè; adv. à λάω volo: nam intendimus quæ valdè volumus.

Λίβανος — άνου — ὁ, libanus: à λείβω stillo, libo.

Λιβυὸς — ῦ — ὁ, libyus.

Λίγδος — ου — ὁ, mortarium: à λειοῦν terere.

Λίγδην strictim: ἀκροθιγῶς, attingendo superficiem; valdè leniter: a λίγξω strido.

Λιγνὺς — ύος — ἡ, fumus, fuligo, flamma: à λίαν valdè, et καίω uro: vel ἀπὸ τῷ λίαν ἱκνεῖσθαι, quòd celeriter ascendat.

Λιγνυώδης — ῦ — ἡ, pingui similis.

Λίγυς

ΛΟ.

à

est, oculos in lacrymas solvit.

Λυπηρὸς——ρὰ——ρὸν, molestus: à λύπη.

Λύρα——ύρας——ἡ, lyra: à λύω solvo, & ῥᾳ᾽ facilè, quòd ἁρμονία chordarum ejus facile solvatur. Vel quasi λυρὰ à suavi sono, vel quasi λύτρα, quòd vice λύτρου, id est, redemptionis pretii initio data esset.

Λύσις——σεως——ἡ, solutio.

Λύσσα——ης——ἡ, rabies: παρὰ τὸ λύειν τὸν λογισμὸν, id est, ab intellectûs conturbatione.

Λύχνος——υ——ὁ, lucerna: παρὰ τὸ λύειν νύκτα, quòd solvat noctem seu tenebras. Vel à λύχη lux.

Λύω solvo——fut. λύσω——pr. λέλυκα.

Λω.

Λώβη——ης——ἡ, injuria, contumelia: quasi λαόβη, à λαὸς populus, & βαίνω eo; ut sit injuria publica. Vel à λοβὸς extrema pars auris; quòd veteres in scelere deprehensos ἀποβελίζοντες extremas aures resecarent.

Λωΐων——ιον, & λωΐτερος melior: a λῶ——λῇς volo.

Λῶμα——ατος——τὸ, fimbria: quasi κλῶμα, à κλώθω glomero.

Λωφάω respiro, onere levor: à λόφος cervix; propriè de jumentis, è quorum collo jugum & onus deponitur.

MA.

MΑγεία——είας——ἡ, magia, Ὄργανον ψαλτικόν.

Μαγγανεία——ας——ἡ, præstigia, venenum: à μάγος magus, præstigiator.

Μαγειρεῖον——είου, τὸ, coquina: à μάγειρος.

Μάγειρος——είρου——ὁ, coquus; qui cibos μάσσει, i.e. subigit; vel à μάζα farina, & μερίζω divido.

Μαγνῆτις——ἡ, & μάγνης——ητος——ὁ, magnes: ab agro Magnesiaco, in quo magna ejus copia reperitur.

Μάγος——άγου——ὁ, magus: à μέγας magnus; ut sit potens intellectu.

Μαδαρὸς——ρὰ——ρὸν, glaber, lævis.

Μάζα——ης——ἡ, offa, maza, farina subacta: à μάσσω subigo, vel μασάομαι edo.

Μαζὸς——ῦ——ὁ, mamma: à μάζαν sugere.

Μάθημα——ατος——τὸ, documentum: à μανθάνω disco.

Μαθητὴς——ῦ——ὁ, discipulus: à μανθάνω disco.

Μαῖα——αίας——ἡ, obstetrix; quæ parientibus assistit, quæque umbilicum præcidit, quam ὀμφαλητόμον etiam nuncupant: à μάω vel μαίομαι quæro; quærit in lucem prodituros, & quæritur in partu.

Μαίνομαι furor, insanio——f. μανῦμαι vel μανήσομαι——pr. μέμηνα: a μάω, i. e. cum impetu in aliquid ferri.

Μάκαρ——αρος, ὁ ἡ, à μὴ non, & κὴρ fatum; ut sit fato non obnoxius: vel a μάλα valdè, & χαίρω gaudeo; quòd felices habeant, unde lætentur.

μαραίνω marcescere facio —— fut. αν—— præt. —γκα.

Μαργαίνω insanio —— fut. ανῶ —— præt. ηκα.

Μαργαρίτης —— ίτου —— ὁ, margarita: à μάργαρον —— τό, ...

Μάρη —— ης —— ἡ, vel pluraliter μάρπαι antiquâ voce, manus: à μάρπω divido; quibus dividimus & componimus. Vel quia manus magis divisæ quàm ulla pars corporis.

Μάσθλη —— εθλης —— ἡ, axilla.

Μαρμαίρω —— splendeo —— fut. μαρμαρῶ —— præt. μεμάρμαρκα.

Μάρναμαι —— pugno: à μάρη manus; quia manu fit pugna. Vel παρὰ τὸ μὴ ἀρνεῖν, i.e. ab irreconciliabili odio; quòd veteres in reconciliationibus & fœderibus ἄρνας ἔθυον, i. e. agnos mactabant.

Μαρσύπιον —— ίου —— τό, crumena: quasi μάρπης ζωνίδ, manûs arcula: arcula ad manum in promptu.

Μάρτυρ —— υρος —— ὁ, testis: à μείρω divido, dirimo; nam testimonio suo dirimit dubitationem.

Μαρτυρέω testor —— fut. ήσω —— præt. ηκα.

Μαρτυρία —— ας —— ἡ, testimonium.

Μασάομαι —— ῶμαι, mando, manduco, comedo: à μάσσω subigo: qui edit, subigit cibos.

Μάσθλη —— άσθλης —— ἡ, lorum, habena: à μάσσω subigo.

Μάσσω pinso, subigo —— fut. μάξω —— præt. μέμαχα —— aor. 1. ἔμαξα —— aor. 2. ἔμαγον.

Μαστεύω quæro —— fut. μαστεύσω —— præt. μεμάστευκα; à μάω quæro.

Μάστιξ —— ιγος —— ἡ, flagrum, flagellum: à μάσσω subigo; Vel à μάλα valdè, & στίζω pungo. Flagellum corpus cædit, & quasi pungit.

Μαστίχη —— ης —— ἡ, mastiche: à μαστίζω flagello; quòd è caudice lentisci cæso exsudet.

Μαστροπὸς —— οῦ —— ὁ ἡ, vel μαστροπὸς —— οῦ —— ὁ ἡ, quasi μητροπὸς, ἡ μητρὸς ὄπα ζωοποιοῦσα, ἐν τῷ αἱμύλα κωτίλλειν, leno, lena: quasi μητρὸς ὦπα vel ὄπα habens, i.e. matris vocem seu vultum, quem suavibus verbis mentitur.

Μασχάλη —— άλης —— ἡ, axilla.

Ματαῖος —— αία —— αῖον, vanus: à μάτην.

Ματαιότης —— ότητος —— ἡ, vanitas.

Μάτην frustra.

Ματρύλλη —— ύλλης —— ἡ, lena, quæ se matrem fingit: à μήτηρ mater.

Μάχαιρα —— αίρας —— ἡ, gladius: à μάχομαι pugno.

Μάχη —— άχης —— ἡ, pugna.

Μαχλὸς —— ἡ —— όν, incontinens, libidinosus, lascivus: à μάλα valdè, & ἄγω frango; ut sit, qui frangitur libidine. Vel à μάω quæro, & χλιδῶ delicijs frango; ut sit, qui quærit se luxu & delicijs frangere. Vel à μάλα & χαλάω laxo; ut sit, qui se valdè remittit, & ad omnem turpitudinem impotentis

tentiæ appetitûs sui fræna laxat.

Μάχομαι pugno —— fut. μαχέσομαι, μαχήσομαι —— & μαχέσσομαι —— præt. μεμάχημαι

Μὰψ frustrà : à μάτην idem.

Μάω quæro (inusitat.) à quo hæc tria poëtica sunt in usu, μέμαμεν cupimus —— μέμασαν cupiebant —— & part. med. μεμαὼς, —— unde partic. μεμαῶτος —— ῶσα —— ὼς : ex μεμαότος contractè usurpatur etiam μεμαὼς —— ῶσα —— ός.

Με.

Μέγ' —— pro μέγα.

Μεγαίρω invideo —— fut. μεγαρῶ —— præt. μεμέγαρκα —— aor. 1. ἐμέγαρα, Att. ἠμέγηρα : à μέγα magnum ; quia magna sunt invidiæ obnoxia :

—— *Summa petit livor.* Ovid.

Μεγαλόσωμος —— ον —— ὁ ἡ, prælongus, longurio : à μέγας magnus, & σῶμα corpus.

Μεγαλύνω magnifacio —— fut. υνῶ præt. μεμεγάλυγκα —— aor. 1. ἐμεγάλυνα : a μέγας magnus.

Μέγας —— μεγάλη —— μέγα, magnus : ἐκ τοῦ μὴ στερητικοῦ, καὶ γῆ terra ; ἵνα ᾖ μέγας ὁ μὴ πρὸς γῆν ὢν, ἀλλ' ὑπεραναβὰς τὴν γῆν, quod non humile, & humi repens, sed in altum tollitur.

Μέγιστος —— ίστη —— ον, maximus : à μέγας.

Μέδιμνος —— ου —— ὁ, medimnus, mensurà aridorum.

Μέδω —— impero, curo : à μέδω, τὸ βουλεύω · nam pa.s regiminis est bene consulere.

Μέθυ —— μέθυος —— τὸ, vinum, μεθύειν, quòd vinum remissos & socordes reddat. Ἀπὸ τοῦ μεθιέναι τῇ ψυχῇ ἀπὸ τοῦ πίνειν.

Μεθύων partic. ebrius : à μεθύω ebrius sum.

Μειδιάω rideo —— vel μειδιῶ —— fut. άσω —— præt. ακα, subrideo ; rideo leniter & molliter. Dicitur & μειδάω.

Μείζων —— ον, major : à μέγας magnus.

Μειλίχιος & μείλιχος blandus, placidus : a μειλίσσω blandis verbis demulceo.

Μείραξ —— ακος —— ὁ ἡ, adolescens : ab εἴρω dico (ut quidam volunt) quasi εἴραξ, ut sit puer qui jam loqui possit. Vel ab ἱμείρω cupio ; quia eâ ætate multa concupiscit.

Μείων —— ον, minor : quasi μὴ ὤν, i.e. non existens.

Μέλαθρον —— άθρου —— τὸ, domus ; propriè trabs in medio tecti denigrato : ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ.

Μέλαν —— ανος —— τὸ, attramentum : à μέλας niger.

Μέλδω liquefacio. Propriè membra exero & absumo : παρὰ τὸ μέλη ἔδω.

Μελεαγρίδες —— αἱ, meleagrides, aves.

Μελεδαίνω curo : à μέλει curæ est.

Μελεὸς —— εα —— εον, tardus, solidus.

Μελέτη —— ἐτης —— ἡ, cura : à μέλει curæ est.

Μελίτειος —— ἴη —— ειον, mellitus : à μέλι mel.

—— μέλιτ@ —— τὸ, mel: ... apis, cujus opificium
...
—— ὁ, fraxinus: fortè ... scil. ob venustatem ra... & trunci, & lævorem ... is.
—— ... & μέλιτα —— —— ἡ, a ... μέλει cura est; οἰκοιο... γὰρ ζῶσι ... Vel ... μέλισσα ... μῆλον malum, ... & ἵζω sedeo, quòd ... bus insideat, ut ex illis ... exprimat.
—— ι@ —— τὸ, cantus, ...; item, membrum. Car... apùs membris constare de...
... @ pollutus; particip. ... pass. à μιαίνω inquino.
—— οἱ, aves sic dicti.
—— ον@ —— ὁ, asinus. ... fortè quasi μέμυνον ma... quia est ... in la...
... @ —— ἡ —— ον, vecti... obturatus; partic. præt. ... à μοχλεύω —— fut. εύσω —— præt. ευκα —— pass. ... , indè partic. ... @: à μόχλ@ vectis.
... —— ἡ —— ον, reus, culpan... à μέμφομαι.
... conqueror, accuso, vitio ... reprehendo —— fut. ψομαι —— aor. 1. med. ... : quasi μῶμον φάω, reprehensio... dico.
... —— ὁ, hircus, apud Ægyptios.
... @ —— τὸ, robur, a... : à μένω maneo.
... maneo, exspecto —— fut. μενῶ

—— Pf. ... —— aor. 2. ... —— perf. med. ..., apud poëtas cupio, volo.
Μέριμνα —— ἡμης —— ἡ, cura, solicitudo: παρὰ τὸ μερίζειν τὸν νοῦν, quòd animum distrahat.
Μεριμνάω curo —— fut. ήσω —— præt. ηκα: ἀπὸ τῆ μέριμνα.
Μερμηρίζω curo (& μερμηρίζω) ex μερίζω divido.
Μέρμις —— ιθ@ —— ὁ. ἡ, filum, funiculus: quasi εἶρμις, ab εἴρω necto.
Μέρ@ —— ε@ —— τὸ, pars; à μείρω divido.
Μέροψ —— οπ@ —— ὁ, ἡ, homo, divisam seu articulatam habens vocem: ab ὄψ —— ὀπός —— ἡ, vox, & μερίζω divido. Μεμερισμένην ἔχων τὴν ὄπα, τουτέστι, τὴν φωνὴν, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζώων· ὁ ἐστι, μεμερισμένην εἰς τὸ λέξεις, καὶ εἰς συλλαβὰς, καὶ εἰς στοιχεῖα, καὶ ἔναρθρον ἔχων τὴν ὄπα, Eust.
Μεσημβρία —— ας —— ἡ, meridies: παρὰ τὸ μέσ@ medius, & ἡμέρα dies, γίνεται μεσημερία, καὶ μεσημβρία.
Μέσ@ —— ση —— σον, medius, mediocris: παρὰ τὸ μέρη ἴσα ἔχειν, quòd partes æquales habeat. Vel παρὰ τὸ μετέχειν τῆ ἴσου.
Μεσότης —— τη@ —— ἡ, mediocritas.
Μεςὸς —— ἡ —— ὸν, plenus.
Μεςόω impleo, repleo —— fut. ώσω —— præt. ωκα.
Μετὰ post; præp.
Μεταβολὴ —— ῆς —— ἡ, varietas, mutatio: à μεταβάλλω.

Μέταλλον

Μήνυ

Μήνυσις — εως — ἡ, indicium: à μηνύω indico, nuntio.
Μηνύω indico — fut. ύσω — pr. μεμήνυκα: à μένος mens; ut sit, mentem aperio.
Μήρινθος — ίνθου — ἡ, funiculus: à μηρύω glomero, neo.
Μηρύω involvo.
Μηρίον — ίου — τὸ, femur, coxa: à μηρός.
Μηρὸς — οῦ — ὁ, femur: à μείρω divido; quia à femore corpus dividi incipit.
Μήτηρ — έρος — & sync. μητρὸς — τρὶ — τέρα — ἡ, μήτηρ: παρὰ τὸ μὴ τηρεῖσθαι, quòd non servantur à parentibus; αἱ γὰρ γεννήσασαι, οὐ γίνονται μητέρες. φυλάττονται, παρὰ τὸ μὴ λυμαίνεσθαι τὴν αὐτῶν παρθενίαν· ἐκτεκοῦσαι δὲ γίνονται μητέρες, ἢ τηρούμεναι. ἢ, παρὰ τὸ μάω, τὸ ζητῶ, ἢ ὑπὸ τῶν τέκνων ζητουμένη, quòd à sobole quæratur. Vel quia ardens est matris στοργὴ in liberos. Vel ab אם Hebr. mater, per metathesin literarum.
Μητρυιὰ — ᾶς, & μητρυιὴ — ῆς — ἡ, Ionicè, noverca.
Μηχανὴ — ῆς — ἡ, machina, artificium: à μῆχος artificium, quo aliquid molimur.

Mι.

Μιαίνω inquino — fut. ανῶ — præt. μεμίαγκα — aor. 1. ἐμίανα, Atticè, ἐμίηνα.
Μίγνυμι misceo (& μίγνυμι) — fut. μίξω — præt. μέμιχα — aor. 1. ἔμιξα — 2. ἔμιγον.
Μίδας Midas.
Μικρὸς — ὸς — ὸν, parvus: à μειόω minuo.
Μίλτος — μίλτου — ἡ, minium.
Μίλφαι — ῶν, defluvium pilorum.
Μιμαίκυλον — ύλου — τὸ, arbuti fructus.
Μίμαρκυς — υος — ἡ, condimentum.
Μιμέομαι — οῦμαι imitor — fut. ήσομαι — præt. μεμίμημαι: à μαιμάω cupidè feror. Cupiditas seu amor est imitationis causa; similes enim ejus fieri cupimus, quem diligimus.
Μίμημα — ατος — τὸ, imago, simulacrum, imitamentum.
Μιμνήσκω recordor, in memoriam revoco — fut. μνήσω — pr. μέμνηκα — aor. 1. ἔμνησα: à μνάω commemoro.
Μίνθα — ης — ἡ, mentha, herba: à μένος animus, & θύω cum impetu feror; nam fertur animum valdè excitare.
Μινύθω minuo: à μινὸς parvus; μινὸς ὁ μικρός.
Μισέω odio habeo — fut. ήσω — præt. μεμίσηκα: à μῖσος odium.
Μισθὸς — οῦ — ὁ, merces, præmium; propriè merces menstrua: à μεὶς mensis, & θέσις positio; ut sit merces propriè singulis mensibus ordinata. Vel quasi πισθὸς, à πείθω persuadeo; cujus gratiâ scilicet quispiam laborem suscipit.
Μίσκαι — ῶν — αἱ, frusta, & rejectamenta.
Μῖσος — εος — τὸ, odium; à μι

Μύζω

reprehendens, probrum, dedecus.
Μῶν num; Conj.
Μωραίνω desipio, — fut. ανῶ — præt. μεμώρακα: à μωρὸς stultus.
Μωρανθῇ infatuatus fuerit, aor. 1. Subjunct. à μωραίνομαι.
Μωρία — ας — ἡ, stultitia.
Μωρὸς — ῦ — ὁ, stultus. Atticè μῶρος: propriè significat insipidum. Dicitur quasi μὴ ὁρῶν, nihil videns, scil. oculis mentis. Vel à μὴ, & nomine ὦρα significante φροντίδα, quasi μηφρονῶν, ὁ μὴ φροντίζων.

N A.

NΑ'βλιον — ου — τὸ, nablium; instrumentum musicum, quod Psalterium vocant.
Νᾶσμα — ατος — τὸ, Odoramenmentum quoddam quod immiscent unguentis: à νάω fluo.
Ναίω habito — imperf. ἔναιον, (poët. ναῖεσκον) reliquis temporibus caret, ἀπὸ τῦ νὸς acervo quia οἱ ναίοντες πῦ σεσωρευμένοι οἰκῦν: qui alicubi habitant, acervatim & cumulatim vivunt. Indè ναιετάω habito — imperf. poëtic. ναιετάασκον.
Νάκος — εος — τὸ, & νάκη — ης — ἡ, pellis cum suo villo. quasi ἀνάκη, ab ἀνακεῖσθαι recumbere; quòd in eò veteres cubarent. Vel etiam à νάσσω premo; quia est aliquid ναστὸν i. e. densè compactum.
Νάννη — αἴνης — ἡ, amita, patris matrísque soror. Hesyc.
Νάνος — ου — ὁ, nanus, pumilio: παρὰ τὸ νὴ neg. & αὔω sursum; quia sursum non crevit.
Ναὸς — οῦ, Att. νεὼς — ὁ, templum (ναῦς) à νέομαι adeo; quòd templa frequenter sint adeunda. Vel à ναίω habito; quòd templa deorum sint domicilia.
Νάπος — εος — τὸ, saltus, sylva, virotum, clivus. Dicitur & νάπη, quasi νάον, à νὴ partic. neg. & οὖδος, οἷον ἄβατον.
Νᾶπυ — υος — τὸ, sinapi; à νὴ non & φύω cresco; quod semen ei minutum sit.
Νάρθηξ — ηκος — ὁ, narthex.
Νάρδος — ου — ἡ, nardus.
Νάρθηξ — ηκος — ὁ, bacillus, ferula.
Νάρκαφθον — ου — τὸ, narcaphthum; odoramenti genus.
Νάρκη — ης — ἡ, torpedo, torpor: à ναρκάω torpeo: quasi τὸ ἀρκεῖν, non sufficere; virium imbecillitate est naturalis torpor.
Νάρτη — ης — ἡ, narta; plantæ genus odoratæ, ex quâ fiunt unguenta.
Νάσσω æquo, premo, compingo — ἔναξα: à νάω fluo. Dicuntur enim de iis densa sunt, sive corporis; ut est aqua.
Ναῦς navis — ναὸς — ἡ, Ionicè νηὸς — νεὸς, Atticè νεὼς, Dat. ναΐ Accus. ναῦν. Plural. αἱ νῆες, καὶ ναῦν — ναυσὶ καὶ νήεσι, νῆες Ionicè — νέας — aliquando νέας: παρὰ τὸ νῶ, (τὸ κολυμβῶ) ἢ νέω, fluo; quòd in mari fluctuet. ἢ παρὰ τὸ νήω — νήσω, τὸ σωρεύω cumulo: διὰ τὸ ἐν αὐτῇ σωρεύεσθαι τὰ ἀγώγιμα, quòd onera portanda in

[illegible] nave cumulentur.

[illegible] —— ε —— ὁ, nauta.

[illegible] —— ης —— ἡ, naphtha.

Νε.

Νεολαία —ας—ἡ, juventus: παρὰ τὸ νέαζειν εἰς αὔξησιν, quòd accrescat, & in ætatem assurgat.

[illegible]λον novale.

Νεβρὸς —— ῦ —— ὁ, hinnulus: quasi νεοβορὸς ἢ νεοφορὸς, τὸ νεωστὶ βορᾶς ἀντέχεσθαι, quòd nuper alimentum admittat.

Νεῖκος —— εος ——τὸ, jurgium, contentio: à νε priv. & εἴκω cedo, futuro εἴξω, & crasi νεῖκος, nemini cedens. Vel παρὰ τὸ νέοις ἐοικέναι, quòd juvenum proprium sit contentiosos esse.

Νεκρὸς —— ρὰ —— ρὸν, mortuus, defunctus; vel νεκρὸν —— τὸ, cadaver: à νε τῦ priv. & κῆρ, ἡ ψυχή, in quo cor extinctum sit.

Νέκταρ —— αρος —— τὸ, nectar, potus deorum: à νε priv. & κτάω occido; quòd sit immortalium potus. Vel παρὰ τὸ νέον καὶ τὸ ἔχω —— νεόεκταρ, & sync. νέκταρ, quòd juventutem ætate deperditam restituat.

Νεκύδαλος —— αλυ —— ὁ, necydalus; insecti genus.

Νέκυς —— υος —— ὁ, mortuus: ἐκ τῦ νε priv. & κῖκυς, ἡ δύναμις, quòd mortui viribus carent. Vel à νεκρὸς fit νεκρὺς, & rejiciendo τῦ ρ, νέκυς.

Νεμεσάω —— indignor —— fut. ήσω juste accuso, cupiens suum cuique νέμεσθαι distribuere. Inde *Nemesis*.

Νενηλος —— ου —— ον, attonitus; à νένος stolidus.

Νέννος —— ου —— ὁ, patruus, avunculus.

Νεννὸς —— ῦ —— ὁ, stultus: à νε & νόος mens; ut sit qui mentis non est compos.

Νέομαι redeo, vado, iter facio.

Νεότης —— ητος —— ἡ, juventus: à νέος.

Νεοττεία —— ας, vel νεοσσιὰ, nidus: à νεοττὸς pullus.

Νεοττὸς —— ῦ —— ὁ, pullus; vel νεοσσὸς —— ῦ: παρὰ τὸ νεωστὶ ὄσσεσθαι, ὅ ἐστι βλέπειν, ἢ σεύεσθαι, ἤγουν κινεῖσθαι, quòd nuperrimè aspiciat, vel moveatur.

Νέος —— ου —— ὁ, juvenis: quasi νεῶν ὤν, i.e. nunc primùm existens; vel παρὰ τὸ νέεσθαι vado.

Νεῦρον —— ρου —— τὸ, nervus, robur: à νεύω inclino; nam est instrumentum inclinationi inserviens.

Νεύω annuo —— fut. νεύσω —— pr. νένευκα.

Νεφέλη —— ης —— ἡ, nebula: à νε priv. & ἕλη splendor; quod nubes splendore solis nos privat.

Νεφρὸς —— ῦ —— ὁ, ren: à νέω —— νάω fluo, & φέρω fero; renes enim deferunt humores quosdam.

Νέωτα addito εἰς: εἰς νέωτα in proximum annum.

Νεώτερος —— έρα —— ερον junior: à νέος novus.

Νη.

Νη.

Νηγάτεος novus, nuper factus; — ὁ ἡ: quasi νεήγατος, ὁ νεωστὶ κατεσκευασμένος· ὥσπερ παρὰ τὸ τείνω — τείνομαι γίνεται τατὸς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ γείνω — γείνομαι, γατὸς, καὶ νεήγατος.

Νήϊον rudens — ἰυ — τὸ, παρὰ τὸ ναῦς navis.

Νηνεμος — ου — ὁ, vento carens, tranquillus: παρὰ τὸ νη priv. & ἄνεμος ventus; sine vento.

Νήπιος — ία — ιον, juvenilis, infans, imbecillis: παρὰ τὸ νη priv. & ἔπος verbum; ut sit, qui nè verbum quidem adhuc potest effari.

Νήριον — ἰυ — τὸ, nerium, frutex.

Νηρὸς — ρὰ — ρὸν, humidus; pro νεαρὸς, à νέος novus.

Νῆσος — ήσου — ἡ, insula: à νέω no; insula enim quasi natat in mari.

Νῆσσα — ήσσης — ἡ, anas; à νέω no; natare enim amat. Sic Lat. anas à natando.

Νῆστις — ιος — ἡ, jejunus, famelicus: (ἄσιτος) à νη priv. & ἐσθίω edo; qui cibum non capit: vel quasi νήσιτος, à νη & σῖτος.

Νηφάλιος — ἰα — ον, sobrius: à νήφω.

Νήφω sobrius sum — f. ψω — pr. φα: παρὰ τὸ νη priv. & πίω bibo; ut, sit, qui non nimium bibit.

Νήχομαι nato — f. ξομαι — pr. νηγμαι: à νέω nato.

Νι.

Νίγλαρος — άρυ — ὁ, genus musici modulaminis.

Νικάω vinco — fut. ήσω — præt. νικα: παρὰ τὸ μὴ εἴκειν· victores cædunt, non cedunt.

Νίκη — ης — ἡ, victoria: quasi ἐνίκη, ἐνὶ ἥκουσα, uni accidens. Vel quasi ἐνείκη, ἐνὶ εἴκουσα, uni cedens.

Νίπτω lavo — fut. νίψω — præt. νένιφα — aor. 1. ἔνιψα — νίψω — νίψαιμι — νίψα — νιψάτω — νίψας.

Νιφὰς — άδος — ἡ, nix: à νίφω ningo.

Νο.

Νοέω intelligo, cogito — fut. ήσω — præt. νενόηκα: παρὰ τὸ νόος — νοῦς mens.

Νόθος — ου, nothus, spurius, non legitimus; ὁ ὢν ἐκ τῆς νομίμης γεννηθεὶς, ἀλλ' ἐκ παλλακίδος.

Νομεὺς — έως — ὁ, pastor, tribulis: à νέμω pasco.

Νομιζόμενος — νη — ον, existimatus: partic. præs. à νομίζομαι.

Νόμος — ου, lex: ἀπὸ τοῦ νέμειν, tribuendo; quòd suum cuique tribuat. Vel à νέμω administro; quòd omnia administret aut jubendo aut vetando.

Νόος — νοῦς — νόου — νοῦ — ὁ, mens: παρὰ τὸ νέω, τὸ πορεύομαι, eo; οὐδὲν γὰρ ταχύτερον τοῦ νοῦ, quia mente nihil celerius.

Νοσέω

ΞΑ.

Ξαίνω diverbero, carmino, pecto —— fut. ανῶ —— præt. ἀγκα: παρὰ τὸ ξύω rado.

Ξανθὸς —— ὴ —— ὸν, flavus: à ξαίνω, τὸ τύπτω verbero; is color ex percussione vivi corporis nascitur; vel ab αἴθω quasi αἰθηρός.

Ξε.

Ξένιον —— ἰυ —— τὸ, munus, donum; propriè, hospitale donum, quod hospitibus datur.

Ξένος —— ου —— ὁ, hospes, peregrinus; & ξεῖνος: παρὰ τὸ ἔξω εἶναι ut eum significet qui extraneus est, sive extra existens.

Ξη.

Ξηρὸς —— ὰ —— ὸν, siccus, aridus: à ξύω rado, seco; sicca sunt ξηρὰ, id est, facilè secari & diffringi possunt.

Ξι.

Ξίφος —— εος —— τὸ, ensis, gladius: à ξύω & ἀφὴ tactus; quòd enim gladii acies tetigerit, illud secat.

Ξυ.

Ξυλεύομαι ligno, ligna conveho: παρὰ τὸ ξύλον.

Ξύλον —— ύλυ —— τὸ, Lignum: à ξύω seco, rado; quia secari & radi potest.

Ξύμπας —— ασα —— αν, omnis; Att. ζύμπας.

Ξυν pro ζυν Atticè.

Ξυνὸς —— ὴ —— ὸν, communis. Atticum pro κοινὸς.

Ξυρέω rado —— fut. ήσω —— præt. ηκα.

Ξύρον —— ἰυ —— τὸ, novacula; à ξύω rado, polio.

Ξυρὸν —— ὅ —— τὸ, novacula; παρὰ τὸ ξύειν ῥέον; quia est aptus ad radendum, & scalpendum.

ΟΑ.

Ὄαρ —— ὄαρος —— τὸ, Uxor: quasi ὁμόαρ παρὰ τὸ ὁμῶ ἀραρίσκειν τῷ γάμῳ, quòd conjuges duo nuptiis inter se copulentur.

ΟΒ.

Ὀβελίζω obelo noto —— fut. ίσω —— præt. ικα.

Ὀβολὸς —— όλυ —— ὁ, obolus, sexta pars drachmæ; quia erat ut βέλος. Alii ab ὀβελὸς veru; quòd ejus figuram haberet.

Ὄβρυζον —— ύζυ —— τὸ, Aurum obryzum, purum, ex crebra concoctione, id est, quasi ὀφίρζον, ab Ophir, id est, insula; unde præstantissimum aurum solebat advehi.

Ογ

Oγ.

Ὀγκάω rudo —— fut. ἥσω —— pr. κα.

Ὄγκος —— ου —— ὁ, fastus, tumor, & prominentia : ab αἴω ἀΐσσω, sursum jacere. Tumor est quædam ἄρσις seu ἔπαρσις σωματικὴ, i. e. elevatio corporalis. Vel ab ἐξέχω promineo.

Ὄγμος —— ου —— ὁ, sulcus : ab ἄγω frango, vel οἴγω aperio; quod sulcus ex terræ fractione & apertione oriatur.

Ὄγχνη —— ης —— ἡ, pyrum : παρὰ τὸ ἄγχειν, h. e. suffocando. Nam acerbitate suâ vehementer astringunt pyra sylvestria.

Oδ.

Ὀδονταλγία —— ας —— ἡ, dentium dolor : ab ὀδοὺς —— όντος, & ἄλγος —— εος —— τὸ, dolor.

Ὁδὸς —— οῦ —— ἡ, via : quasi ἴδος ab ἴω, τὸ πορεύομαι vado.

Ὀδοὺς —— όντος dens : ab ἔδω edo, quasi ἐδοὺς ; in Voc. ὦ ὀδοὺς solùm, ut docet Gaza. Æoles dicunt ἔδοντας pro ὀδόντας.

Ὀδύνη —— ης —— ἡ, dolor : ab ἔδω edo, rodo; est enim dolor velut rosio quædam corporis & animi.

Ὀδύρομαι dolore excrucior —— fut. ὀδυροῦμαι, cæteris temporibus caret : ab —— ὀδύνη dolor ; nam dolor est causa lamentationis.

Ὀδύσσομαι irascor (verbum poëtic. defectivum ;) nam legitur duntaxat in aor. 1. med. ὠδυσάμην, vel ὀδυσσάμην : ab ὀδύνη dolor ; ira ex dolore oritur.

Oζ.

Ὄζος —— ου —— ὁ, ramus : ab ἵζομαι sedeo ; ramus quasi sedet in arbore.

Ὄζω oleo (Dor. ὄσδω) —— fut. ὀζήσω & ὀζέσω —— præt. ὤζηκα —— med. ὄδα & Att. ὄδωδα, quod sæpiùs pro præsenti sumitur.

Oθ.

Ὄθη —— ης —— ἡ, cura, ratio : quasi ἔδη ab ἔδω. nam cura cor edit ; aut ἔθη cura consueta : ab ἔθω consuesco.

Ὀθόνη —— ης —— ἡ, linteum.

Ὀθόννα —— νης, Othonna, herba apud Troglodytas in Arabiæ tractu.

Oι.

Οἴαξ —— ακος —— ὁ, gubernaculum, clavus navis : ab οἴω fero.

Οἴγω aperio (poët. pro ἀνοίγω) —— fut. οἴξω —— præt. med. ἔῳγα. Vid. ἀνοίγω.

Οἰδέω tumeo, turgesco —— fut. οἰδήσω —— præt. ᾤδηκα —— aor. 1. ᾤδησα : ab εἴδω video ; tumida depressis visibiliora.

Οἰζὺς —— ύος, ἡ, ærumna, miseria : ab οἴ væ, & ζέω ferveo.

Οἰκεῖος

Οἰστὸς

Ὀλολύζω

Ὀλολύζω ululo —— fut. ξω —— præt. ὠλόλυχα : ab ἀλαλὴ. Quod vide suo loco.

Ὀλόπτω vello, decortico —— f. ψω —— præt. φα : à λέπω decortico.

Ὀλοὸς —— ἡ —— ὀν, perniciosus : ab ὄλλυμι perdo.

Ὅλος —— ὅλη —— ὅλον, totus : ab Heb. כל id est, totus.

Ὄλονθος —— ὄνθου —— ὁ, pediculus pomi.

Ὀλοφύρομαι lamentor —— fut. ὀλοφυροῦμαι —— aor. 1. med. ὠλοφυράμην —— perf. pass. ὠλόφυρμαι —— aor. 1. pass. ὠλοφυρθὴν. Dicitur quasi ὅλως φύρομαι, i.e. in modum porcorum feror.

Ὄλπη —— ης —— ἡ, lecythus.

Ὄλυμπος —— ου —— ὁ, Olympus; Mons Macedoniæ vel Thessaliæ altissimus; allegoricè cœlum : quasi ὁλόλαμπος τοῖς ἄστροις, quòd stellis totum splendeat; ζυγκοπῇ καὶ τροπῇ, ὄλυμπος φιλοῦσι Αἰολεῖς.

Ὄλυρα —— ρας —— ἡ, olyra, ador; κριθὴ, εἶδος κριθώδους καρποῦ.

Ὄλυνθος —— ὀλύνθου —— ὁ, grossus, ficus immatura : ab ὀλεῖν ἄνθος, i.e. florem perdendo; quòd ex illis primùm perdito flore.

Ὀμ.

Ὁμαλὸς —— ἡ —— ὀν, planus, lævis, æquabilis : ab ὁμὸς similis; constat enim ex partibus similibus. Hinc ἀνώμαλος, asper, inæqualis, salebrosus, irregularis.

Ὁμαρτῇ simul, collectim : ab ὁμοῦ simul & ἄρω apto.

Ὅμηρος —— ὁμήρου —— ὁ, obses : παρὰ τὸ ὁμοῦ εἴρειν; simul necto; quia partes de se mutuò dubitantes ad fidem sibi habendam jungit. Vel παρὰ τὸ ὁμοῦ, καὶ ἄρω, τὸ ἁρμόζω, quòd obsides concordiæ causâ sunt inter eos qui diffident.

Ὁμιλέω commercium habeo : ab ὅμιλος —— ίλου —— ὁ, cœtus turba —— fut. ήσω —— præt. ηκα.

Ὁμιλία —— ας —— ἡ, consuetudo, colloquium, confabulatio.

Ὅμιλος —— ίλου —— ὁ, vulgus, turba, cœtus, multitudo; propriè militum : παρὰ τὸ εἰς ἓν εἰλεῖσθαι, quòd unà cogatur. Vel ab ὁμοῦ simul, & ἴλη agmen.

Ὀμιχέω meio —— fut. ήσω —— præt. ηκα : quasi ὁμοῦ χέω, i.e. simul fundo.

Ὄμμα —— ατος —— τὸ, oculus : ab ὄπτομαι video.

Ὁμόδελφος —— ου —— ὁ, frater : ab ὁμοῦ & δελφὺς uterus.

Ὅμοιος —— οία —— οιον, similis : ab ὁμὸς similis; Att. ὁμοῖος.

Ὁμοιότης —— ητος —— ἡ, similitudo : ab ὅμοιος.

Ὁμοίως similiter; Adv.

Ὁμοκλὴ —— ῆς —— ἡ, ira, minæ, hortamen, clamor : ab ὁμοῦ simul, et κέλεσθαι jubere. Vel ab ὁμοῦ simul, et καλῶ pro κλῶ, i.e. voco.

Ὀμόργνυμι abstergo (et usitatiùs ὀμόργνυμαι) —— fut. ὀμόρξω —— præt. ὤμορχα. Vel, ἀναδιπλασιασμῷ, ὠμόμορχα —— aorist. ὤμορξα.

Ὁμὸς —— ἡ —— ὸν, similis.

Ὁμόψυχος

Ὁμόψυχος —— ον, concors, unanimis: ab ὁμὸς similis, & ψυχὴ anima; cujus mores congruunt.

Ὀμφαλὸς —— ῦ —— ὁ, umbilicus: παρὰ τὸ ἐμπνεῖν, ὅ ἐστιν, ἀναπνεῖν, respiro: δι' αὐτοῦ γὰρ τὸ ἔμβρυον ἀναπνεῖ καὶ τρέφεται, infans enim in utero per umbilicum respirat.

Ὄμφαξ —— ακος —— ἡ, uva acerba, acetum: ab ὠμὸς crudus, & φαγεῖν edere.

Ὀμφὴ —— ῆς —— ἡ, vox, θεία κλεηδὼν, divina vox, responsum divinum: quasi τὸ ὂν φαίνουσα, i.e. veritatem indicans.

Ον.

Ὄναγρος —— άγρου —— ὁ, onager: quasi dicas, ὄνος ἄγριος, asinus sylvestris.

Ὄναρ somnium —— τὸ, indecl. quasi ὄλεθρος ἄρσις, rei veræ ablatio: ut plurimùm enim falsas imaginationes objicit.

Ὄνειαρ —— ατος —— τὸ, utilitas, commodum: ab ὄνημι juvo, prosum.

Ὀνειδίζω exprobro —— fut. ὀνειδίσω, & Atticè ὀνειδιῶ —— præt. ὠνείδικα: ab ὄνειδος.

Ὀνειδισμὸς —— ῦ —— ὁ, contumelia: ab ὄνειδος.

Ὄνειδος —— εος —— τὸ, probrum: ab ὀνειδίζω vitupero: vel ab ὄνομαι, i. e. μέμφομαι queror, expostulo.

Ὄνειρος —— είρου —— τὸ, somnium: ab ὄναρ.

Ὀνήσιμος —— ίμου —— ιμον, utilis: ab ὄνημι juvo.

Ὄνημι juvo, prosum —— fut. ὀνήσω —— præt. ὤνηκα —— aor. 1. ὤνησα —— med. ὠνησάμην, & sync. ὠνάμην.

Ὄνθος —— ου —— ὁ, stercus. Si propriè asini, tum ab ὄνος commodè deduci poterit.

Ὄνος —— ου —— ὁ, asinus: ab ὄνημι juvo; est enim jumenti species hominum usui & commodo subservientis.

Ὄνυξ —— υχος —— ὁ, unguis: παρὰ τὸ νύσσω —— νύξω, γίνεται ὄνυξ, fodio, vellico; ungue enim fodicamus & vellicamus.

Οξ.

Ὀξεῖα, subintellige λόγχη, hasta: ab ὀξύς.

Ὄξος —— εος —— τὸ, acetum: ab ὀξύς.

Ὀξυθυμία —— μίας —— ἡ, iracundia: ab ὀξὺς, & θυμὸς ira.

Ὀξύνω —— acuo —— fut. ὀξυνῶ præt. ὤξυγκα.

Ὀξὺς —— εῖα —— ὺ, acutus: ab ἀκὴ acies.

Ὀξύτερος —— τέρα —— ον, acutior: ab ὀξύς.

Οπ.

Ὀπάζω persequor, me comitem do, præbeo —— fut. άσω —— pr. ὤπακα —— aor. 1. ὤπασα: ab ἕπομαι sequor.

Ὀπὴ —— ῆς —— ἡ, foramen, per quod videri potest: ab ὄπτομαι video.

Ὅπη ubi, quò; Adv.

 Ὀπηνδία

δεξιὰν, dextram extende.

Ὀρίγανον —— ανου —— τὸ, origanum; herbæ nomen: ab ὄρος mons, & γάνος gaudium; quia montosis & clivosis locis gaudeat.

Ὀρίνω exerceo, concito, commoveo — fut. ὀρινῶ —— præt. ὤρινκα: ab ὄρω.

Ὄρθιος —— ια —— ιον, & ὀρθὸς —— ὴ —— ὸν, rectus: ab ὄρω excito, erigo.

Ὄρθρος —— ου —— ὁ, diluculum, dies; dicitur, quia nos ad opera ὀρθοῖ, i.e. erigit, seu excitat.

Ὅρκος —— ὅρκου —— ὁ, juramentum: παρὰ τὸ εἴργειν τοὺς παραβαίνοντας · coercetur enim quisque intra quod juravit. Vel ab ὅρος terminus; ὁρίζονται γάρ τι ὀμνύντες οἱ ὀμνύοντες, jurantes enim terminantur. Vel παρὰ τὸ ἕρκος, septum, παρὰ τὸ ἕρκος καὶ τεῖχος εἶναι τοῖς ὀμνύουσι μὴ παραβαίνειν τὰς συνθήκας.

Ὁρμαθὸς —— οῦ —— ὁ, ordo, catena: ab ὁρμόζω apto, ordino. Ab εἴρω sero, ordino, unde εἱρμὸς series.

Ὁρμάω —— ῶ, impetu feror —— fut. ήσω —— præt. ηκα —— aor. 1 ὥρμησα.

Ὁρμιὰ —— ᾶς —— ἡ, tenuis funiculus, linea piscatoria setis equinis contexta: ab εἴρω necto.

Ὀρνιθευτὴς —— οῦ —— ὁ, auceps: ab ὄρνις avis.

Ὄρνις —— ὄρνιθος —— ἡ avis; Acc. ὄρνιν καὶ ὄρνιθα: παρὰ τὸ ὄρω concito, quasi ὄρις · τί γὰρ εὐκινητότερον πτηνοῦ; quid enim concitatius ave?

Ὄροβος —— όβου —— ὁ, ervum, legumen: παρὰ τὸ ἐρέπτεσθαι ὑπὸ τῶν βοῶν, quòd à bobus edatur: vel potiùs simpliciter ab ἐρέπτω edo; quia frequenter in cibum venit.

Ὀρόδαμνος —— ου —— ὁ, ramus, surculus: παρὰ τὸ ὀρούειν διὰ τὴν αὔξησιν, quòd cum impetu crescat. Vel à ῥάδαμνος, qui ramus est tener.

Ὀρόντιον —— ίου —— τὸ, Orontium, herba: παρὰ τὸ ὄρος —— ους —— τὸ, quòd montibus gaudeat.

Ὄρος —— ους —— τὸ, mons: ab ὄρω excito, erigo; est enim erecta in tumorem terra.

Ὅρος —— ὅρου —— ὁ, terminus, limes: ab ὁράω video; termini signari solent, ut sint ὁρατοὶ visibiles.

Ὄρπηξ —— ηκος —— ὁ, ramus, surculus, stolo: παρὰ τὸ ὄρω, τὸ πηδῶ; quòd videatur ex arbore quasi exilire. Vel ab ἕρπω, quòd ex arbore quasi proserpit.

Ὀῤῥὸς —— ὀῤῥοῦ —— ὁ, serum lactis: ab ἐῤῥύω fluo; aut ab ἔῤῥω pereo; est enim fluidum et vile quid.

Ὀρταλὶς —— ίδος —— ἡ, gallina, pullastra.

Ὄρτυξ —— υγος —— ὁ, coturnix: ab ὄρω excito; quòd facilè ad pugnam concitetur.

Ὄρυζα —— ύζης —— ἡ, oryza.

Ὀρυμαγδὸς —— οῦ —— ὁ, strepitus, fragor, tumultus: ab ὅμαδος multitudo. Vel quasi ὅμαδος ὀρνύμενος, multitudo excitata.

Οὐδ'

Ὀρφανὸς —— ῦ —— ὁ, orphanus, pupillus: dictus, quòd velut in ὄρφνῃ, i.e. in tenebris degat.

Ὄρφνη —— ης —— ἡ, caligo, tenebræ, obscuritas: ab ἐρέφω tego; tenebræ enim omnia involvunt.

Ὀρφὸς —— ῦ —— ὁ, orphus piscis. Hiberno tempore in speluncis se continet: ab ὄρφνη tenebræ.

Ὀρχέομαι salto, tripudio —— fut. ὀρχήσομαι —— aor. 1. med. ὠρχησάμην —— ω —— ατο.

Ὄρχησις —— ιος —— ἡ, saltatio: ab ὀρχέομαι.

Ὄρχις —— εως —— ὁ, testis, testiculus: ab ὀρέγομαι appeto; quia indè ὄρεξις συνουσίας.

Ὄρχος —— ου —— ὁ, hortus, ordo plantarum.

Ὄρω excito —— fut. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω —— aor. 1. ὦρσα —— perf. med. ὄρωρα (pro ὦρα,) & metathesi ὤρορα.

Οσ.

Ὃς —— ἣ —— ὃ, qui, quæ, quod; Artic. Subj.

Ὅσιος —— ὁσία —— ὅσιον, sanctus: quasi ἄσιος, ab ἅζομαι, τὸ σέβομαι.

Ὅσος —— ὅση —— ὅσον, poëticè ὅσσος.

Ὄσσα —— ης —— ἡ, vox: ab ὂψ vox.

Ὀστέον —— ου —— τὸ, ὀστοῦν —— ὀστοῦ, Os —— ossis: ab ἱσταῖ statuere; quia statuit & stabilit corpus, nè mollicie suâ concidat.

Ὀσλιγξ —— ιγγος —— ἡ, scintilla: ab αὔω accendo.

Ὀσμὴ —— μῆς —— ἡ, odor: ab ὄζω oleo.

Ὄσπριον —— ίου —— τὸ, legumen: à σπείρω semino; quòd crebra ejus satio.

Ὀστρακὸν —— ακου —— τὸ, testa: ab ὀστέον os; quia est velut os aut cornu.

Ὄστρεον —— ου —— τὸ, concha, ostreum.

Ὄστρυς —— υος —— ἡ, ostrys; arbor.

Ὀσφραίνομαι odoror, olfacio —— fut. ὀσφρήσομαι —— aor. 2. ὠσφρόμην: quasi ὀσμὴν fero, seu suscipio odorem.

Ὀσφὺς —— ύος —— ἡ, ilia, lumbus: quasi ὀστοφυὴς, quasi tota sit ossea & excarnis. Vel quia ibi ἰς φύεται, robur nascitur.

Οτ.

Ὄτοβος —— όβου —— ὁ, strepitus, tumultus, sonitus: ab ὄθω (pro ὠθῶ) moveo, & βοὴ clamor; ut sit motus clamosus, aut motus clamore excitatus.

Ὀτρυνόμενος —— ένη —— ον, incitatus: ab ὀτρύνω hortor, jubeo.

Ὀτρύνω incito —— fut. υνῶ, & ὀτρυνέω —— præt. ὤτρυγκα: ab ὄρω excito.

Ου.

Οὐαὶ væ; Adv.

Οὐδεὶς —— οὐδεμία —— οὐδὲν, nemo, nullus: ex οὐδὲ & εἷς, nè unus quidem.

Οὐδὲν nihil.

Οὐδέποτε nunquam; Adv.

Οὐδέτερος —— ερα —— ον neuter: quasi οὐδὲ ἕτερος, neque alius.

Οὐδὸς

ος —— εος —— τὸ, & οὖδας
—— ατος —— τὸ, solum, pavi-
mentum : ab ὁδὸς via.
—— ατος —— τὸ, uber,
mma : μεταφορικῶς, οὖθαρ
ρης —— pinguedo terræ.
γγι —— γγι —— τὸ, vingum ;
unta apud Ægyptios.
ω nondum.
ὰ —— ᾶς —— ἡ, cauda : ab
ος terminus.
ραῖον —— αίου —— τὸ, cauda.
ρανὸς —— οῦ —— ὁ, cœlum :
uasi ὁρανὸς, ab ὁράω video ;
uòd sit visui pervium. *Arist.*
e mundo, deducit ab ὅρος
rminus ; cùm inquit, οὐρανὸν
ὀνόμασε κεκλημένον ἀπὸ τοῦ ὅρον εἶ-
ναι αὐτόν.
ῶ mingo —— fut. ήσω —— pr.
ηκα.
ρὸς —— ρὰ —— ρὸν, urina-
ius : ab οὖρον —— ου —— τὸ, u-
rina, lotium.
ρος —— οὔρου —— ὁ, custos, in-
spector.
ς —— ὠτὸς —— τὸ, auris :
ἀΐω audio.
ία —— ας —— ἡ, substantia, o-
es : à partic. ὤν —— οῦσα ——
ὄν, τὰ ὄντα καὶ τὰ ὑπάρχοντα.
ταμένος —— ένη —— ον, vul-
neratus : ab οὐτάω vulnero.
εἰς —— οὐδενὸς, nemo, nullus,
ie. οὐδείς.
τος —— αὕτη —— τοῦτο, hic,
hæc, hoc.
τως sic ; Adv.
χὶ nequaquam ; Adv.

Οφ

φείλω debeo —— fut. ὀφειλήσω
præt. ὠφείληκα.

'Οφέλλω augeo —— fut. ὀφελῶ —— pr. ὤφελκα —— aor. 1. ὤφελα.

Ὄφελος —— εος —— τὸ, usus, utilitas ; propriè, κέρδος ἐκ τοῦ ὀφειλομένου, i. e. ex debito.

'Οφθαλμὸς —— οῦ —— ὁ, oculus : quasi ὀπταλμὸς, ab ὄπτω video, & ἅλλομαι salio ; δι' οὗ ἅλλεται τὸ ὀπτικὸν, in quo visus salit ; aut ex quo salit visio, quasi ὀφθαλμὸς, ἐξ οὗ ἅλλεται ὄψις. ἢ, ἀπὸ τοῦ ἅπαντα παρέχειν ὀφθῆναι, quòd efficiat, ut omnia conspiciantur. Vel per Sync. ὀφθαλμὸς quasi ὀπτῶν θάλαμος.

Ὄφις —— εως —— ὁ, serpens : παρὰ τὸ ὄπτω, τὸ βλέπω video ; ὀπτικὸν γὰρ, ὅτι κοιμώμενον ἀνεῳγμένους ἔχει τοὺς ὦπας.

'Οφρὺς —— ύος —— ἡ, supercilium : quasi ὀμμάτων φρουροῦσα, oculos custodiens ; quòd supercilia servent oculos.

Οχ.

'Οχεία —— ας —— ἡ, coïtus : ab ὀχεύω admissarium admitto.

'Οχετεύω derivo, rivos duco —— fut. εύσω —— præt. ευκα : ab ὀχετὸς canalis.

'Οχεύω admissarium admitto, coëo, —— fut. εύσω —— præt. ευκα.

Ὄχημα —— ήματος —— τὸ, currus : ab ὀχέω veho.

'Οχθέω indignor, graviter fero, doleo —— fut. ήσω —— præt. ηκα : ἀπὸ τοῦ ἄχθω.

Ὄχθη —— ης —— ἡ, ripa ; intra quam ἔχεται vel ὀχεῖται, fertur & continetur aqua.

'Οχληρὸς —— ρὰ —— ρὸν, odiosus, turbulentus, molestus, gravis ; ab ὄχλος turba.

Παλιγγενεσία

aut à πόνῳ molestia.

Πέος——εος——τὸ, penis.

Πεπαίνω excoquo, maturum facio; a πέπων mollis.

Πέπερι——ιος & εως——τὸ, piper: à πέπειρος maturus; quòd sole admodum excoqui soleat: vel quòd calore suo coctionem juvet.

Πεπηγὼς——υῖα——ὸς, fixus; partic. à præt. med. πέπηγα, a verbo πήγνυμι vel à πήγω compingo.

Πέπλον——ου——τὸ, vel πέπλος——ου——ὁ, peplus, vel peplum; vestis muliebris: quasi περίπλοος, quia circa gestantem περιπίπτει καὶ εἰλεῖται, i. e. circumvolvitur.

Πέπτω coquo (quasi πυρὶ ἕψω igne coquo)——fut. πέψω——præt. πέπεφα——aor. 1. ἔπεψα——perf. pass. πέπεμμαι. Hinc τὸ πέμμα quicquid coquitur; specialiter genus quoddam placentæ.

Πέρας——ατος——τὸ, finis, terminus: quasi παῦσις ἔρας, id est, terræ cessatio.

Πέρδιξ——ικος——ὁ ἡ, perdix: πέδον solum; quia est χαμαιπέτης, i. e. humi volans. Vel à πηδᾶν salire; quòd saltet è loco in locum.

Πέρθω depopulor——fut. πέρσω aor. 1. ἔπερσα——2. ἔπαρθον, & per metathesin ἔπραθον: a περάω transeo, pervado.

Περὶ Præp. circa.

Περίβλημα——ατος——τὸ, indumentum: a περιβάλλω circumdo.

Περιέλκω——circumtraho: à περὶ & ἕλκω traho.

Περιθέω circumcurro: à περὶ & θέω curro.

Περιορίζω contemno, despicio: à περὶ & ὁράω.

Περιπατέω ambulo——fut. ήσω——præt. ηκα: à περὶ & πατέω calco.

Περιπίμελος——η——ον, prœpinguis: à περὶ intendendi particulâ, & πιμελὴ pinguis.

Περιπλάττω obtego: a περὶ & πλάσσω fingo.

Περισπαίρω——palpito: a περὶ et σπαίρω.

Περισσὸς——ὴ——ὸν, abundans; à περὶ excellentiam significante suprà.

Περιστέλλω circumfero: à περὶ et στέλλω.

Περιστερὰ——ᾶς——ἡ. columba: à περισσῶς ἐρᾶν· sæpius enim parit in anno; ideò Veneri sacrabant eam. Vel à περισσῶς τρεῖν, est enim pavida; ideò Græcis dicitur τρήρων à τρέω tremo: vel à πίπτειν στερρῶς, quòd volet impetuosè. Vel a περὶ et στερεῖν privare; quòd circumcirca privet et depopuletur segetes.

Περιτομὴ——ῆς——ἡ, circumcisio: à περὶ et τέτμηκα præt. med. à τέμνω.

Περιτρώγω circumrodo: a περὶ et τρώγω.

Περιφέρω circumfero: à περὶ et φέρω.

Πέρκη——ης——ἡ. perca.

Πέρκος vel περκνὸς——ὴ——ὸν, niger, nigris pennis variegatus; à περικαίω oburo; nam ex ustione nigredo oritur.

Περὶ

Πν.

τιον : à πέριξ, vel à περιέχειν, quia ingredientem piscem circumplectitur.

Πορνεία —— είας —— ἡ, fornicatio : à πόρνη.

Πόρνη —— ης —— ἡ, meretrix, quæ corpus suum περνᾷ, i. e. vendit, & prostituit : à περνάω vel πέρνημι, vendo —— præt. med. πέπορνα. Indè πόρνη.

Πόρνος —— ου —— ὁ, scortator, qui corpus suum περνᾷ, vendit.

Πόρπη —— ης —— ἡ fibula, annulus clypei : à πείρω figo ; quià infigitur, ut affigat.

Πόρτις —— ιος, ἡ, vitulus —— a, idem & πόρις, qui jam cœpit πορεύεσθαι, i.e. ire.

Πόῤῥω longè, procul, longè antè : à πρὸ antè. Est autem idem πόρσω, πόρρω & πόῤῥω, & his opponitur ὀπίσω · πρόσω καὶ ὀπίσω antè & retró.

Πορφύρα —— ας ἡ, purpura. genus conchæ nobilis. Solebat ea Tyris magnum πόρον φέρειν : sed videtur esse vox Tyria.

Ποσειδῶν —— ῶνος —— ὁ, Neptunus (& pleonasmo Ποσειδάων) Deus Maris : quasi πόσιν διδοὺς, potum præbens per aquas : vel ποσίδαον, quasi πεδόσειον, terram concutiens, παρὰ τὸ σείειν τὸ πέδον.

Πόσθη —— ης —— ἡ. penis ; pellis, quâ glans virilis tegitur : quasi προθέη, à προτίθεσθαι, præponi.

Πόσις —— εως —— ἡ, potus : à πίνω —— fut. πόσω, indè πόσις.

Ποταμὸς —— οῦ, fluvius : à πότος potus ; quia potulentam aquam continet, non salsam, ut mare.

Ποτὲ aliquando ; Adv.

Πότερος, uter ;

Ποτίζω potum præbeo —— fut. ίσω —— præt. ικα, à πότος potus.

Ποτνιάζω supplex adoro : à πότνιος venerandus.

Πότος —— ου —— ὁ, potus, compotatio.

Πούς —— ποδὸς —— ὁ, pes ; Voc. ὦ ποῦς.

Πρ.

Πρᾶγμα —— ατος —— τὸ, negotium, res, opus : à præt. pass. πέπραγμαι, à πράσσω vel πράττω facio.

Πρᾶος & πρᾷος, lenis, mitis, mansuetus ; dictus, quòd πάντα ῥᾳδίως ποιῇ, omnia volenter faciat. Vel à περάω transeo ; ut sit εὐπέρατος, qui & facilè ad alios transit, & ad quem facilè transitur. Aut simpliciter à πάρειμι adest. Πραΰς, idem.

Πρᾳότης —— ητος —— ἡ, mansuetudo, lenitas ; & πραΰτης.

Πραπίδες —— αἱ, præcordia : ex πρὸ antè, & ἰδεῖν videre ; quòd mens sit προβλεπτική, i.e. futuri provida.

Πρασιὰ —— ιᾶς, & πρασιὴ —— ῆς, hortulus, areolæ in horto : quasi περασιά, à περαίνω determino ; quòd determinata sit portio horti. Fortè primò sic dicta est areola porrorum ; à πράσον porrum.

Πράσον —— ου —— τὸ, porrum : fortè à πρήθω incendo ; est enim calidum.

Πράσσω facio, vel πράττω —— ξω —— χα.

V

Πραΰνω

Πρόσηλος

Πτ.

Ῥυππὸς —— ρὰ —— ρὸν, rubidus : à ῥύπ.

Ῥυπὶον —— ου, ἡ, vasculum vimineum : quasi πιθίον, à πίθος dolium.

Πα.

Πώγων —— ωνος, ὁ, barba : quasi πόα γλυείυ, herba fruticans in mento.

Πωλέω vendo —— fut. ήσω —— pr. ηκα. Sive à πῶλος pullus ; quòd olim esset venditio pullorum : Sive à πωλέω verto ; quòd vendere sit dominium rei vertere.

Πῶλος —— ώλου, ὁ, pullus ; plerunque equinus : à πόα herba, & ἅλλομαι salio ; quòd circa gramina saltre soleat : vel à πολέω verso ; quòd sit agilis ad se versandum.

Πῶμα —— ματος —— τὸ, operculum ; item, potus, poculum, tanquam à πίνω bibo.

Πώποτε unquam.

Πῶρος —— ώρου, ὁ, luctus : à πιθέω pitior.

Πῶϋ —— εος —— τὸ, grex : à πάω pasco.

Πώϋγξ —— γος —— ἡ, mergus.

ΡΑ.

Ῥάβδος —— ου —— ἡ, virga : à ῥαπὶς virga ; quia fit ad τὸ ῥαπίζειν ad percutiendum. ἢ παρὰ τὸ ῥᾳδίως ποιεῖν βαδίζειν.

Ῥάδαμνος —— άμνου —— ὁ, germen, ramus tener ; quia ῥᾷα δαμάζεται, i.e. facilè huc illuc agitatur.

Ῥάδιξ —— ικος —— ἡ, ramus : à ῥάδιος, quia ῥᾳδίως κλᾶσθαι potest, i.e. facilè jaci.

Ῥᾴδιος —— ία —— ον, facilis ; poët. ῥηΐδιος, ex quo ῥᾴδιος, η mutato in α, & ι subscripto : illud autem ex Adverbio ῥεῖα, quod à ῥέω fluo ; quoniam quæ factu facilia sunt, quasi fluere videntur. Ut à ῥέα sit ῥείδιος, deinde ῥηΐδιος, & tum ῥᾴδιος. Vel à ῥέζω facio ; ut *facilis* à *facio* ; quod sine magno negotio fieri potest.

Ῥάθαγος —— άγου —— ὁ, strepitus : à ῥόθος fluctus, & ἄγω : est enim propriè strepitus remi aquam percutientis.

Ῥάθυμος ignavus, socors, piger ; cujus θυμὸς τὰ ῥᾷα, i.e. ῥᾴδιον sectatur ; piger enim difficilia fugit : gnavus in ea nititur.

Ῥαιβὸς —— ἡ —— ὸν, intortus : ἀπὸ τοῦ ῥαίειν βάσιν, à corrumpendo gressum.

Ῥαίω corrumpo, destruo —— fut. σω —— pr. κα. Hinc ῥαιστὴρ malleus.

Ῥάκος —— εος —— τὸ, lacera vestis : à ῥηγνύω corrumpo.

Ῥάχος —— ου, ὁ, collis, petra : à ῥήσσω frango. Sic *rupes* à *ruptura*. Vel à ῥάσσω allido.

Ῥάμνος —— ου —— ὁ, spina alba, spinosus frutex ; quòd habeat ῥαιὸν μένος, corrumpens robur : habet ramos acutis spinis munitos.

Ῥάμφος —— εος —— τὸ, rostrum avium : à ῥαίω corrumo : eo destruit ac pungit ac tundit avis tanquam ῥαιστῆρι.

Ῥανὶς —— ίδος —— ἡ, stilla, gutta : à ῥαίνω perfundo, aspergo.

Ῥᾷον faciliús.

Ῥαπίζω virgis cædo, flagello —— f. ίσω —— pr. κα: a ῥαπὶς virga.

Ῥάπτω consuo —— f. ψω —— præt. ἔῤῥαφα. quasi ῥᾷον ἅπτω, facilè connecto.

Ῥᾶρος —— ἄρα —— ὁ, venter : quasi a ῥέω.

Ῥᾷστα facillimè ; Adv.

Ῥαφανὶς —— ίδος —— ἡ, & ῥάφανος —— ανυ —— ὁ, raphanus radix : à ῥᾷ facilè, et φαίνω appareo ; quòd statim à satu prodit.

Ῥαφὶς —— ίδος —— ἡ, acus : à ῥάπτω suo.

Ῥε.

Ῥέγχω sterto, vel ῥέγκω —— f. ξω quasi ῥινὶ ἠχῶ· Hinc ῥόγχος ronchus.

Ῥέζω facio —— fut. ξω, et metathesi ἔρξω —— præt. med. ἔοργα.

Ῥέθος —— εος —— τὸ, corporis membrum : à ῥέζω facio ; ut sit membrum ὀργανικὸν, aptatum ad opus vitale.

Ῥέμβω circumago : quasi ῥᾷα ἀμείβω, facilè verto. Hinc ῥόμβος, rhombus, rota.

Ῥεχθεὶς —— εῖσα —— ὲν, particip. pass. à ῥέζω facio

Ῥέω fluo —— fut. ῥεύσω —— pr. ἔῤῥυκα —— aor. 1. ἔῤῥυσα.

Ῥέω dico, per aphæresin, ab ἐρέω dico : vel à ῥέω fluo ; quòd sermo sit velut fluentum è pulmonibus per os —— fut. ήσω —— præt. ἔῤῥηκα, Atticè εἴρηκα —— præt. pass. εἴρημαι —— aorist. 1. ἐῤῥήθην, et per syst. ἐῤῥέθην.

Ῥη

Ῥήγνυμαι rumpo ; ῥήγνυμι vel ῥήσσω frango, rumpo. Vid. ῥήσσω.

Ῥῆμα —— ατος —— τὸ, verbum : ab εἴῤῥημαι, à ῥέω dico.

Ῥήσσω rumpo —— fut. ξω —— pr. ἔῤῥηχα —— aor. 1. ἔῤῥηξα —— 2. ἔῤῥαγον —— pass. ἐῤῥάγην —— perf. med. ἔῤῥωγα pro ηγα inus. Pro ῥήσσω dicitur ῥηγνύω et ῥήγνυμι.

Ῥητίνη —— ίνης —— ἡ, resina : à ῥέω fluo ; quia est aliquid fluxum.

Ῥήτωρ —— ορος —— ὁ, rhetor : ab εἴῤῥηται perf. pass. à ῥέω dico.

Ῥι.

Ῥῖγος —— εος —— τὸ, frigus : à ῥηγνύω frango ; quòd frangat colorem nativum in plantis, atque indè vitam destruat. Hinc ῥίγιον magis horrendum.

Ῥίζα —— ης —— ἡ, radix, per quam ῥεῖ τὸ ζῆν, vita fluit.

Ῥικνὸς —— ἡ —— ὸν, rugosus, curvus : à ῥινὸς pellis, & κνίζω seco ; quòd pelle concisâ sit.

Ῥὶν et ῥὶς —— ινὸς —— ἡ, nasus : à ῥεῖν fluere ; quia per nasum fluit humor è capite.

Ῥίνη —— ης, ἡ, lima : à ῥαίω· quia limâ ῥαιόμεθα, tundimus et radimus.

Ῥινὸς —— ῦ ὁ vel ἡ, pellis ; per quam sudores ῥέουσι fluunt.

Ῥίον —— ίου, τὸ, montis cacumen, promontorium : à ῥεῖν fluere; quòd undis circumfluat.

Ῥιπαὶ

ΣΒ.

ΣΕ.

Σίλφη——ης——ἡ, blatta.
Σίλφιον——ιυ——τὸ, laserpitium.
Σίμβλον——υ——τὸ, alveare ; vel σίμβλος vel σίμβλη : ubi σιμὰ βάλλουσι μέλι, i.e. apes mel deponunt.
Σιμὸς——ῦ——ὁ, simus, pressis naribus.
Σινδὼν——δόνος——ἡ, sindon, amictus ex lino.
Σίναπι——εως——τὸ, sinapi : παρὰ τὸ σίνειν ὦπας, quòd lædat oculos.
Σίνω & σίνομαι lædo. Hinc σίνος——ος——τὸ, noxa, damnum.
Σινωπίζω lascivio, more scorti : à Sinope impudicâ muliere.
Σίον——υ——τὸ, laver, herba aquatica.
Σιπαλὸς——ὴ——ὸν, deformis.
Σιπύη——ης——ἡ, arca ; propriè panaria. *Suidæ* quasi σιτοβύη, quia in eam σιτία ἐμβάλλονται, cibi injiciuntur. Respicit, opinor, ad σῖτος & βύω impleo.
Σίραιον——αίυ——τὸ, sapa, defrutum.
Σίσαρον——άρυ——τὸ, sisarum.
Σίσαρον——άρυ——τὸ, siser, olus.
Σισύμβριον——ρίυ——τὸ, serpillum sylvestre.
Σισύρα——ας——ἡ, penula.
Σίσυφος——ύφυ——ὁ, Sisyphus ; nom. prop.
Σιτηρὸς——ὰ——ὸν, frumentaceus : à σῖτος.
Σιτίζω alo, pasco——fut. ίσω——præt. κα.
Σιτίον——τίυ——τὸ, cibus : à σῖτος.
Σιτοδεία——είας——ἡ, fames, annonæ charitas, ex σῖτος & δέομαι indigeo.
Σῖτος——ίτυ, ὁ, cibus, frumentum. *Etym.* à σίω, i.e. σείω quatio : puto, quod frumentum ex aristis excuti soleat. Vel à σίω cribro, quòd sit propriè purum, jam elaboratum & vannatum.
Σίττα——ης——ἡ, sitta, pica.
Σιφλόω turpem reddo : à σιφλὸς ῦ——ὁ, deformis ; sync. pro σιπαλός.
Σιφνεύω evacuo : à σιφνὸς vacuus.
Σίφων——ωνος——ὁ, tubus, instrumentum ad aquam emittendam : à σιφνός.
Σιωπάω sileo——fut. ήσω——pr. σεσιώπηκα : à σιγάω taceo, & ὢψ vox.
Σιωπὴ——πῆς——ἡ, silentium.

Σκ.

Σκάζω claudico——fut. άσω——præt. ἔσκακα. Hinc σκαιὸς lævus, sinister.
Σκαιὸς——ὰ——ὸν, lævus, sinister, ineptus.
Σκαίρω salio——fut. αρῶ——pr. ἔσκαρκα.
Σκαλεύω fodio : à σκάλλω.
Σκαμμώνιον——ίυ——τὸ, scammonium.
Σκάνδιξ——ικος——ὁ, scandix.
Σκαπτὴρ——ῆρος——ὁ, fossor : à σκάπτω fodio.
Σκάρφος——άρφυ——ὁ, festuca : quasi à κάρφος festuca.
Σκαφὶς——ης——ἡ, ligo: à σκάπτω fodio.

Σκαιδάζω

Σκεδάζω dissipo, & σκεδάω, & σκεδάννυμι —— fut. άσω —— pr. ἐσκέδασμαι.

Σκεῖρον —— ρου —— ὁ, Caurus.

Σκεθρὸς —— ά —— ὸν, exactus ; à σχῶ habeo, ut sit quasi habilis.

Σκελὶς —— ίδος —— ἡ, perna : à σκέλος.

Σκέλος —— εος —— τὸ, crus : à σκέλλω arefacio ; quia aridum, ἅτε ξηρόν.

Σκεπάζω tego : à σκέπω tego.

Σκέπαρνον —— άρνου —— τὸ, ascia, dolabra : quasi à σκήπτω, cum impetu immitto.

Σκέπη —— ης —— ἡ, protectio : à σκέπω tego.

Σκέπω tego, σκεπάζω & σκεπάζω.

Σκεῦος —— εος —— τὸ, vas, gestamen : à σχῶ, i.e. capio.

Σκηνὴ —— ῆς —— ἡ, scena, tabernaculum, tentorium.

Σκῆπτρον —— ου —— τὸ, sceptrum, scipio, baculus ; super quo quis σκήπτεται incumbit, & fulcitur inter eundum.

Σκῆψις —— εως —— ἡ, excusatio, fictio, πρόφασις : à σκήπτω fingo.

Σκιὰ —— ᾶς —— ἡ, umbra : à κίω i.e ἀκολουθῶ, sequor ; tanquam sit ἡ συνακολουθοῦσα, id quod sequitur corpus

Σκιερὸς —— ά —— ὸν, umbrosus —— a —— um : à σκιά.

Σκίλλα —— ης —— ἡ, squilla.

Σκιμβὸς —— ῦ —— ὁ, loripes, claudus : quia σκίμπτει in fulcro.

Σκινθὸς —— ῦ —— ὁ, urinator, naufragus.

Σκίουρος —— ούρου —— ὁ, sciurus.

Σκίρπος —— ου —— ὁ, scirpus, cæmentum.

Σκίταλοι —— άλων —— οἱ, homines nullius pretii : à *Scitone* quodam fullone.

Σκληρὸς —— ρὰ —— ρὸν, durus : à σκλέω exsicco.

Σκληρύνω induro —— fut. υνῶ —— præt. κα.

Σκολιὸς —— ὰ —— ὸν, durus, tortuosus, obliquus : à σκόλος distortus.

Σκολόπαξ —— κος —— ὁ, gallinago, avis, vel piscis quidam à rostro extenso instar σκόλοπος.

Σκολόπενδρα —— ας —— ἡ, scolopendra ; animal ex genere multipedum.

Σκόλοψ —— οπος —— ὁ, palus acutus, vallus : à σκάλλω fodio ; vel quasi σκόλου ὄψ, spineæ facies.

Σκόλυμος —— ύμου —— ὁ, carduus : à σκόλος spina.

Σκομβρὸς —— ῦ —— ὁ, scombrus, piscis marinus.

Σκοπέω —— ῶ, speculor : à σκέπτομαι video.

Σκόροδον —— όδου, allium : quasi σκῶρ ὄζειν quòd fœdè olet.

Σκορπίζω spargo, dissipo —— fut. σω —— præt. κα : à σκόρος, quasi dissilire facio.

Σκορπίος —— ου, ὁ, scorpius ; quia σκορπίζει ἰὸν, venenum spargit.

Σκοτεινὸς —— ὴ —— ὸν, caliginosus : à σκότος caligo.

Σκότος —— ου, ὁ, vel σκότος —— ους —— τὸ, tenebræ : quasi à σκιὰ umbra. Et σκότος & σκιὰ est obscuritas quædam & luminis privatio,

Στ.

Στ.

Σταγὼν —όνος— ἡ, stilla, gutta: à στάζω stillo.

Στάδιον —δίου— τὸ, stadium.

Στάζω stillo — ξω — pr. χα.

Στάθμιον — μίου, τὸ, pondus.

Στάθμη — μης — ἡ, linea, amussis: ab ἵστημι.

Σταὶς, & σταῖς — αιτὸς — τὸ, farina triticea aquâ subacta, adeps: à στάω sto; quòd sit massa ad consistentiam redacta.

Σταιτίτης — ίτης — ἡ, placenta: à σταῖς.

Στάμνος — ου — ἡ, urna, hydria, amphora: à στάω sto; quòd erecta stet.

Στάσις — εως — ἡ, propriè statio; deinde factio, seditio: ab ἵστημι sto, erigo, cùm multitudo se erigit adversùs præstites.

Σταυρὸς — οῦ — ὁ, crux, patibulum; quia σταίει, stat erectum.

Σταφυλὴ — ῆς — ἡ, uva: quasi à στάζω, quòd stillat liquorem.

Στάχυς — υος — ὁ, spica: à στίξ ordo; quia certos habeat ordines granorum.

Στέαρ — ατος — τὸ, sebum, seu sevum: à στέω, quia est aliquid consistens.

Στεγάζω operio: à στέγω

Στεγανὸς — ἡ — όν, arctus, opertus: à στέγω.

Στέγω tego, operio — fut. στέξω — præt. ἔστεχα — med. ἔστεγα. Hinc στέγη tectum.

Στείβω — calco.

Στεῖρος — ρα — ρον, sterilis: à στερέω privo; sterilis est privatus fructu.

Στείχω vado, ordine incedo — f. ξω — pr. ἔστιχα — aor. 2 ἔστιχον. Hinc στίχος & στοῖχος — ου — ὁ, ordo; στοιχεῖον elementum.

Στέλεχος — εος, τὸ, cadaver, truncus, caudex, qui quasi ex radice στέλλεται.

Στελὶς — ίδος, ἡ, viscum; quod arbori innascitur, materiâ aliquâ emissâ: à στέλλω mitto.

Στέλλω mitto — fut. στελῶ — pr. ἔσταλκα — aor. 1. ἔστειλα.

Στέμβω calumnior: à στόμα os; ut sit, ore lædo.

Στέμμα — τος — τὸ, corona: a στέφω corono.

Στενὸς — ἡ — ὸν, angustus: à στάω sto; ut sit locus στενὸς, ubi stare tantùm possi, non spatiari.

Στένω gemo, ingemisco: à στενός.

Στέργω diligo, naturali charitate complector: quasi στέγω, ut sit, protego, naturali propensione — f. ξω — pr. ἔστερχα — med. ἔστοργα. Hinc στοργὴ naturalis affectus, quo parentes & liberi se mutuò prosequuntur.

Στερέω privo — f. ήσω & έσω — pr. κα.

Στέρνον — ου, τὸ, pectus; quia στερεὸν, ossibus firmiter munitum.

Στερρὸς — ὰ — ὸν, solidus, durus, firmus.

Στεφανίζω corono — f. ίσω — pr. κα: à στέφανος.

Στέφανος — άνου — ὁ, corona: à στέφω tego.

Στῆθος — εος — τὸ, pectus: à στῆναι stare; quia stat quasi immotum.

Στήλη — ης — ἡ, columna: à στάω sto.

Στήμων — ονος — ὁ, stamen, filum: ab ἵστημι.

Στηρίζω

Στερίζω firmiter statuo —— fut. ξω —— χα: quasi à στερεὸς firmus.

Στία —— ας, ἡ, calculus: à στέω, quia immobilis.

Στιγμὴ —— μῆς, ἡ, punctum: à στίζω pungo.

Στίζω pungo —— fut. ξω —— pr. ἔστιχα.

Στίλβω fulgeo —— fut. ψω —— pr. ἔστιλφα.

Στίλη —— ης —— ἡ, nummus minimi pretii, minimum quid, quasi punctum: à στίζω.

Στίμμι —— τὸ, stibium. Est quo aliquid στείβεται densatur.

Στλεγγίζω —— fut. ίσω —— præt. strigillo, strigili rado: à στλεγγὶς —— γίδος —— ἡ, strigil.

Στοὰ —— ᾶς —— ἡ, porticus: quasi à στάω seu ἵστημι, quia ibi stari potest, & est statio quædam.

Στολὴ —— ῆς —— ἡ, stola, amictus: à στέλλω orno.

Στολισμὸς —— ῦ —— ὁ, amictus.

Στόμα —— τος —— τὸ, os —— oris: à τέμνω scindo; quia τέμνει τὰ σιτία, i.e. cibos scindit. *Varin.*

Στόμαχος —— άχου, ὁ, stomachus: à στόμα os & ἄγχω angustus sum; os ventriculi angustum.

Στόρθυγξ —— υγγος, ἡ, cuspis hastæ; idem στόρθη· quia eâ aliquid sternere possumus.

Στοχάζομαι scopum peto, collineo —— fut. άσομαι —— pr. ἐστόχασμαι, quasi à στείχω: Est enim collineare ὀρθῶς κανόνι στείχειν, radiis oculorum, velut lineis rectis, aliquid designare.

Στραβὸς —— ὴ —— ὸν, luscus, qui est oculis distortis: à στρέφω distorqueo.

Στραγγίζω guttatim exprimo —— fut. γίσω —— præt. κα: à στράγξ gutta, stilla; quod à στάζω stillo —— fut. στάξω, unde πλεονασμῷ τοῦ γ καὶ ρ, στράγξ.

Στραγγὸς —— ἡ —— ὸν, tortuosus, obliquus: à στρέφω verto.

Στρατεία —— ας —— ἡ, militia: à στρατός.

Στρατηλάτης —— ου —— ὁ, milesi à στρατός.

Στρατιώτης —— ου —— ὁ, miles: à στρατός.

Στρεβλὸς —— ὴ —— ὸν, tortuosus: à στρέφω verto, intorqueo.

Στρίξ —— ιγὸς —— ὁ, tenuis & exilis avium vox: à στρίζω pro τρίζω strideo.

Στρηνὴς —— ῆος —— ῆς, asper, indómitus moribus.

Στρῆνος —— εος —— τὸ, delitiæ, asperitas morum, fastus: à στρηνὴς asper; quasi à στερεῖν ἡνίας, ab ablatis habenis (ἀνήνιοι nullis legum habenis coërceri queunt) quasi dicas, effrænatus.

Στρουθίον —— θίου —— τὸ, passerculus: à στρουθός.

Στρουθὸς —— ῦ —— ὁ, passer; dicitur, quia cùm οἴστρῳ θεῖ, cum impetu ruit; scil. ad ὀχείας: est enim avis salax; ideóque Veneris currum à passeribus trahi dixerit *Sappho*.

Στρόφιον —— ίου —— τὸ, zona, cingulum.

Στρῶμα —— τος, τὸ, stragulum: à στρωννύω vel στρώννυμι sterno.

Στυγερὸς —— ὰ —— ὸν, odiosus, molestus: à στυγέω odi, reformido.

Στυγέω odio habeo —— fut. στυγήσω & στύξω, ab inusitato στύγω —— aor. 1. ἔστυξα —— 2. ἔστυγον. Hinc

Τίμω

Τρώγω

Ὕπνος —— ου —— ὁ, somnus: ab ὑπὸ & πνέειν, quod est, leniter spirare. *Eust.* quasi λύπνος, quia λύει πόνον, laborem solvit.

Ὑπνόω dormio; poët. ab ὕπνος.

Ὑπόδημα —— ατος —— τὸ, calceus, solea: ab ὑποδέω subligo.

Ὑποδοχὴ —— χῆς —— ἡ, receptaculum: ab ὑπὸ & δέχομαι recipio.

Ὑπόεργος —— ον, pravus; poëticè pro ὑπόεργος: ab ἔργον opus.

Ὑπόληψις —— εως —— ἡ, opinio: ab ὑπολαμβάνω.

Ὑπομείνας, qui perseveraverit; ab ὑπομένω maneo, sustineo, expecto.

Ὑποσκάζω subclaudico: ab ὑπὸ & σκάζω.

Ὑπόστασις —— εως —— ἡ, substantia: ab ἵστημι.

Ὑποτάσσομαι obedio: ab ὑπὸ & τάσσω ordino.

Ὑπολαῒς —— ίδος —— ἡ, curruca, avis.

Ὑπτιόω —— ῶ, resupino: ab ὕπτιος supinus, resupinus.

Ὑπώπιον —— πίου —— τὸ, callus, ictus sub oculo; ab ὄπτομαι video.

Ὑρ.

Ὕρκη —— ης —— ἡ, hyrce.

Ὑς.

Ὗς —— ὑὸς, ἡ, sus: à σῦς idem.

Ὑσγίνον —— ίνου, τὸ, hyginum.

Ὑσσὸς —— οῦ —— ὁ, palus.

Ὕστατος —— άτη —— ον, postremus.

Ὕστερος —— έρα —— ον, posterior.

Ὑφ.

Ὑφαίνω texo —— fut. ὑφανῶ —— præt. ὕφαγκα —— aor. 1. ὕφηνα —— pr. pass. ὕφαμμαι, & Atticè ὕφασμαι.

Ὑφάντης —— ου —— ὁ, textor: ab ὑφαίνω.

Ὕφεαρ —— αρος, τὸ, viscum ex abiete; quia potest salvâ arbore ὑφαιρεῖσθαι, tolli.

Ὑψ.

Ὑψηλοκάρδιος —— ιον, superbus, arrogans: ab ὑψηλὸς & καρδία.

Ὑψηλὸς —— ὴ —— ὸν, excelsus: ab ὕψος.

Ὕψιστος —— ίστη —— ον, altissimus: ab ὕψος.

Ὕψος —— ους, τὸ, altitudo, sublimitas, cacumen: ab ὑπὸ sub, quatenus notat motum sursum.

Ὑψόω in altum tollo —— fut. ώσω —— pr. κα.

ΦΑ.

Φαγέειν, pro φαγεῖν, à φάγω.

Φάγημα —— ατος, τὸ, edulium.

Φάγομαι pro φαγοῦμαι, edam.

Φάγω edo (vel φήγω) —— aor. 2. ἔφαγον —— φάγε —— φάγοιμι —— φάγω —— φαγεῖν —— φαγών. f. med. φάγομαι edam, φάγεσαι vel φάγῃ —— φάγεται: pro φαγοῦμαι, à quo tamen est φαγῇ comedes, 1 Reg. 7. 2.

Φαιδρύνω —— exhilaro: à φαιδρὸς hilaris,

Φιλία

Χε.